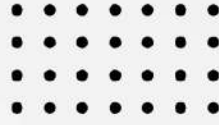

DIP

กรมทรัพย์สินทางปัญญา
DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY

TM

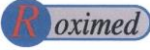

รวมคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า **พ.ศ. 2566 เล่มที่ 14**

กองกฎหมาย
กรมทรัพย์สินทางปัญญา

สารบัญ
 คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า
 พ.ศ.2566 เล่มที่ 14

คำวินิจฉัยที่	เครื่องหมาย	หน้า
1301/2566	Chubb Double Care Plus	1
1302/2566	MILESTAR	4
1303/2566	T&S BRASS AND BRONZE WORKS	6
1304/2566	T&S BRASS AND BRONZE WORKS	10
1305/2566	TORY BURCH NUIT AZUR	15
1306/2566		17
1307/2566	FLEX5	20
1308/2566	REDRED 	23
1309/2566	ข้าวไทย	25
1310/2566	FITBIT	27
1311/2566	MARVELL	30
1312/2566	 MARVELL	33
1313/2566	 MARVELL	36
1314/2566	MOO 	39
1315/2566		41
1316/2566		44
1317/2566		47
1318/2566		49
1319/2566	HOM 	51
1320/2566		54
1321/2566		57
1322/2566		60
1323/2566	BABY BOUTIQUE	62

คำวินิจฉัยที่	เครื่องหมาย	หน้า
1324/2566		64
1325/2566	THE BOMBSHELL	66
1326/2566	THE BOMBSHELL	69
1327/2566		71
1328/2566		74
1329/2566	SMART FIT	77
1330/2566	โครงการร่วมลงทุนภาคก่อสร้างหริภุญชัย	80
1331/2566	โครงการเพชรร่วมลงทุน	82
1332/2566		84
1333/2566		86
1334/2566		89
1335/2566	SPACE CAMP	93
1336/2566		96
1337/2566	MEDLEY	98
1338/2566		100
1339/2566	FBCx	103
1340/2566	S2ND	108
1341/2566	OTOT	112
1342/2566	SPTM	114
1343/2566	RX	120
1344/2566		122
1345/2566	IPH CAR	127

คำวินิจฉัยที่	เครื่องหมาย	หน้า
1346/2566	A&F CLIMB	131
1347/2566		135
1348/2566		140
1349/2566	DLT-A	144
1350/2566		148
1351/2566		151
1352/2566	CNBC	155
1353/2566	CNBC	160
1354/2566	O·P·I	165
1355/2566	GCDS	169
1356/2566	GCDS	173
1357/2566	GCDS	177
1358/2566	GCDS	181
1359/2566		185
1360/2566	CLIV	189
1361/2566	HSX	193
1362/2566	CKJ	197
1363/2566	CKJ	202
1364/2566	CKJ	207
1365/2566	CKJ	212
1366/2566	CKJ	217
1367/2566	DKK	222
1368/2566	TDCX	227

คำวินิจฉัยที่ยื่น	เครื่องหมาย	หน้า
1369/2566	FAI	232
1370/2566	SGT-800	234
1371/2566	X110	239
1372/2566	AMAZON STUDIOS	244
1373/2566	AMAZON STUDIOS	249
1374/2566	AMAZON STUDIOS	253
1375/2566	M	258
1376/2566	M	262
1377/2566	b	266
1378/2566	H	271
1379/2566	AC Health	275
1380/2566	Suki House	277
1381/2566	CENTURY 21	279
1382/2566	21 CENTURY 21	282
1383/2566	21	287
1384/2566	PURPLE.	291
1385/2566	NC PURPLE	295
1386/2566	TicWatch	301
1387/2566	TOP BOARD	303
1388/2566	Acocoa High	305
1389/2566	MARCO PONY	308
1390/2566		310
1391/2566	FYI CENTER for your inspiration workplace	313

คำวินิจฉัยที่

เครื่องหมาย

หน้า

1392/2566

317

1393/2566

K-HALER

321

1394/2566

BLVCK

323

1395/2566

BLVCK

327

1396/2566

BLVCK

331

1397/2566

BLVCK

336

1398/2566

BLVCK

340

1399/2566

APMT

345

1400/2566

BC30

349

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1301/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ ชื่อความ **Chubb Double Care Plus** (คำขอเลขที่ 170117550)

ชับบ์ ไอเอ็นเอ โฮลดิ้งส์ อิงค์. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการชื่อความ **Chubb Double Care Plus** เพื่อใช้กับบริการจำพวก 36 รายการบริการ ประกันอุบัติเหตุ ประกันชีวิต ประกันทุพพลภาพ ประกันการดูแลระยะยาว ประกันโรคร้ายแรง ประกันการเสียชีวิตโดยอุบัติเหตุ ประกันการสูญเสียอวัยวะโดยอุบัติเหตุ ประกันชดเชยรายได้ระหว่างการรักษาตัวในโรงพยาบาล รับประกันอุบัติเหตุ รับประกันชีวิต รับประกันทุพพลภาพ รับประกันการดูแลระยะยาว รับประกันโรคร้ายแรง รับประกันการเสียชีวิตโดยอุบัติเหตุ รับประกันการสูญเสียอวัยวะโดยอุบัติเหตุ รับประกันชดเชยรายได้ระหว่างการรักษาตัวในโรงพยาบาล ปรากฏตามคำขอเลขที่ 170117550

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ให้แสดงเจตนาว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตน แต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้คำว่า DOUBLE CARE PLUS ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เพราะ เป็นคำบรรยายคุณสมบัติของบริการ

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 9 สิงหาคม 2561

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ข้อความ **Chubb Double Care Plus** รายนี้ มีภาคส่วนคำว่า Double Care Plus เป็นส่วนหนึ่งอันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมาย ตามพจนานุกรม Oxford River Books English- Thai Dictionary คำว่า Double แปลว่า เป็นสองเท่า คำว่า Care แปลว่า การปกป้อง การดูแล และคำว่า Plus แปลว่า ที่เพิ่มขึ้น เป็นพิเศษ รวมกันสื่อความหมายได้ว่า ดูแลเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวก 36 รายการบริการ ประกันอุบัติเหตุ ประกันชีวิต ประกันทุพพลภาพ ประกันการดูแลระยะยาว ประกันโรคร้ายแรง ประกันการเสียชีวิตโดยอุบัติเหตุ ประกันการสูญเสียอวัยวะโดยอุบัติเหตุ ประกันชดเชยรายได้ระหว่างการรักษาตัวในโรงพยาบาล รับประกันอุบัติเหตุ รับประกันชีวิต รับประกันทุพพลภาพ รับประกันการดูแลระยะยาว รับประกันโรคร้ายแรง รับประกันการเสียชีวิตโดยอุบัติเหตุ รับประกันการสูญเสียอวัยวะโดยอุบัติเหตุ รับประกันชดเชยรายได้ระหว่างการรักษาตัวในโรงพยาบาล ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นบริการประกันที่ให้การดูแลเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า นับว่าเป็นคำที่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏภาคส่วนคำว่า Double Care Plus มิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมายแล้ว เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงชอบที่จะรับจดทะเบียนได้โดยให้ผู้อุทธรณ์แสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เพียงเดียวที่จะใช้คำว่า Double Care Plus ตามมาตรา 17 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาเอกสารตัวอย่างการโฆษณาประชาสัมพันธ์บริการภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จำนวน 1 แผ่นนั้น เห็นว่า เป็นหลักฐานที่ไม่ปรากฏระยะเวลาการโฆษณาอย่างต่อเนื่อง จึงยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ตามที่ขอจดทะเบียนไว้ ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 52/2566 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1302/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า **MILESTAR** (คำขอเลขที่ 170116759)

ไทร์โค, อิงค์.จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าคำว่า **MILESTAR** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 12 รายการสินค้า ยางล้อยานพาหนะ
ยางในล้อยานพาหนะ ยางรองป้องกันไม่ให้ยางในชำรุดสำหรับใช้กับล้อยานพาหนะ วาล์วเติมลมยางใช้กับล้อ
ยานพาหนะ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 170116759

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า

1. ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะ คำว่า MILESTAR สื่อความหมาย
ได้ว่า เป็นการวิ่งระยะทางไกลได้ดีเยี่ยม ซึ่งมาใช้กับสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนย่อมถึงลักษณะและ
คุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

2. ให้แก้ไขข้อบกพร่องตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
โดยให้ตัดรายการที่ 4 (วาล์วเติมลมยางใช้กับล้อยานพาหนะ) ออก เพราะไม่ระบุรายการสินค้าแต่ละอย่าง
โดยชัดแจ้ง

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 28 สิงหาคม 2561

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำว่า **MILESTAR** รายนี้ นายทะเบียนมีคำสั่งให้แก้ไขข้อบกพร่องตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 โดยให้ตัดรายการที่ 4 (วาล์วเติมลมยางใช้กับล้อยานพาหนะ) ออก เพราะไม่ระบุรายการสินค้าแต่ละอย่าง โดยชัดเจน นั้นเห็นว่า ตามคู่มือการจำแนกสินค้าและบริการของกรมทรัพย์สินทางปัญญา และตาม INTERNATIONAL CLASSIFICATION OF GOODS AND SERVICES ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO) ได้มีการกำหนดรายการสินค้าและบริการตามหน้าที่การใช้งานและวัตถุประสงค์การใช้งานเป็นหลัก ดังนั้นการที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอจดทะเบียน เพื่อขอรับความคุ้มครองสำหรับสินค้าจำพวก 12 เป็นประเภทสินค้า ยานพาหนะ อุปกรณ์สำหรับเคลื่อนที่ทางบก ทางอากาศ หรือทางน้ำ จึงเป็นการระบุรายการสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองโดยชัดเจนแล้ว ประกอบกับตาม Madrid Goods and Services Manager (MGS) รวมถึงรายการสินค้าและบริการที่ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศไทยตามข้อมูลของกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ปรากฏรายการสินค้า Valve stems for vehicle and tires (ก้านวาล์วสำหรับยางล้อยานพาหนะ) ในจำพวก 12 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวผู้อุทธรณ์จึงขอที่จะระบุรายการสินค้าดังกล่าวได้โดยไม่ต้องแก้ไขรายการสินค้า ตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

นอกจากนี้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำว่า **MILESTAR** รายนี้ เป็นคำที่ไม่มี ความหมายและค่าแปลตามพจนานุกรม นับว่าเป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้น ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 52/2566 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1303/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า ตัวหนังสือ เครื่องหมายและคำว่า **T&S BRASS AND BRONZE WORKS** (คำขอเลขที่ 170114153)

ที. แอนด์ เอส. บราซซ์ แอนด์ บรอนซ์ เวิร์คส์, อิงค์. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตัวหนังสือ เครื่องหมายและคำว่า **T&S BRASS AND BRONZE WORKS** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า กล่องเก็บพิกสายไฟ ตัวติดตั้งยึดท่อเพื่อควบคุมการไหลของสารสำหรับใช้ในห้องทดลอง หัวก๊อมน้ำชนิดใช้ต่อกับสายยาง จุกเปิดปิดน้ำ แท่นติดหัวก๊อก หน้าแปลนส่วนประกอบระหว่างท่อกับวาล์ว ปรากฏตามคำขอเลขที่ 170114153

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะ อักษรโรมันคำว่า T และ S ไม่ได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษ ไม่ทำให้แตกต่างจากผู้อื่น ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ส่วนคำว่า Brass and bronze works มีความหมายโดยรวมว่า เป็นผลงานที่ติดตั้งแบบทองเหลือง เป็นคำบรรยายรายการสินค้าที่ยื่นขอ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม 2561

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ตัวหนังสือ เครื่องหมายและคำว่า **T&S BRASS AND BRONZE WORKS** รายนี้ ประกอบด้วยภาคส่วนอักษรโรมัน T S สัญลักษณ์ & และคำว่า BRASS AND BRONZE WORKS ซึ่งภาคส่วนอักษรโรมัน T S เป็นตัวหนังสือ ดังนั้น

/การที่

การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบด้วยสีเพียงสี ๑ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทุกๆ ไปหรือไม่นั้นกฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้ เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่ น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของ

/เครื่องหมายนั้น

เครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช้เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไบนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก

ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ตัวหนังสือ เครื่องหมายและคำว่า **T&S BRASS AND BRONZE WORKS** รายนี้ ภาคส่วนตัวอักษรโรมัน T S เป็นตัวหนังสือ จึงต้องพิจารณาว่าตัวหนังสือดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด ที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวหนังสือ TS ที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ **T&S BRASS AND BRONZE WORKS** รายนี้ ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวอักษรโรมันที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559

สัญลักษณ์ & หรือ ampersand ตาม Cambridge Advanced Learner's Dictionary แปลว่า the sign &, used for "and" เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนคำว่า and (และ, ร่วมกับ) อันเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้โดยทั่วไป จึงไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/ส่วนคำว่า

ส่วนคำว่า BRASS AND BRONZE WORKS ตามพจนานุกรม Oxford-River Books English-Thai Dictionary คำว่า BRASS แปลว่า ทองเหลือง คำว่า AND แปลว่า และ คำว่า BRONZE แปลว่า สัมฤทธิ์ WORKS แปลว่า งาน ผลงาน รวมกันสื่อความหมายว่า งานทองเหลืองและสัมฤทธิ์ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า กล้องเก็บพักสายไฟ หัวก๊อกน้ำชนิดใช้ต่อกับสายยางเพื่อควบคุมการไหลของสารสำหรับใช้ในห้องทดลอง จุกเปิดปิดน้ำเพื่อควบคุมการไหลของสารสำหรับใช้ในห้องทดลอง แท่นติดหัวก๊อกเพื่อควบคุมการไหลของสารสำหรับใช้ในห้องทดลองหน้าแปลนส่วนประกอบระหว่างท่อกับวาล์วเพื่อควบคุมการไหลของสารสำหรับใช้ในห้องทดลอง หัวก๊อกน้ำชนิดใช้ต่อกับสายยาง จุกเปิดปิดน้ำ แท่นติดหัวก๊อกหน้าแปลนส่วนประกอบระหว่างท่อกับวาล์ว ซึ่งหากสาธารณชนพบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ยอมเข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าที่ทำจากทองเหลืองและสัมฤทธิ์ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตาม มาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้อ้างถึงคำพิพากษาศาลฎีกา คำวินิจฉัยคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า และ เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้รับจดทะเบียนแล้ว นั้น เห็นว่า คำพิพากษา คำวินิจฉัย และ เครื่องหมายการค้าที่ได้รับจดทะเบียนแล้วดังกล่าว มีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้ได้ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาเอกสารแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในต่างประเทศนั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้ต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่ได้บัญญัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 52/2566 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566 ยินตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1304/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า ตัวหนังสือ เครื่องหมายและคำว่า **T&S BRASS AND BRONZE WORKS** (คำขอเลขที่ 170114154)

ที.แอนด์ เอส. บราซซ์ แอนด์ บรอนซ์ เวิร์คส์, อิงค์. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตัวหนังสือ เครื่องหมายและคำว่า **T&S BRASS AND BRONZE WORKS** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 11 รายการสินค้า ท่อน้ำและก๊อกน้ำ ปลายท่อปล่อยน้ำออกจากก๊อก ท่อคอกห่าน หัวแปลงปลายท่อน้ำ ปากก๊อกน้ำ ตัวต่อกับท่อเพื่อควบคุมการไหลของน้ำ ท่อส่งน้ำออกที่มีการควบคุมการไหลของน้ำ ตัวตัดสัญญาณและป้องกันการไหลย้อนกลับของน้ำ ท่อน้ำเข้าของเครื่องสุขภัณฑ์และข้อเยื้อง จุกเปิดปิดน้ำ ก้านโยกสำหรับเปิดปิดวาล์ว อ่างซิงค์ วาล์วเปิดปิดน้ำ ตัวยึดอ่างอาบน้ำและฝักบัว วาล์วหัวฉีดแบบสเปรย์และสายฝักบัว ข้อเยื้องสำหรับท่อส่งน้ำออก หัวฉีดปรับแรงดันและขอแขวนหัวฉีด ท่อเติมน้ำในหม้อพักน้ำสำรอง ก๊อกปล่อยน้ำ สายฉีดพ่นน้ำแบบม้วนเก็บอัตโนมัติ สายฉีดน้ำแบบสายยางม้วนแข็ง ชุดอุปกรณ์วาล์วน้ำและสายฉีดชำระล้าง อ่างซิงค์และก๊อกน้ำใช้ในการผ่าตัด อุปกรณ์กดน้ำชักโครกก๊อกน้ำสำหรับอ่างล้างมือ วาล์วน้ำสำหรับผสมน้ำร้อนและน้ำเย็นโดยใช้หัวเข้าและเท้า เครื่องทำความสะอาดหม้อนอน ตัวยึดท่อปล่อยควันออกของตู้ดูดควัน ก๊อกน้ำ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 170114154

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะ อักษรโรมันคำว่า T และ S ไม่ได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษ ไม่ทำให้แตกต่างจากผู้อื่น ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ส่วนคำว่า Brass and bronze works มีความหมายโดยรวมว่า เป็นผลงานที่ติดตั้งแบบทองเหลือง เป็นคำบรรยายรายการสินค้าที่ยื่นขอ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

/ผู้ขอจดทะเบียน

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม 2561

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ตัวหนังสือ
เครื่องหมายและคำว่า **T&S BRASS AND BRONZE WORKS** รายนี้ ประกอบด้วยภาคส่วนอักษรโรมัน T S
สัญลักษณ์ & และคำว่า BRASS AND BRONZE WORKS ซึ่งภาคส่วนอักษรโรมัน T S เป็นตัวหนังสือ ดังนั้น
การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะ
บ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็น
บทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้
ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง
(1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้น
จะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบ
หรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมี
ลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้
โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น
กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7
วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้อง
ประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่ง
มาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับ
ให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่
ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็น
ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้
ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการ
ประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในต้วบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น
เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้
เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การ
ที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้ว

/ก็ไม่นำ

ก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีไขเป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก

ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ตัวหนังสือ เครื่องหมายและคำว่า **T&S BRASS AND BRONZE WORKS** รายนี้ ภาคส่วนตัวอักษรโรมัน T S เป็นตัวหนังสือ จึงต้องพิจารณาว่าตัวหนังสือดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด ที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิได้มีอยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยินขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวหนังสือ T S ที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **T&S BRASS AND BRONZE WORKS** รายนี้ มิได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวอักษรโรมันที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559

สัญลักษณ์ & หรือ ampersand ตาม Cambridge Advanced Learner's Dictionary แปลว่า the sign &, used for "and" เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนคำว่า and (และ, ร่วมกับ) อันเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้โดยทั่วไป จึงไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ส่วนคำว่า BRASS AND BRONZE WORKS ตามพจนานุกรม Oxford-River Books English-Thai Dictionary คำว่า BRASS แปลว่า ทองเหลือง คำว่า AND แปลว่า และ คำว่า BRONZE แปลว่า สัมฤทธิ์ WORKS แปลว่า งาน ผลงาน รวมกันสื่อความหมายว่า งานทองเหลืองและสัมฤทธิ์ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก 11 รายการสินค้า ท่อน้ำและก๊อกน้ำ ปลายท่อปล่อยน้ำออกจากก๊อก ท่อคอกห่าน หัวแปลงปลายท่อน้ำ ปากก๊อกน้ำ ตัวต่อกับท่อเพื่อควบคุมการไหลของน้ำ ท่อส่งน้ำออกที่มีการควบคุมการไหลของน้ำ ตัวตัดสัญญาณและป้องกันการไหลย้อนกลับของน้ำ ท่อน้ำเข้าของเครื่องสุขภัณฑ์และข้อเยื้อง จุกเปิดปิดน้ำ ก้านโยกสำหรับเปิดปิดวาล์ว อ่างซิงค์ วาล์วเปิดปิดน้ำ ตัวยึดอ่างอาบน้ำและฝักบัว วาล์วหัวฉีดแบบสเปรย์และสายฝักบัว ข้อเยื้องสำหรับท่อส่งน้ำออก หัวฉีดปรับแรงดันและขอแขวนหัวฉีด ท่อเติมน้ำในหม้อพักน้ำสำรอง ก๊อกปล่อยน้ำ สายฉีดพ่นน้ำแบบม้วนเก็บอัตโนมัติ สายฉีดน้ำแบบสายยางม้วนแข็ง ชุดอุปกรณ์วาล์วน้ำและสายฉีดชำระล้าง อ่างซิงค์ และก๊อกน้ำใช้ในการฆ่าตัด อุปกรณ์กักน้ำชักโครกก๊อกน้ำสำหรับอ่างล้างมือ วาล์วน้ำสำหรับผสมน้ำร้อน และน้ำเย็นโดยใช้หัวเข่าและเท้า เครื่องทำความสะอาดหม้อนอน ตัวยึดท่อปล่อยควันออกของตู้ดูดควัน ก๊อกน้ำ ซึ่งหากสาธารณชนพบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ยอมเข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าที่ทำจากทองเหลืองและสัมฤทธิ์ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ส่วนกรณีที่ผูุ้ธรณ์ได้อ้างถึงคำพิพากษาศาลฎีกา คำวินิจฉัยคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า และ เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้รับจดทะเบียนแล้ว นั้น เห็นว่า คำพิพากษา คำวินิจฉัย และ เครื่องหมายการค้าที่ได้รับจดทะเบียนแล้วดังกล่าว มีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์รายนี้ได้ สำหรับกรณีที่ผูุ้ธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาเอกสารแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้ต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่ได้บัญญัติ

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการ
ประชุม ครั้งที่ 52/2566 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566 ยินตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1305/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า **TORY BURCH NUIT AZUR** (คำขอเลขที่ 170114496)

รีเวอร์ ไลท์ วี., แอล.พี.จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคำว่า **TORY BURCH NUIT AZUR** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 3 รายการ สินค้า น้ำหอมกลิ่นอ่อนๆ ใช้กับร่างกาย ครีมทาหน้า น้่านมทาหน้า โลชั่นทาหน้า เจลทาหน้า เซรั่มทาหน้า ครีมทาตัว น้่านมทาตัว โลชั่นทาตัว เจลทาตัว เซรั่มทาตัว ครีมทามือ น้่านมทามือ โลชั่นทามือ เจลทามือ เซรั่มทามือ สบู่ตัว กลี้อผสมน้ำอาบที่ไม่ได้ใช้ในทางการแพทย์ โคโลญจน์ น้ำหอมโอเดอทอยเลท แชมพู ครีมนวดผม ปรากฏตามคำขอเลขที่ 170114496

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 กล่าวคือ

1. คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า **TORY BURCH** ทะเบียนเลขที่ ค319260 (คำขอเลขที่ 712819) เพราะ เครื่องหมายการค้าของผู้ขอจดทะเบียนมีเสียงเรียกขานคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว เมื่อใช้กับสินค้าที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า จึงปฏิเสธไม่รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

2. ให้แสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้คำว่า NUIT AZUR ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เพราะ เล็งลักษณะและคุณสมบัติของสินค้า

/ผู้ขอจดทะเบียน

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม 2561

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำว่า **TORY BURCH NUIT AZUR** รายนี้ ภาคล้วนคำว่า NUIT AZUR ตามพจนานุกรมดวงกมล ฝรั่งเศส-ไทย โดย สว่าง วงศ์พิฑพันธ์ (ผู้รวบรวม) คำว่า NUIT แปลว่า เวลากลางคืน ความมืด และตามพจนานุกรมออนไลน์ Collins French-English Dictionary คำว่า AZUR แปลว่า sky blue (สีฟ้า) หรือ sky (ท้องฟ้า) รวมกันสื่อความหมายได้ว่า ท้องฟ้าเวลากลางคืน เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก 3 รายการสินค้า น้ำหอมกลิ่นอ่อนๆ ใช้กับร่างกาย ครีมทาหน้า น้ำมันทาหน้า โลชั่นทาหน้า เจลทาหน้า เซรั่มทาหน้า ครีมทาตัว น้ำมันทาตัว โลชั่นทาตัว เจลทาตัว เซรั่มทาตัว ครีมทามือ น้ำมันทามือ โลชั่นทามือ เจลทามือ เซรั่มทามือ สบู่ตัว เกลือผสมน้ำอาบที่ไม่ได้ใช้ในทางการแพทย์ โคลโลญจน์ น้ำหอมโอเดอทอยเลท แชมพู ครีมนวดผม ยังไม่นับว่าเป็นคำที่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ถือว่ามีลักษณะบังเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงชอบที่จะรับจดทะเบียนได้โดยไม่ต้องแสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้คำว่า NUIT AZUR ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

หรับประเด็นเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า **TORY BURCH** ทะเบียนเลขที่ ค319260 (คำขอเลขที่ 712819) ตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ต่อมาเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามหลักฐานทางทะเบียนว่า เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วได้ยื่นคำขอโอนเจ้าของ และนายทะเบียนมีคำสั่งอนุญาตให้โอนและแก้ไขเปลี่ยนแปลงชื่อเป็นเจ้าของเดียวกันแล้ว เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นคล้ายที่จำต้องพิจารณา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 52/2566 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียนและให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1306/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ รูปและคำว่า **COTTO[®]**
Life (คำขอเลขที่ 200108195)

บริษัท เอสซีจี เซรามิกส์ จำกัด (มหาชน) จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ได้ยื่นขอ

COTTO[®]
Life จดทะเบียนเครื่องหมายบริการรูปและคำว่า เพื่อใช้กับบริการจำพวก 35 รายการบริการ
จัดนิทรรศการทางการค้า จัดพิมพ์เอกสารโฆษณา จัดแสดงสินค้า ช่วยจัดการธุรกิจจากร้านค้าปลีก ให้คำปรึกษา
ทางธุรกิจโฆษณา ให้ข้อเสนอแนะทางธุรกิจ ให้ข้อเสนอแนะทางพาณิชย์กรรม โฆษณา บริการสั่งซื้อสินค้าและบริการ
ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ บริหารธุรกิจด้านการขนส่ง จัดการนำเข้าและส่งออกสินค้า ทำแบบโฆษณาเพื่อ
ส่งเสริมการขาย ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารโฆษณา ออกแบบสื่อโฆษณา จัดหาพื้นที่ทางเว็บไซต์
สำหรับซื้อขายสินค้าทางออนไลน์ แจกราคาสินค้า บริการเปรียบเทียบราคาสินค้า บริการสั่งซื้อสินค้าและ
บริการ เสนอขายสินค้าให้แก่ผู้อื่น ส่งเสริมการขาย การส่งเสริมการขายสำหรับผู้อื่น ให้ข้อมูลผู้บริโภคทาง
ออนไลน์ ห้างค้าปลีกผ่านระบบออนไลน์ บริการการสั่งซื้อสินค้าทางเครื่องคอมพิวเตอร์ออนไลน์ บริการร้านค้า
ปลีกออนไลน์เกี่ยวกับเครื่องมือช่าง บริการร้านค้าปลีกออนไลน์เกี่ยวกับเคมีภัณฑ์ บริการร้านค้าปลีกออนไลน์
เกี่ยวกับกระเบื้อง บริการร้านค้าปลีกออนไลน์เกี่ยวกับอุปกรณ์ไฟฟ้า บริการร้านค้าปลีกออนไลน์เกี่ยวกับ
อุปกรณ์ให้แสงสว่าง บริการร้านค้าปลีกออนไลน์เกี่ยวกับของแต่งบ้าน บริการร้านค้าปลีกออนไลน์เกี่ยวกับของ
แต่งสวน บริการร้านค้าปลีกออนไลน์เกี่ยวกับเฟอร์นิเจอร์ (ยกเว้นเครื่องสุขภัณฑ์) บริการร้านค้าปลีกออนไลน์
เกี่ยวกับเครื่องครัว บริการร้านค้าปลีกออนไลน์เกี่ยวกับเครื่องใช้ไฟฟ้า บริการร้านค้าปลีกออนไลน์เกี่ยวกับของ
ใช้ภายในบ้าน (ยกเว้นของใช้ภายในห้องน้ำ) จำพวก 37 รายการบริการ ให้คำแนะนำและปรึกษาเกี่ยวกับ
การใช้กระเบื้อง ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการก่อสร้าง ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการซ่อมแซม การควบคุมการก่อสร้างอาคาร

/ก่อสร้าง

ก่อสร้าง และซ่อมแซมบ้าน และอาคาร ให้ข้อมูล คำปรึกษาเกี่ยวกับการก่อสร้าง และซ่อมแซมบ้าน และอาคาร ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวัสดุก่อสร้าง ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการก่อสร้าง การติดตั้งวัสดุก่อสร้าง งานปรับปรุงสถาปัตยกรรมและสิ่งแวดล้อม ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับปรุงตกแต่งภายใน ให้ข้อมูล คำปรึกษาเกี่ยวกับการคำนวณวัสดุเพื่อการก่อสร้างพร้อมประมาณค่าใช้จ่าย การจัดหาช่างเกี่ยวกับการก่อสร้าง และจำพวก 42 รายการบริการ บริการออกแบบเพื่อการอุตสาหกรรม บริการออกแบบกราฟฟิการ์ ปราบกฏตามคำขอเลขที่ 200108195

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ให้แสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตน แต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้คำว่า Life ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เพราะถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้า

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2563

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รูปและคำว่า

COTTO[®]
Life

รายนี้ ภาคส่วนคำว่า Life ตามพจนานุกรม Oxford River Books English-Thai Dictionary แปลว่า ชีวิต ชีพ มีใช้คำที่บุคคลหรือผู้ประกอบการทั่วไปจะนำคำดังกล่าวไปใช้กับสินค้าอื่นๆ โดยทั่วไปแต่อย่างไร ดังนั้นจึงเป็นคำที่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงชอบที่จะรับจดทะเบียนได้โดยไม่ต้องแสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้คำว่า Life ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 52/2566 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งของนายทะเบียนและให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1307/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำและตัวเลข **FLEX5** (คำขอเลขที่ 170105946)

โซซิเอเต้ บิค จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าคำและตัวเลข **FLEX5** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 8 รายการสินค้า มีดโกน
เครื่องมือเล็มหนวดเครา เครื่องกำจัดขนชนิดใช้ไฟฟ้า เครื่องกำจัดขนชนิดไม่ใช่ไฟฟ้า ใบมีดโกน ปรากฏตาม
คำขอเลขที่ 170105946

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตาม
มาตรา 6 เนื่องจาก คำว่า FLEX แปลว่า โค้ง งอ สายที่งอได้ และเลขอารบิก 5 ไม่ได้มีการแสดงโดยลักษณะ
พิเศษ เมื่อนำคำว่า FLEX 5 มารวมกันสื่อความหมายได้ว่า ใบมีดโค้งหรืองอได้ 5 แบบ จึงเป็นคำที่เล็งถึง
ลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7
วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2561

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำและตัวเลข
FLEX5 รายนี้ ภาคว่า FLEX ตามพจนานุกรม Oxford River Books English – Thai
Dictionary แปลว่า งอ (ข้อต่อ แขนขา) เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก 8 รายการสินค้า มีดโกน เครื่องมือเล็ม

/หนวดเครา

หมวดเครา เครื่องกำจัดขนชนิดใช้ไฟฟ้า เครื่องกำจัดขนชนิดไม่ใช้ไฟฟ้า ใบมีดโกน ซึ่งหากสาธารณสุขชนได้พบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์แล้วยอมเข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าที่สามารถปรับงอได้ เมื่อสินค้าดังกล่าวสามารถปรับให้งอเข้ากับสรีระของร่างกายได้ยอมทำให้สามารถโกนขนได้เนียนสนิท ซึ่งเป็นคุณสมบัติพิเศษที่ใช้ผู้สินค้าประเภทนี้ต้องการ นับว่าเป็นคำที่เสถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 ส่วนเลข 5 เป็นตัวเลขอารบิก จึงต้องพิจารณาว่าตัวเลขดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวเลข” หมายถึง สัญลักษณ์ที่ใช้แทนจำนวนจริง และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์ที่ใช้แทนจำนวนจริงที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วยอมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวเลขเป็นสิ่งที่ได้มีการใช้ อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวเลขในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวเลขที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้า **FLEX5** ของผู้อุทธรณ์รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวเลขที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวเลขที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น

สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงคำพิพากษาศาลฎีกาและคำวินิจฉัยคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า นั้น เห็นว่า คำพิพากษาและคำวินิจฉัยดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่น ๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการ
ประชุม ครั้งที่ 52/2566 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566 ยินตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1308/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า รูปและคำว่า REDRED (คำขอเลขที่ 170133007)

นางสาวยุวเรต ศรุตานนท์ สัญชาติ ไทย ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารูปและคำว่า REDRED เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 3 รายการสินค้า ลิปสติค ครีมบำรุงผิวพรรณ โฟมล้างหน้า ชุดเครื่องสำอางใช้แต่งหน้า ชุดเครื่องสำอางใช้บำรุงผิวหน้า ปรากฏตามคำขอเลขที่ 170133007

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน ตามมาตรา 6 เนื่องจาก อักษรโรมันคำว่า REDRED แม้จะประดิษฐ์อักษรโรมัน D ตัวสุดท้ายแล้ว แต่คำว่า RED แปลว่า สีแดง เป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไป จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2561

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รูปและคำว่า REDRED รายนี้ ภาคว่า REDRE เป็นคำที่ไม่มีความหมายและคำแปลตามพจนานุกรม นับว่าเป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้น ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงมีลักษณะ อันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 52/2566 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1309/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ คำว่า **ข้าวโหด** (คำขอเลขที่ 170135893)

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำว่า

ข้าวโหด เพื่อใช้กับบริการจำพวก 38 รายการบริการ กระจายเสียงและแพร่ภาพทางโทรทัศน์ การแพร่ภาพทางสื่อสิ่งพิมพ์ กระจายเสียงในวิทยุ กระจายเสียงและแพร่ภาพเสียงในอินเทอร์เน็ต การดำเนินการทางสถานีโทรทัศน์ออนไลน์ บริการกระดานข่าวสารทางอิเล็กทรอนิกส์ และจำพวก 41 รายการบริการ การผลิตรายการข่าวทางเว็บไซต์ การให้ความบันเทิงผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 170135893

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เนื่องจาก คำว่า ข้าวโหด เมื่อนำมาใช้กับบริการตามที่ยื่นขอจดทะเบียน นับว่าเล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2561

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์คำว่า **ข้าวโหด** รายนี้ ซึ่งคำว่า ข้าว หมายถึง คำบอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ หรือกำลังอยู่ในความสนใจขณะนั้น เรื่องบอกกล่าว คำเล่าลือ และคำว่า โหด หมายถึง ชั่ว ร้าย เมื่อนำคำสองคำดังกล่าวมารวมกัน

/จึงสื่อ

จึงสื่อความหมายได้ว่า เรื่องที่นำมาบอกกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับความชั่ว ร้าย เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวก 38 รายการบริการ กระจายเสียงและแพร่ภาพทางโทรทัศน์ การแพร่ภาพทางสื่อสิ่งพิมพ์ กระจายเสียงในวิทยุ กระจายเสียงและแพร่ภาพเสียงในอินเทอร์เน็ต การดำเนินการทางสถานีโทรทัศน์ออนไลน์ บริการกระดานข่าวสารทางอิเล็กทรอนิกส์ และจำพวก 41 รายการบริการ การผลิตรายการข่าวทางเว็บไซต์ การให้ความบันเทิงผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นบริการที่เกี่ยวกับการเสนอข่าวในเรื่องที่มีความร้ายแรง ชั่วร้าย นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 52/2566 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1310/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า **FITBIT** (คำขอเลขที่ 922292)

พิตบิต, อิงค์.จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าคำว่า **FITBIT** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า เครื่องนับก้าว เครื่องวัด
ระดับความสูง เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องชั่งน้ำหนักส่วนบุคคล จอแสดงผล เครื่องวัดระยะทาง เครื่องจับเวลา
เครื่องบิกพิคัดบนโลก (จีพีเอส) เครื่องประมวลผลข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องเก็บข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เครื่อง
บันทึกข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องแสดงผลข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องตั้งปลุกแบบไม่ใช้เสียง (ทำงานโดย
ระบบสั่น) ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับสื่อสารข้อมูลแบบไร้สายที่ใช้ในการรับ ประมวลผล ส่ง และแสดง
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับฟิตเนส ไขมันในร่างกาย ดัชนีมวลของร่างกาย ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับจัดการข้อมูล
เกี่ยวกับการติดตาม การดำเนินการตาม และกระตุ้นโดยผ่านโปรแกรม ปรากฏตามคำขอเลขที่ 922292

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตาม
มาตรา 6 เนื่องจาก คำว่า FIT แปลว่า มีสุขภาพดี แข็งแรง การได้สัดส่วน ความพอดี ที่เหมาะสม พอดี ส่วนคำว่า
BIT แปลว่า หน่วยวัดความจุข้อมูล ข้อมูลที่เล็กที่สุด หน่วยวัดตัวประมวลผล ดังนั้น คำว่า FITBIT จึงมี
ความหมายได้ว่า เป็นโปรแกรมหรือหน่วยวัดประมวลผลข้อมูลที่เล็กที่สุด ที่เกี่ยวกับสุขภาพความแข็งแรงของ
ร่างกาย ซึ่งเมื่อนำมาใช้กับสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียน นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้า
โดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 17 สิงหาคม 2561

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำว่า

FITBIT

รายนี้ แม้ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างในคำอุทธรณ์สรุปได้ว่า “คำว่า *FITBIT* ซึ่งเป็นคำที่ไม่มีคำแปล หรือไม่มีปรากฏในพจนานุกรม” ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้ ที่มีการนำเอา คำที่มีความหมายสองคำมาเขียนติดกัน ย่อมเล็งเห็นถึงเจตนาของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการให้ผู้พบเห็นแยกคำดังกล่าว เป็นสองคำ ดังนั้น การพิจารณาความหมายในลักษณะแยกเป็นคำแต่ละคำจึงชอบที่จะพิจารณาได้ อีกทั้งสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์นอกจากอักษรโรมันที่ประกอบเป็นคำสองคำ เสียงเรียก ขานก็ถือเป็นส่วนสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ด้วยเช่นกัน เพราะสามารถทำให้สาธารณชน ผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่มีเสียงเรียกขานของเครื่องหมายการค้า นั้นแตกต่างจากสินค้าอื่น ดังนั้น คำว่า *FITBIT* แม้จะเขียนติดกันก็ตาม แต่คำว่า *FIT* และคำว่า *BIT* สามารถแยกออกจากกัน และมีความหมายตามพจนานุกรม จึงมิใช่คำที่ประดิษฐ์ขึ้นตามผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง ซึ่งตามพจนานุกรม Oxford River Books English-Thai Dictionary คำว่า *FIT* แปลว่า เหมาะสม คู่ควร มีสุขภาพที่สมบูรณ์ แข็งแรง และตามพจนานุกรมคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คำว่า *BIT* แปลว่า ย่อมาจาก Binary Digit หน่วยข้อมูลที่มีสุขภาพที่สมบูรณ์ เล็กที่สุดที่ใช้งานกับระบบคอมพิวเตอร์แบบดิจิทัลและทฤษฎีข้อมูล โดยข้อมูลหนึ่งบิตจะมีสถานะที่เป็นไปได้ 2 สถานะ คือ 0 (ปิด) และ 1 (เปิด) มักใช้เพื่อวัดความสามารถของ ไมโครโปรเซสเซอร์ที่จะประมวลผลข้อมูล รวมกันสื่อความหมายได้ว่า หน่วยข้อมูลที่สามารถแสดงผลสุขภาพได้ สมบูรณ์เหมาะสม เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า เครื่องนับก้าว เครื่องวัดระดับความสูง เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องชั่งน้ำหนักส่วนบุคคล จอแสดงผล เครื่องวัดระยะทาง เครื่องจับเวลา เครื่องบิกพิคตบนโลก (จีพีเอส) เครื่องประมวลผลข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องเก็บข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องบันทึกข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องแสดงผลข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องตั้งปลุกแบบไม่ใช้เสียง (ทำงานโดยระบบสั่น) ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับสื่อสารข้อมูลแบบไร้สายที่ใช้ในการรับ ประมวลผล ส่ง และแสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับฟิตเนส ไขมันในร่างกาย ดัชนีมวลของร่างกาย ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับจัดการข้อมูลเกี่ยวกับการติดตาม การดำเนินการตาม และกระตุ้นโดยผ่านโปรแกรม ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นสินค้าภายใต้ เครื่องหมายการค้านี้แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าที่สามารถแสดงผลในเรื่องสุขภาพได้อย่างสมบูรณ์เหมาะสม นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/สำหรับ

สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำเสนอ ได้แก่ วิดีโอการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าของผู้อุทธรณ์ ภาพถ่ายสินค้าของผู้อุทธรณ์ และภาพถ่ายการการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าของผู้อุทธรณ์ที่ปรากฏ

เครื่องหมาย นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

ถึงรายละเอียดและข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าของผู้อุทธรณ์ ภายใต้เครื่องหมายอื่น () แตกต่างกัน

และมีใช้เครื่องหมายเดียวกันกับที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (**FITBIT**) จึงไม่เป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 กรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้น ๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่าง ๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุในการพิจารณาเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 52/2566 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1311/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า **MARVELL** (คำขอเลขที่ 200117912)

มาร์เวลล์ เอเชีย พีทีอี, แอลทีดี. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคำว่า **MARVELL** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า เครื่องกลไกคอมพิวเตอร์ (ฮาร์ดแวร์) สารกึ่งตัวนำ ชิปสารกึ่งตัวนำ วงจรรวม ชิปวงจรรวม ชุดชิปวงจรรวม แอปพลิเคชันมาตรฐานเฉพาะ (เอเอสเอสพีเอส) แอปพลิเคชันวงจรรวมเฉพาะ (เอเอสไอซีเอส) และระบบบนชิพ (เอสไอซีเอส) วงจรไฟฟ้า แผงวงจรไฟฟ้า บอร์ดเร่งคอมพิวเตอร์ บอร์ดอินเตอร์เฟซคอมพิวเตอร์ โปรเซสเซอร์ปัญญาประดิษฐ์ โปรเซสเซอร์เซิร์ฟเวอร์ โปรเซสเซอร์คอมพิวเตอร์เอนกประสงค์ โปรเซสเซอร์ประมวลผลสูง โปรเซสเซอร์สัญญาณดิจิทัล ตัวประมวลผลข้อมูล โปรเซสเซอร์ที่ตั้งโปรแกรมได้ โปรเซสเซอร์เสียงหรือวิดีโอ ไมโครโปรเซสเซอร์ ไมโครโปรเซสเซอร์แบบฝังตัว โปรเซสเซอร์แบบฝังตัวและโปรเซสเซอร์แบบมัลติคอร์ ไมโครคอนโทรลเลอร์ ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ที่ดาวน์โหลดได้ เฟิร์มแวร์ที่ดาวน์โหลดได้ เซิร์ฟเวอร์คอมพิวเตอร์ เซิร์ฟเวอร์เน็ตเวิร์ค เครื่องรับส่งสัญญาณ เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล สายเคเบิลสำหรับเครือข่ายโทรคมนาคม การ์ดเชื่อมต่อเครือข่าย ตัวปรับเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตัวปรับช่องทางไฟเบอร์และอินทราเน็ต สวิตช์เครือข่าย อิเล็กทรอนิกส์ สวิตช์เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตัวเปลี่ยนช่องทางไฟเบอร์และอินทราเน็ต วงจรโทรศัพท์ โมเด็ม ตัวควบคุมโทรศัพท์ ปริ๊นอัมป์ ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเล่น จัดการ ดาวน์โหลด ส่งสัญญาณจัดการและตรวจสอบ ไฟล์เสียงและไฟล์มีเดีย กล้องติดตั้งโทรทัศน์ เครื่องรับเสียงและภาพวิดีโอ เครื่องบันทึกและเครื่องเล่นภาพและเสียงระบบดิจิทัล สวิตช์อินเทอร์เน็ต ซอฟต์แวร์และเฟิร์มแวร์ที่สามารถดาวน์โหลดได้ใช้สำหรับควบคุมและเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ดังกล่าว ปรากฏตามคำขอเลขที่ 200117912

/นายทะเบียน

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 กล่าวคือ

1. คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า **MARVEL** ทะเบียนเลขที่ 191110097 (คำขอเลขที่ 170115732) เพราะ เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนมีคำคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว เมื่อใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันและรายการสินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ จึงต้องห้ามตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

2. คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า **MARVEL SUPER WAR** (คำขอเลขที่ 190117548) และคำว่า **MARVELL** (คำขอเลขที่ 190107475) เพราะ เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนมีคำคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน เมื่อใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันและรายการสินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ จึงต้องห้ามตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 12 กรกฎาคม 2564

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์โดยเปรียบเทียบเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำว่า **MARVELL** กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วและที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า **MARVEL** ทะเบียนเลขที่ 191110097 (คำขอเลขที่ 170115732) และคำว่า **MARVEL SUPER WAR** (คำขอเลขที่ 190117548) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำว่า **MARVELL** เป็นคำสองพยางค์ ประกอบด้วยอักษรโรมันตัวเดียวกันจัดวางอยู่ตำแหน่งเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วและ เครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า **MARVEL** แตกต่างกันเพียงเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์มีอักษรโรมัน L เพิ่มขึ้นในตำแหน่งสุดท้ายเพียงหนึ่งตัวเท่านั้น แม้เครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนจะมีคำว่า **SUPER WAR** ประกอบอยู่ด้วยก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขาน เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เรียกขานได้ว่า มาร์เวลล์ ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเรียกขานได้ว่า มาร์เวล และเครื่องหมายการค้า

/ที่ยื่นคำขอ

ที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนเรียกขานทั้งเครื่องหมายได้ว่า มาร์เวล ซูเปอร์ วอร์ หรืออาจเรียกขานในภาคส่วนอันเป็นสาระสำคัญได้ว่า มาร์เวล นับว่าเครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่ายมีเสียงเรียกขานใกล้เคียงกัน เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วและที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนทั้งสองเครื่องหมาย จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ เมื่อยื่นขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน และรายการสินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

สำหรับประเด็นเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า MARVELL (คำขอเลขที่ 190107475) ตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ต่อมาเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามหลักฐานทางทะเบียนว่า เครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนได้ยื่นคำขอโอนเจ้าของ และนายทะเบียนมีคำสั่งอนุญาตให้โอนและแก้ไขเปลี่ยนแปลงชื่อเป็นเจ้าของเดียวกันแล้ว เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นคล้ายที่จำต้องพิจารณา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1312/66

เรื่อง เครื่องหมายการค้า รูปและคำว่า MARVELL (คำขอเลขที่ 200117915)

มาร์เวลล์ เอเชีย พีทีอี, แอลทีดี. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ ได้ยื่น

ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารูปและคำว่า MARVELL เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า เครื่องกลไก คอมพิวเตอร์ (ฮาร์ดแวร์) สารกึ่งตัวนำ ชิปสารกึ่งตัวนำ วงจรรวม ชิปวงจรรวม ชุดชิปวงจรรวม แอปพลิเคชัน มาตรฐานเฉพาะ (เอเอสเอสพีเอส) แอปพลิเคชันวงจรรวมเฉพาะ (เอเอสไอซีเอส) และระบบบนชิพ (เอสไอซีเอส) วงจรไฟฟ้า แผงวงจรไฟฟ้า บอร์ดเร่งคอมพิวเตอร์ บอร์ดอินเตอร์เฟซคอมพิวเตอร์ โปรเซสเซอร์ปัญญาประดิษฐ์ โปรเซสเซอร์เซิร์ฟเวอร์ โปรเซสเซอร์คอมพิวเตอร์เอนกประสงค์ โปรเซสเซอร์ประมวลผลสูง โปรเซสเซอร์สัญญาณ ดิจิตอล ตัวประมวลผลข้อมูล โปรเซสเซอร์ที่ตั้งโปรแกรมได้ โปรเซสเซอร์เสียงหรือวิดีโอ ไมโครโปรเซสเซอร์ ไมโครโปรเซสเซอร์แบบฝังตัว โปรเซสเซอร์แบบฝังตัวและโปรเซสเซอร์แบบมัลติคอร์ ไมโครคอนโทรลเลอร์ ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ที่ดาวน์โหลดได้ เฟิร์มแวร์ที่ดาวน์โหลดได้ เซิร์ฟเวอร์คอมพิวเตอร์ เซิร์ฟเวอร์ เน็ตเวิร์ค เครื่องรับส่งสัญญาณ เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล สายเคเบิลสำหรับเครือข่ายโทรคมนาคม การ์ด เชื่อมต่อเครือข่าย ตัวปรับเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตัวปรับช่องทางไฟเบอร์และอินทราเน็ต สวิตช์เครือข่าย อิเล็กทรอนิกส์ สวิตช์เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตัวเปลี่ยนช่องทางไฟเบอร์และอินทราเน็ต วงจรโทรศัพท์ โมเด็ม ตัวควบคุมโทรศัพท์ ปริ๊นนิ่ง ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเล่น จัดการ ดาวน์โหลด ส่งสัญญาณจัดการและตรวจสอบ ไฟล์เสียงและไฟล์มีเดีย กล้องติดตั้งโทรทัศน์ เครื่องรับเสียงและภาพวิดีโอ เครื่องบันทึกและเครื่องเล่นภาพและเสียงระบบดิจิตอล สวิตช์อีเธอร์เน็ต ซอฟต์แวร์และเฟิร์มแวร์ที่สามารถดาวน์โหลดได้ใช้สำหรับควบคุมและเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ดังกล่าว ปรากฏตามคำขอเลขที่ 200117915

/นายทะเบียน

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 กล่าวคือ

1. คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า **MARVEL** ทะเบียนเลขที่ 191110097 (คำขอเลขที่ 170115732) เพราะ เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนมีคำคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว เมื่อใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันและรายการสินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ จึงต้องห้ามตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

2. คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า **MARVEL SUPER WAR** (คำขอเลขที่ 190117548) และคำว่า **MARVELL** (คำขอเลขที่ 190107475) เพราะ เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนมีคำคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน เมื่อใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันและรายการสินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ จึงต้องห้ามตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 12 กรกฎาคม 2564

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์โดยเปรียบเทียบเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รูปและคำว่า

 MARVELL กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วและที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า **MARVEL** ทะเบียนเลขที่ 191110097 (คำขอเลขที่ 170115732) และคำว่า **MARVEL SUPER WAR** (คำขอเลขที่ 190117548) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์มีภาคส่วนคำว่า **MARVELL** เป็นคำที่ใช้เรียกขานในเครื่องหมายนี้ จึงเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งเป็นคำสองพยางค์ ประกอบด้วยอักษรโรมันตัวเดียวกันจัดวางอยู่ตำแหน่งเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วและเครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า **MARVEL** แตกต่างกันเพียงเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์มีอักษรโรมัน **L** เพิ่มขึ้นในตำแหน่งสุดท้ายเพียงหนึ่งตัวเท่านั้น และแม้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จะมีรูปประดิษฐ์ ()

/ประกอบ

ประกอบอยู่ด้วย ส่วนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนจะมีคำว่า SUPER WAR ประกอบอยู่ด้วย ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขาน เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์เรียกขานได้ว่า มาร์เวลล์ ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเรียกขานได้ว่า มาร์เวล และเครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนเรียกขาน ทั้งเครื่องหมายได้ว่า มาร์เวล ซูเปอร์ วอร์ หรืออาจเรียกขานในภาคส่วนอันเป็นสาระสำคัญได้ว่า มาร์เวล นับว่า เครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่ายมีเสียงเรียกขานใกล้เคียงกัน เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วและที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนทั้งสองเครื่องหมาย จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ เมื่อยื่นขอจดทะเบียนสำหรับ สินค้าจำพวกเดียวกัน และรายการสินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 และ มาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

สำหรับประเด็นเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ยื่น คำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า MARVELL (คำขอเลขที่ 190107475) ตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ต่อมาเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามหลักฐานทางทะเบียนว่า เครื่องหมายการค้าที่ยื่น คำขอจดทะเบียนไว้ก่อนได้ยื่นคำขอโอนเจ้าของ และนายทะเบียนมีคำสั่งอนุญาตให้โอนและแก้ไขเปลี่ยนแปลงชื่อ เป็นเจ้าของเดียวกันแล้ว เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นคล้ายที่จำต้องพิจารณา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1313/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า รูปและคำว่า MARVELL (คำขอเลขที่ 200117918)

มาร์เวลล์ เอเชีย พีทีอี, แอลทีดี. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารูปและคำว่า MARVELL เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า เครื่องกลไกคอมพิวเตอร์ (ฮาร์ดแวร์) สารกึ่งตัวนำ ชิปสารกึ่งตัวนำ วงจรรวม ชิปวงจรรวม ชุดชิปวงจรรวม แอปพลิเคชันมาตรฐานเฉพาะ (เอเอสเอสพีเอส) แอปพลิเคชันวงจรรวมเฉพาะ (เอเอสไอซีเอส) และระบบบนชิพ (เอสไอซีเอส) วงจรไฟฟ้า แผงวงจรไฟฟ้า บอร์ดเร่งคอมพิวเตอร์ บอร์ดอินเตอร์เฟซคอมพิวเตอร์ โปรเซสเซอร์ปัญญาประดิษฐ์ โปรเซสเซอร์เซิร์ฟเวอร์ โปรเซสเซอร์คอมพิวเตอร์เอนกประสงค์ โปรเซสเซอร์ประมวลผลสูง โปรเซสเซอร์สัญญาณดิจิทัล ตัวประมวลผลข้อมูล โปรเซสเซอร์ที่ตั้งโปรแกรมได้ โปรเซสเซอร์เสียงหรือวิดีโอ ไมโครโปรเซสเซอร์ ไมโครโปรเซสเซอร์แบบฝังตัว โปรเซสเซอร์แบบฝังตัวและโปรเซสเซอร์แบบมัลติคอร์ ไมโครคอนโทรลเลอร์ ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ที่ดาวน์โหลดได้ เฟิร์มแวร์ที่ดาวน์โหลดได้ เซิร์ฟเวอร์คอมพิวเตอร์ เซิร์ฟเวอร์เน็ตเวิร์ค เครื่องรับส่งสัญญาณ เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล สายเคเบิลสำหรับเครือข่ายโทรคมนาคม การ์ดเชื่อมต่อเครือข่าย ตัวปรับเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตัวปรับช่องทางไฟเบอร์และอินทราเน็ต สวิตช์เครือข่าย อิเล็กทรอนิกส์ สวิตช์เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตัวเปลี่ยนช่องทางไฟเบอร์และอินทราเน็ต วงจรโทรศัพท์ โมเด็ม ตัวควบคุมไครฟ์ ปริ๊นแทมป์ ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเล่น จัดการ ดาวน์โหลด ส่งสัญญาณจัดการและตรวจสอบ ไฟล์เสียงและไฟล์มีเดีย กล้องติดตั้งโทรศัพท์ เครื่องรับเสียงและภาพวิดีโอ เครื่องบันทึกและเครื่องเล่นภาพและเสียงระบบดิจิทัล สวิตซ์อินเทอร์เน็ต ซอฟต์แวร์และเฟิร์มแวร์ที่สามารถดาวน์โหลดได้ใช้สำหรับควบคุมและเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ดังกล่าว ปรากฏตามคำขอเลขที่ 200117918

/นายทะเบียน

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 กล่าวคือ

1. คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า **MARVEL** ทะเบียนเลขที่ 191110097 (คำขอเลขที่ 170115732) เพราะ เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนมีคำคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว เมื่อใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันและรายการสินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ จึงต้องห้ามตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

2. คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า **MARVEL SUPER WAR** (คำขอเลขที่ 190117548) และคำว่า **MARVELL** (คำขอเลขที่ 190107475) เพราะ เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนมีคำคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน เมื่อใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันและรายการสินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ จึงต้องห้ามตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 12 กรกฎาคม 2564

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์โดยเปรียบเทียบเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รูปและคำว่า **MARVELL** กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วและที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า **MARVEL** ทะเบียนเลขที่ 191110097 (คำขอเลขที่ 170115732) และคำว่า **MARVEL SUPER WAR** (คำขอเลขที่ 190117548) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์มีภาคส่วนคำว่า **MARVELL** เป็นคำที่ใช้เรียกขานในเครื่องหมายนี้ จึงเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งเป็นคำสองพยางค์ประกอบด้วยอักษรโรมันตัวเดียวกันจัดวางอยู่ตำแหน่งเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วและเครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า **MARVEL** แตกต่างกันเพียงเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์มีอักษรโรมัน L เพิ่มขึ้นในตำแหน่งสุดท้ายเพียงหนึ่งตัวเท่านั้น และแม้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จะมีรูปประดิษฐ์ () ประกอบอยู่ด้วย ส่วนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนจะมีคำว่า **SUPER WAR** ประกอบอยู่ด้วยก็ตาม

/แต่เมื่อ

แต่เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขาน เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์เรียกขานได้ว่า มาร์เวลล์ ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเรียกขานได้ว่า มาร์เวล และเครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนเรียกขาน ทั้งเครื่องหมายได้ว่า มาร์เวล ซูเปอร์ วอร์ หรืออาจเรียกขานในภาคส่วนอันเป็นสาระสำคัญได้ว่า มาร์เวล นับว่า เครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่ายมีเสียงเรียกขานใกล้เคียงกัน เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วและที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนทั้งสองเครื่องหมาย จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ เมื่อยื่นขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน และรายการสินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 และ มาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

สำหรับประเด็นเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า MARVELL (คำขอเลขที่ 190107475) ตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ต่อมาเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามหลักฐานทางทะเบียนว่า เครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนได้ยื่นคำขอโอนเจ้าของ และนายทะเบียนมีคำสั่งอนุญาตให้โอนและแก้ไขเปลี่ยนแปลงชื่อเป็นเจ้าของเดียวกันแล้ว เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นคล้ายที่จำต้องพิจารณา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1314/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า รูปและคำว่า MOO (คำขอเลขที่ 200140300)

บริษัท อาชาว่า จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารูปและคำว่า MOO เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า หน้ากากกันฝุ่น หน้ากากป้องกันมลพิษ แว่นตา แว่นตากันแดด กรอบแว่นตา ที่ใส่แว่นตา ของแว่นตา ปรากฏตามคำขอเลขที่ 200140300

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เนื่องจากคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า MOO eyewear ทะเบียนเลขที่ 161113022 (คำขอเลขที่ 861276) เพราะ เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนมีคำคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว เมื่อใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันและรายการสินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ จึงต้องห้ามตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 10 สิงหาคม 2564

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์โดยเปรียบเทียบเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รูปและคำว่า MOO กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า MOO eyewear ทะเบียนเลขที่ 161113022 (คำขอเลขที่ 861276) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์มีภาคส่วนคำว่า MOO

/ขนาดใหญ่

ขนาดใหญ่และเป็นคำที่ใช้เรียกขานในเครื่องหมายนี้ จึงเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งเป็นคำๆ เดียวกันกับคำอันเป็นสาระสำคัญในเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว แม้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จะมีรูปการ์ตูนใบหน้าคน () ประกอบอยู่ด้วย ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วจะมีคำว่า eyewear ประกอบอยู่ด้วยก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขาน เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เรียกขานได้ว่า หมู ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเรียกขานทั้งเครื่องหมายได้ว่า หมู อายแวร์ หรือเรียกขานในภาคส่วนอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายได้ว่า หมู นับว่าเครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่ายมีเสียงเรียกขานใกล้เคียงกัน เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ เมื่อยื่นขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน และรายการสินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1315/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ คำว่า (คำขอเลขที่ 200143769)

บริษัท ลาวัลย์ยา จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมาย

บริการคำว่า เพื่อใช้กับบริการจำพวก 43 รายการบริการ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ปรากฏตาม
คำขอเลขที่ 200143769

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6
กล่าวคือ

1. คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า **ROCKET** ทะเบียน
เลขที่ ค211682 (คำขอเลขที่ 554148) เพราะ เครื่องหมายบริการของผู้ขอจดทะเบียนมีคำคล้ายกันกับ
เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว แม้ใช้กับบริการและสินค้าต่างจำพวกกันแต่รายการบริการและรายการสินค้า
มีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของ
บริการและสินค้าได้ จึงต้องห้ามตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

/2. คล้าย

2. คล้ายกับเครื่องหมายบริการของบุคคลอื่นที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า (คำขอเลขที่ 190144159) และคำว่า (คำขอเลขที่ 200142273) เพราะ เครื่องหมายบริการของผู้ขอจดทะเบียนมีค่าคล้ายกันกับเครื่องหมายบริการที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน เมื่อใช้กับบริการจำพวกเดียวกันและรายการบริการมีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของบริการได้ จึงต้องห้ามตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 26 สิงหาคม 2564

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานโดยเปรียบเทียบเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์คำว่า กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า **ROCKET** ทะเบียนเลขที่ ค211682 (คำขอเลขที่ 554148) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์มีภาคส่วนคำว่า ROCKET เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งเป็นคำๆ เดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว แม้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์มีคำว่า COFFEE ประกอบอยู่ด้วยก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขาน เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์เรียกขานทั้งเครื่องหมายได้ว่า ร็อคเก็ต คอฟฟี่ หรือเรียกขานในภาคส่วนอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายได้ว่า ร็อคเก็ต ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเรียกขานได้ว่า ร็อคเก็ต นับว่าเครื่องหมายของทั้งสองฝ่ายมีเสียงเรียกขานใกล้เคียงกัน เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว แต่เนื่องจากเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ยื่นขอจดทะเบียนกับบริการจำพวก 43 รายการบริการ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วใช้กับสินค้าจำพวก 33 รายการสินค้า เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของเหล้าวิสกี ซึ่งเป็นบริการและสินค้าต่างจำพวกกัน อีกทั้งรายการบริการของเป็นบริการเกี่ยวกับร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มโดยทั่วไป ส่วนรายการสินค้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเป็นสินค้าเครื่องดื่มผสมเหล้าวิสกีโดยเฉพาะ นับว่ารายการบริการและสินค้าของทั้งสองฝ่ายไม่มีลักษณะอย่างเดียวกัน จึงไม่อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด

ใน

3

ในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของบริการและสินค้าได้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์จึงไม่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

สำหรับประเด็นเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์คล้ายกับเครื่องหมายบริการของบุคคลอื่นที่ยื่น

คำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า (คำขอเลขที่ 190144159) และคำว่า (คำขอเลขที่ 200142273) ตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ต่อมาเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามหลักฐานทางทะเบียนว่า เครื่องหมายบริการที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ทั้งสองเครื่องหมายถูกจำหน่ายคำขอออกจากสารบบตามหนังสือขอลอนการจดทะเบียน ลงวันที่ 25 เมษายน 2566 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นคล้ายที่จำต้องพิจารณา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1316/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ คำว่า (คำขอเลขที่ 200142274)

บริษัท ลาวันยา จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมาย

บริการคำว่า เพื่อใช้กับบริการจำพวก 43 รายการบริการ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม
ปรากฏตามคำขอเลขที่ 200142274

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6
กล่าวคือ

1. คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า **ROCKET** ทะเบียน
เลขที่ ค211682 (คำขอเลขที่ 554148) เพราะ เครื่องหมายบริการของผู้จดทะเบียนมีคำคล้ายกันกับ
เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว แม้ใช้กับบริการและสินค้าต่างจำพวกกันแต่รายการบริการและรายการสินค้า
มีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของ
บริการและสินค้าได้ จึงต้องห้ามตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

2. คล้ายกับเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของบุคคลอื่นที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน

คำว่า **ROCKET FRESH** (คำขอเลขที่ 190107944) รูปและคำว่า (คำขอเลขที่ 190142983) คำว่า

(คำขอเลขที่ 190144159) และคำว่า

(คำขอเลขที่ 200142273) เพราะ เครื่องหมายบริการ

ของผู้จดทะเบียนมีคำคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน เมื่อใช้กับบริการจำพวกเดียวกันและสินค้าต่างจำพวกกันแต่รายการบริการและรายการสินค้ามีลักษณะอย่าง เดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของบริการและสินค้าได้ จึงต้องห้ามตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการ จดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 26 สิงหาคม 2564

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานโดยเปรียบเทียบเครื่องหมายบริการของ

ผู้อุทธรณ์คำว่า **ROCKET** กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า **ROCKET** ทะเบียนเลขที่ ค211682 (คำขอเลขที่ 554148) และเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า **ROCKET FRESH** (คำขอเลขที่ 190107944) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์มี คำว่า ROCKET ในลักษณะตัวบางจัดวางเรียงกันเป็นสองบรรทัด และมีเส้นขีดเฉียงประชิดซึ่งกันเป็นอักษรโรมัน X จัดวางอยู่ด้านขวาประกอบอยู่ด้วย ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว ทะเบียนเลขที่ ค211682 คำว่า ROCKET เป็นตัวหนาทึบแต่เพียงอย่างเดียว ส่วนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน คำขอเลขที่ 190107944 เป็นคำว่า ROCKET FRESH รูปลักษณะในเครื่องหมายของทั้งสองฝ่ายจึงแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขาน เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์เรียกขานได้ว่า ร็อกเก็ต เอ็กซ์ ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว ทะเบียนเลขที่ ค211682 เรียกขานได้ว่า ร็อกเก็ต เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน คำขอเลขที่ 190107944 เรียกขานได้ว่า ร็อกเก็ต เฟรช นับว่าเครื่องหมายของทั้งสองฝ่ายมีเสียงเรียกขานแตกต่างกัน จึงไม่อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของบริการและสินค้าได้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงไม่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 และมาตรา 20 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

/สำหรับ

สำหรับประเด็นเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์คล้ายกับเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมาย
 บริการของบุคคลอื่นที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนรูปและคำว่า (คำขอเลขที่ 190142983) คำว่า
 (คำขอเลขที่ 190144159) และคำว่า (คำขอเลขที่ 200142273) ตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติ
 เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ต่อมาเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามหลักฐานทางทะเบียนว่า เครื่องหมายการค้าที่ยื่น
 คำขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำขอเลขที่ 190142983 ถูกจำหน่ายคำขอออกจากสารบบ เพราะละทิ้งคำขอจดทะเบียน
 ตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2564 และคำขอเลขที่ 190144159 และ
 200142273 ถูกจำหน่ายคำขอออกจากสารบบ ตามหนังสือขอลอนการจดทะเบียน ลงวันที่ 25 เมษายน 2566
 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นคล้ายที่จำต้องพิจารณา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม
 ครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณา
 ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1317/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า

(คำขอเลขที่ 190132588)

บริษัท บุรพาโอสธ จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้าคำว่า

เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 5 รายการสินค้า ยาป้องกันและรักษาการ

ติดเชื้อ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190132588

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6

เนื่องจากคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า **OXYMET** ทะเบียนเลขที่ ค322168 (คำขอเลขที่ 728505) เพราะเครื่องหมายการค้าของผู้ขอจดทะเบียนมีเสียงเรียกขานคล้ายกันกับ เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้แล้ว เมื่อยื่นขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันและรายการสินค้ามี ลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ได้ จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานโดยเปรียบเทียบเครื่องหมายการค้าของ

ผู้อุทธรณ์คำว่า กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนแล้วคำว่า

 ทะเบียนเลขที่ ค322168 (คำขอเลขที่ 728505) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ เป็นคำว่า Roximed โดยอักษร R อยู่ในรูปวงกลมและอักษร oximed อยู่ในรูปวงรีที่วางติดกัน ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเป็นอักษรโรมันคำว่า OXYMET ในลักษณะเป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่แต่เพียงอย่างเดียว รูปลักษณะของเครื่องหมายการค้าทั้งสองฝ่ายจึงแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขาน เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เรียกขานได้ว่า ร็อกซิเมต ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเรียกขานได้ว่า อ็อกซีเม็ท นับว่า เครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่ายมีเสียงเรียกขานแตกต่างกัน จึงไม่อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณา ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1318/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า

อกธเมด

(คำขอเลขที่ 190132587)

บริษัท บุรพาโอส จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้าคำว่า

อกธเมด

เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 5 รายการสินค้า ยาป้องกันและรักษาการติดเชื้อ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190132587

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6

เนื่องจากคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนแล้วคำว่า **OXYMET** ทะเบียนเลขที่ ค322168 (คำขอเลขที่ 728505) เพราะเครื่องหมายการค้าของผู้ขอจดทะเบียนมีเสียงเรียกขานคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้แล้ว เมื่อยื่นขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันและรายการสินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานโดยเปรียบเทียบเครื่องหมายการค้าของ

ผู้อุทธรณ์คำว่า กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า

 ทะเบียนเลขที่ ค322168 (คำขอเลขที่ 728505) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ เป็นอักษรไทยคำว่า ร็อกซิเมต โดยอักษร ร และไม้ไตค้อยู่ในรูปร่างกลม และอักษร ออกซิเมต อยู่ในรูปร่างรีที่วาง ติดกัน ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเป็นอักษรโรมันคำว่า OXYMET ในลักษณะเป็นอักษรโรมัน ตัวพิมพ์ใหญ่แต่เพียงอย่างเดียว รูปลักษณะของเครื่องหมายการค้าทั้งสองฝ่ายจึงแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาถึงการ เรียกขาน เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เรียกขานได้ว่า ร็อกซิเมต ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว เรียกขานได้ว่า อ็อกซีเมท นับว่าเครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่ายมีเสียงเรียกขานแตกต่างกัน จึงไม่อาจทำให้ สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า พ.ศ. 2534

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณา ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1319/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า **HOM** (คำขอเลขที่ 180134094)

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคำว่า

HOM

เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 3 รายการสินค้า สเปรย์ระงับกลิ่นกาย ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180134094

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6
เนื่องจาก

1. คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว คำว่า **HOM** ทะเบียน
เลขที่ ค52546 (คำขอเลขที่ 321055) เพราะเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนมีเสียงเรียกขานคล้ายกันกับ
เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้แล้ว เมื่อยื่นขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันและรายการสินค้ามี
ลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า
ได้ จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

2. คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน คำว่า **HOM**
(คำขอเลขที่ 928357) เพราะเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนมีเสียงเรียกขานคล้ายกันกับเครื่องหมาย
การค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน เมื่อยื่นขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันและรายการสินค้ามี
ลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า
ได้ จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

/3. คำว่า

3. คำว่า HOM เป็นคำทับศัพท์ภาษาไทยคำว่า หอม มีความหมายว่าได้รับกลิ่นดี มีกลิ่นดี เมื่อนำมาใช้กับสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนยอมทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าที่ใช้แล้วทำให้ร่างกายมีกลิ่นหอม นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 7 ธันวาคม 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์

คำว่า รายนี้ คำว่า HOM เป็นคำที่ไม่มี ความหมายและคำแปลตามพจนานุกรม นับว่าเป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้น ซึ่งเมื่อนำคำดังกล่าวมาใช้กับสินค้าจำพวก 3 รายการสินค้า สเปรย์ระงับกลิ่น ยังไม่นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559

แต่เมื่อได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานโดยเปรียบเทียบเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำว่า

 กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า ทะเบียนเลขที่ ค52546 (คำขอเลขที่ 321055) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์มีภาคส่วนคำว่า HOM เป็นส่วนหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งเป็นคำๆ เดียวกันกับคำที่เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว คำอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายจึงคล้ายกัน แม้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จะมีการออกแบบอักษรโรมัน O ป็นรูปประดิษฐ์วงกลมประกอบอยู่ด้วยก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขาน เครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่าย เรียกขานได้เหมือนกันว่า ฮอม หรือ หอม เช่นเดียวกัน เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนแล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ เมื่อยื่นจดทะเบียนสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน และรายการสินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/สำหรับ

สำหรับประเด็นเครื่องหมายการค้าของผู้ทรงรณคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า **НОМ** (คำขอเลขที่ 928357) หรือไม่นั้น เมื่อปรากฏหลักฐานทางทะเบียนว่าเครื่องหมายการค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ ถูกนายทะเบียนจำหน่ายคำขอออกจากสารบบ เพราะละทิ้งคำขอจดทะเบียนตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2563 แล้ว จึงไม่มีประเด็นคล้ายที่จำต้องพิจารณา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1320/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ รูปและคำว่า

(คำขอเลขที่ 180143614)

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการรูปและคำว่า

เพื่อใช้กับบริการจำพวก 44 รายการบริการ คลินิกเสริมความงาม ปรากฏตามคำขอเลขที่

180143614

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6

เนื่องจากคล้ายกับเครื่องหมายบริการของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า ทะเบียนเลขที่ บ55772 (คำขอเลขที่ 817865) เพราะเครื่องหมายบริการของผู้จดทะเบียนมีเสียงเรียกขานคล้ายกันกับเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนไว้แล้ว เมื่อยื่นขอจดทะเบียนสำหรับบริการจำพวกเดียวกันและรายการบริการมีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของบริการได้ จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

/ผู้ขอ

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 16 มีนาคม 2563

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานโดยเปรียบเทียบเครื่องหมายบริการของ

ผู้อุทธรณ์รูปและคำว่า

กับเครื่องหมายบริการของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า

ทะเบียนเลขที่ บ55772 (คำขอเลขที่ 817865) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์มีอักษรโรมันคำว่า Sky ลักษณะตัวอักษรเป็นการหวัดและเส้นเชื่อมติดกัน ถัดมา มีอักษรโรมันคำว่า Clinic ซึ่งข้างใต้มีอักษรโรมันคำว่า Create Your Eyes ขนาดเล็ก และมีภาพประดิษฐ์ () จัดวางอยู่ด้านบน เป็นแถบสีที่มีลักษณะเป็นการใช้พู่กันป้าย ส่วนเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนแล้วมีอักษรโรมันคำว่า sky เป็นตัวพิมพ์เล็กแต่มีขนาดใหญ่ โดยด้านบนของอักษรตัว k จะมีตัวอักษรโรมันตัว I ประกอบอยู่โดยมีอักษรโรมันขนาดเล็กเป็นข้อความว่า INNOVATIVE SKIN & LASER SURGERY CENTER ซึ่งเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมดและแยกเรียงลงมาเป็นบรรทัดละหนึ่งคำอย่างชัดเจน รูปลักษณะเครื่องหมายทั้งสองฝ่ายจึงแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขาน เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์เรียกขานว่า สกาย คลินิก ส่วนเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนแล้วเรียกขานว่า ไอสกาย นับว่าเครื่องหมายบริการของทั้งสองฝ่ายมีเสียงเรียกขานแตกต่างกัน จึงไม่อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของบริการได้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงไม่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณา ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1321/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ คำว่า (คำขอเลขที่ 180123682)

เอ็มดับเบิลยูอาร์ โยลด์ิงส์, แอลแอลซี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่น

ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการคำว่า เพื่อใช้กับสินค้าและบริการจำพวก 9 รายการสินค้า คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ที่สามารถดาวน์โหลดได้ใช้ในการช่วยในการบริหารหลักสูตรการเรียนการสอนทางวิชาการ จำพวก 16 รายการสินค้า สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับการศึกษา และบริการจำพวก 41 รายการบริการ บริการทางการศึกษา จัดหลักสูตรการศึกษา ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180123682

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6

เนื่องจากคล้ายกับเครื่องหมายบริการของบุคคลอื่นที่ได้อื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า (คำขอเลขที่ 1022559) เพราะเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ขอจดทะเบียนมีเสียงเรียกขานคล้ายกันกับเครื่องหมายบริการที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน เมื่อยื่นขอจดทะเบียนสำหรับบริการจำพวกเดียวกัน และรายการบริการมีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของบริการได้ จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 9 พฤศจิกายน 2562

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานโดยเปรียบเทียบเครื่องหมายการค้าและ

เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์คำว่า กับเครื่องหมายบริการของบุคคลอื่นที่ได้ยื่นคำขอ

จดทะเบียนไว้ก่อนคำว่า (คำขอเลขที่ 1022559) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าและ เครื่องหมายบริการของของผู้อุทธรณ์มีคำว่า LEAP แม้จะมีรูปร่างลักษณะเล็กคล้ายเครื่องหมายจุดจำนวน 4 รูป แต่เมื่ออักษรโรมันเขียนติดกันย่อมสังเกตเห็นถึงเจตนาของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการให้ผู้พบเห็นคำดังกล่าวเป็นคำเดียวกัน ดังนั้น คำว่า LEAP ที่เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายซึ่งเป็นคำเดียวกันกับคำที่เป็นสาระสำคัญในเครื่องหมายบริการที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน แม้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จะคำว่า INTERACTIVE ประกอบอยู่ด้วย ส่วนเครื่องหมายบริการที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนจะมีข้อความ INSPIRING WINNERS FOR TOMORROW และรูปประดิษฐ์สี่เหลี่ยมขนาดเล็กหลายรูปมารวมเป็นรูปเหลี่ยมขนาดใหญ่ ประกอบอยู่ด้วยก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขาน เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ เรียกขานทั้งเครื่องหมายได้ว่า ลีฟ อินเตอร์แอคทีฟ หรือเรียกขานในภาคส่วนอันเป็นสาระสำคัญได้ว่า ลีฟ ส่วนเครื่องหมายบริการที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนเรียกขานทั้งเครื่องหมายได้ว่า ลีฟ อินสไพริง วินเนอร์ส ฟอรั่ม อีโรว หรือเรียกขานในภาคส่วนอันเป็นสาระสำคัญได้ว่า ลีฟ นับว่าเครื่องหมายของทั้งสองฝ่ายมีเสียงเรียกขาน ใกล้เคียงกัน เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกันกับเครื่องหมายบริการที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าและบริการได้ เมื่อผู้อุทธรณ์ยื่นขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ที่สามารถดาวน์โหลดได้ใช้ในการช่วยในการบริหารหลักสูตรการเรียนการสอนทางวิชาการ จำพวก 16 รายการสินค้า สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับการศึกษา และบริการจำพวก 41 รายการบริการ บริการทางการศึกษา จัดหลักสูตรการศึกษาบริการจำพวกเดียวกัน และเครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนยื่นขอจดทะเบียนสำหรับบริการจำพวก 41 รายการบริการ โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนเลี้ยงเด็ก ให้การศึกษาแก่เด็กในระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษา จัดโปรแกรมสอนภาษาขั้นพื้นฐานในระบบสองภาษาสำหรับเด็กเล็กและเด็กอนุบาล สอนและให้ความรู้เด็กในระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษาผ่านดนตรีและเนื้อเพลง บริการทางการศึกษา และการฝึกอบรมเกี่ยวกับการศึกษาในระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษา พัฒนาหลักสูตรการศึกษาระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษา เผยแพร่สื่อการเรียนการสอนสำหรับระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษา ผลิต วิดีโอทางการศึกษาสำหรับเด็กในระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษา กระจายวีดีโอทางการศึกษาสำหรับเด็กในระดับชั้น

/อนุบาล

3

อนุบาลและประถมศึกษา ผลิต เสียงบันทึก ภาพยนตร์บันทึก และวีดิโอบันทึก สำหรับเด็กในระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษาเพื่อการศึกษาและความบันเทิง กระจายเสียงบันทึก ภาพยนตร์บันทึก และวีดิโอบันทึก สำหรับเด็กในระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษาเพื่อการศึกษาและความบันเทิง จัดการบริการทางการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษา ในระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษา ให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา ให้บริการข้อมูลด้านความบันเทิง ให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตและเผยแพร่ภาพยนตร์และวีดิโอ ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษา ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับด้านความบันเทิง ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตและเผยแพร่ภาพยนตร์และวีดิโอ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับความบันเทิง ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการผลิตและเผยแพร่ภาพยนตร์และวีดิโอ ซึ่งเป็นสินค้าและบริการเกี่ยวกับการศึกษา การเรียนรู้ อันมีลักษณะอย่างเดียวกัน จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน ตามมาตรา 20 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

สำหรับหลักฐานแสดงการใช้เครื่องหมายการค้าที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงประวัติความเป็นมาของผู้อุทธรณ์ นั้น เห็นว่าหลักฐานดังกล่าวยังไม่เพียงพอที่จะแสดงได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้ใช้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของนี้มาเป็นเวลานานหรือมีความแพร่หลายแล้วในประเทศไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1322/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า รูปและคำว่า

(คำขอเลขที่ 200101942)

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารูปและคำว่า

เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 25 รายการสินค้า ชุดนอน ปรากฏตามคำขอเลขที่ 200101942

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6

เนื่องจากคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า **Welna** ทะเบียนเลขที่ 161102384 (คำขอเลขที่ 921848) เพราะเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนมีเสียงเรียกขานคล้ายกันกับ เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้แล้ว แม้ยื่นขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกัน แต่รายการสินค้ามี ลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ได้ จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2564

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานโดยเปรียบเทียบเครื่องหมายการค้าของ

ผู้อุทธรณ์รูปและคำว่า

กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า

Welna

ทะเบียนเลขที่ 161102384 (คำขอเลขที่ 921848) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ เป็นคำว่า Velna ที่ประกอบด้วยอักษรโรมันตัว V e l n และ a จัดวางรูปวงกลมพื้นที่ขอบเป็นลวดลายจุด ส่วน เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเป็นคำว่า Welna ที่ประกอบด้วยอักษรโรมันตัว W e l n และ a เพียงอย่างเดียวเท่านั้น รูปลักษณะเครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่ายจึงแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขาน เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เรียกขานได้ว่า เวลน่า ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเรียกขานได้ว่า เวลน่า ซึ่งแม้เครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่ายจะมีเสียงเรียกขานที่ใกล้เคียงกันอยู่บ้างก็ตาม แต่เมื่อรูปลักษณะ ของเครื่องหมายการค้าทั้งสองฝ่ายแตกต่างกันดังที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้ว จึงไม่อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือ หลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณา ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1323/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า **BABY BOUTIQUE** (คำขอเลขที่ 190142266)

วอลมาร์ท อพอลโล, แอลแอลซี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคำว่า **BABY BOUTIQUE** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 28 รายการสินค้า ตุ๊กตา อุปกรณ์ประกอบใช้เล่นกับตุ๊กตา บ้านตุ๊กตา ชุดของเล่นเครื่องประดับตุ๊กตา ชุดของเล่นให้อาหารตุ๊กตา รถของตุ๊กตา ห้องตุ๊กตา เกมกต เครื่องบังคับสำหรับเครื่องเล่นเกม เครื่องเล่นเกมอิเล็กทรอนิกส์ชนิดพกพา ชุดอุปกรณ์ของเล่นของเด็กสำหรับบทรแสดง เครื่องตกแต่งต้นคริสต์มาส ชุดจำลองกีฬา ของเล่นสำหรับกิจกรรมหลากหลายของเด็ก ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190142266

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะ คำว่า **BABY** แปลว่า ทารก คำว่า **BOUTIQUE** แปลว่า ร้านค้าปลีกขนาดเล็กที่ขายของเฉพาะอย่าง เมื่อนำมาใช้กับสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียน ทำให้เข้าใจว่าเป็นตุ๊กตาและของเล่นเฉพาะสำหรับทารก นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำว่า BABY BOUTIQUE รายนี้ ตามพจนานุกรม Oxford River Books Dictionary คำว่า baby แปลว่า ทารก เด็ก และตามพจนานุกรม Cambridge dictionary คำว่า BOUTIQUE แปลว่า used to describe a small fashionable business that sells a particular product or service (ใช้ในการอธิบายถึงธุรกิจขนาดเล็กที่มีความทันสมัย ที่ขายสินค้าหรือให้บริการเฉพาะอย่าง) รวมกันสื่อความหมายได้ว่า ธุรกิจขนาดเล็กที่จำหน่ายสินค้าเกี่ยวกับเด็กที่มีความทันสมัย เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก 28 รายการสินค้า ตุ๊กตา อุปกรณ์ประกอบใช้เล่นกับตุ๊กตา บ้านตุ๊กตา ชุดของเล่นเครื่องประดับตุ๊กตา ชุดของเล่นให้อาหารตุ๊กตา รถของตุ๊กตา ห้องตุ๊กตา เกมกด เครื่องบังคับสำหรับเครื่องเล่นเกม เครื่องเล่นเกมอิเล็กทรอนิกส์ชนิดพกพา ชุดอุปกรณ์ของเล่นของเด็กสำหรับบทแสดง เครื่องตกแต่งต้นคริสต์มาส ชุดจำลองกีฬา ของเล่นสำหรับกิจกรรมหลากหลายของเด็ก ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าประเภทของเล่นสำหรับเด็กหรือทารกที่มีความทันสมัย นับว่าเป็นคำที่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาเอกสารแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในต่างประเทศนั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศไทยนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้ต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า แต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1324/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า (คำขอเลขที่ 190142267)

วอลมาร์ท อพอลโล, แอลแอลซี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอ

จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคำว่า เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 28 รายการสินค้า ตุ๊กตา อุปกรณ์ประกอบ
ใช้เล่นกับตุ๊กตา บ้านตุ๊กตา ชุดของเล่นเครื่องประดับตุ๊กตา ชุดของเล่นให้อาหารตุ๊กตา รถของตุ๊กตา ห้องตุ๊กตา
เกมกต เครื่องบังคับสำหรับเครื่องเล่นเกม เครื่องเล่นเกมอิเล็กทรอนิกส์ชนิดพกพา ชุดอุปกรณ์ของเล่นของเด็ก
สำหรับบทแสดง เครื่องตกแต่งต้นคริสต์มาส ชุดจำลองกีฬา ของเล่นสำหรับกิจกรรมหลากหลายของเด็ก ปรากฏ
ตามคำขอเลขที่ 190142267

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6
เพราะ คำว่า BABY แปลว่า ทารก คำว่า BOUTIQUE แปลว่า ร้านค้าปลีกขนาดเล็กที่ขายของเฉพาะอย่าง
เมื่อนำมาใช้กับสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียน ทำให้เข้าใจว่าเป็นตุ๊กตาและของเล่นเฉพาะสำหรับทารก นับว่าเป็น
คำที่ถึงถึงลักษณะของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะพึงเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำว่า รายนี้ ตามพจนานุกรม Oxford River Books Dictionary คำว่า baby แปลว่า ทารก เด็ก และตามพจนานุกรม Cambridge dictionary คำว่า BOUTIQUE แปลว่า used to describe a small fashionable business that sells a particular product or service (ใช้ในการอธิบายถึงธุรกิจขนาดเล็กที่มีความทันสมัย ที่ขายสินค้าหรือให้บริการเฉพาะอย่าง) รวมกันสื่อความหมายได้ว่า ธุรกิจขนาดเล็กที่จำหน่ายสินค้าเกี่ยวกับเด็กที่มีความน่าสนใจ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก 28 รายการสินค้า ตุ๊กตา อุปกรณ์ประกอบใช้เล่นกับตุ๊กตา บ้านตุ๊กตา ชุดของเล่น เครื่องประดับตุ๊กตา ชุดของเล่นให้อาหารตุ๊กตา รถของตุ๊กตา ห้องตุ๊กตา เกมกต เครื่องบังคับสำหรับเครื่องเล่น เกมเครื่องเล่นอิเล็กทรอนิกส์ชนิดพกพา ชุดอุปกรณ์ของเล่นของเด็กสำหรับบทแสดง เครื่องตกแต่งต้นคริสต์มาส ชุดจำลองกีฬา ของเล่นสำหรับกิจกรรมหลากหลายของเด็ก ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าประเภทของเล่นสำหรับเด็กหรือทารกที่มีความน่าสนใจ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตาม มาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาเอกสารแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในต่างประเทศนั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้ต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า แต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสชนของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1325/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ คำว่า THE BOMBSHELL (คำขอเลขที่ 190121435)

ไอลส์สตาร์ โฮลดีนึ่งส์ ลิมิเต็ด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่

และไอร์แลนด์เหนือ ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำว่า THE BOMBSHELL เพื่อใช้กับบริการจำพวก 44 รายการบริการ บริการช่างแต่งหน้า บริการแต่งหน้า บริการแต่งหน้าด้วยเครื่องสำอาง บริการดูแลด้านความงาม บริการสถานเสริมความงามและบริการทำทริทเมนต์ความงาม การให้บริการและทำทริทเมนต์เพื่อการดูแลรักษาด้านความงาม การทำทริทเมนต์ความงาม บริการให้คำแนะนำด้านการดูแลสุขภาพและควบคุมอาหาร การทำทริทเมนต์เส้นผมด้วยเครื่องสำอาง บริการดูแลเส้นผม ทำสีผม จัดแต่งทรงผมและตัดผม บริการสถานแต่งผม บริการให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเครื่องสำอาง บริการให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดูแลรักษาความงาม ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190121435

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะ คำว่า The BOMBSHELL แปลว่า ผู้หญิงที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจอย่างมาก เมื่อนำมาใช้กับบริการตามที่ยื่นขอจดทะเบียนทำให้เข้าใจได้ว่าเมื่อใช้บริการนี้จะเป็นผู้หญิงที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจอย่างมาก นับว่าถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง(2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

/ผู้ขอจดทะเบียน

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 26 สิงหาคม 2563

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์คำว่า

THE BOMBSHELL

รายนี้ ตามพจนานุกรม Oxford river books English – Thai dictionary คำว่า THE แปลว่า และ คำว่า BOMBSHELL ตามพจนานุกรม Oxford Advanced Learner's dictionary แปลว่า a very attractive woman (ผู้หญิงที่มีเสน่ห์ดึงดูดอย่างยิ่ง) เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวก 44 รายการบริการ บริการช่างแต่งหน้า บริการแต่งหน้า บริการแต่งหน้าด้วยเครื่องสำอาง บริการดูแลด้านความงาม บริการสถานเสริมความงาม และบริการทำทริทเมนต์ความงาม การให้บริการและทำทริทเมนต์เพื่อการดูแลรักษาความงาม การทำทริทเมนต์ความงาม บริการให้คำแนะนำด้านการดูแลสุขภาพและควบคุมอาหารการทำทริทเมนต์เส้นผมด้วยเครื่องสำอาง บริการดูแลเส้นผม ทำสีผม จัดแต่งทรงผมและตัดผม บริการสถานแต่งผม บริการให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเครื่องสำอาง บริการให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดูแลรักษาความงาม ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายบริการนี้แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นการให้บริการที่ทำให้ผู้หญิงมีเสน่ห์เป็นที่ดึงดูดใจ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้อ้างถึงเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว คำพิพากษาศาลฎีกา นั้น เห็นว่า เครื่องหมายการค้าและคำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้ได้ ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการนี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาเอกสารแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้ต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า แต่อย่างใด

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม
ครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1326/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า THE BOMBSHELL (คำขอเลขที่ 190121434)

ไอลส์สตาร์ โฮลดีนึ่ง ลิมิเต็ด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่

และไอร์แลนด์เหนือ ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคำว่า THE BOMBSHELL เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 3 รายการสินค้า ชุดเครื่องสำอางใช้แต่งหน้า आयแซโดว์ ลิปสติก ลิปกลอส ดินสอเขียนปาก ลิปบาล์ม ปรากฏตาม คำขอเลขที่ 190121434

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะ คำว่า The BOMBSHELL แปลว่า ผู้หญิงที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจอย่างมาก เมื่อนำมาใช้กับสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนทำให้เข้าใจได้ว่าเมื่อใช้สินค้านี้แล้วจะเป็นผู้หญิงที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจอย่างมาก นับว่าเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง(2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 26 สิงหาคม 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำว่า

THE BOMBSHELL

รายนี้ ตามพจนานุกรม Oxford river books English – Thai dictionary คำว่า THE แปลว่า และ คำว่า BOMBSHELL ตามพจนานุกรม Oxford online dictionary แปลว่า a very attractive woman (ผู้หญิงที่เสน่ห์ดึงดูดอย่างยิ่ง) เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก 3 รายการสินค้า ชุดเครื่องสำอางใช้แต่งหน้า อายแชโดว์ ลิปสติก ลิปกลอส ดินสอเขียนปาก ลิปบาล์ม ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้านี้แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าที่ทำให้ผู้หญิงมีเสน่ห์เป็นที่ดึงดูดใจ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้อ้างถึงเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว คำพิพากษาศาลฎีกา นั้น เห็นว่า เครื่องหมายการค้าและคำพิพากษาดังกล่าว มีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้ได้ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาเอกสารแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้ต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า แต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1327/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ คำว่า (คำขอเลขที่ 190120507)

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำว่า

เพื่อใช้กับบริการจำพวก 43 รายการบริการ จัดจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190120507

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะ คำว่า อุมายี ค้นพบคำอ่านภาษาอังกฤษคำว่า UMAI ซึ่งแปลเป็นภาษาญี่ปุ่นแปลว่า อร่อย นำรับประทาน เมื่อนำคำนี้มาใช้กับบริการร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่มีรสชาติอร่อย นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง(2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 17 สิงหาคม 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์คำว่า

รายนี้ มีภาคส่วนอักษรไทยคำว่า อูมาอิ และอักษรญี่ปุ่นคำว่า うまい เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งภาคส่วนอักษรไทยคำว่า อูมาอิ เป็นคำที่เขียนเลียนเสียงคำภาษาญี่ปุ่นคำว่า うまい (Umai) ซึ่งตามพจนานุกรมญี่ปุ่น-ไทย ฉบับอ่านไทยเป็น Romaji โดย ชันตาโร แปลว่า อร่อย มีรสชาติดี เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวก 43 รายการบริการ จัดจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายบริการนี้แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นบริการจัดจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่มีรสชาติดี นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงไม่ชอบที่จะรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับเอกสารที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงหลักฐานการโฆษณาประชาสัมพันธ์ บริการภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ และเว็บไซต์ต่างๆ รวมถึงภาพหน้าร้านอาหารภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์นั้น เห็นว่า เป็นเพียงเอกสารที่แสดงถึงการโฆษณาประชาสัมพันธ์บริการ และรายละเอียดในการบริการของผู้อุทธรณ์ ตามที่ปรากฏในสำเนาเอกสารที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ไม่ปรากฏระยะเวลาการโฆษณาอย่างต่อเนื่อง จึงไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ตามที่ขอจดทะเบียนได้มีการให้บริการ การเผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานพอสมควรจนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่นตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้อ้างถึงเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วและคำพิพากษาศาลฎีกานั้น เห็นว่า เครื่องหมายการค้าและคำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้ได้

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม
ครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1328/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ คำว่า **smart fit** (คำขอเลขที่ 190119807)

สมาร์ทฟิต เอสโคลา เดอ จีนาสติกา อี ดานซา เอส.เอ.จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศ

สาธารณรัฐบราซิล ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำว่า **smart fit** เพื่อใช้กับบริการจำพวก 41 รายการบริการ พลศึกษา ให้คำปรึกษาทางด้านพลศึกษา ชั้นเรียนด้านยิมนาสติก ให้คำปรึกษาทางด้านชั้นเรียนยิมนาสติก โรงเรียนสอนยิมนาสติก การจัดการแข่งขันกีฬา การให้คำแนะนำทางด้านกิจกรรมทางกีฬา การให้คำปรึกษาทางด้านกิจกรรมทางกีฬา การให้ข้อมูลทางด้านกิจกรรมทางกีฬา ผู้สอนฝึกอบรมส่วนบุคคลทางด้านฟิตเนส การให้คำปรึกษาผู้ฝึกอบรมส่วนบุคคล การให้คำแนะนำทางด้านพลศึกษา การให้คำปรึกษาทางด้านพลศึกษา การให้ข้อมูลทางด้านพลศึกษา ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190119807

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะ คำว่า SMART FIT รวมกันแปลได้ว่า มีสุขภาพที่สมบูรณ์อย่างชาญฉลาด เมื่อนำมาใช้กับบริการตามที่ยื่นขอจดทะเบียน ย่อมทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นบริการที่มีจุดเด่นในการสร้างเสริมความสมบูรณ์ของร่างกายให้เหมาะสม ถือเป็นคำบรรยายถึงคุณสมบัติของบริการโดย จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง(2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 3 สิงหาคม 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รูปและคำว่า

smart fit

รายนี้ มีคำว่า smart fit เป็นส่วนหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ตามพจนานุกรม Oxford River Books English – Thai Dictionary คำว่า smart แปลว่า มีเชาวน์ ฉลาด ปัญญาไว และ คำว่า fit แปลว่า เหมาะสม คู่ควร มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง รวมกันสื่อความหมายได้ว่า มีความฉลาด หรือมีความสามารถอย่างสมบูรณ์พร้อม เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวก 41 รายการบริการ พลศึกษา ให้คำปรึกษาทางด้านพลศึกษา ชั้นเรียนด้านยิมนาสติก ให้คำปรึกษาทางด้านชั้นเรียนยิมนาสติก โรงเรียนสอนยิมนาสติก การจัดการแข่งขันกีฬา การให้คำแนะนำทางด้านกิจกรรมทางกีฬา การให้คำปรึกษาทางด้านกิจกรรมทางกีฬา การให้ข้อมูลทางด้านกิจกรรมทางกีฬา ผู้สอนฝึกรวมส่วนบุคคลทางด้านฟิตเนส การให้คำปรึกษาผู้ฝึกรวมส่วนบุคคล การให้คำแนะนำทางด้านพลศึกษา การให้คำปรึกษาทางด้านพลศึกษา การให้ข้อมูลทางด้านพลศึกษา ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นบริการที่ทำให้มีความฉลาดหรือมีความสามารถอย่างสมบูรณ์พร้อม นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงไม่ชอบที่จะรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่งอันได้แก่ สำเนาภาพถ่ายแสดงการใช้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ผ่านช่องทางต่างๆ นั้น เห็นว่า สำเนาเอกสารดังกล่าวเป็นเพียงเอกสารที่แสดงถึงการโฆษณาประชาสัมพันธ์เท่านั้น ยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ตามที่ขอจดทะเบียนได้มีการให้บริการ เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่นตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้อ้างถึงคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า และ คำพิพากษาฎีกานั้น เห็นว่า คำวินิจฉัยและคำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการนี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนา

/เอกสาร

เอกสารแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมายหลักเกณฑ์และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้ต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผูุ้ธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า แต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1329/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ คำว่า **SMART FIT** (คำขอเลขที่ 190119806)

สมาร์ทฟิต เอสโคลา เดอ จีนาสติก้า อี ดานซา เอส.เอ.จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศ
สาธารณรัฐบราซิล ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำว่า **SMART FIT** เพื่อใช้กับบริการจำพวก
41 รายการบริการ พลศึกษา ให้คำปรึกษาทางด้านพลศึกษา ชั้นเรียนด้านยิมนาสติก ให้คำปรึกษาทางด้านชั้นเรียน
ยิมนาสติก โรงเรียนสอนยิมนาสติก การจัดการแข่งขันกีฬา การให้คำแนะนำทางด้านกิจกรรมทางกีฬา การให้
คำปรึกษาทางด้านกิจกรรมทางกีฬา การให้ข้อมูลทางด้านกิจกรรมทางกีฬา ผู้สอนฝึกอบรมส่วนบุคคลทางด้าน
ฟิตเนส การให้คำปรึกษาผู้ฝึกอบรมส่วนบุคคล การให้คำแนะนำทางด้านพลศึกษา การให้คำปรึกษาทางด้านพล
ศึกษา การให้ข้อมูลทางด้านพลศึกษา ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190119806

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6
เพราะ คำว่า SMART FIT รวมกันแปลได้ว่า มีสุขภาพที่สมบูรณ์อย่างชาญฉลาด เมื่อนำมาใช้กับบริการตามที่ยื่นขอ
จดทะเบียน ย่อมทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นบริการที่มีจุดเด่นในการสร้างเสริมความสมบูรณ์ของร่างกายให้เหมาะสม
ถือเป็นคำบรรยายถึงคุณสมบัติของบริการโดย จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง(2) แห่ง
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการ
จดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 3 สิงหาคม 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์คำว่า SMART FIT รายนี้ ตามพจนานุกรม Oxford River Books English – Thai Dictionary คำว่า smart แปลว่า มีเสน่ห์ ฉลาด ปัญญาไว และ คำว่า fit แปลว่า เหมาะสม คู่ควร มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง รวมกันสื่อความหมายได้ว่า มีความฉลาด หรือมีความสามารถอย่างสมบูรณ์พร้อม เมื่อนำมาใช้กับ บริการจำพวก 41 รายการ บริการ พลศึกษา ให้คำปรึกษาทางด้านพลศึกษา ชั้นเรียนด้านยิมนาสติก ให้คำปรึกษาทางด้านชั้นเรียนยิมนาสติก โรงเรียนสอนยิมนาสติก การจัดการแข่งขันกีฬา การให้คำแนะนำทางด้านกิจกรรมทางกีฬา การให้คำปรึกษาทางด้านกิจกรรมทางกีฬา การให้ข้อมูลทางด้านกิจกรรมทางกีฬา ผู้สอนฝึกอบรมส่วนบุคคลทางด้านฟิตเนส การให้คำปรึกษาผู้ฝึกอบรมส่วนบุคคล การให้คำแนะนำทางด้านพลศึกษา การให้คำปรึกษาทางด้านพลศึกษา การให้ข้อมูลทางด้านพลศึกษา ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์แล้ว ย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นบริการที่ทำให้มีความฉลาดหรือมีความสามารถอย่างสมบูรณ์พร้อม นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่งอันได้แก่ สำเนาภาพถ่ายแสดงการใช้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ผ่านช่องทางต่างๆ นั้น เห็นว่า สำเนาเอกสารดังกล่าวเป็นเพียงเอกสารที่แสดงถึงการโฆษณาประชาสัมพันธ์เท่านั้น ยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ตามที่ขอจดทะเบียนได้มีการให้บริการ เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่นตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้อ้างถึงคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า และ คำพิพากษาฎีกา นั้น เห็นว่า คำวินิจฉัยและคำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการนี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนา

/เอกสาร

เอกสารแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมายหลักเกณฑ์และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้ต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผูุ้ธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า แต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1330/2566

โครงการร่วมลงทุนภาคอสังหาริมทรัพย์
เรื่อง เครื่องหมายบริการ ชื่อความ (คำขอเลขที่ 180133771)

บริษัท อีซีจี-รีเจิร์ช จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ได้ยื่นขอจดทะเบียน

โครงการร่วมลงทุนภาคอสังหาริมทรัพย์
เครื่องหมายบริการชื่อความ เพื่อใช้กับบริการจำพวก 36 รายการบริการ
คั้นคว่ำและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนและการจัดการการลงทุน ที่ปรึกษาด้านอสังหาริมทรัพย์ เป็นตัวแทน
นายหน้าจัดหาโครงการร่วมลงทุน ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180133771

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6
เพราะ คำว่า โครงการร่วมลงทุนภาคอสังหาริมทรัพย์ เมื่อนำมาใช้กับบริการตามที่ยื่นขอจดทะเบียน ย่อมเล็งถึง
ลักษณะของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการ
จดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 19 ธันวาคม 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ชื่อความ
โครงการร่วมลงทุนภาคอสังหาริมทรัพย์
รายนี้ เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวก 36 รายการบริการ คั้นคว่ำและให้คำแนะนำ

/เกี่ยวกับ

เกี่ยวกับการลงทุนและการจัดการการลงทุน ที่ปรึกษาด้านอสังหาริมทรัพย์ เป็นตัวแทนนายหน้าจัดหาโครงการร่วมลงทุน ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายบริการนี้แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นบริการเกี่ยวกับการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ นับว่าเป็นข้อความที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงการโฆษณาภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์นั้น เห็นว่า ไม่ปรากฏระยะเวลาการโฆษณาอย่างต่อเนื่อง จึงไม่เพียงพอที่จะนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ตามที่ขอจดทะเบียนได้มีการให้บริการ เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่นตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1331/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ ชื่อความ **โครงการเพรพร้อมลงทุน** (คำขอเลขที่ 180133772)

บริษัท อีซีจี-รีเซิร์ช จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ได้ยื่นขอจดทะเบียน
เครื่องหมายบริการชื่อความ **โครงการเพรพร้อมลงทุน** เพื่อใช้กับบริการจำพวก 36 รายการบริการ คั่นคว่ำและ
ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนและการจัดการการลงทุน ที่ปรึกษาด้านอสังหาริมทรัพย์ เป็นตัวแทนนายหน้าจัดหา
โครงการร่วมลงทุน ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180133772

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6
เพราะ คำว่า โครงการเพรพร้อมลงทุน เมื่อนำมาใช้กับบริการตามที่ยื่นขอจดทะเบียน ย่อมถึงถึงลักษณะของ
บริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการ
จดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 19 ธันวาคม 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ข้อความว่า
โครงการเพรพร้อมลงทุน รายนี้ เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวก 36 รายการบริการ คั่นคว่ำและให้คำแนะนำเกี่ยวกับ
การลงทุนและการจัดการการลงทุน ที่ปรึกษาด้านอสังหาริมทรัพย์ เป็นตัวแทนนายหน้าจัดหาโครงการร่วมลงทุน
ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายบริการนี้แล้วย่อมเข้าใจได้ว่า

/เป็นบริการ

เป็นบริการที่ให้บริการเกี่ยวกับการลงทุน นับว่าเป็นข้อความที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1332/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า *Dewberry* (คำขอเลขที่ 190121831)

บริษัท ยูอาร์ซี (ประเทศไทย) จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ได้ยื่นขอ

จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคำว่า *Dewberry* เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 30 รายการสินค้า ขนมเค้ก
ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190121831

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6
เพราะ สาระสำคัญของเครื่องหมายคือคำว่า DEWBERRY แปลว่า ผลเบอร์รี่สีม่วงถึงสีดำ เมื่อนำมาใช้กับสินค้า
ตามที่ยื่นขอจดทะเบียนทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นขนมเค้กที่มีส่วนผสมของผลเบอร์รี่ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะของ
สินค้าโดยตรง ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 19 สิงหาคม 2563

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าคำว่า *Dewberry* รายนี้
มีภาคส่วนคำว่า Dewberry ที่เด่นชัดและใช้เป็นที่ยึดจำของเครื่องหมายนี้ จึงเป็นส่วนหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญ

/ของเครื่องหมาย

ของเครื่องหมาย ซึ่งตามพจนานุกรม Oxford River Books English-Thai dictionary แปลว่า ไม้พุ่ม Rubus caesuis มีผลสีคล้ำคล้ายแบลคเบอร์รี่ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก 30 รายการสินค้า ขนมหัก ซึ่งหากสาธารณสุข ได้พบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้านี้แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าขนมหักที่มีส่วนผสมของดิวเบอร์รี่ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าคำว่า Dewberry เป็นส่วนหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่ชอบที่จะรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำเสนอ ได้แก่ ตัวอย่างการโฆษณาอาหารภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ และสำเนาภาพตัวอย่างกล่องบรรจุภัณฑ์สินค้าของผู้ותרณ์นั้น เห็นว่า เป็นเพียงเอกสารที่แสดงถึงการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้า ประวัติ และรายละเอียดในสินค้าที่ไม่ปรากฏระยะเวลาการโฆษณาอย่างต่อเนื่อง จึงไม่เพียงพอที่จะนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ตามที่ขอจดทะเบียนได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานพอสมควรจนทำให้สาธารณสุขทั่วไปหรือสาธารณสุขในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าอื่นตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1333/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า รูป (คำขอเลขที่ 180132665)

โอบิซัน คอมมูนิตี้ คอร์ปอเรชั่น จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศ ญี่ปุ่น ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้ารูป เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 28 รายการสินค้า ไฟ่ นาฬิกาขงเล่น ของเล่นไชลาน ของเล่นฝึกการเคลื่อนไหวชนิดใช้ไฟฟ้า ของเล่นที่มีคันโยกช่วยในการขับเคลื่อนหรือเคลื่อนไหว ของเล่นยัดไส้ ของเล่นทำด้วยเซลลูลอยด์ทั้งชิ้น ของเล่นกลวงทำด้วยยางโดยการขึ้นรูป ของเล่นกลวงทำด้วยเซลลูโลส ต้นคริสต์มาสของเล่น เกมมือถือที่มีจอภาพสีเหลี่ยม รถสกู๊ตเตอร์ของเล่น เกมต่อภาพปริศนา รถโกคาร์ทแบบ สี่ล้อที่เป็นของเล่น รถจักรยานสามล้อสำหรับเด็กที่เป็นของเล่น ตุ๊กตา ของเล่นสำหรับสัตว์เลี้ยง ลูกบอลกีฬา สเกตล้อ กระดานโต้คลื่น กระเป๋ใส่กระดานโต้คลื่นโดยเฉพาะ กระเป๋ใส่สเกตบอร์ดโดยเฉพาะ กระเป๋ใส่ สโนว์บอร์ดโดยเฉพาะ พุนช่วยลอยตัวในการว่ายน้ำแบบสุบลม เครื่องเล่นเกมอิเล็กทรอนิกส์ ปรากฏตามคำขอ เลขที่ 180132665

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะ รูปตุ๊กตามี เมื่อนำมาใช้กับสินค้า ตุ๊กตา ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นภาพของตัวสินค้าหรือเป็นภาพที่เกี่ยวข้องกับ ตัวสินค้าดังกล่าว นับว่าเป็นภาพที่เล็งถึงลักษณะของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรค สอง (9) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 19 สิงหาคม 2562

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รูป เป็นรูปตุ๊กตาทามิ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก 28 รายการสินค้า ของเล่นโซลาน ของเล่นฝึกการเคลื่อนไหวชนิดใช้ไฟฟ้า ของเล่นยัดไส้ ของเล่นทำด้วยเซลลูลอยด์ทั้งชิ้น ของเล่นกลวงทำด้วยยางโดยการขึ้นรูป ของเล่นกลวงทำด้วยเซลลูโลส ตุ๊กตา ของเล่นสำหรับสัตว์เลี้ยง ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นภาพสินค้าของเล่นหรือตุ๊กตา นับว่าเป็นภาพที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (9) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงภาพถ่ายอย่างสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์นั้น เห็นว่า สำเนาเอกสารดังกล่าวเป็นเพียงเอกสารที่ไม่ปรากฏระยะเวลาการโฆษณาอย่างต่อเนื่อง จึงยังไม่เพียงพอที่จะนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ตามที่ขอจดทะเบียนได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้านี้แตกต่างไปจากสินค้าอื่นตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงคำวินิจฉัยคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า คำพิพากษาศาลฎีกา และเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วนั้น เห็นว่า คำวินิจฉัย คำพิพากษา และเครื่องหมายดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาเอกสารแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในต่างประเทศนั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่าง ๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้ต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า แต่อย่างใด

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม
ครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1334/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า รูปและคำว่า HYAPURE (คำขอเลขที่ 180138294)

บริษัท แกรนด์บิช กรุ๊ป จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้ารูปและคำว่า HYAPURE เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 3 รายการสินค้า เซรั่มบำรุงผิว ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180138294

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ให้แสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้คำว่า HYAPURE ตามมาตรา 17 เพราะ เป็นคำที่เล็งคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รูปและคำว่า

HYAPURE รายนี้ มีภาคส่วนคำว่า HYAPURE ที่ประกอบด้วยตัวหนังสือขนาดใหญ่ พื้นที่มากกว่าภาคส่วนอื่นที่มีลักษณะเด่นมองเห็นได้อย่างชัดเจน จึงเป็นภาคส่วนที่เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้า แม้ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง

ในคำอุทธรณ์

ในคำอุทธรณ์สรุปได้ว่า “ภาคส่วนคำว่า HYAPURE เป็นคำประดิษฐ์เพียงคำเดียวที่มีลักษณะบ่งเฉพาะในตัวเอง และเป็นคำที่ไม่ปรากฏความหมายหรือคำแปลตามพจนานุกรม” ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้ ที่มีการนำเอาคำที่มีความหมายสองคำมาเขียนติดกัน ย่อมสังเกตเห็นถึงเจตนาของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการให้ผู้พบเห็นแยกคำดังกล่าวเป็นสองคำ ดังนั้น การพิจารณาความหมายในลักษณะแยกเป็นคำแต่ละคำจึงชอบที่จะพิจารณาได้ อีกทั้งสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญในเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์นอกจากอักษรโรมันที่ประกอบเป็นคำสองคำแล้ว เสียงเรียกขานก็ถือเป็นส่วนสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ด้วยเช่นกัน เพราะสามารถทำให้สาธารณชนผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่มีเสียงเรียกขานของเครื่องหมายการค้านี้แตกต่างจากสินค้าอื่น ดังนั้น คำว่า HYAPURE แม้จะเขียนติดกันก็ตาม แต่คำว่า HYA และคำว่า PURE สามารถแยกออกจากกันได้และมีความหมายตามพจนานุกรม จึงมิใช่คำที่ประดิษฐ์ขึ้นตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างแต่อย่างใด ซึ่งคำว่า HYA เมื่อปรากฏตามพจนานุกรมออนไลน์ <https://acronyms.thefreedictionary.com/HYA> ว่าเป็นคำที่มาจาก Hyaluronic Acid และสำหรับในวงการเครื่องสำอางและความงามแล้วจะเป็นที่รู้จักและคุ้นเคยกันดีในฐานะสารสกัดที่มีคุณสมบัติช่วยเพิ่มความชุ่มชื้น ช่วยเติมน้ำให้ผิวและทำให้ผิวดูกระชับยิ่งขึ้น จึงมักนิยมนำไปใช้เป็นส่วนประกอบสำคัญในผลิตภัณฑ์บำรุงผิวมากมายในปัจจุบันซึ่งปรากฏตามบทความที่เผยแพร่ ได้แก่ www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?bookID=5742&read=true ว่า HYA เป็นคำที่เรียกโดยย่อของคำว่า ไฮยาลูรอน ซึ่งชื่อเต็ม คือ ไฮยาลูรอนิก แอซิด (Hyaluronic Acid) ดังนั้นคำว่า "HYA" ในความหมายที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในด้านเครื่องสำอางว่าเป็นคำที่มาจากคำว่า Hyaluronic Acid ซึ่งสินค้าประเภท

เครื่องสำอางภายใต้เครื่องหมายการค้าต่างๆ ที่นิยมนำมาใช้ เช่น

เมื่อผู้อุทธรณ์นำคำดังกล่าวมายื่นขอจดทะเบียนเพื่อให้ได้รับคุ้มครองเป็นเครื่องหมายการค้าประกอบกับคำว่า PURE ซึ่งตามพจนานุกรม Oxford River Books English-Thai Dictionary แปลว่า บริสุทธิ์ และพจนานุกรม English English Thai Dictionary โดย ศ.ดร.วิทย์ เทียงบูรณธรรม คำว่า PURE แปลว่า บริสุทธิ์ หมดจด ไม่มีสิ่งอื่นเจือปน สำหรับสินค้าจำพวก 3 รายการสินค้า เซรั่มบำรุงผิว ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าที่มีส่วนผสมของไฮยาลูรอน หรือที่เรียกโดยย่อว่า ไฮยา (HYA) อย่างเข้มข้น บริสุทธิ์ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่ชอบที่จะรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/สำหรับ

สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาใบรับจดแจ้งการผลิตสินค้าเครื่องสำอางของ
ผู้อุทธรณ์ในช่วงปีพ.ศ. 2561 – 2564 สำเนาภาพถ่ายแสดงการรีวิวสินค้าเครื่องสำอางของผู้อุทธรณ์ภายใต้

เครื่องหมาย   ในปีพ.ศ. 2561 และ 2562 สำเนาภาพถ่ายแสดง

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายสินค้าเครื่องสำอางของผู้อุทธรณ์ภายใต้เครื่องหมาย

  ในปีพ.ศ. 2561 และ 2562 สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าใช้จ่ายเพื่อการโฆษณาสินค้าของ
ผู้อุทธรณ์ในเว็บไซต์ facebook.com ของผู้อุทธรณ์ช่วงเดือนมีนาคม – กรกฎาคม พ.ศ. 2562 สำเนา
ใบเสร็จรับเงินแสดงการจำหน่ายสินค้าเครื่องสำอางของผู้อุทธรณ์ในช่วงเดือนธันวาคม 2561 – เมษายน 2562
สำเนาใบส่งสินค้าของผู้อุทธรณ์ผ่านบริษัทขนส่ง Kerry express ในปีพ.ศ. 2562 นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็น
เอกสารแสดงการจำหน่ายและการโฆษณาสินค้าเครื่องสำอางของผู้อุทธรณ์ภายใต้เครื่องหมายการค้าอื่นๆ

(   ) ที่แตกต่างกันและมีใช้เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมาย

การค้าตามที่ขอจดทะเบียนไว้ (HYAPURE) จึงไม่เป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การ
พิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงเครื่องหมายของ
บุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วนั้น เห็นว่า เครื่องหมายการค้าดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการ
พิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม
ครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1335/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ คำว่า **SPACE CAMP** (คำขอเลขที่ 180129549)

อลาบามา สเปส ไฮเอนซ์ เอ็กอิปท คอมมิชชั่น จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการคำว่า **SPACE CAMP** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 16 รายการสินค้า สติกเกอร์ทำยรถ สมุดจดรายการ รูปลอกติดรถยนต์ ปากกา ดินสอ ไพรชฌิยบัตร ภาพโปสเตอร์ หนังสือที่ระลึก ปฏิทิน สมุดบันทึก สมุดบันทึกการนัดหมาย จำพวก 25 รายการสินค้า เสื้อยืดคอกกลม เสื้อกีฬา แขนยาวใช้สวมทับกันหนาวหรือให้เหงื่อออก และบริการจำพวก 41 รายการบริการ บริการด้านการเรียนการสอน บริการฝึกอบรมทางการศึกษา ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180129549

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะ คำว่า SPACE CAMP หมายถึง การเข้าค่ายหรือกิจกรรมเกี่ยวกับอวกาศ เมื่อนำมาใช้กับบริการตามที่ยื่นขอจดทะเบียนสำหรับจำพวก 41 ทำให้เข้าใจได้ว่าบริการดังกล่าวเป็นการเรียนการสอนหรืออบรมการศึกษาด้านอวกาศ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2562

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของ

ผู้อุทธรณ์คำว่า **SPACE CAMP** รายนี้ ตามพจนานุกรม Oxford River Books English – Thai Dictionary คำว่า SPACE แปลว่า อวกาศ คำว่า CAMP แปลว่า ค่าย รวมกันสื่อความหมายได้ว่า ค่ายอวกาศ เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวก 41 รายการบริการ บริการด้านการเรียนการสอน บริการฝึกอบรมทางด้านการศึกษา ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นบริการเกี่ยวกับการเข้าค่ายฝึกอบรมหรือเป็นการเรียนการสอนด้านอวกาศ ซึ่งลักษณะของบริการดังกล่าวตรงกับสำเนาเอกสารแสดงถ้อยแถลง (Affidavit) ของนาย LOUIE RAMIREZ รองผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายการเงินของบริษัทผู้อุทธรณ์ว่าผู้อุทธรณ์ดำเนินการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และอวกาศ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาใบสมัครและใบเสร็จรับเงินค่าสมัครเข้าร่วมอบรม

โครงการของผู้อุทธรณ์ภายใต้เครื่องหมาย ลงวันที่ 16 ตุลาคม 2560 สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าดำเนินการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2560 และ 3 กันยายน 2562 สำเนาภาพถ่าย

แสดงการโฆษณาบริการของผู้อุทธรณ์ภายใต้เครื่องหมาย ในปีค.ศ. 2016 (พ.ศ. 2559) สำเนาแผ่นพับ

แสดงการโฆษณาบริการของผู้อุทธรณ์ภายใต้เครื่องหมาย ในเดือนมีนาคม 2563 สำเนาถ้อยแถลง (Affidavit) ของนาย LOUIE RAMIREZ รองผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายการเงินของบริษัทผู้อุทธรณ์ แสดงประวัติการทำธุรกิจของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ 10 มกราคม 2563 สำเนาใบเสร็จรับเงินแสดงการรับชำระค่าบริการของผู้อุทธรณ์ในสหรัฐอเมริกา ลงวันที่ 11 กรกฎาคม 2562 สำเนาใบเสร็จรับเงินแสดงการรับชำระ

ค่าบริการของผู้อุทธรณ์ภายใต้เครื่องหมาย ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2562 นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าว

/เป็นเอกสาร

เป็นเอกสารแสดงการจำหน่ายและการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการของผู้ותרณ์ภายใต้เครื่องหมายอื่นๆ

ที่แตกต่างกันและมีใช้เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการตามที่ขอจดทะเบียนไว้ (SPACE CAMP) จึงไม่เป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 สำหรับกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการนี้ในต่างประเทศนั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้ต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า แต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ยินตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1336/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า MISS ELLY (คำขอเลขที่ 180123560)

ไต่ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคำว่า

MISS ELLY เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 25 รายการสินค้า ทางגע ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180123560

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะ คำว่า MISS ELLY เป็นชื่อตัวที่ไม่แสดงโดยลักษณะพิเศษ ซึ่งพิจารณาจากคำว่า ELLY ประกอบด้วยคำว่า MISS ซึ่งเป็นนำหน้านาม จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำว่า MISS ELLY รายนี้ ภาคส่วนคำว่า MISS ตามพจนานุกรม Oxford River Books English – Thai Dictionary หมายถึง “title of unmarried woman (คำนำหน้าชื่อของหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงาน)” เมื่อนำมากับประกอบคำว่า ELLY จึงอาจสื่อความหมายว่า นางสาว เอลลี ก็ตาม แต่เมื่อไม่ปรากฏข้อมูลว่าเป็นชื่อตัวของบุคคลใด ดังนั้นคำว่า MISS ELLY จึงไม่ใช่ชื่อตัวของบุคคลธรรมดาที่ต้องแสดงโดยลักษณะพิเศษ ตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

/แต่เนื่องจาก

แต่เนื่องจากคำว่า MISS เป็นส่วนหนึ่งอันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งเป็นคำนำหน้าชื่อของหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงาน นับว่าคำที่ใช้กันโดยทั่วไปเกี่ยวกับคำนำหน้านาม อันไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนี้ของผูุ้ธรณ์แตกต่างไปจากสินค้าอื่น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์จึงชอบที่จะรับจดทะเบียนได้โดยให้ผูุ้ธรณ์แสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้คำว่า MISS ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 53/2566 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 ให้แก้คำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1337/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า **MEDLEY** (คำขอเลขที่ 180124011)

อินวาคร์ อินเทอร์เน็ตชั้นเนล เอสเออาร์แอล จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสวีเดนแลนค
 ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คำว่า **MEDLEY** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 10
 รายการสินค้า เติงสำหรับใช้ในทางการแพทย เติงน้ำสำหรับใช้ในทางการแพทย ที่นอนสุบลมใช้ในทาง
 การแพทย พนักพิงที่ปรับได้ใช้กับเติงใช้ในทางการแพทย อุปกรณ์ยกและเคลื่อนย้ายที่เป็นส่วนหนึ่งของ
 เติงสำหรับคนพิการทางร่างกาย คนที่เคลื่อนไหวได้น้อยและผู้ทุพพลภาพ ที่นอนใช้ในทางการแพทย ที่นอน
 ทำด้วยโฟมใช้ในทางการแพทย เบาะรองนั่งใช้ในทางการแพทย เบาะรองป้องกันไม่ให้เกิดแผลกดทับสำหรับ
 คนพิการทางร่างกาย คนที่เคลื่อนไหวได้น้อยและผู้ทุพพลภาพ เบาะปรับท่าทางได้สำหรับคนพิการทางร่างกาย
 คนที่เคลื่อนไหวได้น้อยและผู้ทุพพลภาพ สินค้าจำพวกที่ 20 รายการสินค้า เติงนอน ที่นอน เติงนอน
 ทำจากโฟม เติงนอนลมที่ไม่ใช้ทางการแพทย เติงนอนน้ำที่ไม่ใช้ทางการแพทย ปรากฏตามคำขอเลขที่
 180124011

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า คล้ายกับเครื่องหมายของบุคคลอื่นที่ได้
 จดทะเบียนไว้แล้ว คำว่า **MEDLEY** ทะเบียนเลขที่ ค139251 (คำขอเลขที่ 415187) ตาม
 มาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
 ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 2 มกราคม 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ คำว่า

MEDLEY รายนี้ นายทะเบียนมีคำสั่งปฏิเสธไม่รับจดทะเบียน เพราะคล้ายกับ

เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว คำว่า **MEDLEY** ทะเบียนเลขที่ ค139251 (คำขอเลขที่ 415187) ตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ต่อมา ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนว่า เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วมิได้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียน ภายในกำหนดเวลา และนายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนออกจากสารบบตามมาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติ เดียวกัน เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2563 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นคล้ายที่จำต้องพิจารณา และให้ยกอุทธรณ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ให้ยกอุทธรณ์

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1338/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ รูปและคำว่า

(คำขอเลขที่ 180140159)

แอดวานซ์ นิว เทคโนโลยีส์ โค., แอลทีดี. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศ

เดย์แมน ไอส์แลนด์ ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการ รูปและคำว่า Alipayconnect เพื่อใช้กับบริการ จำพวกที่ 42 รายการบริการ ออกแบบคอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ พัฒนาคอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ ผู้ให้บริการ แอปพลิเคชัน บริการแม่ข่ายโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับบุคคลอื่น บริการจัดหาซอฟต์แวร์ที่ไม่สามารถดาวน์โหลดได้ใช้สำหรับช่วยให้ซอฟต์แวร์ต่างๆ ทำงานร่วมกัน ให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ทางออนไลน์ ให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคเกี่ยวกับแอปพลิเคชันทางออนไลน์ การประมวลผล ข้อมูลคอมพิวเตอร์ บริการคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการสร้างสังคมออนไลน์สำหรับสมาชิกที่ลงทะเบียนให้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความเห็น บริการคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการสร้างสังคมออนไลน์สำหรับสมาชิกที่ลงทะเบียนในการเข้าร่วมเครือข่ายสังคม บริการคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการสร้างสังคมออนไลน์สำหรับสมาชิกที่ลงทะเบียนในการแลกเปลี่ยนเอกสาร ให้คำปรึกษาด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์กับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ผ่านสายด่วน บริการคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการจัดสร้างดัชนีข้อมูลบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ จัดให้มีโปรแกรม ช่วยค้นหาบนอินเทอร์เน็ต ออกแบบคอมพิวเตอร์ ออกแบบเครื่องพีดีเอ ออกแบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ ออกแบบกล้องดิจิทัล ชียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ บริการผสานคอมพิวเตอร์เข้าด้วยกัน บริการวิเคราะห์ คอมพิวเตอร์ ออกแบบคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ ออกแบบระบบคอมพิวเตอร์ ออกแบบเว็บเพจ พัฒนาเว็บเพจ

/บริการ

บริการแม่ข่ายเว็บเพจเพื่อบุคคลอื่น บริการแม่ข่ายซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับค้นหาข้อมูลจากฐานข้อมูล บริการแม่ข่ายซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับค้นคืนข้อมูลจากฐานข้อมูล ให้ข้อมูลเทคนิคเมื่อร้องขอผ่าน เครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ บริการคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการ ค้นฐานข้อมูลตามความต้องการ บริการเช่ารหัสสัญญาอิเล็กทรอนิกส์ บริการถอดรหัสสัญญาณ อิเล็กทรอนิกส์ การแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์ บริการทดสอบวัสดุ บริการประเมินคุณภาพ สินค้าและบริการของบุคคลอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับรองคุณภาพ บริการสถาปัตยกรรม บริการความปลอดภัยในระบบคอมพิวเตอร์ บริการข้อมูลคอมพิวเตอร์ โปรแกรมจัดการด้านความปลอดภัยในระบบ คอมพิวเตอร์ บริการตรวจสอบเพื่อการรับรองคุณภาพ บริการพิสูจน์เอกสารเพื่อความปลอดภัยคอมพิวเตอร์ บริการความปลอดภัยเกี่ยวกับการส่งข้อมูลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การพิสูจน์ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทางออนไลน์ ที่ปรึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัยของข้อมูล ให้บริการรักษาความปลอดภัยเครือข่ายการ ติดต่อสื่อสารผ่านทางคอมพิวเตอร์ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยทางด้านอินเทอร์เน็ต การให้ข้อมูล เกี่ยวกับการส่งข้อมูลข่าวสารอย่างปลอดภัย การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัยของอินเทอร์เน็ต การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับบริการส่งข้อมูลข่าวสารอย่างปลอดภัย การตรวจสอบเพื่อให้มีการรับรองสำหรับ ความปลอดภัยทางคอมพิวเตอร์ การตรวจสอบเพื่อให้มีการรับรองลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ทางออนไลน์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180140159

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่

จดทะเบียนไว้แล้ว รูปและคำว่า ทะเบียนเลขที่ 161102792 (คำขอเลขที่ 824208) ตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 6 มกราคม 2563

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ รูปและ

คำว่า Alipayconnect

รายนี้ นายทะเบียนมีคำสั่งปฏิเสธไม่รับจดทะเบียน เพราะคล้ายกับเครื่องหมายการค้า

/ของ

ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว รูปและคำว่า ทะเบียนเลขที่ 161102792 (คำขอเลขที่ 824208) ตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ต่อมาปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนว่า เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วมิได้ยื่นคำขอต่ออายุ ทะเบียนภายในกำหนดเวลา และนายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนออกจากสารบบตามมาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2565 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นคล้ายที่ จำต้องพิจารณา และให้ยกอุทธรณ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ให้ยกอุทธรณ์

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1339/2566

FBCx

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร

(คำขอเลขที่ 170139399)

ไซโฮ ฟลอร์ดิส อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล ฟิวเวาย ลิมิเต็ด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศ

FBCx

ออสเตรเลีย ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า อักษร เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 5 รายการสินค้า เครื่องดื่มที่มีโอสโตรสม กรดอะมิโนที่ใช้ในทางการแพทย์ เชื้อจุลินทรีย์ที่เพาะขึ้นสำหรับใช้ในทางการแพทย์ เอนไซม์ที่เตรียมขึ้นเพื่อใช้ในทางการแพทย์ ยาสมุนไพรชนิดแคปซูลใช้ในทางการแพทย์ สารที่เตรียมขึ้นใช้รักษาโรคทางผิวหนัง สารอาหารตามหลักโภชนาการ อาหารเสริมทำจากเส้นใยอาหาร สารควบคุมน้ำหนักสำหรับใช้ในทางการแพทย์ เครื่องดื่มเสริมวิตามินและแร่ธาตุใช้ในทางการแพทย์ อาหารเสริมตามหลักโภชนาการที่มีเอนไซม์เป็นส่วนผสมใช้ในทางการแพทย์ น้ำมันปลาใช้ในทางการแพทย์ อาหารสำหรับเด็กทารก อาหารเสริมสกัดจากสมุนไพรใช้ในทางการแพทย์ สารสกัดจากมอลต์สำหรับใช้ในทางการแพทย์และเภสัชกรรม สารสกัดจากสมุนไพรใช้ในทางเภสัชกรรม ยาสมุนไพรแผนโบราณใช้ในทางการแพทย์ อาหารที่มีคุณค่าตามหลักโภชนาการที่มีตัวยาสสมใช้ในทางการแพทย์ สารเสริมแร่ธาตุใช้ในทางการแพทย์ อาหารเสริมที่ใช้ควบคุมอาหารที่มีแร่ธาตุเป็นส่วนประกอบ เกลือแร่ใช้ในทางการแพทย์ น้ำแร่ที่ใช้ในทางการแพทย์ สารอาหารที่ใช้ในทางการแพทย์สำหรับผู้ป่วยโดยให้เข้าทางเดินอาหาร สารที่เตรียมขึ้นตามหลักโภชนาการสำหรับหญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตรใช้ในทางการแพทย์ อาหารเสริมที่มีสารตามหลักโภชนาการที่มีตัวยาสสมใช้ในทางการแพทย์ สารสกัดจากพืชใช้ควบคุมน้ำหนักใช้ในทางการแพทย์ อาหารเสริมทำจากสารสกัดจากพืชใช้ในทางการแพทย์ สารสกัดจากยูลิปตัสที่ใช้ในทางเภสัชกรรม โสมสกัดที่ใช้

ใน

ในทางการแพทย์ สารที่เตรียมขึ้นทางเภสัชกรรมสำหรับป้องกันและรักษาโรคติดเชื้อ สารที่เตรียมขึ้นทางเภสัชกรรมเพื่อเพิ่มภูมิคุ้มกันในร่างกาย สารที่เตรียมขึ้นทางเภสัชกรรมใช้รักษาอาการอักเสบ สารที่เตรียมขึ้นทางเภสัชกรรมใช้ควบคุมน้ำหนักตัว อาหารเสริมทำจากสมุนไพรสกัดสำหรับเด็กทารก อาหารเสริมทำจากสารสกัดจากกระเทียม อาหารเสริมทำจากสารสกัดจากสาหร่าย อาหารเสริมทำจากสารสกัดจากใบแปะก๊วย อาหารเสริมโภชนาการโปรตีน ยาบำรุงโลหิต ยาบำรุงกระดูก ยาบำรุงกล้ามเนื้อ ยาบำรุงร่างกาย ยาบำรุงสมอง ยาบำรุง (ทางการแพทย์) จากสารสกัดจากพืช สารกระตุ้นการทำงานของเซลล์ทำจากวิตามิน สารกระตุ้นการทำงานของเซลล์ทำจากแร่ธาตุ อาหารเสริมทำจากวิตามิน วิตามินที่เตรียมขึ้นใช้ในทางการแพทย์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 170139399

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมันตัว FBCx ไม่ได้ประดิษฐ์ตัวอักษรให้มีลักษณะพิเศษ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 21 มกราคม 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบด้วยสีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทุกๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือ

/คุณสมบัติ

คุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ศาลวินิจฉัยในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตบพบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่มาจะต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

FBCx

การค้าผู้อุทธรณ์

รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 4 ตัว โดยระบุ

คำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า เอ็ฟบีซีเอ็กซ์ ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม

/ฉบับ

ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์ แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้ว โดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์

FBCx

รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนกรณีที่ผูุ้ธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ในประเทศมาเลเซีย นิวซีแลนด์ ซิลี ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักรพร้อมคำแปล นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แต่อย่างใด ส่วนประเด็นคำพิพากษาศาลฎีกาที่ผูุ้ธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์รายนี้

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการ
ประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1340/2566

S2ND

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษรและตัวเลข

(คำขอเลขที่ 180107711)

อาร์ชทีน โค., แอลทีดี. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศเกาหลี ได้ยื่นขอจดทะเบียน

S2ND

เครื่องหมายการค้า อักษรและตัวเลข

เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 3 รายการสินค้า

ชุดเครื่องสำอางสำหรับแต่งหน้า ชุดเครื่องสำอางสำหรับบำรุงผิวกาย ชุดเครื่องสำอางสำหรับบำรุงผิวหน้า
ลิปสติก ครีมทาผิวใช้เป็นเครื่องสำอาง โลชั่นทาผิวใช้เป็นเครื่องสำอาง เครื่องสำอางที่ใช้เพื่อการดูแลบำรุง
รักษาผิวพรรณ น้ำมันทาผิวใช้เป็นเครื่องสำอาง หน้ากากมาสก์หน้าสำหรับเพื่อเป็นเครื่องสำอาง น้ำหอม
น้ำมันทาผิวกลิ่นลาเวนเดอร์ เล็บปลอม สารที่เตรียมขึ้นใช้ทำความสะอาดร่างกาย สบู่ ยาสีฟัน
โลชั่นสำหรับใช้กับสัตว์เลี้ยง สารที่เตรียมขึ้นเพื่อใช้ขัดเงาให้เหมือนใหม่ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180107711

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมันและตัวเลขอาร์บิก S2ND
ไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2562

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือหรือตัวเลขก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือหรือตัวเลขที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมาย

/จึง

จึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายค้ำถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหรือตัวเลขหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช้เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหรือตัวเลขหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือหรือตัวเลขยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7

S2ND

วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าผู้อุทธรณ์ รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 3 ตัว และตัวเลขอารบิกอีก 1 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า เอสทูเอ็นดี ตามการเรียกขานอักษรโรมันและตัวเลขแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรและตัวเลขดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือและตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด คำว่า “ตัวเลข” หมายถึง สัญลักษณ์ที่ใช้แทนจำนวนจริง และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียง คำพูด หรือที่ใช้แทนจำนวนจริงที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ ที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือและตัวเลขเป็นสิ่งที่มิได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือหรือตัวเลขในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันและตัวเลขที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมาย

S2ND

การค้าของผู้อุทธรณ์ รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือและตัวเลขที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือและตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือและตัวเลขที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3)

/พ.ศ. 2559

พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาหน้าเว็บไซต์ <https://www.s2nd.co.kr/> แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและการโฆษณาสินค้า และที่อยู่ของบริษัท

S2ND
START to END

ผู้อุทธรณ์ในประเทศเกาหลี ภายใต้เครื่องหมาย จำนวน 6 แผ่น (ไม่ปรากฏวันที่) สำเนาหน้าเว็บไซต์ <https://www.facebook.com/s2nd0/> แสดงข้อมูลและการโฆษณาสินค้าของผู้อุทธรณ์ เมื่อเดือน

S2ND
START to END

เมษายน-พฤษภาคม 2562 ภายใต้เครื่องหมาย นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสาร แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและการโฆษณาสินค้า และที่อยู่ของบริษัทผู้อุทธรณ์ในประเทศเกาหลี ภายใต้

S2ND
START to END

เครื่องหมายการค้าอื่นๆ () ที่แตกต่างกันและมีใช้เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้า

S2ND

ที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ () ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์อ้างส่งหลักฐานดังที่กล่าวไว้ข้างต้นเพียงเท่านี้ จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ตามที่ยื่นขอทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้านี้แตกต่างไปจากสินค้าอื่นตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1341/2566

OTOT

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า

(คำขอเลขที่ 170136929)

เฉินเจิ้น โอทอท อิเล็กทรอนิกส์ กรุ๊ป โค., จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศจีน

OTOT

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คำว่า

เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 9 รายการ

สินค้า คอมพิวเตอร์แท็บเล็ต หุ่นยนต์มนุษย์ที่มีสมองกล นาฬิกาสมาร์ทวอท์ช์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์
เนวิเกเตอร์ที่ใช้ในรถยนต์ โทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน โทรศัพท์เคลื่อนที่ โทรศัพท์มือถือ เครื่องเชื่อมต่อ
เครือข่ายสื่อสาร โทรศัพท์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 170136929

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษร O T O T อ่านว่า โอ ที โอ ที เป็น
อักษรธรรมดา มิได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่ง
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 18 มกราคม 2562

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์

OTOT

รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือ O T O และ T ซึ่งสามารถอ่านออกเสียงและเรียกขานได้ว่า โอทอท โดยมาจากส่วนหนึ่งของชื่อบริษัทผู้อุทธรณ์ คือ เซินเจิ้น โอทอท อิเล็กทรอนิกส์ กรุ๊ป โค., ลิมิเต็ด (Shenzhen Otot Electronic Group co., Ltd.) ดังนั้น คำดังกล่าวนับว่าเป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้น ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1342/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ อักษร **S P T M** (คำขอเลขที่ 180103575)

เซพเท็ม-โปรดักส์ โค., แอลทีดี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศญี่ปุ่น ได้ยื่นขอ

S P T M เพื่อใช้กับสินค้าและบริการจำพวกที่ 3 รายการสินค้า คลื่นซึ่งล้างเครื่องสำอาง ชุดเครื่องสำอางใช้บำรุงผิวหน้า เซรั่มบำรุงผิว โทเนอร์ปรับสภาพผิวหน้า น้ำมันใช้เช็ดเครื่องสำอาง โลชั่นบำรุงผิวหน้า ครีมกันแดด สบู่ที่ไม่มีสารต้านแบคทีเรีย และโอสลดผสม ครีมรองพื้นก่อนแต่งหน้า ชุดเครื่องสำอางใช้แต่งหน้า แป้งผสมครีมรองพื้น แป้งพัฟใช้แต่งหน้า ลิปมัน ลิปสติก สีทาแก้ม สีทาเปลือกตาอายไลน์เนอร์ มาสคาร่า สำลีเสริมสวย แผ่นมาสก์หน้า จำพวกที่ 5 รายการสินค้า สารอาหารตามหลักโภชนาการ อาหารเสริมทำจากสมุนไพร อาหารเสริมทำจากสารสกัดจากพืช จำพวกที่ 21 รายการสินค้า กล่องสบู่ทำด้วยพลาสติก จำพวกที่ 32 รายการสินค้า เครื่องดื่มบำรุงกำลัง และจำพวกที่ 44 รายการบริการ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ ให้ข้อมูลคำปรึกษาเกี่ยวกับการเสริมความงาม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลรักษาความงาม ให้คำแนะนำทางด้านโภชนาการ ให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการดูแลผิวพรรณ ให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับเสริมความงาม ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180103575

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน S P T M ไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

/ผู้ขอจดทะเบียน

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 11 เมษายน 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการนั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบด้วยสีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสี และกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่วไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือ เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้ เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่ น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้ว

/ไว้แล้ว

ไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผูุ้ธรณ์

S P T M

รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 4 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า เอสพีทีเอ็ม ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะทั่วไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของ

S P T M

ผูุ้ธรณ์ อักษร รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น

/จึง

จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของตนมีลักษณะเป็นกลุ่มคำเดียว โดยเป็นตัวอักษรย่อมาจากชื่อนิติบุคคลของผู้อุทธรณ์ “SEPTEM” อ่านว่า “เซพเท็ม” โดยการสททอนอักษรโรมัน E ในตำแหน่งที่ 2 และที่ 5 ออกจากเครื่องหมายเพื่อสร้างเอกลักษณ์ และจุดเด่นให้เป็นที่น่าจดจำ นั้น เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการโดยระบุคำอ่านเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของตนมาแต่แรกว่า อักษรโรมัน อ่านว่า เอสพีทีเอ็ม อันแสดงว่าผู้อุทธรณ์มุ่งขอความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทตัวหนังสือ หากมุ่งคุ้มครองในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทคำแต่อย่างใด ดังนั้นการพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจึงต้องพิจารณาตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) และไม่อาจถือว่าเป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แต่อย่างใด เมื่อตัวหนังสือภายใต้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์เป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นดังกล่าวข้างต้นแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะรับจดทะเบียนได้ตามกฎหมาย สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติและที่มาของบริษัทของผู้อุทธรณ์ สำเนาดารงแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์และบริษัทในเครือของผู้อุทธรณ์ สำเนาเอกสารแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดแจ้งผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางค์ และใบรับรองคุณภาพอื่นๆ ในนาม “บริษัท เอสพีทีเอ็ม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด” สำเนาเอกสารแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้า และภาพถ่ายสินค้าของผู้อุทธรณ์ ภายใต้เครื่องหมายการค้าอื่น

(, , , ,) สำเนาหน้าเว็บไซต์

<http://www.sptmthailand.com> เว็บไซต์ <http://members.septem.co.jp/doc/product> และเว็บไซต์ <http://www.facebook.com/sptmthailand> แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้า ภาพถ่ายสินค้า ประวัติบริษัท และข่าวประชาสัมพันธ์ของผู้อุทธรณ์ในปี พ.ศ. 2561 - 2562

ภายใต้เครื่องหมายการค้าอื่น (, , , ,)

สำเนานิติสาร และป้ายโฆษณาของผู้อุทธรณ์ในประเทศญี่ปุ่น ภายใต้เครื่องหมายการค้าอื่น (,

)

SPTM

) สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าสินค้า ใบสั่งซื้อสินค้า ใบกำกับภาษีของผู้ותרณ์ ในนาม “บริษัท เอสพีทีเอ็ม อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล จำกัด” (วันที่ 3, 20 และ 27 ตุลาคม 2017) (วันที่ 13, 15, 16, 23, 27 และ 30 พฤศจิกายน 2017) (วันที่ 1, 14, 15, 17, 19, 21, 26, 27 และ 28 ธันวาคม 2017) (วันที่ 8, 9, 19, 22, 23, 24, 29, 30 และ 31 มกราคม 2018) (วันที่ 1, 2, 6, 7, 8, 21, 22, 23, 26, 27 และ 28 กุมภาพันธ์ 2018) (วันที่ 2, 6, 12, 25, 16, 20, 21, 26 และ 27 มีนาคม 2018) (วันที่ 2, 9, 22 และ 30 เมษายน 2018) (วันที่ 3, 4, 11, 21, 22, 23, 28, 30 และ 31 พฤษภาคม 2018) (วันที่ 1, 4, 5, 6, 7, 11, 12, 20, 21, 22, 29 และ 30 มิถุนายน 2018) (วันที่ 2, 5, 6, 10, 11, 18, 26 และ 31 กรกฎาคม 2018) (วันที่ 1, 3, 4, 7, 17, 21 และ 31 สิงหาคม 2018) (วันที่ 3, 14, 17, 19, 25, 26, 28 และ 30 กันยายน 2018) (วันที่ 1, 3, 5, 6, 8, 10, 12, 16, 18, 22, 23, 24, 26, 27, 29, 30 และ 31 ตุลาคม 2018) (วันที่ 1, 2, 6, 7, 12, 13, 15, 16, 19, 21, 23, 26, 27, 28, 29 และ 30 พฤศจิกายน 2018) (วันที่ 1, 6, 7, 8, 11, 12, 18, 21, 24, 25, 26 และ 27 ธันวาคม 2018) (วันที่ 7, 11, 14, 16, 18, 19, 22, 23, 25 และ 28 มกราคม 2019) (วันที่ 6, 7, 11, 12, 13, 18, 20, 22, 24, 27, 28 และ 29 กุมภาพันธ์ 2019) (วันที่ 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12 และ 16 มีนาคม 2019) สำเนาเอกสารตารางแสดงยอดจำหน่ายสินค้าของผู้ותרณ์ ในปี 2018 ถึง 2019 (พ.ศ.2561 ถึง 2562) นั้น เห็นว่าหลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติและที่มาของบริษัท รายละเอียดเกี่ยวกับสินค้า ภาพถ่ายสินค้า นิตยสาร และป้ายโฆษณาของผู้ותרณ์ในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นเอกสารแสดงการโฆษณาสินค้า

ภายใต้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการอื่นๆ (

MIRUS

S-P-T-M

SPTM

) ที่แตกต่างกันและมีใช้เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าและ

เครื่องหมายบริการที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (**SPTM**) ส่วนสำเนารางแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์และบริษัทในเครือของผู้ותרณ์ สำเนาเอกสารแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดแจ้งผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางค์ และใบรับรองคุณภาพอื่นๆ ในนาม “บริษัท เอสพีทีเอ็ม อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล จำกัด” ก็เป็นเพียงเอกสารแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์และบริษัทในเครือ รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดแจ้งผลิตภัณฑ์และใบรับรองคุณภาพอื่นๆ เท่านั้น โดยไม่ปรากฏวัน เดือน ปี ที่มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาสินค้าดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนหลักฐานอื่นๆ ก็เป็นเพียงเอกสารแสดงการสั่งซื้อ

/สินค้า

สินค้าและจำหน่ายสินค้าของผู้ותרณ์ ในปี ค.ศ.2017 ถึง ค.ศ.2019 (พ.ศ.2560 ถึง พ.ศ.2562) เพียง 3 ปีเท่านั้น ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควรจนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้านี้แตกต่างไปจากสินค้าและบริการอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนประเด็นเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนแล้ว รวมทั้งคำพิพากษาศาลฎีกาที่ผู้ותרณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า เครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้วและคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายของผู้ותרณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1343/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **RX** (คำขอเลขที่ 160110640)

โซนี่ คอร์ปอเรชั่น จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศญี่ปุ่น ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้า อักษร **RX** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 9 รายการสินค้า กล้องถ่ายรูป ดิจิตอล ปรากฏตามคำขอเลขที่ 160110640

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน RX เป็นตัวอักษรไม่ประดิษฐ์ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 19 มีนาคม 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ อักษร

RX

รายนี้ เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ในลักษณะหรือรูปแบบที่ไม่แตกต่างอย่างเด่นชัด จากลักษณะหรือรูปแบบของตัวอักษรโรมันที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มี

/ลักษณะบ่งเฉพาะ

ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1344/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ อักษรและตัวเลข (คำขอเลขที่ 160113743)

เอเคเอส โกล.,แอลทีดี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศญี่ปุ่น ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ อักษรและตัวเลข เพื่อใช้กับสินค้าและบริการจำพวกที่ 9 รายการสินค้า วงจรอิเล็กทรอนิกส์ที่บันทึกโปรแกรมไว้แล้วสำหรับเกมมือถือที่ใช้จอภาพสีเหลี่ยม แผ่นซีดีรอมที่บันทึกโปรแกรมไว้แล้วสำหรับเกมมือถือที่ใช้จอภาพสีเหลี่ยม โปรแกรมเกมใช้กับเครื่องเล่น วีดีโอเกมที่ใช้ในบ้าน แผ่นเสียง วงจรอิเล็กทรอนิกส์ที่บันทึกโปรแกรมทำงานอัตโนมัติไว้แล้วใช้กับเครื่องดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ แผ่นซีดีรอมที่บันทึกโปรแกรมทำงานอัตโนมัติไว้แล้วใช้กับเครื่องดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ ไฟล์เพลงที่ดาวน์โหลดได้ ไฟล์ภาพที่ดาวน์โหลดได้ ภาพยนตร์ที่ถ่ายแล้ว สิ่งพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ วีดีโอเทปที่บันทึกไว้แล้ว วีดีโอดีสก์ที่บันทึกไว้แล้ว แผ่นซีดีรอมที่บันทึกไว้แล้ว เทปแม่เหล็กที่บันทึกไว้แล้ว ดีวีดีรอมที่บันทึกไว้แล้ว ริงโทน (เสียงเรียกเข้าโทรศัพท์) ที่ดาวน์โหลดได้ แวนกันแดด กล้องใส่แว่นตาและแว่นกันแดด สายคล้องใช้กับกล้องถ่ายรูป สายคล้องใช้กับโทรศัพท์มือถือ ที่ม้วนใช้เก็บสายหูฟัง เคสโทรศัพท์สมาร์ทโฟน จำพวกที่ 14 รายการสินค้า แหวน ต่างหู สร้อยคอ สร้อยข้อมือ นาฬิกา พวงกุญแจ เครื่องประดับกายทำจากอัญมณี เข็มกลัดเนคไท จี๊ประดับ จี๊ล็อกเกต เข็มกลัดที่เป็นอัญมณี

/จำพวกที่ 16

จำพวกที่ 16 รายการสินค้า ภาชนะบรรจุของทำด้วยกระดาษใช้ในการบรรจุหีบห่อ ธงกระดาษ ป้ายติด
 กระเป๋าสัมภาระ ปากกาลูกกลิ้ง ดินสอกด สมุดโน้ต สมุดฉีก แผ่นรองเขียน ภาพถ่าย ขาดังภาพถ่าย
 บัตรแลกเปลี่ยน อัลบั้มใส่บัตรแลกเปลี่ยน สติกเกอร์ อัลบั้มใส่สติกเกอร์ จุลสาร ตราประทับ ชุดภาพถ่าย
 สะสม แฟ้มหนังสือ นิตยสาร แฟ้มเอกสาร อัลบั้มภาพถ่าย แลกชสามเหลี่ยมทำด้วยกระดาษ ปกหนังสือ
 แสตมป์ กระดาษหัวจดหมาย แผ่นกระดาษรองแก้ว กระดาษทิชชู โปสเตอร์ จำพวกที่ 18 รายการสินค้า
 กระเป๋าเอกสาร ซองกระเป๋าใส่โทรศัพท์มือถือ กระเป๋าใส่เครื่องคอมพิวเตอร์ กระเป๋าถือ กระเป๋าถุงแจ กระเป๋า
 ใส่ธนบัตร กระเป๋าใส่สตางค์สำหรับบุรุษ กระเป๋าถุงหิ้ว กระเป๋าใส่เศษสตางค์ กระเป๋าใส่บัตรเครดิต กระเป๋า
 คาดเอว กระเป๋าใส่ขวดน้ำสำหรับติดตัวเดินทาง กระเป๋าใส่หนังสือเดินทาง กระเป๋าใส่เครื่องสำอาง กระเป๋าใส่
 เครื่องใช้ในห้องน้ำสำหรับติดตัวเดินทาง ซองใส่บัตรประจำตัว กระเป๋าเดินทาง กระเป๋าสะพาย ร่ม จำพวกที่ 24
 รายการสินค้า ผ้าขนหนูเช็ดตัวทำด้วยสิ่งทอ ผ้าเช็ดหน้าทำด้วยสิ่งทอ ผ้าขนหนูเช็ดหน้าทำด้วยสิ่งทอ แผ่นใช้
 แสดงข้อความที่ไม่ได้ทำด้วยกระดาษ ธงที่ไม่ได้ทำด้วยกระดาษ ผ้าแขวนผนังทำด้วยสิ่งทอ ผ้าปูโต๊ะ(ที่ไม่ได้ทำด้วย
 กระดาษ) ผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดมือ ผ้าเช็ดหน้า ฉลากทำด้วยผ้า ผ้าห่มคลุมเตียง จำพวกที่ 25 รายการสินค้า เสื้อคลุม
 กันหนาวที่มีส่วนคลุมศีรษะ เน็คไท ผ้าพันคอ ถุงเท้า ถุงน่อง ปลอกสวมคอที่เป็นเครื่องแต่งกายใส่ให้ความอบอุ่น
 โบว์ไท (หูกระต่าย) เสื้อคลุมไม่มีแขนที่มีช่องตรงกลางสำหรับสวมศีรษะ เสื้อโค้ท เสื้อสเวตเตอร์และเสื้อทำนอง
 เดียวกัน เสื้อเชิ้ตฮาวาย เสื้อเชิ้ตกีฬา ถุงมือที่ใช้เป็นเครื่องแต่งกาย ถุงมือชนิดไม่มีนิ้วใช้เป็นเครื่องแต่งกาย
 ผ้าพันคอแบนดানা เครื่องสวมใส่ศีรษะ สายรัดเอว เข็มขัดใช้เป็เครื่องแต่งกาย ชุดเครื่องแบบกีฬาเบสบอล
 เสื้อยืด เสื้อคลุมที่เป็นเครื่องแบบ (ชุดฮัปปี้) จำพวกที่ 26 รายการสินค้า กระดุม แลกผ้ารัดผม ริปบัน
 ที่คาดผม ที่ติดผม ที่รัดผม จำพวกที่ 28 รายการสินค้า หลอดไฟเคมีทำด้วยเรซินชนิดอ่อนใส่สารเคมีเรืองแสงที่
 ให้แสงสว่างใช้ในงานคอนเสิร์ตหรืองานแสดงลักษณะเดียวกัน แท่งไฟแอลอีดีใช้ในงานคอนเสิร์ตหรืองานแสดง
 ลักษณะเดียวกัน แท่งเชิรชนิดเรืองแสง จำพวกที่ 35 รายการบริการ บริการโฆษณา บริการประกาศเผยแพร่
 โฆษณา การส่งเสริมสินค้าและบริการให้แก่ผู้อื่นโดยการออกแสตมป์สะสมให้ลูกค้าใช้ร่วมรายการทางการตลาด
 บริการวิจัยด้านการตลาด บริการวิเคราะห์ด้านการตลาด บริการให้ข้อมูลข่าวสารทางด้านการขายเชิงพาณิชย์
 การจัดในด้านแฟนคลับของผู้ให้ความบันเทิง การจัดการในด้านแฟนคลับของผู้ให้ความบันเทิง การควบคุมในด้าน
 แฟนคลับของผู้ให้ความบันเทิง บริการแนะนำด้านผู้ให้ความบันเทิงเช่นนักร้องหรือผู้มีความสามารถ บริการให้การ
 อ้างอิงด้านผู้ให้ความบันเทิงเช่นนักร้องหรือผู้มีความสามารถ การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ้างงานของผู้ให้ความ
 บันเทิง จำพวกที่ 41 รายการบริการ บริการด้านการศึกษาเกี่ยวกับศิลปะ,งานฝีมือ, กีฬา หรือความรู้ทั่วไป บริการ
 ด้านการสอนเกี่ยวกับศิลปะ,งานฝีมือ, กีฬา หรือความรู้ทั่วไป บริการนำเสนอภาพยนตร์ บริการนำเสนอการแสดง
 /บริการ

บริการนำเสนอคอนเสิร์ตดนตรี บริการนำเสนอการแสดงละคร บริการนำเสนอการแสดงทางดนตรี บริการฉายภาพยนตร์ บริการผลิตฟิล์มภาพยนตร์ บริการแจกจ่ายฟิล์มภาพยนตร์ บริการนำเสนอการแสดงสด บริการกำกับละคร บริการกำกับรายการวิทยุ บริการกำกับรายการโทรทัศน์ บริการฝึกอบรมผู้ให้ความบันเทิง บริการสอนเต้นรำ บริการจัดคอนเสิร์ตดนตรีแสดงสด บริการจัดการคอนเสิร์ตดนตรีแสดงสด บริการดำเนินการคอนเสิร์ตดนตรีแสดงสด บริการสตูดิโอที่เกี่ยวข้องกับงานวิดีโอหรือออดิโอ การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับภาพยนตร์ การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการแสดง การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการแสดงละคร การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับดนตรี การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการศึกษา บริการจองที่นั่งชมการแสดง บริการให้ข้อมูลข่าวสารด้านการฉายภาพยนตร์, การนำเสนอการแสดงสด และละครหรือการแสดงดนตรีผ่านเครื่องปลายทางคอมพิวเตอร์ บริการให้ข้อมูลข่าวสารด้านการฉายภาพยนตร์, การนำเสนอการแสดงสดและละครหรือการแสดงดนตรีผ่านทางโทรคมนาคม บริการให้ความบันเทิง และจำพวกที่ 43 รายการบริการ จัดจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม คอฟฟี่ช็อป คาเฟ่ โรงแรม ปรากฏตามคำขอเลขที่ 160113743

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า ให้แสดงเจตนาว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตน แต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้ ตัวเลขอารบิก 48 เพราะไม่แสดงลักษณะพิเศษ ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 9 มีนาคม 2561

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ

ของผู้อุทธรณ์ อักษรและตัวเลข **BNK 48** รายนี้ ภาคส่วนอักษรโรมัน BNK มีการออกแบบตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน BNK ในลักษณะตัวบางที่มีหลายส่วนจัดเรียงชิดติดกันและจัดวางซ้อนกัน โดยมีส่วนปลายหางของตัว N ใช้ร่วมกันกับส่วนหัวของตัวอักษร K จนเสมือนเป็นตัวอักษรตัวเดียวกันประกอบอยู่ด้วย อันมีความ

/แตกต่าง

แตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 แต่เนื่องจากมีภาคส่วนตัวเลขอารบิก 48 เป็นส่วนหนึ่งอันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งเป็นตัวเลขอารบิกที่มีการออกแบบให้มีปลายทางของตัวเลข 4 เชื่อมติดกับบางส่วนของตัวเลข 8 เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้น ลักษณะหรือรูปแบบตัวเลขดังกล่าวจึงไม่ถึงว่าแตกต่างอย่างเด่นชัดจากตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวเลขที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏภาคส่วนตัวเลขอารบิก 48 อันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมายแล้ว เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงต้องแสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้ตัวเลขอารบิก 48 ตามมาตรา 17 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาหน้าเว็บไซต์ <https://ja.wikipedia.org> แสดงรายละเอียดประวัติความเป็นมาของบริษัทผู้อุทธรณ์ ตารางแสดงรายละเอียดกลุ่มศิลปินในเครือของบริษัทผู้อุทธรณ์ สำเนาเอกสารแสดงผลการค้นหาด้วยอ่ BKK หรือ Bangkok สำเนาหนังสือรับรองบริษัท บีเอ็นเค48 ออฟฟิศ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกันกับผู้อุทธรณ์ในการประกอบกิจการดูแล บริหารศิลปิน นักร้อง นักแสดงในค่าย สำเนาเอกสารแสดงข้อมูลของศิลปิน BNK 48 สำเนาหน้าเว็บไซต์ <http://www.akb48.co.jp> แสดงข่าวการเปิดตัวไอดอลสาว 3 กรุ๊ปใหม่จาก 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไต้หวัน ฟิลิปปินส์ และไทย (ไม่ปรากฏวันที่) เอกสารหน้าเว็บไซต์ซื้อเพลงออนไลน์ และสถิติการฟังเพลงของผู้บริโภคในเว็บไซต์ให้บริการฟังเพลงออนไลน์ในช่วงปีพ.ศ. 2560-2561 สำเนาหน้าเว็บไซต์ <https://shop.bnk.48.com> แสดงรายละเอียดสินค้า และเว็บไซต์ออนไลน์ซื้อ-ขาย/แลกเปลี่ยนสินค้าของบริษัทผู้อุทธรณ์ (ไม่ปรากฏวัน/เดือน/ปี ที่แน่ชัด) สำเนาเอกสารใบเสร็จรับเงินที่ออกในนามของบริษัทผู้อุทธรณ์ แสดงยอดการจ้างงานศิลปินภายใต้บริษัทผู้อุทธรณ์ ในช่วงปีพ.ศ. 2561 สำเนาหน้าเว็บไซต์ <https://www.eventop.me> แสดงรายละเอียดข่าวการเปิดคอนเสิร์ต TAO Kae Noi Presents BNK48 1ST Concert “STARTO” ลงวันที่ 31 มีนาคม 2561 รวมไปถึงเว็บไซต์สื่อออนไลน์ต่างๆ ที่กล่าวถึงคอนเสิร์ตข้างต้น สำเนาภาพถ่ายการออกรายการโทรทัศน์ต่างๆ การให้สัมภาษณ์ผ่านนิตยสารต่างๆ และการโฆษณาประชาสัมพันธ์กิจกรรมของกลุ่มศิลปิน BNK48 ผ่านเว็บไซต์ออนไลน์ต่างๆ ในช่วงปีพ.ศ. 2560-2561 และกิจกรรม BNK48 Digital live studio ในช่วงปีพ.ศ. 2561 สำเนาหน้าเว็บไซต์ <https://www.bnk48.com>, fan page facebook BNK48, YOUTUBE CHANNEL BNK48 และ Instagram BNK48 ภายใต้การดูแลของ

/บริษัท

บริษัทผู้ถือหุ้น นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงประวัติความเป็นมาของบริษัทผู้ถือหุ้น รายละเอียดศิลปิน และข่าวประชาสัมพันธ์กิจกรรมของกลุ่มศิลปินในเครือของบริษัทผู้ถือหุ้น ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงปีพ.ศ. 2560-2561 เพียงไม่กี่วัน และไม่มีความต่อเนื่องเพียงพอ ส่วนใบเสร็จรับเงินที่ออกในนามของบริษัทผู้ถือหุ้น แสดงยอดการจ้างงานศิลปินภายใต้บริษัทผู้ถือหุ้น นั้น ก็ปรากฏแค่ในช่วงปีพ.ศ. 2561 เพียงไม่กี่วัน และยอดรวมสุทธิไม่สูงมากนัก ส่วนเอกสารอื่นๆ ก็เป็นเพียงรายละเอียดช่องทางการติดตามข่าวของกลุ่มศิลปินในเครือของบริษัทผู้ถือหุ้นเท่านั้น ดังนั้น จึงยังไม่เพียงพอที่จะนำขึ้นกล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการดังกล่าว โดยไม่ต้องแสดงปฏิเสฐฯ ตัวเลขอารบิก 48 ตามมาตรา 17 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป โดยมีเงื่อนไขให้ผู้ถือหุ้นแสดงปฏิเสฐฯ ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้ตัวเลขอารบิก 48 ทั้งนี้ ต้องดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง มิฉะนั้นจะถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1345/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษรและคำว่า **IPHCAR** (คำขอเลขที่ 1029205)

บริษัท กว่างโจว ซิงตรา อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยี จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศจีน ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า อักษรและคำว่า **IPHCAR** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 11 รายการสินค้า หลอดไฟฟ้า หลอดไฟแบบกลม หลอดไฟยานพาหนะทางบก หลอดไฟจักรยาน หลอดไฟให้แสงสว่างตามถนน หลอดไฟให้สัญญาณ หลอดไฟให้สัญญาณทิศทางใช้กับยานพาหนะ หลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ หลอดไฟนีออน หลอดไฟแอลอีดีติดตามถนน ปรากฏตามคำขอเลขที่ 1029205

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน IPH เป็นตัวอักษรที่ไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ และคำว่า CAR แปลว่า รถยนต์ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าที่ยื่นขอคือหลอดไฟยานพาหนะทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าที่ใช้กับรถยนต์ นับว่าเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้า จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2560

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้า นั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า

/แต่

แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสีซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือมีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีที่ๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในต้วบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวน

/ตัวหนังสือ

ตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **IPH CAR** รายนี้ ภาคส่วนตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน IPH จำนวน 3 ตัว ระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า ไอพีเฮช ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือมิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน IPH ที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **IPH CAR** รายนี้มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 สำหรับภาคส่วนคำว่า CAR ตามพจนานุกรม Oxford River Books English-Thai Dictionary แปลว่า รถยนต์ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวกที่ 11 รายการสินค้า หลอดไฟยานพาหนะทางบก ฯลฯ ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์แล้วย่อมเข้าใจว่าเป็นสินค้าหลอดไฟที่ใช้กับรถยนต์ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการ
ประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยินตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1346/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษรและคำว่า **A&F CLIMB** (คำขอเลขที่ 160103847)

อะเบอร์ครอมบี แอนด์ ฟิทซ์ ยูโรป เอสเอจีแอล จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศ สวิตเซอร์แลนด์ ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า อักษรและคำว่า **A&F CLIMB** เพื่อใช้ กับสินค้าจำพวกที่ 3 รายการสินค้า สีเคลือบเล็บ น้ำยาล้างสีทาเล็บ ลายฉลุใช้ลอกลายหรือหาสีลงบนเล็บ เล็บปลอม เจลอาบน้ำ สบู่ใช้ในอ่างอาบน้ำ น้ำหอมใช้ปะพรมตามร่างกาย โลชั่นทามือ โลชั่นทาตัว โลชั่นทาหน้า สบู่ล้างมือ สบู่ สบู่ล้างหน้า ยาสระผม ครีมหวดผม เจลใส่ผม สเปรย์จัดแต่งทรงผม น้ำยาย้อมสีผม น้ำยาล้างสีผม น้ำหอม น้ำหอมโคโลญจ์ เครื่องสำอางใช้ทาตัวให้เป็นประกาย มาสคาร่า สีทาแก้ม สีทาเปลือกตา ลิปสติก ลิปกลอส ชุดเครื่องสำอางใช้แต่งหน้า น้ำยาใช้ล้างเครื่องสำอาง ครีมทารอบดวงตา ครีมทามือ ครีมทาตัว ครีมทาหน้า ครีมสมานผิวหน้า คลีนซิ่งสำหรับเช็ดเครื่องสำอาง น้ำมันใช้สำหรับ อาบน้ำ เจลอาบน้ำอยู่ในรูปของเม็ด แป้งทาตัว แป้งทาหน้า แป้งน้ำสำหรับทาตัว สารที่เตรียมขึ้นเป็นแท่ง ใช้ลบรอยตำหนิบนผิวหนังที่ไม่ได้ใช้ในทางการแพทย์ ครีมโกนหนวด เครื่องสำอางใช้ดับกลิ่นกาย เครื่องหอมดับกลิ่นห้องที่เป็นของผสมระหว่างกลีบดอกไม้แห้งกับเครื่องเทศ กายาน บูหงารำไป น้ำหอมในรูปของ เม็ด โลชั่นกันแดดใช้ทาตัว โลชั่นกันแดดใช้ทาหน้า โลชั่นทาตัวให้เป็นสีแทน โลชั่นทาหน้าให้เป็นสีแทน โลชั่นกันแดดใช้ทาตัวก่อนอาบแดด โลชั่นกันแดดใช้ทาหน้าก่อนอาบแดด โลชั่นกันแดดใช้ทาตัวหลังอาบแดด โลชั่นกันแดดใช้ทาหน้าหลังอาบแดด หัวน้ำมันหอมระเหย สเปรย์น้ำหอมสำหรับใช้ในห้องอาคาร ปรากฏ ตามคำขอเลขที่ 160103847

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า ให้แสดงเจตนาว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตน แต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้อักษรโรมันคำว่า A&F เพราะเป็นตัวอักษรโรมันที่ไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ

/ผู้ขอจดทะเบียน

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 5 มีนาคม 2561

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า อักษรและคำว่า **A&F CLIMB**

รายนี้ มีภาคส่วนอักษร A&F เป็นส่วนหนึ่งอันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งอักษรโรมัน A และ F เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ในลักษณะหรือรูปแบบที่ไม่แตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวอักษรโรมันที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 สำหรับเครื่องหมาย & นับว่าเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้กันทั่วไป อันไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนี้ของผู้อุทธรณ์แตกต่างไปจากสินค้าอื่น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏภาคส่วนอักษร A&F อันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมายแล้ว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงต้องแสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้อักษร A&F ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาภาพถ่ายสินค้าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของบริษัทผู้อุทธรณ์ ภายใต้

เครื่องหมาย จำนวน 78 แผ่น สำเนาภาพถ่ายแสดงช่องทางการโฆษณาสินค้าของผู้อุทธรณ์

ผ่าน facebook และ instagram ภายใต้เครื่องหมาย จำนวน 4 แผ่น สำเนาแสดงการใช้ชื่อ A&F

ในสื่อโฆษณา ภายใต้เครื่องหมาย   **Abercrombie & Fitch Co.** และ

Abercrombie & Fitch Co. จำนวน 5 แผ่น สำเนาเอกสารแสดงผลการสืบค้นคำว่า A&F Fragrance จำนวน 5 แผ่น สำเนาเอกสารแสดงการโฆษณาสินค้าน้ำหอมของผู้อุทธรณ์ ภายใต้เครื่องหมาย

 และ จำนวน 4 แผ่น สำเนาเอกสารแสดงร้านค้าปลีกที่จำหน่ายสินค้าของผู้อุทธรณ์ในต่างประเทศ จำนวน 7 แผ่น สำเนาเอกสารแสดงประวัติการดำเนินกิจการของบริษัทผู้อุทธรณ์

ในช่วงปีค.ศ. 1900 (พ.ศ. 2443) ภายใต้เครื่องหมาย และ **Abercrombie & Fitch Co.** จำนวน

/78 แผ่น

78 แผ่น แผ่น DVD แสดงโฆษณาสินค้าเสื้อผ้าของผู้อุทธรณ์ ภายใต้เครื่องหมาย แผ่น DVD แสดงภาพยนตร์สินค้าของผู้อุทธรณ์ (ไม่ปรากฏวันที่) และแผ่น DVD แสดงคำวินิจฉัย คำตัดสิน และคำพิพากษาในต่างประเทศนั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงประวัติการดำเนินกิจการของบริษัทผู้อุทธรณ์และผลการสืบค้นคำว่า A&F Fragrance เท่านั้น ส่วนสำเนาเอกสารแสดงการโฆษณาสินค้าเสื้อผ้าและน้ำหอมของผู้อุทธรณ์ ก็เป็นเอกสารแสดงการโฆษณาสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าอื่นๆ ()

Abercrombie & Fitch Co.

Abercrombie & Fitch Co.

และ

)

ที่แตกต่างกันและมีใช้เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ยื่น

ขอจดทะเบียนไว้ (**A&F CLIMB**) ส่วนหลักฐานแผ่น DVD แสดงภาพยนตร์โฆษณาสินค้าของผู้อุทธรณ์ ก็เป็นการโฆษณาสินค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่ปรากฏช่วงระยะเวลาที่มีการเผยแพร่หรือการโฆษณาสินค้านี้มาตั้งแต่เมื่อใด และไม่สามารถแสดงให้เห็นได้ว่าการเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้านี้มาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานเพียงใด ส่วนสำเนาเอกสารแสดงร้านค้าปลีกที่จำหน่ายสินค้าของผู้อุทธรณ์ในต่างประเทศ และหลักฐานแผ่น DVD แสดงข้อมูลบันทึกการเข้าชมเว็บไซต์ Abercrombie.com ตั้งแต่ปี 2007 – 2017 (พ.ศ. 2550 – 2560) ก็เป็นหลักฐานที่ไม่ปรากฏภาพเครื่องหมาย

การค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (**A&F CLIMB**) ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างว่า “ผู้อุทธรณ์ได้จำหน่ายสินค้าที่ภายใต้แบรนด์ ABERCROMBIE & FITCH นี้อย่างต่อเนื่องส่งผลให้มีรายได้จากการขายสินค้าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 จนถึงไตรมาสแรกของปี 2560 รวมมูลค่ากว่าสองหมื่นล้านบาทสหรัฐ” ก็ไม่ปรากฏเอกสารอื่นใดที่จะสนับสนุนข้อกล่าวอ้างที่ว่าได้มีการจำหน่ายสินค้านี้ตามเอกสารที่ผู้อุทธรณ์อ้างส่งไว้ จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟังตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวไว้แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์อ้างส่งหลักฐานดังกล่าวไว้ข้างต้นเพียงเท่านี้ จึงยังไม่เพียงพอที่จะนำขึ้นกล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าว โดยไม่ต้องแสดงปฏิเสฐฯ อักษร A&F ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้นแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่ต้องแสดงปฏิเสฐฯ อักษร A&F ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้นแต่อย่างใด

/ส่วน

ส่วนประเด็นคำพิพากษาศาลฎีกาที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้ โดยไม่ต้องแสดงปฏิเสธฯ อักษร A&F ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้นแต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป โดยมีเงื่อนไขให้ผู้อุทธรณ์แสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้อักษร A&F ทั้งนี้ ต้องดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง มิฉะนั้นจะถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1347/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ รูป อักษร และคำว่า (คำขอเลขที่ 1025748)

บริษัท อีทีเอส-โอ๊คเวลล์ จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายบริการ รูป อักษร และคำว่า เพื่อใช้กับบริการจำพวกที่ 35 รายการบริการจัดการขายส่ง และขายปลีกสินค้าอุปกรณ์ไฟฟ้าและอะไหล่ จัดการขนส่งและขายปลีกสินค้าอุปกรณ์ให้แสงสว่างและอะไหล่ ตัวแทนจัดซื้อสินค้า ปรากฏตามคำขอเลขที่ 1025748

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน ETS นับว่าเป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ธรรมดาที่มีได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2560

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายบริการนั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายบริการที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็ไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของ

มาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายค้ำึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากบริการอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีไขเป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้บริการนั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้บริการนั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรค

แรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ รายนี้ มีภาคส่วนอักษรโรมัน ETS ขนาดใหญ่ที่เด่นชัดและใช้เป็นทีจดจำของเครื่องหมายนี้ จึงเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย โดยภาคส่วนตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน ETS จำนวน 3 ตัว ระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า อีทีเอส ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่าตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที

ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน ที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมาย

บริการของผู้อุทธรณ์ รูป อักษร และคำว่า รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559

/เมื่อ

เมื่อปรากฏภาคส่วนอักษรโรมัน ETS เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายแล้ว เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ จึงไม่ชอบที่จะรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงข้อมูลบริษัท อีทีเอส-โอคเวลล์ จำกัด (จดทะเบียนเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2557 ต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า) แพ้กระดาษขด แคตตาล็อก และสำเนาเอกสาร แสดงข้อมูล ประวัติความเป็นมา และการดำเนินกิจการ ของบริษัทผู้ותרณ์ (ETS-OAKWELL Company Limited ก่อตั้งเมื่อปี 2558) สำเนาเอกสาร ETS-OAKWELL NEWSLETTER แสดงข่าว และการจัดกิจกรรมของผู้ותרณ์ ในช่วงปี พ.ศ. 2559-2560 สำเนาเอกสารแสดงรายละเอียดการดำเนินกิจการภายในบริษัทของผู้ותרณ์ แผนภาพตำแหน่งภายในองค์กร ตารางการประชุม ข้อบังคับ และจดหมายเวียนภายในบริษัทของผู้ותרณ์ ของขวัญชุดพรีเมียม (แก้วน้ำ, สมุด, ปากกา, กล่อง Post-it, สมุดรายชื่อ และนามบัตรของเจ้าหน้าที่บริษัทในเครือ และเจ้าหน้าที่ของบริษัทผู้ותרณ์) สำเนาใบ Invoice ใบ Tax Invoice ใบสำคัญซื้อ ใบรับสินค้า ใบส่งซื้อ สินค้า จากต่างประเทศ, ใบสำคัญจ่าย และสำเนาเอกสาร แสดงการสั่งซื้อสินค้าของบริษัทผู้ותרณ์จากในประเทศและต่างประเทศ ในช่วงปีพ.ศ.2558-2560 สำเนาใบกำกับภาษี/ใบส่งของ ใบลดหนี้/ใบกำกับภาษีของบริษัทผู้ותרณ์ ให้แก่ลูกค้าในประเทศไทย ในช่วงปีพ.ศ. 2558-2559 นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเพียงเอกสารแสดงการจดทะเบียนบริษัทของผู้ותרณ์ต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2557 และข้อมูล ประวัติความเป็นมา และการดำเนินกิจการของบริษัทผู้ותרณ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 เท่านั้น ส่วนของขวัญชุดพรีเมียมต่างๆ ก็ไม่ใช่หลักฐานที่แสดงถึงการให้บริการตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ ส่วนสำเนาเอกสาร ETS-OAKWELL NEWSLETTER ก็เป็นเพียงเอกสารแสดงข่าว และการดำเนินกิจกรรมของบริษัทผู้ותרณ์ ในช่วงปีพ.ศ. 2559-2560 เพียง 2 ปี เท่านั้น ส่วนเอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการสั่งซื้อสินค้าของผู้ותרณ์จากในประเทศและต่างประเทศ ก็เป็นเพียงการสั่งซื้อสินค้า ในช่วงปีพ.ศ. 2558-2560 เพียง 3 ปี เท่านั้น ส่วนหลักฐานอื่นๆ ก็เป็นเพียงการจำหน่ายสินค้าของผู้ותרณ์ให้แก่ลูกค้าในประเทศไทย ในช่วงปีพ.ศ. 2558-2559 เพียง 2 ปีเท่านั้น ส่วนกรณีที่ผู้ותרณ์กล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ถึงบรรดาผู้ใช้บริการในไทยของบริษัทผู้ותרณ์นับตั้งแต่ปีพ.ศ.2544 (ค.ศ. 2001) จนถึงปัจจุบัน และอ้างถึงข้อมูล Project Reference นั้น ผู้ותרณ์ก็ไม่ได้นำเสนอเอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการให้บริการตามที่ยื่นขอ

จดทะเบียน และภายใต้เครื่องหมายบริการตามที่ยื่นขอจดทะเบียน () ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2544 ตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ได้มีการให้บริการ เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร จนทำให้

/สาธารณชน

สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธรของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1348/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษรและคำว่า **by PALLADIUM** (คำขอเลขที่ 1027584)

เค-สวิสส์ อิงค์. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้า อักษรและคำว่า **by PALLADIUM** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 25 รายการสินค้า รองเท้า (ยกเว้นรองเท้ากีฬา) รองเท้ากีฬา รองเท้าบูท รองเท้าแตะ รองเท้าใส่เดินในบ้าน เสื้อเชิ้ต เสื้อที่เชิ้ต กางเกงขายาว (ยกเว้นกางเกง ชั้นในขายาว และกางเกงกีฬาขายาว) กางเกงชั้นในขายาว กางเกงกีฬาขายาว กางเกงขาสั้น (ยกเว้นกางเกงชั้นใน ขาสั้น และกางเกงกีฬาขาสั้น) กางเกงชั้นในขาสั้น กางเกงกีฬาขาสั้น เสื้อแจ็กเก็ต เสื้อซัฟเห้งื่อ กางเกงซัฟเห้งื่อ กระโปรง เสื้อสเว็ตเตอร์ เสื้อกั๊ก เสื้อแจ็กเก็ตสำหรับใส่กันลม เข็มขัด เน็คไท หมวกแก๊ป กะบังหมวกสำหรับกันแดด ปรากฏตามคำขอเลขที่ 1027584

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน PLDM นับว่าเป็นอักษรโรมัน ตัวพิมพ์ใหญ่ธรรมดาที่มีได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตาม มาตรา 7 วรรคสอง (3) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2560

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการนั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้น กฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบด้วยสีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้น ๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่วไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในดับบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ตั้งได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือ

/ตัวเลขนั้น

ตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายค้ำึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าหรือบริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าหรือบริการอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้าหรือบริการนั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้าหรือบริการนั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7

วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ **by PALLADIUM** รายนี้ มีภาคส่วนอักษรโรมัน PLDM ที่เด่นชัดและใช้เป็นที่จดจำของเครื่องหมายนี้ จึงเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย โดยภาคส่วนตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน PLDM จำนวน 4 ตัว ระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า พีแอลดีเอ็ม ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่าตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน **PLDM** ที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมาย

การค้าของผู้อุทธรณ์ อักษรและคำว่า **by PALLADIUM** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่
/ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น

ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏภาคส่วนอักษรโรมัน PLDM เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายแล้ว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่ชอบที่จะรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างถึงสำเนาหน้าเว็บไซต์ ipricethailand.com แสดงภาพรองเท้า Palladium (จำนวน 1 รูป) (ไม่ปรากฏภาพเครื่องหมายตามที่ยื่นขอจดทะเบียน) หน้าเว็บไซต์ facebook (Supersneakers) แสดงภาพรองเท้า Palladium (จำนวน 1 รูป) (ไม่ปรากฏภาพเครื่องหมายตามที่ยื่นขอจดทะเบียน) และหน้าเว็บไซต์ central.co.th แสดงภาพรองเท้า Palladium (จำนวน 1 รูป) (ไม่ปรากฏภาพเครื่องหมายตามที่ยื่นขอจดทะเบียน) นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นการกล่าวอ้างถึงหน้าเว็บไซต์และภาพสินค้าของผู้อุทธรณ์โดยไม่ปรากฏวัน เดือน ปี ที่มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้แต่อย่างใด ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ตามที่ยื่นขอทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้านี้แตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1349/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **DLT-A** (คำขอเลขที่ 180134831)

สเคชเซอร์ส ยู.เอส.เอ., อิงค์. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า อักษร **DLT-A** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 25 รายการสินค้า
รองเท้า รองเท้าผ้าใบ รองเท้าแตะ รองเท้าแตะสวมในบ้าน รองเท้าบูท ปรากฏตามคำขอเลขที่
180134831

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน DLT-A ไม่ได้แสดงโดยลักษณะ
พิเศษ เครื่องหมายนี้จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 13 มกราคม 2563

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้
บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7
วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการนั้นจะต้องมี อันเป็น
บทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้น กฎหมาย

/มีเจตนารมณ์

มีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่าเป็นลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่วไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในดับบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ตั้งได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าหรือบริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าหรือบริการอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้าหรือบริการนั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำ

/ตัวหนังสือ

ตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้าหรือบริการนั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7

วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **DLT-A** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 4 ตัว โดยมีเครื่องหมายติดักก์ (-) คั่นระหว่างตัวอักษรดังกล่าว ระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า ดีแอลที-เอ ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **DLT-A** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 ส่วนเครื่องหมายติดักก์ (—) นับว่าเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้กันโดยทั่วไป อันไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น ส่วนกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการ
ประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1350/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า (คำขอเลขที่ 160112961)

บริษัท บิ๊กแก๊ส เทคโนโลยี จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ได้ยื่นขอ

จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คำว่า เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 4
รายการสินค้า ก๊าซปิโตรเลียมเหลวใช้เป็นเชื้อเพลิง ปรากฏตามคำขอเลขที่ 160112961

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรไทยคำว่า บิ๊กแก๊ส เป็นเสียงอ่านของ
อักษรโรมันคำว่า BIGGAS เมื่อนำมาใช้กับสินค้า ก๊าซปิโตรเลียมเหลวใช้เป็นเชื้อเพลิง ย่อมสื่อความหมายได้ว่า
เป็นก๊าซเชื้อเพลิงที่มีพลังมากหรือให้พลังสูง นับเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ไม่มีลักษณะ
บ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 2 มีนาคม 2561

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ คำว่า

รายนี้ มีภาคส่วนคำว่า บิ๊กแก๊ส เป็นส่วนหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งเป็นคำที่เลียนเสียงคำในภาษาอังกฤษคำว่า BIGGAS ตามพจนานุกรม English English Thai โดยศ.ดร. วิทย์ เทียงบูรณธรรม คำว่า BIG (บิ๊ก) แปลว่า ใหญ่, มาก คำว่า GAS (แก๊ส) แปลว่า แก๊ส เมื่อนำคำดังกล่าวมาใช้รวมกันในลักษณะนี้ จึงสื่อความหมายได้ว่า แก๊สขนาดใหญ่ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวกที่ 4 รายการสินค้า ก๊าซปิโตรเลียมเหลวใช้เป็นเชื้อเพลิง ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าแก๊สที่มีพลังงานมากหรือบรรจุอยู่ในบรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏภาคส่วนคำว่า บิ๊กแก๊ส เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายแล้ว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่ชอบที่จะรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาหนังสือรับรองและหนังสืออนุญาตให้ใช้เครื่องหมายประจำตัวผู้บรรจุก๊าซ จำนวน 3 แผ่น สำเนาหน้าเว็บไซต์ <http://www.biggas-technology.com/home.php> แสดงข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทของผู้อุทธรณ์ จำนวน 1 แผ่น (ไม่ปรากฏวันที่) สำเนาเอกสารแสดงภาพกิจกรรมต่างๆของบริษัทผู้อุทธรณ์ ในงาน “The Hub World of Food 2017” ณ ศูนย์การค้า The Hub Zeer Rangsit เมื่อวันที่ 16-19 กุมภาพันธ์ 2560 และกิจกรรมทางการตลาด ณ ตลาดดวงแก้ว เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2560 จำนวน 2 แผ่น สำเนาเอกสารแสดงภาพสินค้า สถานที่เก็บสินค้า รถขนส่งสินค้า และรถที่ใช้ในงานบำรุงรักษาสถานีก๊าซธรรมชาติของบริษัทผู้อุทธรณ์ จำนวน 3 แผ่น (ไม่ปรากฏวันที่) สำเนาเอกสารแสดงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของบริษัทผู้อุทธรณ์ผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ Facebook และ Line จำนวน 2 แผ่น นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงหนังสือรับรองและหนังสืออนุญาตให้ใช้เครื่องหมายประจำตัวผู้บรรจุก๊าซ อีกทั้ง ยังเป็นเอกสารแสดงข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท ภาพสินค้า สถานที่เก็บสินค้า รถขนส่งสินค้า รถที่ใช้ในงานบำรุงรักษาสถานีก๊าซธรรมชาติ และการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่ปรากฏวัน เดือน ปีที่มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนหลักฐานอื่น ก็เป็นเอกสารแสดงภาพกิจกรรมต่างๆของบริษัทผู้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ 16-19 กุมภาพันธ์ 2560 และเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2560 เพียงไม่กี่วันเท่านั้น ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ตามที่ยื่นขอทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่าง

/ต่อเนื่อง

ต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนประเด็นเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า เครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้วดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้ ส่วนประเด็นคำพิพากษาศาลฎีกาที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1351/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า รูปและอักษร

(คำขอเลขที่ 1026529)

โทโยตะ แวน มอเตอร์ จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทยได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้า รูปและอักษร เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 7 รายการสินค้า เครื่องจักรที่ใช้
 ทำชิ้นงานโลหะ หัวเจียรที่ใช้ตกแต่งชิ้นงานโลหะ (ส่วนของเครื่องจักร) หินเจียรที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องจักร
 ที่ใช้ทำชิ้นงานโลหะ หินเจียรทำจากควิบิกบอรอนไนไตรด์ ที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องจักร หินเจียรทำจากเพชร
 สังกะราห์ที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องจักร หินเจียรทำจากควิบิกบอรอนไนไตรด์ ที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องเจียร
 หินเจียรทำจากเพชรสังกะราห์สำหรับเครื่องเจียร หินเจียรที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องเจียร หินเจียรทำจากเพชรที่
 เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องจักร หินเจียรทำจากควิบิกบอรอนไนไตรด์ ที่เป็นส่วนของเครื่องเจียรชิ้นงานโลหะ
 หินเจียรทำจากควิบิกบอรอนไนไตรด์ ที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องเจียรงานเซรามิค ล้อใช้ฟันที่เป็นส่วนหนึ่งของ
 เครื่องเจียร เครื่องเจียรชิ้นงานโลหะ เครื่องเจียรงานหิน เครื่องเจียรอัญมณี เครื่องเจียรเซรามิค เครื่องตัด
 ชิ้นงานโลหะ เครื่องเจียรผลึกสารกึ่งตัวนำให้เป็นแผ่น ไบมีดที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องจักร หัวตัดที่เป็นส่วน
 ของเครื่องจักร ไบมีดทำจากซีเมนต์คาร์ไบด์ ที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องจักร หัวตัดทำจากเพชรที่เป็นส่วนหนึ่ง
 ของเครื่องจักร ไบมีดที่ทำจากเพชรสังกะราห์ผลึกผสม ที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องจักร ไบมีดที่ทำจากควิบิก
 บอรอนไนไตรด์ผลึกผสม ที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องจักร เครื่องจักรใช้ในการผลิตสารกึ่งตัวนำ หินเจียรที่เป็น
 ส่วนของเครื่องจักรใช้ในการผลิตสารกึ่งตัวนำ หินเจียรที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องฝนสารกึ่งตัวนำเป็นแผ่น เครื่องตัด

/แผ่นสาร

แผ่นสารกึ่งตัวนำ ใบบัดของเครื่องตัดแผ่นสารกึ่งตัวนำ เครื่องจักรใช้แก๊สแม่พิมพ์ เครื่องจักรที่ใช้ทำวัสดุ
ก่อสร้างที่ทำด้วยหิน หินเจียรทำจากบิกบอรอนไนไตรด์ เป็นส่วนของเครื่องจักรที่ใช้ทำวัสดุก่อสร้างที่ทำด้วย
หิน หัวเจียรแบบหมุนที่เป็นส่วนของเครื่องจักรที่ใช้ทำวัสดุก่อสร้างที่ทำด้วยหิน หินเจียรของเครื่องจักรที่ใช้
ทำวัสดุก่อสร้างที่ทำด้วยหิน หินเจียรสำหรับหัวเจียรแบบหมุนที่เป็นส่วนของเครื่องจักรใช้กับวัสดุก่อสร้างทำ
ด้วยหิน เครื่องจักรที่ใช้ผลิตเซรามิก หินเจียรทำจากคิวบิกบอรอนไนไตรด์ที่เป็นส่วนของเครื่องจักรที่ใช้ผลิต
เซรามิก หัวเจียรแบบหมุนที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องจักรที่ใช้ในเซรามิก หินเจียรที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องจักร
ที่ใช้ผลิตเซรามิก หินเจียรสำหรับทำจากคิวบิกบอรอนไนไตรด์ ที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องจักรที่ใช้ผลิตเซรามิก
หินเจียรสำหรับหัวเจียรแบบหมุนที่เป็นส่วนของเครื่องจักรที่ใช้ผลิตเซรามิก ปรากฏตามคำขอเลขที่ 1026529

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า ให้แสดงเจตนาว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตน
แต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้อักษรโรมัน TVMK เพราะเป็นอักษรโรมันธรรมดาที่ไม่ได้มีการประดิษฐ์ให้มีลักษณะ
พิเศษ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 4 พฤษภาคม 2560

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้
บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น
ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า
แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มี
หรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะ
บ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี
ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้
แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ
มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสี
ที่มีลักษณะนั้น ๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่วไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจ
ในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็ง

/ลักษณะ

ลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในต้วบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีไม่ใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

การค้าของผูุ้ธรณ์

รายนี้ มีภาคส่วนตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน TVMK เป็นส่วนหนึ่งอันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งเป็นอักษรโรมันจำนวน 4 ตัว ระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า ที-วี-เอ็ม-เค ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น

/ตามมาตรา 7

ตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยินยอมจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน

TVMK ที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏภาคส่วนอักษรโรมัน TVMK อันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมายแล้ว เครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์จึงต้องแสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้อักษรโรมัน TVMK ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป โดยมีเงื่อนไขให้ผูุ้ธรณ์แสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้อักษรโรมัน TVMK ทั้งนี้ ต้องดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง มิฉะนั้นจะถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1352/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ อักษร **CNBC** (คำขอเลขที่ 160111062)

เอ็นบีซียูนิเวอร์แซล มีเดีย, แอลแอลซี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการ อักษร **CNBC** เพื่อใช้กับบริการจำพวกที่ 38 รายการ
 บริการ บริการแพร่ภาพกระจายเสียงและส่งสัญญาณของภาพและเสียงและเนื้อหาที่มีลิขสิทธิ์ผ่านทาง
 อินเทอร์เน็ต บริการแพร่ภาพกระจายเสียงและส่งสัญญาณของภาพและเสียงและเนื้อหาที่มีลิขสิทธิ์ผ่านทาง
 เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ดิจิทัลที่เคลื่อนที่ได้ บริการแพร่ภาพกระจายเสียงและส่งสัญญาณของภาพและเสียงและ
 เนื้อหาที่มีลิขสิทธิ์ผ่านทางระบบเครือข่ายสื่อสาร บริการแพร่ภาพกระจายเสียงและส่งสัญญาณของภาพและ
 เสียงและเนื้อหาที่มีลิขสิทธิ์ผ่านทางระบบเครือข่ายโทรคมนาคมแบบไร้สาย บริการแพร่ภาพกระจายเสียงและ
 ส่งสัญญาณรายการโทรทัศน์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต บริการแพร่ภาพกระจายเสียงและส่งสัญญาณรายการ
 โทรทัศน์ผ่านทางเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ดิจิทัลที่เคลื่อนที่ได้ บริการแพร่ภาพกระจายเสียงและส่งสัญญาณ
 รายการโทรทัศน์ผ่านทางระบบเครือข่ายสื่อสาร บริการแพร่ภาพกระจายเสียงและส่งสัญญาณรายการ
 โทรทัศน์ผ่านทางระบบเครือข่ายโทรคมนาคมแบบไร้สาย บริการเผยแพร่ภาพกระจายเสียงและส่งสัญญาณ
 เนื้อหาสื่อบันเทิงผ่านทางอินเทอร์เน็ต บริการเผยแพร่ภาพกระจายเสียงและส่งสัญญาณเนื้อหาสื่อบันเทิงผ่าน
 ทางเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ดิจิทัลที่เคลื่อนที่ได้ บริการเผยแพร่ภาพกระจายเสียงและส่งสัญญาณเนื้อหาสื่อ
 บันเทิงผ่านทางระบบเครือข่ายสื่อสาร บริการเผยแพร่ภาพกระจายเสียงและส่งสัญญาณเนื้อหาสื่อบันเทิงผ่าน
 ทางระบบเครือข่ายโทรคมนาคมแบบไร้สาย บริการการส่งภาพและเสียงและเนื้อหาที่มีลิขสิทธิ์ผ่านทาง
 อินเทอร์เน็ต บริการการส่งภาพและเสียงและเนื้อหาที่มีลิขสิทธิ์ผ่านทางเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ดิจิทัลที่เคลื่อนที่ได้

/บริการ

บริการการส่งภาพและเสียงและเนื้อหาอัลติมีเดียผ่านทางระบบเครือข่ายสื่อสาร บริการการส่งภาพและเสียงและเนื้อหาอัลติมีเดียผ่านทางระบบเครือข่ายโทรคมนาคมแบบไร้สาย บริการสตรีมมิ่งภาพและเสียงและเนื้อหาอัลติมีเดียผ่านทางอินเทอร์เน็ต บริการสตรีมมิ่งภาพและเสียงและเนื้อหาอัลติมีเดียผ่านทางเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ดิจิทัลที่เคลื่อนที่ได้ บริการสตรีมมิ่งภาพและเสียงและเนื้อหาอัลติมีเดียผ่านทางระบบเครือข่ายสื่อสาร บริการสตรีมมิ่งภาพและเสียงและเนื้อหาอัลติมีเดียผ่านทางระบบเครือข่ายโทรคมนาคมแบบไร้สาย บริการแพร่ภาพกระจายเสียงทางโทรทัศน์ บริการแพร่ภาพกระจายเสียงผ่านเคเบิลทีวี บริการแพร่ภาพกระจายเสียงผ่านโทรทัศน์แบบดาวเทียม การส่งสัญญาณวีดีโอตามการร้องขอ การแพร่ภาพกระจายเสียงผ่านเว็บไซต์ (เว็บคาสต์) บริการเผยแพร่ไฟล์อัลติมีเดียทางอินเทอร์เน็ต (พ็อดคาสต์) ปรากฏตามคำขอเลขที่ 160111062

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน CNBC เป็นอักษรโรมันที่มีได้ประดิษฐ์ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 9 มีนาคม 2561

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายบริการที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายบริการนั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายบริการ แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายบริการที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้น ๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่ว ๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจใน /ประเด็นนี้ได้

ประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในฉบับบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากบริการอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีเป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

บริการของผู้ותרณ์ **CNBC** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 4 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า ซีเอ็นบีซี ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตาม พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้น หรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิได้มีการใช้ อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะ หรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะทั่วไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ **CNBC** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของ ตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้ ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาหนังสือถ้อยแถลงโดย นาย โมนิค เชน โจ รองประธานอาวุโส และหัวหน้าฝ่ายแบรนด์และคอนเทนท์ (AFFIDAVIT Monique Cheng Joe. SVP, Head of Brands & Content IP) พร้อมคำแปล ลงวันที่ Jan 8, 2019 (8 มกราคม 2562) สำเนาภาพถ่ายโฆษณาการจัดงาน 12th ALBA ของบริษัทผู้ותרณ์ ลงวันที่ 14 NOV 2013 (14 พฤศจิกายน 2556) จำนวน 6 แผ่น สำเนาภาพถ่าย โฆษณาการจัดงาน 14th ALBA ของบริษัทผู้ותרณ์ ลงวันที่ 29 October 2015 (29 ตุลาคม 2558) ภายได้

เครื่องหมาย นั้น เห็นว่า ตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 บัญญัติว่า “เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (1) ถึง (11) หากได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามึลักษณะบ่งเฉพาะ” ซึ่งตามประกาศ กระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ข้อ 2 บัญญัติว่า การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าหรือบริการที่ใช้

/เครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วมจนแพร่หลายแล้วตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 จะต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ (3) เครื่องหมายที่จะพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามประกาศฉบับนี้ จะต้องเป็นเครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายที่ยื่นขอจดทะเบียน ซึ่งเมื่อพิจารณาหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่งทั้งหมดนั้นเป็นเพียงเอกสารแสดงประวัติและข้อมูลบริการ ภาพถ่ายและ

การโฆษณาบริการของผู้อุทธรณ์ภายใต้เครื่องหมายบริการอื่น () ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่มีตัวอักษรหนาและมีภาคส่วนรูปประกอบอยู่ด้วย จึงแตกต่างจากเครื่องหมาย CNBC ที่เป็นอักษรตัวบางธรรมดาตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้) หลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่งทั้งหมดข้างต้นจึงเป็นเครื่องหมายบริการที่

แตกต่างกันและมีใช้เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายบริการที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (**CNBC**) ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ได้มีการให้บริการเผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่นตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการนี้ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธรของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1353/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ อักษร **CNBC** (คำขอเลขที่ 160111063)

เอ็นบีซียูนิเวอร์แซล มีเดีย, แอลแอลซี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการ อักษร **CNBC** เพื่อใช้กับบริการจำพวกที่ 41 รายการ
 บริการ บริการด้านความบันเทิง การผลิตและจำหน่ายรายการโทรทัศน์ การผลิตและจำหน่ายภาพยนตร์
 การผลิตและจำหน่ายเนื้อหาที่มีเดีย จัดหาข้อมูล ข่าว และคำวิจารณ์ในสาขาธุรกิจผ่านทางอินเทอร์เน็ต
 จัดหาข้อมูล ข่าว และคำวิจารณ์ในสาขาธุรกิจผ่านทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ดิจิทัลที่เคลื่อนที่ได้ จัดหา
 ข้อมูล ข่าว และคำวิจารณ์ในสาขาธุรกิจผ่านเครือข่ายการสื่อสาร จัดหาข้อมูล ข่าว และคำวิจารณ์ในสาขา
 ธุรกิจผ่านเครือข่ายโทรคมนาคมแบบไร้สาย จัดหาข้อมูล ข่าว และคำวิจารณ์ในสาขาข่าวผ่านทางอินเทอร์เน็ต
 จัดหาข้อมูล ข่าว และคำวิจารณ์ในสาขาข่าวผ่านทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ดิจิทัลที่เคลื่อนที่ได้ จัดหาข้อมูล
 ข่าว และคำวิจารณ์ในสาขาข่าวผ่านเครือข่ายการสื่อสาร จัดหาข้อมูล ข่าว และคำวิจารณ์ในสาขาข่าวผ่าน
 เครือข่ายโทรคมนาคมแบบไร้สาย จัดหาข้อมูล ข่าว และคำวิจารณ์ในสาขาบันเทิงผ่านทางอินเทอร์เน็ต จัดหา
 ข้อมูล ข่าว และคำวิจารณ์ในสาขabanเทิงผ่านทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ดิจิทัลที่เคลื่อนที่ได้ จัดหาข้อมูล
 ข่าว และคำวิจารณ์ในสาขabanเทิงผ่านเครือข่ายการสื่อสาร จัดหาข้อมูล ข่าว และคำวิจารณ์ในสาขabanเทิง
 ผ่านเครือข่ายโทรคมนาคมแบบไร้สาย จัดหาภาพและเสียงและเนื้อหาที่มีเดียที่ไม่สามารถดาวน์โหลดได้
 จัดหาวารสารออนไลน์ เช่น บล็อก ในสาขารายการโทรทัศน์ จัดหาวารสารออนไลน์ เช่น บล็อก ในสาขา
 ภาพยนตร์ จัดหาวารสารออนไลน์ เช่น บล็อก ในสาขาธุรกิจ จัดหาวารสารออนไลน์ เช่น บล็อก ในสาขาข่าว
 จัดหาวารสารออนไลน์ เช่น บล็อก ในสาขabanเทิง จัดหาเว็บไซต์ที่ประกอบไปด้วยเนื้อหา ภาพและเสียง และ

/ข้อมูล

ข้อมูลที่ไม่สามารถดาวน์โหลดได้ในสาขารายการโทรทัศน์ จัดหาเว็บไซต์ที่ประกอบไปด้วยเนื้อหา ภาพและเสียง และข้อมูลที่ไม่สามารถดาวน์โหลดได้ในสาขาภาพยนตร์ จัดหาเว็บไซต์ที่ประกอบไปด้วยเนื้อหา ภาพและเสียง และข้อมูลที่ไม่สามารถดาวน์โหลดได้ในสาขารธุรกิจ จัดหาเว็บไซต์ที่ประกอบไปด้วยเนื้อหา ภาพและเสียง และข้อมูลที่ไม่สามารถดาวน์โหลดได้ในสาขาข่าว ปรากฏตามคำขอเลขที่ 160111063

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน CNBC เป็นอักษรโรมันที่มีได้ประดิษฐ์ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 9 มีนาคม 2561

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายบริการที่ถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายบริการนั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายบริการ แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายบริการที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทุกๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจาก /ลักษณะ

ลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะ
 ป่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ
 การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้
 ควรต้องตีความในต้วบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่า
 ตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำ
 ประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่า
 หนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็น
 การตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติ
 ตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7
 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญ
 อีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะป่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่า
 เหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7
 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือ
 ผู้ใช้บริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากบริการอื่น การที่เครื่องหมายนั้น
 มีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำ
 จำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมี
 จำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้น
 เสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

บริการของผู้ותרณ์ **CNBC** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 4 ตัว
 โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า ซีเอ็นบีซี ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษร
 ดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
 พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตาม
 พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง
 สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น
 ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้น
 หรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้

/อยู่แล้ว

อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ **CNBC** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาหนังสือถ้อยแถลงโดย นาย โมนิก เชน โจ รองประธานอาวุโส และหัวหน้าฝ่ายแบรนด์และคอนเทนต์ (AFFIDAVIT Monique Cheng Joe. SVP, Head of Brands & Content IP) พร้อมคำแปล ลงวันที่ Jan 8, 2019 (8 มกราคม 2562) สำเนาภาพถ่ายโฆษณาการจัดงาน 12th ALBA ของบริษัทผู้ותרณ์ ลงวันที่ 14 NOV 2013 (14 พฤศจิกายน 2556) จำนวน 6 แผ่น สำเนาภาพถ่ายโฆษณาการจัดงาน 14th ALBA ของบริษัทผู้ותרณ์ ลงวันที่ 29 October 2015 (29 ตุลาคม 2558) ภายใต

เครื่องหมาย นั้น เห็นว่า ตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 บัญญัติว่า “เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (1) ถึง (11) หากได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามามีลักษณะบ่งเฉพาะ” ซึ่งตามประกาศ กระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ข้อ 2 บัญญัติว่า การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าหรือบริการที่ใช้ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วมจนแพร่หลายแล้วตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 จะต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ (3) เครื่องหมายที่จะพิสูจน์ลักษณะ บ่งเฉพาะตามประกาศฉบับนี้ จะต้องเป็นเครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายที่ยื่นขอจดทะเบียน ซึ่งเมื่อ พิจารณาหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำเสนอทั้งหมดนั้นเป็นเพียงเอกสารแสดงประวัติและข้อมูลบริการ ภาพถ่ายและ

/การโฆษณา

การโฆษณาบริการของผู้ותרณ์ภายใต้เครื่องหมายบริการอื่น () ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่มีตัวอักษรหนาและมีภาคส่วนรูปประกอบอยู่ด้วย จึงแตกต่างจากเครื่องหมาย CNBC ที่เป็นอักษรตัวบางธรรมดาตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้) หลักฐานที่ผู้ותרณ์นำส่งทั้งหมดข้างต้นจึงเป็นเครื่องหมายบริการที่แตกต่างกันและมีใช้เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายบริการที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (**CNBC**) ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ได้มีการให้บริการเผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่นตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการนี้ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1354/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **O·P·I** (คำขอเลขที่ 180116498)

โอฟีไอ โปรดักส์, อิงค์. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า อักษร **O·P·I** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 3 รายการสินค้า น้ำยาทาเล็บ น้ำยาเคลือบก่อนทาเล็บ น้ำยาเคลือบสีทาเล็บ น้ำยาเคลือบหลังทาเล็บ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180116498

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน O.P.I ไม่ได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 18 มิถุนายน 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว

/เซ็น

เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่อาจจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับ

/บทบัญญัติ

บทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **O·P·I** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 3 ตัว โดยมีจุดมาจัดวางคั่นกลางระหว่างตัวอักษรเพื่อแยกตัวอักษรแต่ละตัวออกจากกัน และอ่านว่า โอ พี ไอ ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้ความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่าง

ใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **O·P·I** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนกรณีที่ผู้ותרณ์ระบุคำอ่านแปลในคำขอจดทะเบียนนี้ (แบบ ก.01) มาตั้งแต่แรกว่า “อักษรโรมัน OPI ในลักษณะประดิษฐ์ อ่านว่า โอพี แปลไม่ได้” และอ้างว่าเครื่องหมายการค้าของตนสามารถเรียกขานได้ว่า โอพี นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ดังกล่าวเป็นตัวอักษร O P และ I โดยมีจุดมาจัดวางคั่นกลางระหว่างตัวอักษรเพื่อแยกตัวอักษรแต่ละตัวออกจากกัน อีกทั้งผู้ותרณ์ยังกล่าวยอมรับในคำอุทธรณ์สรุปได้ว่า “ตัวอักษร OPI มีที่มาจากชื่อทางการค้า OPI Products, Inc. ของผู้ותרณ์” และผู้ותרณ์ได้ระบุชื่อเจ้าของในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ (แบบ ก.01) และคำอุทธรณ์ (แบบ ก.03) ว่า “โอพีไอ โปรดักส์, อิงค์.” ดังนั้น อักษรโรมัน O P I จึงอ่านออกเสียงและเรียกขานได้ว่า โอพีไอ โดยนำมาจากส่วนหนึ่งของชื่อผู้ותרณ์ และย่อมแสดงว่าผู้ותרณ์มุ่งขอความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทตัวหนังสือ

/หาใช่

หาใช้มุ่งคุ้มครองในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทคำแต่อย่างใด การพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจึงต้องพิจารณาตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) และไม่อาจถือว่าเป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แต่อย่างใด เมื่อตัวหนังสือภายใต้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์เป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นดังกล่าวข้างต้นแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะรับจดทะเบียนได้ตามกฎหมาย ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในประเทศสหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรปนั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด ส่วนประเด็นคำพิพากษาศาลฎีกาที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1355/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **GCDS** (คำขอเลขที่ 180104898)

จีซีดีเอส เอส.อาร์.แอล. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศอิตาลี ได้ยื่นขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้า อักษร **GCDS** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 3 รายการสินค้า สบู่ หัวน้ำหอม
น้ำหอม น้ำมันหอมระเหย ชุดเครื่องสำอางใช้แต่งหน้า โลชั่นบำรุงรักษาผมที่ไม่ใช้ในทางการแพทย์ ปรากฏ
ตามคำขอเลขที่ 180104898

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษร GCDS ไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ
ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 25 เมษายน 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้
บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น
ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า
แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือ
ประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว

/เช่น

เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่วไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับ

/บทบัญญัติ

GCDS

บทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 4 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า จีซีดีเอส ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกัน จึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่

GCDS

ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์รายนี้ แม้ตัวอักษรเป็นตัวหนังสือที่มีการออกแบบให้สูงหรือยัดขึ้นในทางตรงและตัดมุมตัวอักษรตามที่ผู้ותרณ์กล่าวอ้างก็ตาม แต่ลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือดังกล่าวไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงข้อมูลเป็นภาษาจีนและภาพการเดินแบบสินค้าเสื้อผ้าของผู้ותרณ์ ผ่านทางหน้าเว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์ของประเทศจีน Weibo.com, www.vogue.com.cn, www.mcchina.com, m.bazaar.com.cn, fashion.cospolitan.com.cn, fashion.rayli.com.cn fashion.aili.com, show.onlylady.com, fashion.ifeng.com, www.yoka.com, www.fashiontrenddigest.com ในช่วงเดือน 02/2019 (เดือนกุมภาพันธ์ 2562) สำเนานิเทศสารแสดงการโฆษณาเสื้อผ้าของผู้ותרณ์ผ่านทางนิตยสารต่างประเทศ (เช่น Forbes, WWMILAN, CR, BOF, VOGUE, PAPER, HIGHTNOBIETY, ODDA, marie Claire Fashion) สำเนาเอกสารแสดงการนำเข้าสินค้ามาในประเทศไทย เมื่อวันที่ 06/09/2018 และ

/27/02/2019

27/02/2019 (วันที่ 6 กันยายน 2561 และวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2562) จำนวน 2 แผ่น สำเนาหน้าเว็บไซต์ hommesthailand.com แสดงบทความเป็นภาษาไทย GCDS – God Can't Destroy Streetwear แบรินด์น้องใหม่ที่กำลังมาแรงในขณะนี้การโฆษณา เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2562 จำนวน 3 แผ่น นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงข้อมูลเป็นภาษาจีนและภาพการเดินทางแบบสินค้าเสื้อผ้าของผูุ้ธรณ์ผ่านทางหน้าเว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์ของประเทศจีนและนิตยสารต่างประเทศเท่านั้น จึงมีใช้หลักฐานแสดงถึงการเผยแพร่หรือโฆษณาสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ในประเทศไทย ส่วนหลักฐานอื่นๆ ก็เป็นนำเข้ามาสินค้ามาในประเทศไทยในวันที่ 6 กันยายน 2561 และวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2562 เพียง 2 วัน และบทความเกี่ยวกับสินค้าของผูุ้ธรณ์ในปี 2562 เพียง 1 วันเท่านั้น ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้านี้แตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนประเด็นคำพิพากษาศาลฎีกาที่ผูุ้ธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1356/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **GCDS** (คำขอเลขที่ 180104899)

จีซีดีเอส เอส.อาร์.แอล. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศอิตาลี ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้า อักษร **GCDS** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 9 รายการสินค้า ของโทรศัพท์มือถือ
 เคสโทรศัพท์มือถือ ฝาปิดโทรศัพท์มือถือ เคสคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก (แล็ปท็อป)
 ของใส่เครื่องเล่นภาพและเสียง แวนตา แวนกันแดด กรอบแวนตา กรอบแวนตากันแดด ของใส่แวนตา
 หมวกกันน็อคใช้สำหรับจักรยาน หมวกกันน็อคใช้สำหรับรถจักรยานยนต์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180104899

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษร GCDS ไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ
 ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
 ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 25 เมษายน 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้
 บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น
 ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นทบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า
 แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มี

/หรือ

หรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสีซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือมีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตบพบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ตั้งได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังคงจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำ

/ตัวหนังสือ

ตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณี

เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **GCDS** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 4 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า จีซีดีเอส ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกัน จึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้ว โดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **GCDS** รายนี้ แม้ตัวอักษรเป็นตัวหนามีการออกแบบให้สูงหรือยัดขึ้นในทางตรงและตัดมุมตัวอักษรตามที่ผู้ותרณ์กล่าวอ้างก็ตาม แต่ลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือดังกล่าวไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงข้อมูลเป็นภาษาจีนและภาพการเดินทางแบบสินค้าเสื้อผ้าของผู้ותרณ์ ผ่านทางหน้าเว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์ของประเทศจีน Weibo.com, www.vogue.com.cn, www.mcchina.com, m.bazaar.com.cn, fashion.cosopolitan.com.cn, fashion.rayli.com.cn, fashion.aili.com, show.onlylady.com, fashion.ifeng.com, www.yoka.com, www.fashiontrenddigest.com ในช่วงเดือน 02/2019 (เดือนกุมภาพันธ์ 2562) สำเนานิเทศสารแสดงการโฆษณาเสื้อผ้าของผู้ותרณ์ผ่านทางนิตยสารต่างประเทศ (เช่น Forbes, WWDMILAN, CR, BOF, VOGUE, / PAPER,

PAPER, HIGHTNOBIETY, ODDA, marie Claire Fashion) สำเนาเอกสารแสดงการนำเข้าสินค้ามาในประเทศไทย เมื่อวันที่ 06/09/2018 และ 27/02/2019 (วันที่ 6 กันยายน 2561 และวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2562) จำนวน 2 แผ่น สำเนาหน้าเว็บไซต์ hommesthailand.com แสดงบทความเป็นภาษาไทย GCDS – God Can't Destroy Streetwear แบรินด์น้องใหม่ที่กำลังมาแรงในขณะนี้การโฆษณา เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2562 จำนวน 3 แผ่น นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงข้อมูลเป็นภาษาจีนและภาพการเดินแบบสินค้าเสื้อผ้าของผู้อุทธรณ์ผ่านทางเว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์ของประเทศจีนและนิตยสารต่างประเทศเท่านั้น จึงมิใช่หลักฐานแสดงถึงการเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ในประเทศไทย ส่วนหลักฐานอื่นๆ ก็เป็นนำเข้าสินค้ามาในประเทศไทยในวันที่ 6 กันยายน 2561 และวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2562 เพียง 2 วัน และบทความเกี่ยวกับสินค้าของผู้อุทธรณ์ในปี 2562 เพียง 1 วันเท่านั้น ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ตามที่ยื่นขอทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้านี้แตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนประเด็นคำพิพากษาศาลฎีกาที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1357/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **GCDS** (คำขอเลขที่ 180104900)

จีซีดีเอส เอส.อาร์.แอล. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศอิตาลี ได้ยื่นขอจดทะเบียน
 เครื่องหมายการค้า อักษร **GCDS** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 18 รายการสินค้า
 กระเป๋าใส่ของทำด้วยหนัง กระเป๋าใส่ของทำด้วยหนังเทียม กระเป๋าใส่เสื้อผ้าทำด้วยหนัง
 กระเป๋าใส่เสื้อผ้าทำด้วยหนังเทียม กระเป๋าเดินทางทำด้วยหนัง กระเป๋าเดินทางทำด้วยหนังเทียม
 กระเป๋าใส่เงินทำด้วยหนัง กระเป๋าใส่เงินทำด้วยหนังเทียม กระเป๋าใส่กุญแจทำด้วยหนัง
 กระเป๋าใส่กุญแจทำด้วยหนังเทียม ร่ม ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180104900

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษร GCDS ไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ
 ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
 ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 25 เมษายน 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้
 บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น
 ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า

/แต่

แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่าเป็นลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสีซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือมีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตบทยุติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้

/ผู้ใช้สินค้า

ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก

ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **GCDS** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 4 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า จีซีดีเอส ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกัน จึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์

GCDS รายนี้ แม้ตัวอักษรเป็นตัวนามีการออกแบบให้สูงหรือยัดขึ้นในทางตรงและตัดมุมตัวอักษรตามที่ผู้ותרณ์กล่าวอ้างก็ตาม แต่ลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือดังกล่าวไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นจึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงข้อมูลเป็นภาษาจีนและภาพการเดินทางแบบสินค้าเสื้อผ้าของผู้ותרณ์ ผ่านทางหน้าเว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์ของประเทศจีน Weibo.com, www.vogue.com.cn, www.mcchina.com, m.bazaar.com.cn, fashion.cospolitan.com.cn, fashion.rayli.com.cn fashion.aili.com, show.onlylady.com, fashion.ifeng.com, www.yoka.com, www.fashiontrenddigest.com ในช่วงเดือน 02/2019 (เดือนกุมภาพันธ์ 2562) สำเนานิเทศสารแสดงการ

/โฆษณา

โฆษณาเสื้อผ้าของผู้ותרณ์ผ่านทางนิตยสารต่างประเทศ (เช่น Forbes, WWD MILAN, CR, BOF, VOGUE, PAPER, HIGHTNOBIETY, ODDA, marie Claire Fashion) สำเนาเอกสารแสดงการนำเข้าสินค้ามาในประเทศไทย เมื่อวันที่ 06/09/2018 และ 27/02/2019 (วันที่ 6 กันยายน 2561 และวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2562) จำนวน 2 แผ่น สำเนาหน้าเว็บไซต์ hommesthailand.com แสดงบทความเป็นภาษาไทย GCDS – God Can't Destroy Streetwear แปรนด้น้องใหม่ที่กำลังมาแรงในขณะนี้การโฆษณา เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2562 จำนวน 3 แผ่น นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงข้อมูลเป็นภาษาจีนและภาพการเดินแบบสินค้าเสื้อผ้าของผู้ותרณ์ผ่านทางเว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์ของประเทศจีนและนิตยสารต่างประเทศเท่านั้น จึงมิใช่หลักฐานแสดงถึงการเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ในประเทศไทย ส่วนหลักฐานอื่นๆ ก็เป็นนำเข้าสินค้ามาในประเทศไทยในวันที่ 6 กันยายน 2561 และวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2562 เพียง 2 วัน และบทความเกี่ยวกับสินค้าของผู้ותרณ์ในปี 2562 เพียง 1 วันเท่านั้น ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ตามที่ยื่นขอทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้านี้แตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนประเด็นคำพิพากษาศาลฎีกาที่ผู้ותרณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ จึงไม่อาจนำมาอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1358/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **GCDS** (คำขอเลขที่ 180104901)

จีซีดีเอส เอส.อาร์.แอล. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศอิตาลี ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้า อักษร **GCDS** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 25 รายการสินค้า ชุดลำลอง เสื้อที่ขีด
เสื้อเชิ้ต เสื้อคลุมแขนยาวเอวจัมพ์ กางเกงขายาว กางเกงขาสั้น กระโปรง กางเกงยีนส์ เสื้อกีฬาแขนยาว
ที่ใส่ต้องการให้แห้งออกมา ชุดเสื้อกางเกงชั้นใน ชุดว่ายน้ำ หมวก หมวกแก๊ป รองเท้า ปรากฏตามคำขอ
เลขที่ 180104901

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษร GCDS ไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ
ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 25 เมษายน 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้
บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น
ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า
แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มี

/หรือ

หรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช้เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมี

/จำนวน

จำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้น เสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

การค้าของผู้ותרณ์ **GCDS** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 4 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า จีซีดีเอส ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกัน จึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิได้มีการใช้อยู่แล้ว โดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่

เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **GCDS** รายนี้ แม้ตัวอักษรเป็นตัวหนังสือที่มีการออกแบบให้สูงหรือยัดขึ้นในทางตรงและตัดมุมตัวอักษรตามที่ผู้ותרณ์กล่าวอ้างก็ตาม แต่ลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือดังกล่าวไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงข้อมูลเป็นภาษาจีนและภาพการเดินทางแบบสินค้าเสื้อผ้าของผู้ותרณ์ ผ่านทางหน้าเว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์ของประเทศจีน Weibo.com, www.vogue.com.cn, www.mcchina.com, m.bazaar.com.cn, fashion.cosopolitan.com.cn, fashion.rayli.com.cn fashion.aili.com, show.onlylady.com, fashion.ifeng.com, www.yoka.com, www.fashiontrenddigest.com ในช่วงเดือน 02/2019 (เดือนกุมภาพันธ์ 2562) สำเนานิเทศสารแสดงการโฆษณาเสื้อผ้าของผู้ותרณ์ผ่านทางนิตยสารต่างประเทศ (เช่น Forbes, WWD MILAN, CR, BOF, VOGUE, PAPER, HIGHTNOBIETY, ODDA,

/ marie

marie Claire Fashion) สำเนาเอกสารแสดงการนำเข้าสินค้ามาในประเทศไทย เมื่อวันที่ 06/09/2018 และ 27/02/2019 (วันที่ 6 กันยายน 2561 และวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2562) จำนวน 2 แผ่น สำเนาหน้าเว็บไซต์ hommesthailand.com แสดงบทความเป็นภาษาไทย GCDS – God Can't Destroy Streetwear แปรนต์น้องใหม่ที่กำลังมาแรงในขณะนี้การโฆษณา เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2562 จำนวน 3 แผ่น นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงข้อมูลเป็นภาษาจีนและภาพการเดินทางแบบสินค้าเสื้อผ้าของผู้อุทธรณ์ผ่านทางหน้าเว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์ของประเทศจีนและนิตยสารต่างประเทศเท่านั้น จึงมิใช่หลักฐานแสดงถึงการเผยแพร่หรือโฆษณาสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ในประเทศไทย ส่วนหลักฐานอื่นๆ ก็เป็นนำเข้าสินค้ามาในประเทศไทยในวันที่ 6 กันยายน 2561 และวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2562 เพียง 2 วัน และบทความเกี่ยวกับสินค้าของผู้อุทธรณ์ในปี 2562 เพียง 1 วันเท่านั้น ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้านี้แตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนประเด็นคำพิพากษาศาลฎีกาที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1359/2566

SCJ A Family Company

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษรและข้อความว่า

(คำขอเลขที่ 190106560)

เอส.ซี.ยอห์นสัน แอนด์ ซัน, อิงค์. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่น

SCJ A Family Company

ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า อักษรและข้อความว่า

เพื่อใช้กับสินค้า

จำพวกที่ 3 รายการสินค้า สารที่เตรียมขึ้นใช้ทำความสะอาดในการซักล้าง สบู่ล้างมือ สบู่ที่ไม่มีสารต้านแบคทีเรียและโอสลดผสม ผงซักฟอก และจำพวกที่ 5 รายการสินค้า สารฆ่าเชื้อเพื่อสุขอนามัยในรูปสเปรย์และของเหลว สารที่เตรียมขึ้นฆ่าเชื้อโรคใช้กับมือ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190106560

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน SCJ A Family Company ไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษและเป็นคำบรรยาย จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 21 พฤษภาคม 2563

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า

/แต่

แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่าเป็นลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสีซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือมีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็ไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำ

/จำนวน

จำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้น เสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

SCJ A Family Company

การค้าของผู้ותרณ์

รายนี้ มีภาคส่วนตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน SCJ และ

ข้อความว่า A Family Company ที่เด่นชัดและใช้เป็นที่ยึดจำของเครื่องหมายนี้ จึงเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย โดยภาคส่วนตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน SCJ จำนวน 3 ตัว ระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า เอสซีเจ ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้ว ย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน SCJ ที่ปรากฏภายใต้

SCJ A Family Company

เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์

รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือ

ที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 ส่วนภาคส่วนข้อความว่า A Family Company ตามพจนานุกรม Oxford River Books English-Thai Dictionary คำว่า A แปลว่า หนึ่ง, จำนวนหนึ่ง คำว่า Family แปลว่า ครอบครัว, กลุ่ม คำว่า Company แปลว่า บุคคลที่รวมกลุ่ม, บริษัท เมื่อนำคำดังกล่าวมาใช้รวมกันในลักษณะนี้ จึงสื่อความหมายได้ว่า บริษัทของครอบครัว ซึ่งข้อความดังกล่าวบุคคลหรือผู้ประกอบการทั่วไปก็อาจนำมาใช้กับสินค้าต่างๆ ได้ นับว่าเป็นข้อความที่ใช้กันโดยทั่วไป อันไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้

/เครื่องหมายนี้

เครื่องหมายนี้ของผู้ถือหุ้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ถือหุ้นจึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้ถือหุ้นนำเสนอ ได้แก่ สำเนาหน้าเว็บไซต์ <https://en.wikipedia.org> แสดงประวัติความเป็นมาของบริษัทผู้ถือหุ้น นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเพียงเอกสารแสดงประวัติความเป็นมาของบริษัทผู้ถือหุ้น โดยไม่ปรากฏวัน เดือน ปี ที่มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาสินค้าดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้ถือหุ้นตามที่ยื่นขอทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนประเด็นเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วที่ผู้ถือหุ้นอ้างถึงนั้น เห็นว่า เครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้วดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้ถือหุ้น จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้ถือหุ้นรายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1360/2566

CLIV

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร

(คำขอเลขที่ 190106888)

อามี คอสเมติก โค., แอลทีดี. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในสาธารณรัฐเกาหลี ได้ยื่น

CLIV

ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า อักษร

เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 3 รายการสินค้า

ชุดเครื่องสำอางใช้แต่งหน้า ชุดเครื่องสำอางใช้บำรุงผิวหน้า โลชั่นทาผิว ครีมบำรุงผิวพรรณ โลชั่นทาหน้า
น้ำหอม ครีมกันแดด แผ่นมาสก์หน้า สบู่ ครีมบำรุงมือ น้ำมันทาบำรุงผิว คลื่นซิงล้างเครื่องสำอาง ปรากฏ
ตามคำขอเลขที่ 190106888

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน CLIV ไม่ได้ประดิษฐ์ให้มี
ลักษณะพิเศษ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 1 มิถุนายน 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในดับบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตราแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา

ที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาเอกสารข้อมูลของผู้อุทธรณ์ช่องทางการจำหน่ายสินค้า และรายการสินค้าของผู้อุทธรณ์ สำเนาเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับตัวแทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของผู้อุทธรณ์ และรายการสินค้าของตัวแทนจำหน่าย สำเนาเอกสารรายการสินค้าบนหน้าเว็บไซต์ชื่อของออนไลน์ สำเนาเอกสารประกาศการส่งออกเพื่อจัดจำหน่ายสินค้าของผู้อุทธรณ์ นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงช่องทางการจำหน่ายและรายการสินค้า ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และรายการสินค้าบนหน้าเว็บไซต์ โดยไม่ปรากฏวันเดือน ปี ที่มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาสินค้าดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ตามที่ยื่นขอทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในประเทศเกาหลี ฮองกง และได้วันนั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมายหลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณาได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด ส่วนประเด็นเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนแล้วที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า เครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้วดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1361/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **HSX** (คำขอเลขที่ 190113589)

ฮันตัง ไททัน, อิงค์. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้า อักษร **HSX** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 13 รายการสินค้า ฝาครอบตัวจุกระเบิด
เพื่อการส่งแรงระเบิด ระเบิด ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190113589

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า HSX เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ธรรมดา
ซึ่งไม่ได้มีการประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่ง
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 17 มิถุนายน 2563

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้
บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น
ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า
แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือ
ประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว

/เช่น

เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมีใช้คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตวับทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรกด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่าการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช้เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก

/และ

และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าของ

ผู้อุทธรณ์ **HSX** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 3 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า เอชเอสเอ็กซ์ ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่

เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ **HSX** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และจีน นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด ส่วนประเด็นคำพิพากษาศาลฎีกาที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยินตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1362/2566

CKJ

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร

(คำขอเลขที่ 180145670)

โคเรีย จีนเซ็ง คอร์ป จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในสาธารณรัฐเกาหลี ได้ยื่นขอจดทะเบียน

CKJ

เครื่องหมายการค้า อักษร

เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 5 รายการสินค้า ยารักษาโรคความดัน

โลหิตสูง อาหารทารก อาหารเสริมทำจากโสม พลาสเตอร์ตงแตงแพล วัสดุอุดฟัน ซีผึ้งใช้ในทางการแพทย์ ยาฆ่าเชื้อโรค ยาฆ่าพยาธิสำหรับคนและสัตว์ ยาฆ่าเชื้อรา ยาฆ่าวัชพืช โสมเกาหลีใช้ในทางการแพทย์ โสมสกัดใช้ในทางการแพทย์ ยาช่วยระบบย่อยอาหาร ยารักษาโรกระบบประสาท ยารักษาโรคหัวใจและหลอดเลือด ยาบำรุงไต ยาบำรุงเลือด ยาบำรุงร่างกาย วิตามินที่เป็นอาหารเสริม รากต้นไม้ใช้ในการบำบัดโรค สมุนไพรใช้ในทางการแพทย์ อาหารเสริมทำจากชา ชาสมุนไพรใช้ในทางการแพทย์ ลูกอมที่มีโสมผสม รอยัลเยลลี่ผสม โสมใช้เป็นอาหารเสริมไม่ใช้ทางการแพทย์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180145670

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า CKJ เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ธรรมดา ซึ่งเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 20 มีนาคม 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในดับบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรกด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4)

/กล่าวคือ

กล่าวคือกฎหมายค่านึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าของ

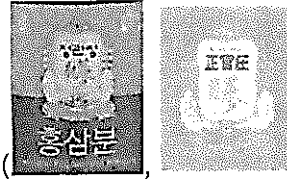
CKJ

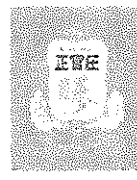
ผู้อุทธรณ์ รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 3 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า ซีเคเจ ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือมิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณี

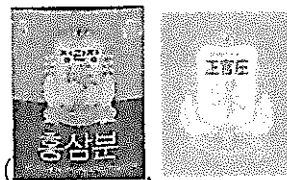
CKJ

ตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงประวัติความเป็นมาของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.kgcus.com, www.kgcthai.com ww.facebook.com, www.shopee.co.th แสดงข้อมูล

/และ

และการโฆษณาสินค้าของผูุ้ธรณ์ ภายใต้เครื่องหมาย (,) สำเนาเอกสารแสดงมาตรฐานโรงงานการผลิตสินค้าของผูุ้ธรณ์ในประเทศเกาหลีใต้ ซาอุดีอาระเบีย ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย และ สำเนาเอกสาร Awards Winning List แสดงรายชื่อรางวัลและใบรับรองคุณภาพสินค้าที่ผูุ้ธรณ์ได้รับ (Named an excellent company by the KMA (ปีพ.ศ. 2544), Selected as one of the country's best product by the Korea Government (ปีพ.ศ. 2544), Commendation by the director of the Korea Institute of design Promotion (KIDP) at KIDP's Goof Industrial awards (ปีพ.ศ.2547),Grand prize winner at the Korea Franchise Industry Association's Korea Franchise Awards (ปีพ.ศ. 2549), Grand prize winner at the Korea Business Daily's Korea Prestige Brand Awards (ปีพ.ศ. 2549), Grand prize winner at the 2010 Korea Trust Companies Award for four years in a row (ปีพ.ศ. 2553), KOLAS certification, CCM certification for the Fair Trade Commission (ปีพ.ศ. 2553) (ปีพ.ศ. 2555) (ปีพ.ศ. 2557), Ranked First in the K-BPI's health food category for eight consecutive years (พ.ศ. 2557), Ranked first in the health food category at the 2014 First Brand Awards for an eight straight years (ปีพ.ศ. 2557), Korea Industry Customer Satisfaction Ranked first in red ginseng processed food area (ปีพ.ศ. 2556-2558) และ Selected for KNPS Ranked first in red ginseng processed food area (ปีพ.ศ. 2556-2558)) นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นการแสดงข้อมูลและ

การโฆษณาสินค้าของผูุ้ธรณ์ ภายใต้เครื่องหมายการค้าอื่นๆ (,) ที่แตกต่างกันและ

มิใช่เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (**CKJ**) ส่วนหลักฐานอื่นๆ ก็เป็นเอกสารแสดงประวัติความเป็นมาของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผูุ้ธรณ์ รายชื่อรางวัล และใบรับรองคุณภาพสินค้าที่ผูุ้ธรณ์ได้รับ และเอกสารแสดงมาตรฐานโรงงานการผลิตสินค้าของผูุ้ธรณ์ในประเทศเท่านั้น จึงมิใช่เอกสารหลักฐานแสดงถึงการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ในประเทศไทยแต่อย่างใด ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาานพอสมควร

/จนทำให้

จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาตารางแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในประเทศสิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮองกง เวียดนาม สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ออสเตรเลีย ไอซ์แลนด์ สหราชอาณาจักร สหรัฐเม็กซิโก ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ตุรกี สหภาพยุโรป สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1363/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **CKJ** (คำขอเลขที่ 180145671)

โคเรีย จีนเซ็ง คอร์ป จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในสาธารณรัฐเกาหลี ได้ยื่นขอจดทะเบียน

CKJ เครื่องหมายการค้า อักษร เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 29 รายการสินค้า เนื้อไม่มีชีวิต ปลาไม่มีชีวิต เนื้อสัตว์ปีก เนื้อสัตว์ล่า สรรสกัดจากเนื้อสัตว์ใช้เป็นอาหาร ผลไม้ถนอมสภาพแล้ว ผลไม้แช่แข็ง ผลไม้อบแห้ง ผลไม้ที่ปรุงแล้ว ผักถนอมสภาพแล้ว ผักแช่แข็ง ผักอบแห้ง ผักที่ปรุงแล้ว เยลลี่ แยม ผลไม้แช่อิ่ม ไข่ที่ผ่านกรรมวิธีแล้ว นมสด นมพาสเจอร์ไรซ์ อาหารสำเร็จรูปซึ่งทำจากนม น้ำมันที่รับประทานได้ ไขมันที่ใช้เป็นอาหาร โสมแห้ง โสมผงสำเร็จรูป โสมถนอมสภาพแล้ว ผลไม้กระป๋อง ผักแปรรูปบรรจุกระป๋อง สรรสกัดจากพืชใช้เป็นอาหาร ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180145671

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า CKJ เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ธรรมดา ซึ่งเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 20 มีนาคม 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่วไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมีใช้คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในดวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา

7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายค่านึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติที่สำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

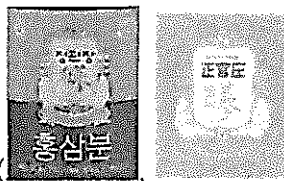
CKJ

การค้าของผูุ้ธรณ์ รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 3 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า ซีเคจ ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะทั่วไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่

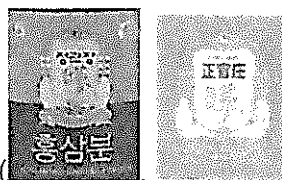
CKJ

เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผูุ้ธรณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงประวัติความเป็นมาของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผูุ้ธรณ์ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.kgcus.com, www.kgcthai.com ww.facebook.com, www.shopee.co.th แสดงข้อมูล

/และ

และการโฆษณาสินค้าของผู้อุทธรณ์ ภายใต้เครื่องหมาย (,) สำเนาเอกสารแสดงมาตรฐานโรงงานการผลิตสินค้าของผู้อุทธรณ์ในประเทศเกาหลีใต้ ซาอุดีอาระเบีย ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย และสำเนาเอกสาร Awards Winning List แสดงรายชื่อรางวัลและใบรับรองคุณภาพสินค้าที่ผู้อุทธรณ์ได้รับ (Named an excellent company by the KMA (ปีพ.ศ. 2544), Selected as one of the country's best product by the Korea Government (ปีพ.ศ. 2544), Commendation by the director of the Korea Institute of design Promotion (KIDP) at KIDP's Goof Industrial awards (ปีพ.ศ.2547), Grand prize winner at the Korea Franchise Industry Association's Korea Franchise Awards (ปีพ.ศ. 2549), Grand prize winner at the Korea Business Daily's Korea Prestige Brand Awards (ปีพ.ศ. 2549), Grand prize winner at the 2010 Korea Trust Companies Award for four years in a row (ปีพ.ศ. 2553), KOLAS certification, CCM certification for the Fair Trade Commission (ปีพ.ศ. 2553) (ปีพ.ศ. 2555) (ปีพ.ศ. 2557), Ranked First in the K-BPI's health food category for eight consecutive years (พ.ศ. 2557), Ranked first in the health food category at the 2014 First Brand Awards for an eight straight years (ปีพ.ศ. 2557), Korea Industry Customer Satisfaction Ranked first in red ginseng processed food area (ปีพ.ศ. 2556-2558) และ Selected for KNPS Ranked first in red ginseng processed food area (ปีพ.ศ. 2556-2558)) นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นการแสดงข้อมูลและ

การโฆษณาสินค้าของผู้อุทธรณ์ ภายใต้เครื่องหมายการค้าอื่นๆ (,) ที่แตกต่างกันและ

มิใช่เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (**CKJ**) ส่วนหลักฐานอื่นๆ ก็เป็นเอกสารแสดงประวัติความเป็นมาของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ รายชื่อรางวัลและใบรับรองคุณภาพสินค้าที่ผู้อุทธรณ์ได้รับ และเอกสารแสดงมาตรฐานโรงงานการผลิตสินค้าของผู้อุทธรณ์ในประเทศเท่านั้น จึงมิใช่เอกสารหลักฐานแสดงถึงการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ในประเทศไทยแต่อย่างใด ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ตามที่ยื่นขอทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันพอสมควร

/จนทำให้

จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาตารางแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในประเทศสิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮองกง เวียดนาม สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ออสเตรเลีย ไช่แลนด์ สหราชอาณาจักร สหรัฐเม็กซิโก ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ตุรกี สหภาพยุโรป สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1364/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **CKJ** (คำขอเลขที่ 180145672)

โคเรีย จีนเซ็ง คอร์ป จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในสาธารณรัฐเกาหลี ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้า อักษร **CKJ** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 30 รายการสินค้า เครื่องดื่มกาแฟ ชา โกโก้ กาแฟเทียม ข้าวสำเร็จรูป แป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู แป้งใช้ในการทำขนมหวาน อาหารทานเล่นทำจาก เมล็ดธัญพืช ขนมปัง ขนมปังเพสตรี ขนมหวานคอนเฟรคชั้นเนอริ น้ำแข็งที่รับประทานได้ น้ำตาล น้ำผึ้ง น้ำเชื่อมใช้ปรุงรสอาหาร ยีสต์ใช้ปรุงอาหาร ผงฟู มีสตาร์ด น้ำส้มสายชู ซอสใช้ปรุงอาหาร เครื่องเทศ น้ำแข็ง ขาปรุงขึ้นจากโสม กาแฟผสมโสมและธัญพืช ลูกอมรสโสมไม่ใช่ทางการแพทย์ ชาเขียว ชาดำ ชาโสม ขาปรุงขึ้น จากโสมแดง ช็อกโกแลต ลูกอมที่ไม่มีไอศพลผสม เครื่องดื่มชา สารปรุงแต่งรสเครื่องดื่ม ยกเว้นหัวน้ำมันหอม ระเหย ขนมหวาน คอนเฟรคชั้นเนอริในรูปของเยลลี่ ขนมเยลลี่ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180145672

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า CKJ เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ธรรมดา ซึ่งเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 20 มีนาคม 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้าจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่วไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมีใช้คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในดับบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็ไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา

7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายค่านึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีไช้เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

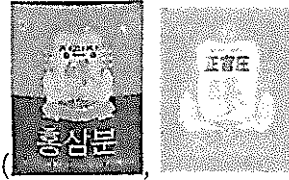
CKJ

การค้าของผู้อุทธรณ์ **CKJ** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 3 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า ซีเคเจ ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่

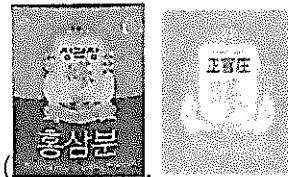
CKJ

เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ **CKJ** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงประวัติความเป็นมาของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.kgcus.com, www.kgcthai.com ww.facebook.com, www.shopee.co.th แสดงข้อมูล

/และ

และการโฆษณาสินค้าของผู้ยุทธน์ ภายใต้เครื่องหมาย () สำเนาเอกสารแสดงมาตรฐานโรงงานการผลิตสินค้าของผู้ยุทธน์ในประเทศเกาหลีใต้ ซาอุดีอาระเบีย ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย และ สำเนาเอกสาร Awards Winning List แสดงรายชื่อรางวัลและใบรับรองคุณภาพสินค้าที่ผู้ยุทธน์ได้รับ (Named an excellent company by the KMA (ปีพ.ศ. 2544), Selected as one of the country's best product by the Korea Government (ปีพ.ศ. 2544), Commendation by the director of the Korea Institute of design Promotion (KIDP) at KIDP's Goof Industrial awards (ปีพ.ศ.2547), Grand prize winner at the Korea Franchise Industry Association's Korea Franchise Awards (ปีพ.ศ. 2549), Grand prize winner at the Korea Business Daily's Korea Prestige Brand Awards (ปีพ.ศ. 2549), Grand prize winner at the 2010 Korea Trust Companies Award for four years in a row (ปีพ.ศ. 2553), KOLAS certification, CCM certification for the Fair Trade Commission (ปีพ.ศ. 2553) (ปีพ.ศ. 2555) (ปีพ.ศ. 2557), Ranked First in the K-BPI's health food category for eight consecutive years (พ.ศ. 2557), Ranked first in the health food category at the 2014 First Brand Awards for an eight straight years (ปีพ.ศ. 2557), Korea Industry Customer Satisfaction Ranked first in red ginseng processed food area (ปีพ.ศ. 2556-2558) และ Selected for KNPS Ranked first in red ginseng processed food area (ปีพ.ศ. 2556-2558)) นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นการแสดงข้อมูลและ

การโฆษณาสินค้าของผู้ยุทธน์ ภายใต้เครื่องหมายการค้าอื่นๆ (,) ที่แตกต่างกันและ

มิใช่เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (**CKJ**) ส่วนหลักฐานอื่นๆ ก็เป็นเอกสารแสดงประวัติความเป็นมาของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ยุทธน์ รายชื่อรางวัลและใบรับรองคุณภาพสินค้าที่ผู้ยุทธน์ได้รับ และเอกสารแสดงมาตรฐานโรงงานการผลิตสินค้าของผู้ยุทธน์ในประเทศเท่านั้น จึงมิใช่เอกสารหลักฐานแสดงถึงการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ในประเทศไทยแต่อย่างใด ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้ยุทธน์ตามที่ยื่นขอทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันพอสมควร

/จนทำให้

จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาตารางแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในประเทศสิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮองกง เวียดนาม สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ออสเตรเลีย ไอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร สหรัฐเม็กซิโก ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ตุรกี สหภาพยุโรป สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1365/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **CKJ** (คำขอเลขที่ 180145673)

โคเรีย จินเซ็ง คอร์ป จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในสาธารณรัฐเกาหลี ได้ยื่นขอจดทะเบียน

CKJ เครื่องหมายการค้า อักษร เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 32 รายการสินค้า เบียร์ น้ำแร่ใช้เป็น เครื่องดื่ม ส่วนผสมที่เตรียมขึ้นใช้ทำน้ำอัดลม เครื่องดื่มที่สกัดจากผลไม้ น้ำผลไม้ น้ำเชื่อมใช้ผสมเครื่องดื่ม น้ำอัดลม น้ำโซสมิโซะใช้ในการแพทย์ น้ำโซสมิโซะแดงใช้ในการแพทย์ เครื่องดื่มทำจากโซสมิโซะใช้ในการแพทย์ เครื่องดื่มทำจากโซสมิโซะแดงใช้ในการแพทย์ เครื่องดื่มทำจากโซสมิโซะสกัดใช้ในการแพทย์ เครื่องดื่มทำจาก โซสมิโซะสกัดใช้ในการแพทย์ เครื่องดื่มให้พลังงานไม่ใช้ในการแพทย์ น้ำโซสมิโซะเข้มข้นไม่ใช้ในการแพทย์ น้ำผักใช้เป็นเครื่องดื่ม น้ำหวานทำจากโซสมิโซะเข้มข้นสำหรับผสมเครื่องดื่มไม่ใช้ในการแพทย์ ปรากฏตามคำขอ เลขที่ 180145673

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็น CKJ เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ธรรมดา ซึ่งเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 20 มีนาคม 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมีใช้คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตบทยุติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา

/7 วรรคสอง (4)

7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช้เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

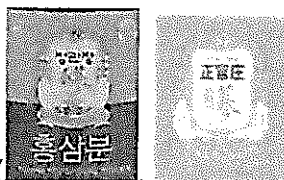
CKJ

การค้าของผู้ותרณ์ **CKJ** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 3 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า ซีเคเจ ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่

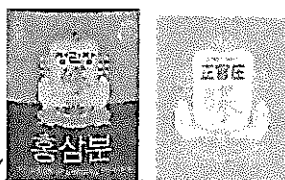
CKJ

เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **CKJ** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงประวัติความเป็นมาของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.kgcus.com, www.kgcthai.com ww.facebook.com, www.shopee.co.th แสดงข้อมูลและการ

/โฆษณา

โฆษณาสินค้าของผู้ถือหุ้น ภายใต้เครื่องหมาย (,) สำเนาเอกสารแสดงมาตรฐาน โรงงานการผลิตสินค้าของผู้ถือหุ้นในประเทศเกาหลีใต้ ซาอุดีอาระเบีย ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย และสำเนา เอกสาร Awards Winning List แสดงรายชื่อรางวัลและใบรับรองคุณภาพสินค้าที่ผู้ถือหุ้นได้รับ (Named an excellent company by the KMA (ปีพ.ศ. 2544), Selected as one of the country's best product by the Korea Government (ปีพ.ศ. 2544), Commendation by the director of the Korea Institute of design Promotion (KIDP) at KIDP's Goof Industrial awards (ปีพ.ศ.2547), Grand prize winner at the Korea Franchise Industry Association's Korea Franchise Awards (ปีพ.ศ. 2549), Grand prize winner at the Korea Business Daily's Korea Prestige Brand Awards (ปีพ.ศ. 2549), Grand prize winner at the 2010 Korea Trust Companies Award for four years in a row (ปีพ.ศ. 2553), KOLAS certification, CCM certification for the Fair Trade Commission (ปีพ.ศ. 2553) (ปีพ.ศ. 2555) (ปีพ.ศ. 2557), Ranked First in the K-BPI's health food category for eight consecutive years (พ.ศ. 2557), Ranked first in the health food category at the 2014 First Brand Awards for an eight straight years (ปีพ.ศ. 2557), Korea Industry Customer Satisfaction Ranked first in red ginseng processed food area (ปีพ.ศ. 2556-2558) และ Selected for KNPS Ranked first in red ginseng processed food area (ปีพ.ศ. 2556-2558)) นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นการแสดงข้อมูลและการโฆษณาสินค้าของ

ผู้ถือหุ้น ภายใต้เครื่องหมายการค้าอื่นๆ (,) ที่แตกต่างกันและมีใช้เครื่องหมาย

เดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (**CKJ**) ส่วนหลักฐานอื่นๆ ก็เป็นเอกสารแสดง ประวัติความเป็นมาของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ถือหุ้น รายชื่อรางวัลและใบรับรอง คุณภาพสินค้าที่ผู้ถือหุ้นได้รับ และเอกสารแสดงมาตรฐานโรงงานการผลิตสินค้าของผู้ถือหุ้นในประเทศ เท่านั้น จึงมิใช่เอกสารหลักฐานแสดงถึงการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ ในประเทศไทยแต่อย่างใด ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้ถือหุ้นตามที่ยื่น ขอจดทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันพอสมควร จนทำให้

/สาธารณชน

สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าดังกล่าวแตกต่างกันไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาตารางแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในประเทศสิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮองกง เวียดนาม สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ออสเตรเลีย ไชล์แลนด์ สหราชอาณาจักร สหรัฐเม็กซิโก ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ตุรกี สหภาพยุโรป สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1366/2566

CKJ

เรื่อง เครื่องหมายบริการ อักษร

(คำขอเลขที่ 180145674)

โคเรีย จีนเซ็ง คอร์ป จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในสาธารณรัฐเกาหลี ได้ยื่นขอจดทะเบียน

CKJ

เครื่องหมายบริการ อักษร เพื่อใช้กับบริการจำพวกที่ 35 รายการบริการ คำปลีกและคำส่ง เครื่องอาบน้ำ คำปลีกและคำส่งเครื่องสำอาง คำปลีกและคำส่งเภสัชภัณฑ์ คำปลีกและคำส่งสารวิตามิน ที่เตรียมขึ้น คำปลีกและคำส่ง ผักและผลไม้ที่ถนอมสภาพแล้ว คำปลีกและคำส่งผักและผลไม้แช่แข็ง คำปลีกและคำส่งผักและผลไม้แห้ง คำปลีกและคำส่งผักและผลไม้ที่ปรุงแล้ว คำปลีกและคำส่งโสมแดง คำปลีกและคำส่งโสมแดงที่ผ่านกระบวนการแล้ว คำปลีกและคำส่งอาหารแปรรูป คำปลีกและคำส่งไขมันและน้ำมันที่รับประทานได้ คำปลีกและคำส่งอาหารที่ทำจากน้ำมันและไขมันที่รับประทานได้ คำปลีกและคำส่งสาหร่ายใช้เป็นสมุนไพร คำปลีกและคำส่งอาหารเสริมสำหรับมนุษย์ คำปลีกและคำส่งอาหารที่ปรับใช้ทางการแพทย์ คำปลีกและคำส่ง เครื่องดื่มที่ปรับใช้ทางการแพทย์ คำปลีกและคำส่งสมุนไพร คำปลีกและคำส่งอาหารแปรรูปที่ทำจากธัญพืชเป็นหลัก คำปลีกและคำส่งขนมหวานคอนเฟคชันนารี คำปลีกและคำส่งขนมปัง คำปลีกและคำส่งช็อกโกแลต คำปลีกและคำส่งลูกกวาด คำปลีกและคำส่งไอศกรีม คำปลีกและคำส่งน้ำผึ้ง คำปลีกและคำส่ง ชา คำปลีกและคำส่งกาแฟและโกโก้ คำปลีกและคำส่งเครื่องดื่มชา คำปลีกและคำส่งน้ำอัดลม คำปลีกและคำส่งสารที่ใช้ผสม เครื่องดื่มทำให้เกิดฟอง คำปลีกและคำส่งเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ คำปลีกและคำส่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180145674

/นายทะเบียน

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็น CKJ เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ธรรมดา ซึ่งเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 20 มีนาคม 2563

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายบริการนั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายบริการที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็ไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่า

/หนึ่งตัว

หนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็น การตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติ ตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรค แรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยการ ประกอบกันของตัวหนังสือจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใด กฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ นั้นทราบและเข้าใจได้ว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากบริการอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือ ประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้บริการนั้นจะยังจดจำ จำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมี จำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้บริการนั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้น เสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

CKJ

บริการของผู้ותרณ์ **CKJ** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 3 ตัว โดยระบุ คำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า ซีเคเจ ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมี ลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์ แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้น ใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้ว โดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือ รูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

CKJ

ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **CKJ** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือ /ที่ใช้กันอยู่

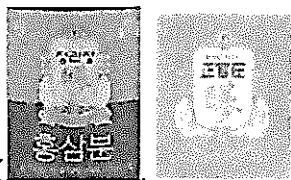
ที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์ นำส่ง ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงประวัติความเป็นมาของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.kgcus.com, www.kgcthai.com ww.facebook.com,

www.shopee.co.th แสดงข้อมูลและการโฆษณาสินค้าของผู้ותרณ์ ภายใต้เครื่องหมาย (

) สำเนาเอกสารแสดงมาตรฐานโรงงานการผลิตสินค้าของผู้ותרณ์ในประเทศเกาหลีใต้ ราชอาณาจักรเบย์ ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย และสำเนาเอกสาร Awards Winning List แสดงรายชื่อรางวัลและใบรับรองคุณภาพสินค้าที่ผู้ותרณ์ได้รับ (Named an excellent company by the KMA (ปีพ.ศ. 2544), Selected as one of the country's best product by the Korea Government (ปีพ.ศ. 2544), Commendation by the director of the Korea Institute of design Promotion (KIDP) at KIDP's Goof Industrial awards (ปีพ.ศ.2547), Grand prize winner at the Korea Franchise Industry Association's Korea Franchise Awards (ปีพ.ศ. 2549), Grand prize winner at the Korea Business Daily's Korea Prestige Brand Awards (ปีพ.ศ. 2549), Grand prize winner at the 2010 Korea Trust Companies Award for four years in a row (ปีพ.ศ. 2553), KOLAS certification, CCM certification for the Fair Trade Commission (ปีพ.ศ. 2553) (ปีพ.ศ. 2555) (ปีพ.ศ. 2557), Ranked First in the K-BPI's health food category for eight consecutive years (พ.ศ. 2557), Ranked first in the health food category at the 2014 First Brand Awards for an eight straight years (ปีพ.ศ. 2557), Korea Industry Customer Satisfaction Ranked first in red ginseng processed food area (ปีพ.ศ. 2556-2558) และ Selected for KNPS Ranked first in red ginseng processed food area (ปีพ.ศ. 2556-2558)) นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นการแสดงข้อมูลและการโฆษณาบริการของผู้ותרณ์ ภายใต้ /เครื่องหมายบริการ

เครื่องหมายบริการอื่นๆ ( ) ที่แตกต่างกันและมีใช้เครื่องหมายเดียวกันกับ

เครื่องหมายบริการที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (**CKJ**) ส่วนหลักฐานอื่นๆ ก็เป็นเอกสารแสดงประวัติความเป็นมาของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผูุ้ธรณ์ รายชื่อรางวัลและใบรับรองคุณภาพสินค้าที่ผูุ้ธรณ์ได้รับ และเอกสารแสดงมาตรฐานโรงงานการผลิตสินค้าของผูุ้ธรณ์ในประเทศเท่านั้น จึงมิใช่เอกสารหลักฐานแสดงถึงการให้บริการ เผยแพร่ หรือการโฆษณาบริการตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ในประเทศไทยแต่อย่างใด ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายบริการของผูุ้ธรณ์ตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ได้มีการให้บริการ เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผูุ้ธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการนี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนารายแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผูุ้ธรณ์ในประเทศสิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮังการี เวียดนาม สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ออสเตรเลีย ไอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร สหรัฐเม็กซิโก ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ตุรกี สหภาพยุโรป สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผูุ้ธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1367/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ อักษร **DKK** (คำขอเลขที่ M180122771)

ได้อิจิ ไคเกนโซ คากากู โคเกียว โค., แอลทีดี. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศญี่ปุ่น
 ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ อักษร **DKK** เพื่อใช้กับสินค้าและ
 บริการจำพวกที่ 1 รายการสินค้า เซอร์โคเนียมคลอไรด์ (Zirconium chloride) เซอร์โคเนียมออกไซด์
 (zirconium oxide) เซอร์โคเนียมซิลิเกต (zirconium silicate) สารประกอบเซอร์โคเนียม [สารประกอบ
 ทางเคมี] (zirconium compounds [chemical compounds]) ซีเซียมไฮดรอกไซด์ (cesium hydroxide)
 สารประกอบซีเซียม [สารประกอบทางเคมี] (cesium compounds [chemical compounds]) เกลือสินแร่
 ใช้ในทางอุตสาหกรรม (rare earth salts for industrial use) เกลือโลหะสินแร่ใช้ในทางอุตสาหกรรม (rare
 earth metal salts for industrial use) อินเดียมคลอไรด์ (indium chloride) อินเดียมออกไซด์ (indium
 oxide) สารประกอบอินเดียม [สารประกอบทางเคมี] (indium compounds [chemical compounds])
 โลหะออกไซด์ (metallic oxides) ตัวเร่งปฏิกิริยาเคมีสำหรับแก๊สไอเสียรถยนต์ (chemical catalysts for
 automobile exhaust gas) ตัวเร่งปฏิกิริยาเคมีสำหรับอุตสาหกรรมเคมี (chemical catalysts for
 chemical industry) ตัวเร่งปฏิกิริยาเคมีสำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเลียม (chemical catalysts for
 petroleum industry) ตัวเร่งปฏิกิริยาเคมีสำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี (chemical catalysts for
 petrochemical industry) ตัวเร่งปฏิกิริยาเคมีสำหรับเคมีของสิ่งแวดล้อม (chemical catalysts for
 environmental chemistry) ตัวดูดซับสารเคมีสำหรับการกำจัดสารปนเปื้อนออกจากผลิตภัณฑ์เคมี
 (chemical adsorbents for removing impurities from chemical products) ตัวดูดซับสารเคมีสำหรับ
 สกัดโลหะสินแร่ (chemical adsorbents for extracting rare earth metal) ฟลักซ์ใช้ประสานทำจาก

/ซีเซียม

ซีเซียมสำหรับใช้ในทางอุตสาหกรรม (brazing fluxes made of cesium for industrial use) และบริการ
จำพวกที่ 39 จัดหาพนักงานขับรถ (Providing drivers) จัดหาการขนส่งสินค้าทางบก (providing
transportation of goods by road) จัดหาการขนส่งสินค้าทางน้ำ (providing transportation of goods
by water) จัดหาการขนส่งสินค้าทางอากาศ (providing transportation of goods by air) ลากจูงโดย
รถบรรทุก (truck hauling) จัดส่งสินค้าทางบก (goods delivery by road) จัดส่งสินค้าทางน้ำ (goods
delivery by water) จัดส่งสินค้าทางอากาศ (goods delivery by air) จัดเก็บสินค้า (storage of goods)
คลังสินค้า (warehouse storage) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับคลังสินค้า (warehousing information) ขนส่ง
ภายในประเทศทางบก (domestic transportation of goods by road) ขนส่งภายในประเทศทางน้ำ
(domestic transportation of goods by water) ขนส่งภายในประเทศทางอากาศ (domestic
transportation of goods by air) ขนส่งระหว่างประเทศทางบก (international transportation of
goods by road) ขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางน้ำ (international transportation of goods by water)
ขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางอากาศ (international transportation of goods by air) บริการด้าน
โลจิสติกส์ (logistic services) บริการด้านโลจิสติกส์ในการจัดการสินค้าที่ถูกส่งกลับคืน (reverse logistic
services) บริการตัวแทนจัดส่งสินค้า (agency services for delivery of goods) จองยานพาหนะเพื่อใช้ใน
การขนส่งสินค้า (booking of vehicles for goods carriage) จองเรือเพื่อใช้ในการขนส่งสินค้า (booking of
ships for goods carriage) จองเครื่องบินเพื่อใช้ในการขนส่งสินค้า (booking of aircraft for goods
carriage) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการขนส่ง (transportation information) ปรากฏตามคำขอเลขที่ M180122771

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า เครื่องหมายประกอบด้วยอักษรโรมัน "DKK"
เป็นตัวหนังสือที่มีได้แสดงลักษณะพิเศษ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 23
มกราคม 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้าจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็ไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของ

มาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายค้ำอิงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีไ้เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณี

เครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ **DKK** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 3 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า ดีเคเค ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณี

ตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์ **DKK** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผูุ้ธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนกรณีที่ผูุ้ธรณ์อ้างว่า เครื่องหมายการค้าของตนเป็นการรวมกันของตัวตัวหนังสือที่จัดเรียงกันเป็นลำดับเฉพาะตัว โดยตัวหนังสือ DKK มาจากส่วนหนึ่งของชื่อนิติบุคคลผูุ้ธรณ์ (Daiichi Kigenso Kagaku Kogyo Co., Ltd.) และเป็นคำประดิษฐ์ นั้น เห็นว่า ผูุ้ธรณ์ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยระบุคำอ่านเครื่องหมายการค้าของตนมาแต่แรกว่า “อักษรโรมันอ่านว่า ดีเคเค แปลไม่ได้” อันแสดงว่าผูุ้ธรณ์มุ่งขอความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในฐานะเป็น

/เครื่องหมาย

เครื่องหมายประเภทตัวหนังสือ หากใช้มุ่งคุ้มครองในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทคำแต่อย่างใด ดังนั้นการพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจึงต้องพิจารณาตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) และไม่อาจถือว่าเป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แต่อย่างใด และแม้อักษรโรมัน DKK มาจากส่วนหนึ่งของชื่อนิติบุคคลผู้อุทธรณ์ก็ตาม แต่หากผู้อุทธรณ์มุ่งจะรับความคุ้มครองด้วยการจดทะเบียนตามกฎหมายแล้วผู้อุทธรณ์จะต้องประดิษฐ์อักษรโรมันให้มีลักษณะหรือรูปแบบแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันโดยทั่วไปเมื่ออักษรโรมันภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นดังกล่าวข้างต้นแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะรับจดทะเบียนได้ตามกฎหมาย ส่วนประเด็นคำพิพากษาศาลฎีกา คำพิพากษาอุทธรณ์ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1368/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ อักษร **TDCX** (คำขอเลขที่ 190148112)

ทีดีซีเอ็กซ์ โฮลดิ้งส์ พีทีอี. แอลทีดี. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสิงคโปร์ ได้ยื่นขอ

จดทะเบียนเครื่องหมายบริการ อักษร **TDCX** เพื่อใช้กับบริการจำพวกที่ 35 รายการบริการ ให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การช่วยเหลือจัดการธุรกิจ ให้คำปรึกษาการจัดการธุรกิจ การวิจัยการตลาด การศึกษาการตลาด การส่งเสริมการขาย การตอบรับทางโทรศัพท์ การบริหารลูกค้าสัมพันธ์ ให้ข้อมูลทางธุรกิจ ให้ข้อมูลทางการค้า ให้ข้อมูลทางการตลาด ปราบกฏตามคำขอเลขที่ 190148112

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน TDCX เป็นอักษรโรมันธรรมดา มิได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรคสอง(4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายบริการที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายบริการนั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายบริการ

/แต่

แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายบริการที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่าเป็นลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสีซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือมีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็ไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากบริการอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำ

/จำนวน

จำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

บริการของผู้ותרณ์ **TDCX** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน TDCX จำนวน 4 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า ทีดีซีเอ็กซ์ ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ อักษร **TDCX** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่า เครื่องหมายบริการของตนเป็นการรวมกันของตัวตัวหนังสือที่จัดเรียงกันเป็นลำดับเฉพาะตัว โดยตัวหนังสือ TDCX มาจากชื่อส่วนหนึ่งของบริษัทผู้ותרณ์ (ทีดีซีเอ็กซ์ โฮลดิ้งส์ พีทีอี. แอลทีดี.) และเป็นคำประดิษฐ์ นั้น เห็นว่า ผู้ותרณ์ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการโดยระบุคำอ่านเครื่องหมายบริการของตนมาแต่แรกว่า “อักษรโรมันอ่านว่า ทีดีซีเอ็กซ์ แพลไม่ได้ และเป็นส่วนหนึ่งของชื่อนิติบุคคล” อันแสดงว่าผู้ותרณ์มุ่งขอความคุ้มครองเครื่องหมายบริการในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทตัวหนังสือหาใช่มุ่งคุ้มครองในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทคำแต่อย่างใด ดังนั้นการพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจึงต้อง

/พิจารณา

พิจารณาตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) และไม่อาจถือว่าเป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แต่อย่างใด และแม้อักษรโรมัน TDCX มาจากชื่อส่วนหนึ่งของบริษัทผู้อุทธรณ์ก็ตาม แต่หากผู้อุทธรณ์มุ่งจะรับความคุ้มครองด้วยการจดทะเบียนตามกฎหมายแล้วผู้อุทธรณ์จะต้องประดิษฐ์อักษรโรมันให้มีลักษณะหรือรูปแบบแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันโดยทั่วไป เมื่ออักษรโรมันภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์เป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นดังกล่าวข้างต้นแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะรับจดทะเบียนได้ตามกฎหมาย สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.tdcx.com

แสดงข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทผู้อุทธรณ์ ภายใต้เครื่องหมาย (**TDCX**) นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทผู้อุทธรณ์ ภายใต้เครื่องหมายบริการอื่นๆ (**TDCX**) ที่แตกต่างกันและมีใช้เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายบริการที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (**TDCX**) ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ตามที่ยื่นขอทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการนี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาทารังแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ในประเทศสหรัฐอเมริกา อินเดีย ไทย สหภาพยุโรป ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด ส่วนประเด็นคำพิพากษาศาลฎีกาคำพิพากษาอุทธรณ์ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการ
ประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1369/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า **FAI** (คำขอเลขที่ 210108250)

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คำว่า

FAI เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 6 รายการสินค้า กล่องสแตนเลส ใส่พระ แหนบสแตนเลสสำหรับ
ห้อยพระ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 210108250

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน FAI เป็นตัวหนังสือธรรมดา
ที่ไม่ได้ประดิษฐ์ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรคสอง(4) ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้
ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2565

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ คำว่า

FAI รายนี้ เมื่อพิจารณาหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่งปรากฏภาพถ่ายโรงงานไฟกลการ ที่มีภาพ
เครื่องหมายการค้าคำว่า FAI ประกอบอยู่ด้วย ย่อมแสดงให้เห็นได้ว่าคำดังกล่าวมาจากส่วนหนึ่งของชื่อโรงงาน

/ไฟกลการ

ไฟกลการข้างต้น ดังนั้น คำว่า **FAI** เป็นคำที่ประกอบด้วยตัวหนังสือ F A และ I ซึ่งสามารถอ่านออกเสียงและเรียกขานได้ว่า ไฟ นับว่าเป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้น ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1370/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ อักษรและตัวเลข **SGT-800** (คำขอเลขที่ M200124714)

ซีเมนต์ เอนเนอร์ยี โกลบอล จีเอ็มบีเอช & โค. เคจี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย
 เยอรมนี ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ อักษรและตัวเลข
SGT-800 เพื่อใช้กับสินค้าและบริการจำพวกที่ 7 รายการสินค้า ส่วนประกอบและกัณฑ์ใช้
 แก๊สในอุตสาหกรรม ชิ้นส่วนหรือระบบของสิ่งเหล่านั้น และบริการจำพวกที่ 37 รายการบริการ บริการ
 ซ่อมแซม เปลี่ยนทดแทน บำรุงรักษา ปรับปรุงใหม่ ติดตั้ง ปรับเปลี่ยน และยกระดับสำหรับกัณฑ์ใช้ใน
 อุตสาหกรรม และส่วนประกอบ ชิ้นส่วน หรือระบบของสิ่งเหล่านั้น ปรากฏตามคำขอเลขที่ M200124714

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมันคำว่า SGT-800 เป็นตัวหนังสือ
 และอักษรที่ไม่ได้ประดิษฐ์หรือแสดงลักษณะพิเศษ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4)
 ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
 ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 18
 กุมภาพันธ์ 2565

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการนั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่วไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือหรือตัวเลขก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือหรือตัวเลขที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในดับบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้ เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็ไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือหรือ

/ตัวเลขนั้น

ตัวเลขนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าและบริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าและบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าและบริการอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหรือตัวเลขหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช้เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้าและบริการนั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหรือตัวเลขหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือหรือตัวเลขยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้าและบริการนั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์

SGT-800 รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 3 ตัว และตัวเลขอารบิก 800 โดยมีเครื่องหมายยัติภังค์ (-) คั่นระหว่างตัวอักษรและตัวเลข โดยภาคส่วนตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน SGT ระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า เอสจีที ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรและตัวเลขดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือและตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด คำว่า “ตัวเลข” หมายถึง สัญลักษณ์ที่ใช้แทนจำนวนจริง และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือและตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดและสัญลักษณ์ที่ใช้แทนจำนวนจริงที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือและตัวเลขเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่ว ๆ ไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือและตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือและตัวเลขในลักษณะทั่ว ๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันและตัวเลขที่ปรากฏ

ภายใต้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ **SGT-800** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือและตัวเลขที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือและตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือและตัวเลขที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดย

/พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 ส่วนภาคส่วนเครื่องหมายยี่ห้อ (-) นับว่าเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้กันโดยทั่วไป อันไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าและบริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าและบริการที่ใช้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผูุ้ธรณ์นั้นแตกต่างไปจากสินค้าและบริการอื่น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผูุ้ธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น สำหรับหลักฐานที่ผูุ้ธรณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาหน้าเว็บไซต์ <http://www.siemens-energy.com/global/en/offerings/power-generation/gas-turbines/sgt-800.html> (ไม่ปรากฏวันที่) สำเนาหน้าเว็บไซต์ <http://www.linkedin.com/pulse/siemens-energy-secures-historical-deal-thai-customer-first-lorenzini/> (15 กรกฎาคม พ.ศ.2563) สำเนาหน้าเว็บไซต์ <http://vir.com.vn/siemens-presents-latest-upgrade-of-sgt-800-turbine-at-power-gen-asia-52337.html> (19 กันยายน พ.ศ. 2560) <https://www.offshore-energy.biz/siemens-receives-two-major-orders-from-thailand-for-industrial-gas-turbines/> (25 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2554) <http://www.power-technology.com/uncategorized/newssiemens-to-supply-20-industrial-gas-turbined-cycle-cogeneration-power-plant> (12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556) <https://www.oilandgasiq.com/drilling-and-development/press-releases/Thailand-orders-20-industrial-gas-turbines-from-si> (ไม่ปรากฏวันที่) และบทความนิตยสาร FIRE&ICE ฉบับเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2557 นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเพียงสำเนาหน้าเว็บไซต์ และนิตยสารแสดงข้อมูลสินค้าและการให้บริการของผูุ้ธรณ์ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2554 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2556 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2557 เดือนกันยายน พ.ศ. 2560 และกรกฎาคม พ.ศ.2563 เพียงปีละ 1 เดือนเท่านั้น ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผูุ้ธรณ์ตามที่ยื่นขอทะเบียนไว้ได้มีการจำหน่าย ให้บริการ เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าและบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าและบริการอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผูุ้ธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการนี้ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ โดยไม่ต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด ส่วนประเด็นเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนแล้วที่ผู้ותרณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า เครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้วดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับ เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการ ประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1371/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ คำและตัวเลข (คำขอเลขที่ 210128438)

อนทิม ลิมิเต็ด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศเซเชลส์ ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ คำและตัวเลข เพื่อใช้กับสินค้าและบริการ จำพวกที่ 9 รายการสินค้า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่บันทึกแล้ว สิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ในรูปอิเล็กทรอนิกส์ที่ดาวน์โหลดได้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่สามารถดาวน์โหลดได้ ซอฟต์แวร์แอปพลิเคชันที่สามารถดาวน์โหลดได้ การ์ตูนแอนิเมชัน และบริการจำพวกที่ 36 รายการบริการ ให้ข้อมูลการเงินทางเว็บไซต์ แลกเปลี่ยนเงินตรา เสนอราคาในตลาดหลักทรัพย์ ให้ข้อมูลด้านการเงิน วิเคราะห์ด้านการเงินและการคลัง ปรากฏตามคำขอ เลขที่ 210128438

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน FX ย่อมาจาก ย่อมาจาก foreign exchange แปลว่า อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าและบริการตาม คำขอนี้ ทำให้เข้าใจว่าเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่บันทึกแล้ว, สิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ในรูปอิเล็กทรอนิกส์ที่ดาวน์โหลดได้, โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่สามารถดาวน์โหลดได้, ซอฟต์แวร์แอปพลิเคชันที่สามารถดาวน์โหลดได้ เกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ รวมถึงบริการให้ข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอัตรา แลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ นับว่าเล็งถึงลักษณะของสินค้าและบริการโดยตรง ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ส่วนเลขอารบิก 110 เป็นตัวเลขธรรมดาที่ไม่ได้ประดิษฐ์ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

/ผู้ขอจดทะเบียน

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 7 มีนาคม 2565

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการนั้นจะต้องมี อันเป็นบัพัญญูติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ แต่บัพัญญูติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือหรือตัวเลขก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือหรือตัวเลขที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบัพัญญูติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบัพัญญูติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้ เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้น

ใหม่แล้ว

ใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บังคับที่บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าและบริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าและบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าและบริการอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหรือตัวเลขหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช้เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้าและบริการนั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหรือตัวเลขหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือหรือตัวเลขยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้าและบริการนั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์

FX110

รายนี้ ภาคส่วนคำว่า FX ตามพจนานุกรม Webster's Third New International Dictionary หมายถึง “foreign exchange (แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ)” และพจนานุกรม Collins Dictionary คำว่า FX หมายถึง “foreign exchange (แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ)” เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวกที่ 9 รายการสินค้า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่บันทึกแล้ว สิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ในรูปอิเล็กทรอนิกส์ที่ดาวน์โหลดได้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่สามารถดาวน์โหลดได้ ซอฟต์แวร์แอปพลิเคชันที่สามารถดาวน์โหลดได้ การ์ตูนแอนิเมชัน และบริการจำพวกที่ 35 รายการบริการ ให้ข้อมูลการเงินทางเว็บไซต์ แลกเปลี่ยนเงินตราเสนอราคาในตลาดหลักทรัพย์ ให้ข้อมูลด้านการเงิน วิเคราะห์ด้านการเงินและการคลัง ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นสินค้าหรือบริการภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือซอฟต์แวร์แอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือเป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับด้านการเงินหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ นับว่าเป็นคำที่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าและบริการโดยตรงจึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก่ไข

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 สำหรับภาคส่วนตัวเลข

110

ประกอบด้วยตัวเลขอารบิกจำนวน 3 ตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวเลขดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น

/ตามมาตรา 7

ตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันหรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวเลข” หมายถึง สัญลักษณ์ที่ใช้แทนจำนวนจริง และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกัน จึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์ที่ใช้แทนจำนวนจริงที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวเลขเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวเลขในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวเลขที่ปรากฏภายใต้

เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบตัวเลขที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวเลขที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น ส่วนหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาหน้าเว็บไซต์ <http://fx110.com/> แสดงข้อมูลการให้บริการของผู้ותרณ์ (ไม่ปรากฏวันที่) สำเนาหน้าเว็บไซต์ Google Play แสดงข้อมูลและการดาวน์โหลดแอปพลิเคชันของผู้ותרณ์ (ไม่ปรากฏวันที่) สำเนาสื่อโฆษณาในต่างประเทศพร้อมคำแปลภาษาอังกฤษ (ไม่ปรากฏวันที่) นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นสำเนาเอกสารแสดงข้อมูลการให้บริการของผู้ותרณ์ผ่านทางเว็บไซต์ ข้อมูลและการดาวน์โหลดแอปพลิเคชันของผู้ותרณ์ผ่านทางเว็บไซต์ Google Play และการโฆษณาสินค้าและบริการของผู้ותרณ์ในต่างประเทศ โดยไม่ปรากฏวันที่มีการจำหน่าย ให้บริการ เผยแพร่ หรือการโฆษณาสินค้าและบริการดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น จึงยังไม่อาจนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ตามที่ยื่นขอทะเบียนไว้ ได้มีการจำหน่าย ให้บริการ เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าและบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าและบริการอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น ส่วนกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการนี้ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ

/ของ

ของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า แต่อย่างใด ส่วนประเด็นเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนแล้วที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า เครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้วดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกัน กับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า และเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 55/2566 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1372/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า **AMAZON STUDIOS** (คำขอเลขที่ 190110760)

อะมาซอน เทคโนโลยีส์, อิงค์. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคำว่า **AMAZON STUDIOS** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมสื่อดิจิทัลผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมภาพผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมรายการโทรทัศน์ผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมมาร์คดีผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมภาพยนตร์ผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมวิดีโอผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมเสียงผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมภาพยนตร์อนิเมชันผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมข้อมูลอนิเมชันผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรร์และส่งเรื่องราวเพื่อลงโทรทัศน์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรร์และส่งเรื่องราวเพื่อลงภาพยนตร์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรร์และส่งบทภาพยนตร์เพื่อลงโทรทัศน์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรร์และส่งบทภาพยนตร์เพื่อลงภาพยนตร์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรร์และส่งภาพเพื่อลงโทรทัศน์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรร์และส่งภาพเพื่อลงภาพยนตร์ ซอฟต์แวร์

/คอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก๊ซ จัด ดัดแปลง เก็บ แชรและส่งสคริปต์เพื่อลงโทรทัศน์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก๊ซ จัด ดัดแปลง เก็บ แชรและส่งสคริปต์เพื่อลงภาพยนตร์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก๊ซ จัด ดัดแปลง เก็บ แชรและส่งสตอรี่บอร์ดเพื่อลงโทรทัศน์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก๊ซ จัด ดัดแปลง เก็บ แชรและส่งสตอรี่บอร์ดเพื่อลงภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียงรายการบันเทิงที่ดาวนโหลดได้และบันทึกแล้ว สิ่งบันทึกวิดีโอรายการบันเทิงที่ดาวนโหลดได้และบันทึกแล้ว สิ่งบันทึกภาพและเสียงรายการบันเทิงที่ดาวนโหลดได้และบันทึกแล้ว สิ่งบันทึกภาพและเสียงที่ดาวนโหลดได้และบันทึกแล้วเกี่ยวกับเรื่องราวที่เป็นนิยายและสารคดี สิ่งบันทึกภาพและเสียงรายการบันเทิงที่ดาวนโหลดได้และบันทึกแล้วในรูปแบบงานแสง สิ่งบันทึกภาพและเสียงรายการบันเทิงที่ดาวนโหลดได้และบันทึกแล้วในรูปแบบวีดีดี สิ่งบันทึกภาพและเสียงรายการบันเทิงที่ดาวนโหลดได้และบันทึกแล้วในรูปแบบซีดี ฟิล์มภาพยนตร์ประเภทบันเทิงอนิเมชั่น ฟิล์มภาพยนตร์ประเภทแอคชั่นผจญภัย ฟิล์มภาพยนตร์ประเภทแอคชั่นสด ฟิล์มภาพยนตร์ประเภทตลก ฟิล์มภาพยนตร์ประเภทดนตรีมิวสิคัล ฟิล์มภาพยนตร์ประเภทละคร ฟิล์มภาพยนตร์ประเภทสารคดี ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190110760

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า เป็นเครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน ตามมาตรา 6 เพราะคำว่า amazon หมายถึง ชื่อแม่น้ำอะเมซอนในภาคเหนือของอเมริกาใต้ จึงเป็นชื่อภูมิศาสตร์ ส่วนคำว่า studio แปลว่า ห้องทำงาน ห้องทำงานช่างเขียน ห้องกระจายเสียงวิทยุ โทรทัศน์ ห้องถ่ายทำภาพยนตร์ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าที่ยื่นขอจดทะเบียน นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2563

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำว่า **AMAZON STUDIOS** รายนี้ คำว่า AMAZON ตามพจนานุกรม ชื่อภูมิศาสตร์สากล เล่ม 1 (อักษร A-L) ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เป็นชื่อแม่น้ำ ในทวีปอเมริกาใต้ต้นน้ำเกิดจากการรวมกันของแม่น้ำสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำนาโโป แม่น้ำมาราโยน และแม่น้ำอูกายาลีในประเทศเปรู ไหลไปทางตะวันออก

/ในเขต

ในเขตประเทศบราซิลตอนเหนือ ลงสู่มหาสมุทรแอตแลนติกบริเวณเส้นศูนย์สูตร ยาวประมาณ 6,400 กิโลเมตร นับว่าเป็นช่องทางภูมิศาสตร์อื่น ๆ ที่ประชาชนโดยทั่วไปในประเทศไทยรู้จักกันแพร่หลาย จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดช่องทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 ฉบับลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2559

ส่วนคำว่า STUDIO (S) ตามพจนานุกรม Oxford River Books English-Thai Dictionary แปลว่า ห้องทำงาน สตูดิโอ ห้องแสดงละครเล็ก ห้องผลิตภาพยนตร์ บริษัทภาพยนตร์ เมื่อนำมาใช้กับสินค้า จำพวก 9 รายการสินค้า ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมสื่อดิจิทัลผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีม ภาพผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมรายการโทรทัศน์ผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมสารคดีผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมภาพยนตร์ผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมวิดีโอผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมเสียงผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมภาพยนตร์อนิเมชันผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์สำหรับถ่ายทอด ชม ส่ง ดาวน์โหลด แสดง เข้าถึงและสตรีมข้อมูลอนิเมชันผ่านเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรและส่งเรื่องราวเพื่อลงโทรทัศน์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรและส่งเรื่องราวเพื่อลงภาพยนตร์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรและส่งบทภาพยนตร์เพื่อลงโทรทัศน์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรและส่งภาพเพื่อลงโทรทัศน์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรและส่งภาพเพื่อลงภาพยนตร์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรและส่งสคริปต์เพื่อลงโทรทัศน์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรและส่งสคริปต์เพื่อลงภาพยนตร์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรและส่งสตอรี่บอร์ดเพื่อลงโทรทัศน์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับเขียน แก้ไข จัด ดัดแปลง เก็บ แชรและส่งสตอรี่บอร์ดเพื่อลงภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียงรายการบันเทิงที่ดาวน์โหลดได้

/และ

และบันทึกแล้ว สิ่งบันทึกวีดิโอรายการบันเทิงที่ดาวน์โหลดได้และบันทึกแล้ว สิ่งบันทึกภาพและเสียงรายการบันเทิงที่ดาวน์โหลดได้และบันทึกแล้ว สิ่งบันทึกภาพและเสียงที่ดาวน์โหลดได้และบันทึกแล้วเกี่ยวกับเรื่องราวที่เป็นนิยายและสารคดี สิ่งบันทึกภาพและเสียงรายการบันเทิงที่ดาวน์โหลดได้และบันทึกแล้วในรูปแบบจานแสง สิ่งบันทึกภาพและเสียงรายการบันเทิงที่ดาวน์โหลดได้และบันทึกแล้วในรูปแบบดีวีดี สิ่งบันทึกภาพและเสียงรายการบันเทิงที่ดาวน์โหลดได้และบันทึกแล้วในรูปแบบซีดี फिल्मภาพยนตร์ประเภทบันเทิงอนิเมชัน फिल्मภาพยนตร์ประเภทแอคชั่นผจญภัย फिल्मภาพยนตร์ประเภทแอคชั่นสด फिल्मภาพยนตร์ประเภทตลก फिल्मภาพยนตร์ประเภทดนตรีมิวสิคัล फिल्मภาพยนตร์ประเภทละคร फिल्मภาพยนตร์ประเภทสารคดี ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าซอฟต์แวร์ สิ่งบันทึกภาพและเสียง และฟิล์มภาพยนตร์ที่ใช้ในห้องผลิตเนื้อหาต่างๆ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น

สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำส่ง ได้แก่ หน้าเว็บไซต์ www.wikipedia.org แสดงประวัติความเป็นมาของผู้ותרณ์ หน้าเว็บไซต์ www.studios.amazon.com แสดงรายชื่อรายการโทรทัศน์และภาพยนตร์และแสดงประวัติความเป็นมาของผู้ותרณ์ หน้าเว็บไซต์ www.facebook.com/amazonstudio/ www.instagram.com/amazonstudio แสดงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ภาพถ่ายแสดงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ หน้าเว็บไซต์ www.blogone.com www.gamindose.com www.movewthai.com www.mysterytribune.com www.online-staion.net www.studiomagenta.co.th www.thaibusinessnews.com www.thisgamethailand.com www.varietyetc.com www.google.com www.geekwire.com แสดงบทความและบทวิจารณ์เกี่ยวกับธุรกิจของผู้ותרณ์ หน้าบทความและบทวิจารณ์เกี่ยวกับธุรกิจของผู้ותרณ์ที่ปรากฏเครื่องหมาย

นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงการโฆษณาและ

ข้อมูลสินค้าและบริการ ภายใต้เครื่องหมายอื่น (   ) ที่แตกต่างกันและมิใช่เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (AMAZON STUDIOS) จึงไม่เป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

/ (ฉบับที่ 2)

(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงเครื่องหมายที่จดทะเบียนไว้แล้ว และคำพิพากศาลฎีกา นั้น เห็นว่า เครื่องหมาย และคำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่น ๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกัน กับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายในต่างประเทศ นั้น เห็นว่าเป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้น ๆ ในการพิจารณา รับจดทะเบียนเครื่องหมายต่าง ๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า แต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการ ประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1373/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ คำว่า **AMAZON STUDIOS** (คำขอเลขที่ 190110761)

อะมาซอน เทคโนโลยีส, อิงค์. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำว่า **AMAZON STUDIOS** เพื่อใช้กับบริการจำพวก 38 รายการ บริการ การส่งวิดีโอตามสั่ง การส่งไฟล์เสียงและวิดีโออิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านโทรศัพท์ การส่งไฟล์มัลติมีเดียอิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านโทรศัพท์ การส่งไฟล์เสียงและวิดีโออิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเคเบิล การส่งไฟล์มัลติมีเดียอิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเคเบิล การส่งไฟล์เสียงและวิดีโออิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านอินเทอร์เน็ต การส่งไฟล์มัลติมีเดียอิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านอินเทอร์เน็ต การส่งไฟล์เสียงและวิดีโออิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก การส่งไฟล์มัลติมีเดียอิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก การถ่ายทอดและส่งคอนเทนต์เสียงและวิดีโอที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การถ่ายทอดและส่งคอนเทนต์มัลติมีเดียที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การถ่ายทอดและส่งคอนเทนต์เสียงและวิดีโอที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเครือข่ายสื่อสาร การถ่ายทอดและส่งคอนเทนต์มัลติมีเดียที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเครือข่ายสื่อสาร แพร่ภาพกระจายเสียงและวิดีโอแก่ลูกค้าที่สมัครสมาชิกเป็นหลัก แพร่ภาพกระจายเสียงสื่อมัลติมีเดียแก่ลูกค้าที่สมัครสมาชิกเป็นหลัก บริการกระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์สำหรับส่งข้อความบันเทิงระหว่างผู้ใช้คอมพิวเตอร์ส่งข้อความผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ให้เข้าถึงห้องแชทแบบโต้ตอบสำหรับส่งข้อความระหว่างผู้ใช้คอมพิวเตอร์และสมาชิก ให้เข้าถึงฟอรัมสำหรับส่งข้อความระหว่างผู้ใช้คอมพิวเตอร์และสมาชิก ให้เข้าถึงกระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์สำหรับส่งข้อความระหว่างผู้ใช้คอมพิวเตอร์และสมาชิก ให้เข้าถึงเว็บไซต์ข่าวและรีวิwbันเทิงผ่านอินเทอร์เน็ต ให้เข้าถึงบล็อกข่าวและรีวิwbันเทิงผ่านอินเทอร์เน็ต ให้เข้าถึงฐานข้อมูลข่าวและรีวิwbันเทิงผ่านออนไลน์ บริการถ่ายทอดรีวิวและข้อมูลบันเทิงผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ บริการถ่ายทอดรีวิวและข้อมูลบันเทิงผ่านเครือข่ายสื่อสาร ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190110761

/นายทะเบียน

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า เป็นเครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน ตามมาตรา 6 เพราะคำว่า amazon หมายถึง ชื่อแม่น้ำอะเมซอนในภาคเหนือของอเมริกาใต้ จึงเป็นชื่อภูมิศาสตร์ ส่วนคำว่า studio แปลว่า ห้องทำงาน ห้องทำงานช่างเขียน ห้องกระจายเสียงวิทยุ โทรทัศน์ ห้องถ่ายทำภาพยนตร์ เมื่อนำมาใช้กับบริการที่ยื่นขอจดทะเบียน นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2563

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์คำว่า **AMAZON STUDIOS** รายนี้ ตามพจนานุกรม ชื่อภูมิศาสตร์สากล เล่ม 1 (อักษร A-L) ฉบับราชบัณฑิตยสถาน คำว่า AMAZON เป็นชื่อแม่น้ำ ในทวีปอเมริกาใต้ต้นน้ำเกิดจากการรวมกันของแม่น้ำสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำนาโป แม่น้ำมาราโยญ และแม่น้ำอูกายาลีในประเทศเปรู ไหลไปทางตะวันออกในเขตประเทศบราซิลตอนเหนือ ลงสู่มหาสมุทรแอตแลนติกบริเวณเส้นศูนย์สูตร ยาวประมาณ 6,400 กิโลเมตร นับว่าเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์อื่น ๆ ที่ประชาชนโดยทั่วไปในประเทศไทยรู้จักกันแพร่หลาย จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดชื่อทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 ฉบับลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2559

ส่วนคำว่า STUDIO (S) ตามพจนานุกรม Oxford River Books English-Thai Dictionary แปลว่า ห้องทำงาน สตูดิโอ ห้องแสดงละครเล็ก ห้องผลิตภาพยนตร์ บริษัทภาพยนตร์ เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวก 38 รายการบริการ การส่งวิดีโอตามสั่ง การส่งไฟล์เสียงและวิดีโออิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านโทรทัศน์ การส่งไฟล์มัลติมีเดียอิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านโทรทัศน์ การส่งไฟล์เสียงและวิดีโออิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเคเบิล การส่งไฟล์มัลติมีเดียอิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเคเบิล การส่งไฟล์เสียงและวิดีโออิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านอินเทอร์เน็ต การส่งไฟล์มัลติมีเดียอิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านอินเทอร์เน็ต การส่งไฟล์เสียงและวิดีโออิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก การส่งไฟล์มัลติมีเดียอิเล็กทรอนิกส์ที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่าน

/เครือข่าย

เครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก การถ่ายทอดและส่งคอนเทนต์เสียงและวิดีโอที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การถ่ายทอดและส่งคอนเทนต์มัลติมีเดียที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การถ่ายทอดและส่งคอนเทนต์เสียงและวิดีโอที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเครือข่ายสื่อสาร การถ่ายทอดและส่งคอนเทนต์มัลติมีเดียที่เล่นสตรีมต่อเนื่องผ่านเครือข่ายสื่อสาร แพร่ภาพกระจายเสียงและวิดีโอแก่ลูกค้าที่สมัครสมาชิกเป็นหลัก แพร่ภาพกระจายเสียงสื่อมัลติมีเดียแก่ลูกค้าที่สมัครสมาชิกเป็นหลัก บริการกระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์สำหรับส่งข้อความบันเทิงระหว่างผู้ใช้คอมพิวเตอร์ ส่งข้อความผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้เข้าถึงห้องแชทแบบโต้ตอบสำหรับส่งข้อความระหว่างผู้ใช้คอมพิวเตอร์และสมาชิก ให้เข้าถึงฟอรัมสำหรับส่งข้อความระหว่างผู้ใช้คอมพิวเตอร์และสมาชิก ให้เข้าถึงกระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์สำหรับส่งข้อความระหว่างผู้ใช้คอมพิวเตอร์และสมาชิก ให้เข้าถึงเว็บไซต์ข่าวและรีวิwbันเทิงผ่านอินเทอร์เน็ต ให้เข้าถึงบล็อกข่าวและรีวิwbันเทิงผ่านอินเทอร์เน็ต ให้เข้าถึงฐานข้อมูลข่าวและรีวิwbันเทิงผ่านออนไลน์ บริการถ่ายทอดวีวและข้อมูลบันเทิงผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ บริการถ่ายทอดวีวและข้อมูลบันเทิงผ่านเครือข่ายสื่อสาร ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นบริการห้องสำหรับผลิตเนื้อหาต่างๆ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น

สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.wikipedia.org แสดงประวัติความเป็นมาของผู้ותרณ์ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.studios.amazon.com แสดงรายชื่อรายการโทรทัศน์และภาพยนตร์และแสดงประวัติความเป็นมาของผู้ותרณ์ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.facebook.com/amazonstudio/ www.instagram.com/amazonstudio แสดง การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ภาพถ่ายแสดงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.blogone.com www.gamindose.com www.movewthai.com www.mysterytribune.com www.online-staion.net www.studiomagenta.co.th www.thaibusinessnews.com www.thisgamethailand.com www.varietyetc.com www.google.com www.geekwire.com แสดงบทความและบทวิจารณ์เกี่ยวกับธุรกิจของผู้ותרณ์ สำเนาบทความและบทวิจารณ์เกี่ยวกับธุรกิจของผู้ותרณ์ที่ปรากฏเครื่องหมาย

นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงการโฆษณาและ

ข้อมูลสินค้าและบริการ ภายใต้เครื่องหมายอื่น (   ) ที่แตกต่างกัน

/และ

และมีใช้เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (AMAZON STUDIOS) จึงไม่เป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงเครื่องหมายที่จดทะเบียนไว้แล้ว และคำพิพากษาศาลฎีกา นั้น เห็นว่า เครื่องหมาย และคำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่น ๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายในต่างประเทศ นั้น เห็นว่าเป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้น ๆ ในการพิจารณา รับจดทะเบียนเครื่องหมายต่าง ๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า แต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1374/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ คำว่า **AMAZON STUDIOS** (คำขอเลขที่ 190110762)

อะมาซอน เทคโนโลยีส, อิงค์. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำว่า **AMAZON STUDIOS** เพื่อใช้กับบริการจำพวก 41 รายการ บริการ การจัดหาวิดีโอผ่านบันเทิงที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางโทรศัพท์ การจัดหาดนตรีที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางโทรศัพท์ การจัดหาไรต์โซว์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางโทรศัพท์ การจัดหาการแสดงสดที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางโทรศัพท์ การจัดหาสิ่งพิมพ์เผยแพร่อิเล็กทรอนิกส์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางโทรศัพท์ การจัดหาวิดีโอที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางเคเบิล การจัดหาดนตรีที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางเคเบิล การจัดหาไรต์โซว์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางเคเบิล การจัดหาการแสดงสดที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางเคเบิล การจัดหาสิ่งพิมพ์เผยแพร่อิเล็กทรอนิกส์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางเคเบิล การจัดหาวิดีโอผ่านบันเทิงที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต การจัดหาดนตรีที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต บริการด้านบันเทิงรูปแบบการหาโซว์วาไรตี้ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต การจัดหาการแสดงสดที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต การจัดหาสิ่งพิมพ์เผยแพร่อิเล็กทรอนิกส์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต การจัดหาวิดีโอที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางเครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก การจัดหาดนตรีที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางเครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก การจัดหาไรต์โซว์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางเครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก การจัดหาการแสดงสดที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางเครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก การจัดหาสิ่งพิมพ์เผยแพร่อิเล็กทรอนิกส์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ผ่านทางเครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก จัดพิมพ์นวนิยายออนไลน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ จัดพิมพ์สารคดีออนไลน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ จัดพิมพ์หนังสือการ์ตูนออนไลน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ จัดพิมพ์นิยายที่มีภาพกราฟิกส์ออนไลน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ การผลิตรายการโทรศัพท์ การผลิตภาพยนตร์ เว็บไซต์เกี่ยวกับหนังสือที่ดาวน์โหลดไม่ได้ เว็บไซต์เกี่ยวกับนิยายที่มีภาพกราฟิกส์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ เว็บไซต์เกี่ยวกับการ์ตูนที่

/ดาวน์โหลดไม่ได้

ดาวน์โหลดไม่ได้ เว็บไซต์เกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ เว็บไซต์ภาพยนตร์ เว็บไซต์การแสดงทางโทรทัศน์ เว็บไซต์ภาพกราฟิกส์ เว็บไซต์วิดีโอด้านบันเทิง การจัดและดำเนินการประกวดด้านบันเทิง ให้ข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ปัจจุบันด้านการจัดประกวดเพื่อความบันเทิง ให้ข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ปัจจุบันด้านวิดีโอเพื่อความบันเทิง ให้ข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ปัจจุบันด้านเสียงเพื่อความบันเทิง ให้ข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ปัจจุบันด้านสิ่งพิมพ์เผยแพร่และงานนำเสนอร้อยแก้วเพื่อความบันเทิง บริการเว็บไซต์วิดีโอตามสิ่งเกี่ยวกับหนังที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการเว็บไซต์วิดีโอตามสิ่งเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการเว็บไซต์วิดีโอตามสิ่งเกี่ยวกับการแสดงทางโทรทัศน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการเว็บไซต์วิดีโอตามสิ่งเกี่ยวกับตัวอย่างภาพยนตร์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการฐานข้อมูลบันเทิงออนไลน์เกี่ยวกับดนตรีออนไลน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการฐานข้อมูลบันเทิงออนไลน์เกี่ยวกับหนังออนไลน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการฐานข้อมูลบันเทิงออนไลน์เกี่ยวกับการแสดงทางโทรทัศน์ออนไลน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการฐานข้อมูลบันเทิงออนไลน์เกี่ยวกับงานนำเสนอสื่อมัลติมีเดียออนไลน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ ให้ข้อมูลด้านบันเทิง ให้ข้อมูลด้านภาพยนตร์ ให้ข้อมูลด้านการแสดงทางโทรทัศน์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190110762

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า เป็นเครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน ตามมาตรา 6 เพราะคำว่า amazon หมายถึง ชื่อแม่น้ำอะเมซอนในภาคเหนือของอเมริกาใต้ จึงเป็นชื่อภูมิศาสตร์ ส่วนคำว่า studio แปลว่า ห้องทำงาน ห้องทำงานช่างเขียน ห้องกระจายเสียงวิทยุ โทรทัศน์ ห้องถ่ายทำภาพยนตร์ เมื่อนำมาใช้กับบริการที่ยื่นขอจดทะเบียน นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2563

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์คำว่า **AMAZON STUDIOS** รายนี้ ตามพจนานุกรม ชื่อภูมิศาสตร์สากล เล่ม 1 (อักษร A-L) ฉบับราชบัณฑิตยสถาน คำว่า AMAZON เป็นชื่อแม่น้ำ ในทวีปอเมริกาใต้ต้นน้ำเกิดจากการรวมกันของแม่น้ำสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำนาโโป แม่น้ำมาราโยน และแม่น้ำอูกายาลีในประเทศเปรู ไหลไปทาง

/ตะวันออก

ตะวันออกในเขตประเทศบราซิลตอนเหนือ ลงสู่มหาสมุทรแอตแลนติกบริเวณเส้นศูนย์สูตร ยาวประมาณ 6,400 กิโลเมตร นับว่าเป็นช่องทางภูมิศาสตร์อื่น ๆ ที่ประชาชนโดยทั่วไปในประเทศไทยรู้จักกันแพร่หลาย จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดช่องทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 ฉบับลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2559

ส่วนคำว่า STUDIO (S) ตามพจนานุกรม Oxford River Books English-Thai Dictionary แปลว่า ห้องทำงาน สตูดิโอ ห้องแสดงละครเล็ก ห้องผลิตภาพยนตร์ บริษัทภาพยนตร์ เมื่อนำมาใช้กับบริการ จำพวก 41 รายการบริการ การจัดหาวิดีโอต้นฉบับเทปที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางโทรศัพท์ การจัดหาดนตรีที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางโทรศัพท์ การจัดหาวิดีโอที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางโทรศัพท์ การจัดหาการแสดงสดที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางโทรศัพท์ การจัดหาสิ่งพิมพ์เผยแพร่อิเล็กทรอนิกส์ที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางโทรศัพท์ การจัดหาวิดีโอที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางเคเบิล การจัดหาดนตรีที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางเคเบิล การจัดหาวิดีโอที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางเคเบิล การจัดหาสิ่งพิมพ์เผยแพร่อิเล็กทรอนิกส์ที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางเคเบิล การจัดหาวิดีโอต้นฉบับเทปที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต การจัดหาดนตรีที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต บริการด้านบันเทิง รูปแบบการหาซื้อวิดีโอที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต การจัดหาการแสดงสดที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต การจัดหาสิ่งพิมพ์เผยแพร่อิเล็กทรอนิกส์ที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต การจัดหาวิดีโอที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางเครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก การจัดหาดนตรีที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางเครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก การจัดหาวิดีโอที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางเครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก การจัดหาการแสดงสดที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางเครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก การจัดหาสิ่งพิมพ์เผยแพร่อิเล็กทรอนิกส์ที่ดาวนโหลดไม่ได้ผ่านทางเครือข่ายสื่อสารไร้สายทั่วโลก จัดพิมพ์นวนิยายออนไลน์ที่ดาวนโหลดไม่ได้ จัดพิมพ์สารคดีออนไลน์ที่ดาวนโหลดไม่ได้ จัดพิมพ์หนังสือการ์ตูนออนไลน์ที่ดาวนโหลดไม่ได้ จัดพิมพ์นิยายที่มีภาพกราฟิกส์ออนไลน์ที่ดาวนโหลดไม่ได้ การผลิตรายการโทรทัศน์ การผลิตภาพยนตร์ เว็บไซต์เกี่ยวกับหนังสือที่ดาวนโหลดไม่ได้ เว็บไซต์เกี่ยวกับนิยายที่มีภาพกราฟิกส์ที่ดาวนโหลดไม่ได้ เว็บไซต์เกี่ยวกับการ์ตูนที่ดาวนโหลดไม่ได้ เว็บไซต์เกี่ยวกับบทภาพยนตร์ที่ดาวนโหลดไม่ได้ เว็บไซต์ภาพยนตร์ เว็บไซต์การแสดงทางโทรทัศน์ เว็บไซต์ภาพกราฟิกส์ เว็บไซต์วิดีโอต้นฉบับเทป การจัดและดำเนินการประกวดด้านบันเทิง ให้ข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ปัจจุบันด้านการจัดประกวดเพื่อความบันเทิง ให้ข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ปัจจุบันด้านวิดีโอเพื่อความบันเทิง ให้ข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ปัจจุบันด้านเสียงเพื่อความบันเทิง ให้ข้อมูลข่าวสาร

/เหตุการณ์

เหตุการณ์ปัจจุบันด้านลิขสิทธิ์เผยแพร่และงานนำเสนอร้อยแก้วเพื่อความบันเทิง บริการเว็บไซต์วิดีโอตามสั่งเกี่ยวกับหนังที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการเว็บไซต์วิดีโอตามสั่งเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการเว็บไซต์วิดีโอตามสั่งเกี่ยวกับการแสดงทางโทรทัศน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการเว็บไซต์วิดีโอตามสั่งเกี่ยวกับตัวอย่างภาพยนตร์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการฐานข้อมูลบันเทิงออนไลน์เกี่ยวกับดนตรีออนไลน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการฐานข้อมูลบันเทิงออนไลน์เกี่ยวกับหนังสือออนไลน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการฐานข้อมูลบันเทิงออนไลน์เกี่ยวกับการแสดงทางโทรทัศน์ออนไลน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ บริการฐานข้อมูลบันเทิงออนไลน์เกี่ยวกับการแสดงทางโทรทัศน์ออนไลน์ที่ดาวน์โหลดไม่ได้ ให้ข้อมูลด้านบันเทิง ให้ข้อมูลด้านภาพยนตร์ ให้ข้อมูลด้านการแสดงทางโทรทัศน์ ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์แล้ว ย่อมเข้าใจได้ว่าบริการท้องสำหรับผลิตเนื้อหาต่างๆ นับว่าเป็นค่าที่เส่งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น

สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.wikipedia.org แสดงประวัติความเป็นมาของผู้ותרณ์ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.studios.amazon.com แสดงรายชื่อรายการโทรทัศน์และภาพยนตร์และแสดงประวัติความเป็นมาของผู้ותרณ์ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.facebook.com/amazonstudio/ www.instagram.com/amazonstudio แสดง การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ภาพถ่ายแสดงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.blogone.com www.gamindose.com www.movewthai.com www.mysterytribune.com www.online-staion.net www.studiomagenta.co.th www.thaibusinessnews.com www.thisgamethailand.com www.varietyetc.com www.google.com www.geekwire.com แสดงบทความและบทวิจารณ์เกี่ยวกับธุรกิจของผู้ותרณ์ สำเนาบทความและบทวิจารณ์เกี่ยวกับธุรกิจของผู้ותרณ์ที่ปรากฏเครื่องหมาย

    นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงการโฆษณาและ

ข้อมูลสินค้าและบริการ ภายใต้เครื่องหมายอื่น (   ) ที่แตกต่างกัน และมีใช้เครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ (AMAZON STUDIOS) จึงไม่เป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

/(ฉบับที่ 2)

(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีและผู้อุทธรณ์อ้างถึงเครื่องหมายที่จดทะเบียนไว้แล้ว และคำพิพากษาศาลฎีกา นั้น เห็นว่า เครื่องหมาย และคำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่น ๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกัน กับเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้ สำหรับกรณีและผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายในต่างประเทศ นั้น เห็นว่าเป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้น ๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่าง ๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า แต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1375/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า ตัวหนังสือและรูป (คำขอเลขที่ 170126234)

ไต่ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตัวหนังสือและรูป

 เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 25 รายการสินค้า ชุดเสื้อกางเกง รองเท้า ถุงเท้า ปรากฏตามคำขอเลขที่ 170126234

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า เป็นเครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน ตามมาตรา 6 เพราะ อักษรโรมัน M เป็นอักษรรูปแบบพิมพ์มาตรฐานธรรมดา ที่มีได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษ ส่วนเส้นแถบ 4 แถบ เป็นรูปทรงเรขาคณิตธรรมดา โดยเป็นเส้นแถบตรงเรียงกันในแนวนอนธรรมดา จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรคแรก และมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 13 กันยายน 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ตัวหนังสือและรูป รายนี้ มีภาคส่วนตัวหนังสือ M ที่มีความเด่นชัดในลักษณะที่แยกออกจากภาคส่วนรูปและใช้เป็นที่ยึดจับในเครื่องหมาย จึงเป็นส่วนหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย

/ซึ่ง

ซึ่งผู้อุทธรณ์ระบุคำอ่านว่า “เอ๋ม” ตามการเรียกขานของตัวหนังสือนั้น จึงต้องพิจารณาว่าตัวหนังสือดังกล่าว มีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่

ทั้งนี้การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้า นั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบด้วยสีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสี และกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่วไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือ เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่ได้อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้ เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้ว ก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะ

/บ่งเฉพาะ

บ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังคงจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก

ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันของผู้ותרณ์ รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือจำนวน 1 ตัว โดยระบุค่าอ่านว่า “เอ็ม” ตามการเรียกขานของตัวหนังสือดังกล่าว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่าตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวอักษรที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวอักษรโรมันที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/สำหรับ

สำหรับกรณีและผู้อุทธรณ์ได้อ้างถึงเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ที่ได้รับจดทะเบียนแล้วนั้น เห็นว่า เครื่องหมายดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ รายนี้ได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1376/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า ตัวหนังสือและรูป

(คำขอเลขที่ 170126235)

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตัวหนังสือและรูป

เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 25 รายการสินค้า ชุดเสื้อกางเกง รองเท้า ถุงเท้า ปรากฏตามคำขอเลขที่ 170126235

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า เป็นเครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน ตามมาตรา 6 เพราะ อักษรโรมัน M เป็นอักษรรูปแบบพิมพ์มาตรฐานธรรมดา ที่มีได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษ ส่วนเส้นแถบ 4 แถบ เป็นรูปทรงเรขาคณิตธรรมดา โดยเป็นเส้นแถบตรงเรียงกันในแนวนอนธรรมดา จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรคแรก และมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 13 กันยายน 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ตัวหนังสือและรูป รายนี้ มีภาคส่วนตัวหนังสือ M ที่มีความเด่นชัดในลักษณะที่แยกออกจากภาคส่วนรูปและใช้เป็นที่เรียกขานจดจำในเครื่องหมาย จึงเป็นส่วนหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญของ

/เครื่องหมาย

เครื่องหมาย ซึ่งผู้อุทธรณ์ระบุคำอ่านว่า “เอ็ม” ตามการเรียกขานของตัวหนังสือนั้น จึงต้องพิจารณาว่าตัวหนังสือดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่

ทั้งนี้การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบด้วยสีเพียงสี ใด ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสี และกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่วไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่ได้อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในดวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้ เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่ น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับ

/ดังที่ได้

ดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้น จึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตาม วรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น ซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่า จะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจาก สินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีไขเป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกัน ข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความ สับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก

ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันของผู้ותרณ์

M

รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือจำนวน 1 ตัว โดยระบุคำอ่านว่า “เอ็ม” ตามการเรียกขานของตัวหนังสือ ดังกล่าว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุ ความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมาย ได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็น ที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มีและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็น เครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะ หรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะทั่วไปมาจัดวาง เรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์

M

รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวอักษรที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะ หรือรูปแบบของตัวอักษรโรมันที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะ บ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้า ของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/สำหรับ

สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้อ้างถึงเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ที่ได้รับจดทะเบียนแล้วนั้น เห็นว่า เครื่องหมายดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ รายนี้ได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1377/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า ตัวหนังสือและรูป

(คำขอเลขที่ 180129848)

บุกตติ จีเอ็มบีเอช จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ได้ยื่นขอ

จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตัวหนังสือและรูป เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 24 รายการสินค้า ผ้าคลุมเตียง ผ้าคลุมโต๊ะ ผ้าห่มคลุมเตียงใช้ในการเดินทาง ผ้าม่านทำด้วยสิ่งทอ ผ้าเช็ดตัวใช้ในการอาบน้ำ ผ้าคลุมน้ำหนักเบาใช้เป็นผ้าคลุมเตียงหรือปูนอน ผ้าห่ม ผ้าวม ปลอกหมอน ผ้าทอ ที่รองแก้วทำด้วยผ้าใช้บนโต๊ะอาหาร ผ้าปูโต๊ะยาวแคบปูเฉพาะส่วนกลางของโต๊ะ ผ้าทอจากขนสัตว์ใช้กับสิ่งทอ ผ้าทอจากเส้นใยวิสโคสใช้กับสิ่งทอ ผ้าทอจากฝ้ายใช้กับสิ่งทอ ผ้าทอจากขนแพะใช้กับสิ่งทอ ผ้าทอจากไหมใช้กับสิ่งทอ ผ้าทอจากไนลอนใช้กับสิ่งทอ ผ้าทอจากโพลีเอสเตอร์ใช้กับสิ่งทอ ผ้าทอจากอะคริลิกใช้กับสิ่งทอ ผ้าทอจากโพลีอไมด์ใช้กับสิ่งทอ ผ้าคลุมที่นอนที่อยู่ใต้ผ้าปูที่นอน ผ้าคลุมเฟอร์นิเจอร์ทำจากสิ่งทอ ผ้าม่านใช้แขวนประดับ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180129848

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า เป็นเครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน ตามมาตรา 16 เพราะตัวหนังสือ b เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย เป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะที่แตกต่างจากตัวหนังสือทั่วไป จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559

/ผู้ขอจดทะเบียน

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 3 ธันวาคม 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของ

ผู้อุทธรณ์รูปและตัวหนังสือ **b** รายนี้ มีตัวหนังสือ b ที่มีความเด่นชัดและใช้เป็นที่เรียกขานจดจำใน เครื่องหมายนี้ จึงเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งผู้อุทธรณ์ระบุคำอ่านว่า “บี” ตามการเรียกขานของ ตัวหนังสือดังกล่าว จึงต้องพิจารณาว่าตัวหนังสือดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่

ทั้งนี้การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะ ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายการค้า นั้น จะต้อง มี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมี เจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่าง ใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือ ประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความ ว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสี และกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่าง ไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจาก กลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็น คำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือ เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมีใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่ อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะ หรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจ ในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นมาประกอบกัน จะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4)

/เท่านั้น

เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็ไม่ได้อีก ตั้งได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก

ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าของผู้ทรงณิ รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 1 ตัว โดยระบุคำอ่านว่า “บี” ตามการเรียกขานของตัวหนังสือดังกล่าว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่าตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์

รายนี้ แม้ลายเส้นของตัวหนังสือจะมีลักษณะโค้งมนกว่าตัวหนังสือทั่วไป ตามที่ผู้ותרณ์กล่าวอ้าง ก็ตามแต่ลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือดังกล่าวยังไม่ถือว่าแตกต่างอย่างเด่นชัดไปจากตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่าตัวหนังสือ b มาจากชื่อส่วนหนึ่งของบริษัทผู้ותרณ์ (Bugatti GmbH) ก็ตาม แต่หากผู้ותרณ์มุ่งจะรับความคุ้มครองด้วยการจดทะเบียนตามกฎหมายแล้วผู้ותרณ์จะต้องประดิษฐ์ตัวหนังสือให้มีลักษณะหรือรูปแบบแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันโดยทั่วไป เมื่อตัวหนังสือภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์เป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นดังกล่าวข้างต้นแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะรับจดทะเบียนได้ตามกฎหมาย

สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงหลักฐานการใช้ การโฆษณา สินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ ผ่านทางเว็บไซต์ www.bugatti-shoes.ch www.bugatti-fashion.com www.atverts.ie www.myntra.com www.emmasgallery.com www.footway.co.uk นั้น เห็นว่า เป็นเพียงหลักฐานแสดงการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าของผู้ותרณ์ โดยไม่ปรากฏระยะเวลาการโฆษณาอย่างต่อเนื่อง จึงยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ตามที่ขอจดทะเบียนไว้ ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันพอสมควรจนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้านี้แตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้ותרณ์ได้อ้างถึงคำพิพากษาศาลฎีกา และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า และเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้แล้วนั้น เห็นว่า เครื่องหมายการค้า คำพิพากษา และคำวินิจฉัยดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์รายนี้ สำหรับกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายนี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาเอกสารแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า การรับจดทะเบียนดังกล่าวเป็นเรื่อง

/ของกฎหมาย

ของกฎหมาย หลักเกณฑ์และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้ต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า แต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1378/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า รูปและตัวหนังสือ (คำขอเลขที่ 190113008)

ฮาวา สไลดิง โซลูชันส์ เอจี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสมาพันธรัฐสวิส ได้ยื่นขอ

จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารูปและตัวหนังสือ เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 6 รายการสินค้า บานพับ ประตูทำด้วยโลหะ บานพับหน้าต่างทำด้วยโลหะ วงกบประตูทำด้วยโลหะ วงกบหน้าต่างทำด้วยโลหะ มือจับ ประตูทำด้วยโลหะ มือจับหน้าต่างทำด้วยโลหะ แล็บโลหะใช้กับประตูบานเลื่อน แล็บโลหะใช้กับหน้าต่างบานเลื่อน ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190113008

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน ตามมาตรา 6 เนื่องจาก สาระสำคัญของเครื่องหมาย คือ อักษรโรมัน H เป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รูปและ

ตัวหนังสือ รายนี้ มีภาคส่วนตัวหนังสือ H ที่มีความเด่นชัดและใช้เป็นที่ยกขานจดจำในเครื่องหมายนี้ จึงเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งเป็นตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมัน จึงต้องพิจารณาตัวหนังสือดังกล่าวว่ามีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่

ทั้งนี้การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสี และกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือได้ว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือได้ว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้ เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือได้ว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้ว

/ก็ไม่น่าจะ

ก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น หนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก

ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 1 ตัว ระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า เอช ตามการเรียกขานอักษรโรมัน จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่าตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

/ซึ่ง

ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์

รายนี้ แม้ตัวหนังสือตัว H จะมีปลายด้านล่างซ้ายที่ตัดเฉียงออก ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างก็ตาม แต่ลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือดังกล่าวก็ยังไม่ถือว่ามีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่ชอบที่จะรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณาจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้ต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงคำพิพากษาฎีกา คำวินิจฉัยคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า และเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว นั้น เห็นว่า คำพิพากษา คำวินิจฉัย และเครื่องหมายการค้าดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่น ๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1379/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ ตัวหนังสือและคำว่า **AC Health** (คำขอเลขที่ 190116955)

อะยาลา คอร์ปอเรชั่น จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการตัวหนังสือและคำว่า **AC Health** เพื่อใช้กับบริการจำพวก 35 รายการ บริการ จัดการด้านธุรกิจ บริหารธุรกิจ และจำพวก 44 รายการบริการ บริการทางการแพทย์ ให้ความช่วยเหลือด้านการดูแลสุขภาพ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190116955

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เนื่องจาก สาระสำคัญของเครื่องหมายคือคำว่า Health แปลว่า สุขภาพ หรือสภาพร่างกาย เมื่อนำมาใช้กับบริการตามที่ยื่นขอจดทะเบียน นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2563

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ตัวหนังสือและคำว่า **AC Health** รายนี้ มีส่วนคำว่า Health เป็นส่วนหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งตามพจนานุกรม Oxford River Books English – Thai Dictionary แปลว่า สุขภาพ การมีสุขภาพดี เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวก 44 รายการบริการ บริการทางการแพทย์ ให้ความช่วยเหลือด้านการดูแลสุขภาพ ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายบริการของ

/ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์แล้วยอมเข้าใจได้ว่าเป็นบริการเกี่ยวกับสุขภาพหรือเกี่ยวกับการมีสุขภาพดี นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น

สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาภาพถ่ายหน้าเว็บไซต์ <https://www.achealth.com> แสดงแผนผังผู้บริหารและที่อยู่บริษัท สำเนาภาพถ่ายหน้าเว็บไซต์ <https://en.wikipedia.org> แสดงประวัติบริษัท สำเนาภาพถ่ายหน้าเว็บไซต์ <https://www.achealth.com> แสดงการโฆษณาสินค้าและข้อมูลบริษัท นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเพียงเอกสารแสดงการโฆษณาประชาสัมพันธ์และข้อมูลประวัติบริษัทของผู้อุทธรณ์เท่านั้น จึงยังไม่เพียงพอที่จะนำสืบให้เชื่อได้ว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้มีการให้บริการ เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันพอสมควรจนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการนี้ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1380/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ รูปและคำว่า (คำขอเลขที่ 180128082)

บริษัท เซ็นทรัล เรสตอรองส์ กรุ๊ป จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ได้ยื่นขอ
 จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการรูปและคำว่า เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 32
 รายการสินค้า น้ำดื่ม และบริการจำพวก 43 รายการบริการ บริการจัดจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ปรากฏ
 ตามคำขอเลขที่ 180128082

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตาม
 มาตรา 6 เนื่องจาก สำคัญสำคัญของเครื่องหมายคือ คำว่า Suki แปลว่า ชื่ออาหารประเภทหนึ่ง คำว่า House
 แปลว่า บ้าน โรงเรียน เมื่อนำมาใช้กับสินค้าและบริการตามที่ยื่นขอจดทะเบียน นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะ
 หรือคุณสมบัติของสินค้าและบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่ง
 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
 ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 1
 พฤศจิกายน 2562

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รูปและคำว่า รายนี้ มีภาคส่วนคำว่า Suki House เป็นส่วนหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งคำว่า SUKI อ่านว่า สุกี้ เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวก 43 รายการบริการ บริการจัดจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม สาธารณชนโดยทั่วไปย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นคำที่เขียนขึ้นจากคำในภาษาญี่ปุ่นคำว่า sukiyaki ซึ่งตามพจนานุกรม ญี่ปุ่น-ไทย โดย ดร.โฆษิต อารีธา คำว่า sukiyaki แปลว่า สุกี๊ยกี้ เนื้อกระทะ และตามพจนานุกรม Oxford Advanced Learner's Dictionary International Student's Edition คำว่า House หมายถึง “a restaurant (ร้านอาหาร)” รวมกันสื่อความหมายได้ว่า ร้านสุกี้ยากี้หรือร้านเนื้อกระทะ เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวก 43 รายการบริการ บริการจัดจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นบริการร้านสุกี้ยากี้หรือร้านเนื้อกระทะ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงไม่ชอบที่จะรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับกรณีนี้ที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงคำพิพากษาศาลฎีกาและเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว นั้น เห็นว่า คำพิพากษาและเครื่องหมายการค้าดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่น ๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธรของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1381/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ คำและตัวเลข CENTURY 21 (คำขอเลขที่ 180113048)

เซ็นจูรี ทะเว็นตีวัน เรียล เอสเตท แอลแอลซี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำและตัวเลข CENTURY 21 เพื่อใช้กับบริการจำพวก 35 รายการบริการ การโฆษณาเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ จัดการตลาดเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ตัวกลางในการจับคู่ทางธุรกิจด้านการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์โดยผู้เชี่ยวชาญ จัดเตรียมและดำเนินการจัดแสดงบ้านและอสังหาริมทรัพย์เพื่อส่งเสริมการขายและการโฆษณา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดตั้งและดำเนินธุรกิจ นายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ จำพวก 36 รายการบริการ ประกันภัย บริการด้านการเงิน บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา สำรวจอสังหาริมทรัพย์ นายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ให้ข้อมูลทางการเงินแก่ธุรกิจนายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ รวบรวมและจัดหาข้อมูลการประกันภัยที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์เพื่อผู้อื่น บริการการจัดการอสังหาริมทรัพย์ บริการตัวแทนจัดการอสังหาริมทรัพย์ ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ การประเมินราคาและตีมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ ให้เช่าที่อยู่อาศัย ให้ข้อมูลในด้านอสังหาริมทรัพย์โดยการเชื่อมโยงเว็บไซต์ไปยังเว็บไซต์อื่นๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ บริการการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ บริการดูแลผลประโยชน์อสังหาริมทรัพย์โดยระบบเอสโครว์ (Escrow) ให้เช่าบ้านและอสังหาริมทรัพย์ จัดเตรียมรายชื่อและข้อมูลอสังหาริมทรัพย์เพื่อการเช่าและการซื้อขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต ให้ข้อมูลในด้านอสังหาริมทรัพย์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต จัดการขายบ้านและที่ดิน จัดหาอสังหาริมทรัพย์สำหรับผู้ซื้อในอนาคต รวบรวมและจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180113048

/นายทะเบียน

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เนื่องจาก คำว่า Century 21 รวมกันแปลว่า ศตวรรษที่ 21 นับว่าเป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไป อันไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการทราบและเข้าใจได้ว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการนี้แตกต่างไปจากบริการอื่น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 16 กันยายน 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์คำและตัวเลข CENTURY 21 รายนี้ ซึ่งตามพจนานุกรม Oxford River Book English-Thai Dictionary คำว่า CENTURY แปลว่า ศตวรรษ เมื่อนำมาใช้ประกอบกับตัวเลข 21 รวมกันสื่อความหมายได้ว่า ศตวรรษ 21 จึงเป็นคำที่บุคคลหรือผู้ประกอบการทั่วไปก็อาจนำมาใช้กับบริการต่างๆ ได้ มิใช่เฉพาะรายการบริการของผู้อุทธรณ์เท่านั้น ดังนั้น คำดังกล่าวจึงไม่สามารถใช้แยกแยะความแตกต่างระหว่างบริการของบุคคลอื่นได้ นับว่าเป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไป อันไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์นั้นแตกต่างไปจากบริการอื่น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่งเพื่อพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 นั้น เห็นว่า เมื่อเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ คำดังกล่าวเป็นคำที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันดังที่วินิจฉัยไว้แล้ว เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงมิใช่กรณีที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ที่อาจพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้างต้นได้ ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยเอกสารหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่งเพื่อพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงคำพิพากษาศาลฎีกา คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า และเครื่องหมายอื่นของผู้อุทธรณ์ นั้น เห็นว่า คำพิพากษา คำวินิจฉัย และ เครื่องหมายดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการ
ประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1382/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ รูป ตัวเลข และคำว่า CENTURY 21 (คำขอเลขที่ 180113050)

เซ็นจูรี ทะเว็นตีวัน เรียล เอสเตท แอลแอลซี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการรูป ตัวเลข และคำว่า เพื่อใช้กับบริการจำพวก 35 รายการบริการ บริการโฆษณาเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ จัดการตลาดเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ตัวกลางในการจับคู่ทางธุรกิจด้านการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์โดยผู้เชี่ยวชาญ จัดเตรียมและดำเนินการจัดแสดงบ้านและอสังหาริมทรัพย์เพื่อส่งเสริมการขายและการโฆษณา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดตั้งและดำเนินธุรกิจนายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ จำพวก 36 รายการบริการ ประกันภัย บริการด้านการเงิน บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา สำรวจอสังหาริมทรัพย์ นายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ให้ข้อมูลทางการเงินแก่ธุรกิจนายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ รวบรวมและจัดหาข้อมูลการประกันภัยที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์เพื่อผู้อื่น บริการการจัดการอสังหาริมทรัพย์ บริการตัวแทนจัดการอสังหาริมทรัพย์ ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ การประเมินราคาและตีมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ ให้เช่าที่อยู่อาศัย ให้ข้อมูลในด้านอสังหาริมทรัพย์โดยการเชื่อมโยงเว็บไซต์ไปยังเว็บไซต์อื่นๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ บริการการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ บริการดูแลผลประโยชน์อสังหาริมทรัพย์โดยระบบเอสโครว์ (Escrow) ให้เช่าบ้านและอสังหาริมทรัพย์ จัดเตรียมรายชื่อและข้อมูลอสังหาริมทรัพย์เพื่อการเช่าและการซื้อขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต ให้ข้อมูลในด้านอสังหาริมทรัพย์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต จัดการขายบ้านและที่ดิน จัดหาอสังหาริมทรัพย์สำหรับผู้ซื้อในอนาคต รวบรวมและจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180113050

/นายทะเบียน

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน ตามมาตรา 6 เนื่องจาก ตัวเลขอารบิก 21 เป็นตัวเลขที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น ส่วนคำว่า Century 21 รวมกัน แปลว่า ศตวรรษที่ 21 นับว่าเป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไป อันไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการทราบ และเข้าใจได้ว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการนี้แตกต่างไปจากบริการอื่น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก และวรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 16 กันยายน 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รูป ตัวเลข และคำว่า ⁽²¹⁾ รายนี้ มีภาคส่วนตัวเลข 21 และคำว่า CENTURY 21 เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งภาคส่วนตัวเลข 21 เป็นตัวเลขอารบิก จึงต้องพิจารณาว่าตัวเลขดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่

ทั้งนี้การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายการค้า นั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบด้วยสีเพียงสี ๑ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสี และกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือหรือตัวเลขก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตาม

/มาตรา 7

มาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวเลขนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวเลขที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตบพบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวเลขที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้นย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวเลขนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวเลขนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวเลขหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวเลขหลายๆ ตัว ที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวเลขยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้บริการนั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก

ซึ่งกรณีเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์รูป ตัวเลข และคำว่า ⁽²¹⁾ ประกอบด้วยตัวเลขอารบิกจำนวน 21 จึงต้องพิจารณาว่าตัวเลขมีลักษณะเป็นตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวเลข” หมายถึง สัญลักษณ์ที่ใช้แทนจำนวนจริง และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวเลขเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่ว ๆ ไป

/การที่

การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ ให้ความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวเลขในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวเลขที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ ²¹ รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวเลขที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวเลขที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559

ส่วนคำว่า CENTURY 21 ซึ่งตามพจนานุกรม Oxford River Book English-Thai Dictionary คำว่า CENTURY แปลว่า ศตวรรษ เมื่อนำมาใช้ประกอบกับตัวเลข 21 รวมกันสื่อความหมายได้ว่า ศตวรรษ 21 จึงเป็นคำที่บุคคลหรือผู้ประกอบการทั่วไปก็อาจนำมาใช้กับบริการต่างๆ ได้ มิใช่เฉพาะรายการบริการของผู้ותרณ์เท่านั้น ดังนั้น คำดังกล่าวจึงไม่สามารถใช้แยกแยะความแตกต่างระหว่างบริการของบุคคลอื่นได้ นับว่าเป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไป อันไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่า บริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์นั้นแตกต่างไปจากบริการอื่น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ จึงไม่ชอบที่จะรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น

สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาแสดงรายละเอียดประวัติความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของบริษัทผู้ותרณ์ สำเนาเอกสารแสดงการโฆษณาประชาสัมพันธ์เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ สำเนาภาพแสดงการออกบูธนิทรรศการแสดงงานบริการภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ และ สำเนาเอกสารแสดงหน้า facebook page ของผู้ותרณ์ นั้น เห็นว่าหลักฐานดังกล่าวเป็นหลักฐานที่แสดงถึงการโฆษณาประชาสัมพันธ์กิจการและบริการภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์และหลักฐานที่แสดงถึงการใช้เครื่องหมายบริการตามที่ยื่นขอจดทะเบียนนั้นเป็นหลักฐานที่ไม่ปรากฏระยะเวลาการโฆษณาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับเอกสารสำเนาใบอินวอยซ์ ใบแจ้งหนี้ ใบเสร็จรับเงิน และใบสำคัญจ่ายเงินที่ผู้ותרณ์ได้มีการนำส่งเพียง 4 แผ่น เท่านั้น จึงยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ตามที่ขอจดทะเบียนไว้ ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาานพอสมควรจนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

/เครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงคำพิพากษาศาลฎีกา คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า และเครื่องหมายอื่นของผู้อุทธรณ์ นั้น เห็นว่า คำพิพากษา คำวินิจฉัย และเครื่องหมายดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1383/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ รูปและเลขอารบิก ๒๑ (คำขอเลขที่ 180113049)

เซ็นจูรี ทะเว็นตีวัน เรียล เอสเตท แอลแอลซี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการรูปและเลขอารบิก ๒๑ เพื่อใช้กับบริการจำพวก 35 รายการบริการ บริการโฆษณาเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ จัดการตลาดเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ตัวกลางในการจับคู่ทางธุรกิจด้านการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์โดยผู้เชี่ยวชาญ จัดเตรียมและดำเนินการจัดแสดงบ้านและอสังหาริมทรัพย์เพื่อส่งเสริมการขายและการโฆษณา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดตั้งและดำเนินธุรกิจนายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ และจำพวก 36 รายการบริการ ประกันภัย บริการด้านการเงิน บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา สำรวจอสังหาริมทรัพย์ นายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ให้ข้อมูลทางการเงินแก่ธุรกิจนายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ รวบรวมและจัดหาข้อมูลการประกันภัยที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์เพื่อผู้อื่น บริการการจัดการอสังหาริมทรัพย์ บริการตัวแทนจัดการอสังหาริมทรัพย์ ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ การประเมินราคาและตีมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ ให้เช่าที่อยู่อาศัย ให้ข้อมูลในด้านอสังหาริมทรัพย์โดยการเชื่อมโยงเว็บไซต์ไปยังเว็บไซต์อื่น ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ บริการการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ บริการดูแลผลประโยชน์อสังหาริมทรัพย์โดยระบบเอสโครว์ (Escrow) ให้เช่าบ้านและอสังหาริมทรัพย์ จัดเตรียมรายชื่อและข้อมูลอสังหาริมทรัพย์เพื่อการเช่าและการซื้อขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต ให้ข้อมูลในด้านอสังหาริมทรัพย์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต จัดการขายบ้านและที่ดิน จัดหาอสังหาริมทรัพย์สำหรับผู้ซื้อในอนาคต รวบรวมและจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180113049

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะ เลขอารบิก 21 เป็นตัวเลขธรรมดาที่มีได้ประติษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษ ถือว่าเป็นตัวเลขที่มีได้ประติษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

/ผู้จดทะเบียน

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 16 กันยายน 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รูปและเลขอารบิก ๒1 รายนี้ ภาคส่วนเลขอารบิก 21 เป็นส่วนหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งเป็นตัวเลขที่เป็นเลขอารบิก จึงต้องพิจารณาว่าตัวเลขดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่

ทั้งนี้การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสี และกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่าการกลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่วไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวเลขนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวเลขที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในดับบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจ

/ตีความ

ตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวเลขที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวเลขนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวเลขนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่ทราบว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวเลขหลายตัวและอีกทั้งยังมีไม่ใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวเลขหลายๆ ตัว ที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวเลขยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้บริการนั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก

ซึ่งกรณีเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์รูปและเลขอารบิก ๒๑ รายนี้ ประกอบด้วยตัวเลขอารบิกจำนวน 21 จึงต้องพิจารณาว่าตัวเลขมีลักษณะเป็นตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวเลข” หมายถึง สัญลักษณ์ที่ใช้แทนจำนวนจริง และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวเลขเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวเลขในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวเลขที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ ๒๑ รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวเลขที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวเลขที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559

/เมื่อ

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงไม่ชอบที่จะรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาแสดงรายละเอียดประวัติความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของบริษัทผู้อุทธรณ์ สำเนาเอกสารแสดงการโฆษณาประชาสัมพันธ์เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ สำเนาภาพแสดงการออกบูธนิทรรศการแสดงงานบริการภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ และ สำเนาเอกสารแสดงหน้า facebook page ของผู้อุทธรณ์ นั้น เห็นว่าหลักฐานดังกล่าวเป็นหลักฐานที่แสดงถึงการโฆษณาประชาสัมพันธ์กิจการและบริการภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์และหลักฐานที่แสดงถึงการใช้เครื่องหมายบริการตามที่ยื่นขอจดทะเบียนนั้นเป็นหลักฐานที่ไม่ปรากฏระยะเวลาการโฆษณาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับเอกสารสำเนาใบอินวอยซ์ ใบแจ้งหนี้ ใบเสร็จรับเงิน และใบสำคัญจ่ายเงินที่ผู้อุทธรณ์ได้มีการนำส่งเพียง 4 แผ่น เท่านั้น จึงยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ตามที่ขอจดทะเบียนไว้ ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานพอสมควรจนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงคำพิพากษาศาลฎีกา คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า และเครื่องหมายอื่นของผู้อุทธรณ์ นั้น เห็นว่า คำพิพากษา คำวินิจฉัย และเครื่องหมายดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1384/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ คำว่า **PURPLE.** (คำขอเลขที่ 200126740)

เอ็นซีซอฟต์แวร์ คอร์ปอเรชั่น จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการคำว่า **PURPLE.** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า โบรชัวร์อิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับเกมที่สามารถดาวน์โหลดได้ คู่มือที่ใช้กับไอเทมในเกมที่สามารถดาวน์โหลดได้ ไฟล์เพลงที่สามารถดาวน์โหลดได้ ซอฟต์แวร์สำหรับส่งข้อความแบบทันทีที่สามารถดาวน์โหลดได้ โบรชัวร์อิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถดาวน์โหลดได้ ซอฟต์แวร์เกมบนโทรศัพท์มือถือที่สามารถดาวน์โหลดได้ โปรแกรมเกมคอมพิวเตอร์เชิงโต้ตอบ เครื่องถ่ายภาพต่อระบบดิจิทัล ดิสก์วีดีโอเกม ฟิล์มสไลด์ เครื่องประมวลผลข้อมูลแบบเรียลไทม์ โปรแกรมเกมคอมพิวเตอร์มีลตีมิตีเยิงโต้ตอบ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับเชื่อมต่อไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์จากระยะไกล โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับเชื่อมต่อไปยังเครือข่ายคอมพิวเตอร์จากระยะไกล เครื่องรับสัญญาณวิทยุใช้กับรีโมทคอนโทรล คู่มืออิเล็กทรอนิกส์ ซอฟต์แวร์เกมคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับค้นหาคอนเทนต์จากเครื่องคอมพิวเตอร์จากระยะไกล โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับค้นหาคอนเทนต์จากเครือข่ายคอมพิวเตอร์จากระยะไกล ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับปรับข้อมูลให้ตรงกันระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดพกพาและเครื่องแม่ข่ายคอมพิวเตอร์ และบริการจำพวก 38 รายการบริการ บริการส่งวีดีโอตามคำขอของผู้รับชม บริการเข้าถึงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลก บริการเข้าถึงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เน็ตแคสต์หรือบริการถ่ายทอดข้อมูลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลก บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางออนไลน์เพื่อโต้ตอบแบบเรียลไทม์กับผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์ ให้บริการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลระบบดิจิทัลให้ผู้ใช้งานเข้าถึงแพลตฟอร์มบนอินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือ ให้ผู้ใช้งานหลายรายเข้าถึงข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ให้ผู้ใช้งานหลายรายเข้าถึงข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตผ่านทางอินเทอร์เน็ต ให้บริการเข้าถึงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกผ่านทาง

/อุทธรณ์มือถือ

อุปกรณ์มือถือ ให้เข้าถึงการสนทนาผ่านไลน์ (ไลน์แชท) บนอินเทอร์เน็ต ให้เข้าถึงห้องสนทนา (แชทรูม) บนอินเทอร์เน็ต ให้เข้าถึงการประชุมแสดงความคิดเห็น (ฟอรัม) บนอินเทอร์เน็ต ให้เข้าถึงการสนทนาผ่านไลน์ (ไลน์แชท) บนอินเทอร์เน็ตผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ให้เข้าถึงห้องสนทนา (แชทรูม) บนอินเทอร์เน็ตผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ให้เข้าถึงการประชุมแสดงความคิดเห็น (ฟอรัม) บนอินเทอร์เน็ตผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ส่งผ่านซอฟต์แวร์ด้านความบันเทิงเชิงโต้ตอบ บริการสื่อบนมือถือในรูปแบบการส่งมีเดียคอนเทนต์ด้านความบันเทิงทางอิเล็กทรอนิกส์ บริการถ่ายทอดข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะเกมออนไลน์ ส่งผ่านเสียงผ่านดาวเทียม ส่งผ่านรูปภาพผ่านดาวเทียม ส่งผ่านเสียงผ่านเครือข่ายมัลติมีเดียเชิงโต้ตอบ ส่งผ่านรูปภาพผ่านเครือข่ายมัลติมีเดียเชิงโต้ตอบ ให้ผู้ใช้งานเข้าถึงแพลตฟอร์มบนอินเทอร์เน็ต ให้เข้าถึงเนื้อหาบนมือถือผ่านทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำพวก 41 รายการบริการ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกมอาร์เคด ให้บริการเกมในรูปแบบแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือที่สามารถดาวน์โหลดได้ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกม แจกจ่ายตัวแสดงในเกม จัดนิทรรศการเกี่ยวกับการแข่งขันทางด้านวัฒนธรรม ดำเนินการด้านนิทรรศการเกี่ยวกับการแข่งขันทางวัฒนธรรม จัดนิทรรศการเกี่ยวกับการแข่งขันทางวิทยาศาสตร์ ดำเนินการด้านนิทรรศการเกี่ยวกับการแข่งขันทางวิทยาศาสตร์ บริการเกมอิเล็กทรอนิกส์ที่จัดให้ผ่านทางเครือข่ายการสื่อสารทั่วโลก การถ่ายทำด้วยระบบดิจิทัล บริการเกมในรูปแบบแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือที่สามารถดาวน์โหลดได้ ให้บริการสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ทางออนไลน์ที่ไม่สามารถดาวน์โหลดได้บนอุปกรณ์มือถือ บริการเกมอิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ บริการเกมออนไลน์ผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ จัดทำรายงานด้วยรูปถ่าย บริการเกมที่จัดให้ทางออนไลน์จากเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแสดงในเกมออนไลน์ ให้บริการวิดีโอเกมทางออนไลน์ ให้บริการเกมดนตรีทางออนไลน์ ให้บริการเกมคอนเทนต์ทางออนไลน์ ให้บริการเกมคอมพิวเตอร์ทางออนไลน์ ให้บริการสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ทางออนไลน์ที่ไม่สามารถดาวน์โหลดได้ บริการเกมที่จัดให้ทางออนไลน์จากเครือข่ายคอมพิวเตอร์ บริการเกมที่จัดให้ทางออนไลน์จากเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ และจำพวก 42 รายการบริการ วิจัยซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์แบบสามมิติ พัฒนาซอฟต์แวร์เกม ออกแบบตัวแสดงในเกม พัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการแปลงข้อมูลจากโปรโตคอลที่ต่างกัน พัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการแปลงข้อมูลไปยังโปรโตคอลที่ต่างกัน พัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการแปลงมัลติมีเดียคอนเทนต์จากโปรโตคอลที่ต่างกัน พัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการแปลงมัลติมีเดียคอนเทนต์ไปยังโปรโตคอลที่ต่างกัน การแปลงดิจิทัลคอนเทนต์แบบหลายแพลตฟอร์มไปสู่ดิจิทัลคอนเทนต์ในรูปแบบอื่น บริการแม่ข่ายมัลติมีเดียคอนเทนต์ด้านความบันเทิง พัฒนาซอฟต์แวร์วิดีโอเกม ให้บริการซอฟต์แวร์แอปพลิเคชันคอมพิวเตอร์ในการสับเปลี่ยนระหว่างระบบปฏิบัติการที่แตกต่างกัน ให้บริการซอฟต์แวร์แอปพลิเคชันคอมพิวเตอร์ในการสื่อสารระหว่างระบบปฏิบัติการที่แตกต่างกัน บริการให้ใช้แพลตฟอร์มคอมพิวเตอร์ผ่าน

/ระบบ

ระบบอินเทอร์เน็ต พัฒนาซอฟต์แวร์มีลติมีเดียเชิงโต้ตอบ ออกแบบตัวแสดงในรูปแบบภาพเคลื่อนไหว แอนิเมชัน ออกแบบเกมออนไลน์ ออกแบบตัวแสดงในเกมออนไลน์ บำรุงรักษาเว็บไซต์ที่ใช้ให้บริการสิ่งพิมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ทางออนไลน์ บำรุงรักษาเว็บไซต์ที่ใช้ในการขายสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ทางออนไลน์ การจัดการ เซิร์ฟเวอร์จากระยะไกล ออกแบบซอฟต์แวร์เกมคอมพิวเตอร์ ทำซ้ำซอฟต์แวร์เกมคอมพิวเตอร์ บำรุงรักษา ซอฟต์แวร์เกมคอมพิวเตอร์ พัฒนาฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ที่ใช้กับเกมคอมพิวเตอร์ เขียนโปรแกรมเกม คอมพิวเตอร์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 200126740

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตาม มาตรา 6 เพราะ คำว่า PURPLE แปลว่า สีม่วง เป็นคำที่ใช้กันทั่วไป จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2564

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของ ผู้อุทธรณ์คำว่า **PURPLE**. รายนี้ มีภาคส่วนคำว่า PURPLE เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งตาม พจนานุกรม Oxford River Books English-Thai Dictionary แปลว่า สีม่วง ซึ่งคำดังกล่าวบุคคลหรือ ผู้ประกอบการทั่วไปก็อาจนำมาใช้กับสินค้าและบริการต่าง ๆ ได้ นับว่าเป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไป อันไม่มี ลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าและบริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าและบริการที่ใช้เครื่องหมาย นี้ของผู้อุทธรณ์แตกต่างไปจากสินค้าและบริการอื่น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าและ เครื่องหมายบริการของของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น

สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงคำพิพากษาศาลฎีกา และคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดี ชำนาญพิเศษนั้น เห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่น ๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกัน กับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ของผู้อุทธรณ์รายนี้

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการ
ประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1385/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ ตัวหนังสือและคำว่า **NC PURPLE** (คำขอเลขที่ 200126739)

เอ็นซีฮอเพท์ คอร์ปอเรชั่น จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการตัวหนังสือและคำว่า **NC PURPLE** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า โพรซัวร์อิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับเกมที่สามารถดาวน์โหลดได้ คุปองที่ใช้กับไอเทมในเกมที่สามารถดาวน์โหลดได้ ไฟล์เพลงที่สามารถดาวน์โหลดได้ ซอฟต์แวร์สำหรับส่งข้อความแบบทันทีที่สามารถดาวน์โหลดได้ โพรซัวร์อิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถดาวน์โหลดได้ ซอฟต์แวร์เกมบนโทรศัพท์มือถือที่สามารถดาวน์โหลดได้ โปรแกรมเกมคอมพิวเตอร์เชิงโต้ตอบ เครื่องถ่ายทอดสีระบบดิจิทัล ตลับวีดีโอเกม फिल्मสไลด์ เครื่องประมวลผลข้อมูลแบบเรียลไทม์ โปรแกรมเกมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเชิงโต้ตอบ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับเชื่อมต่อไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์จากระยะไกล โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับเชื่อมต่อไปยังเครือข่ายคอมพิวเตอร์จากระยะไกล เครื่องรับสัญญาณวิทยุใช้กับรีโมทคอนโทรล คุปองอิเล็กทรอนิกส์ ซอฟต์แวร์เกมคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับค้นหาคอนเทนต์จากเครื่องคอมพิวเตอร์จากระยะไกล โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับค้นหาคอนเทนต์จากเครือข่ายคอมพิวเตอร์จากระยะไกล ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับปรับข้อมูลให้ตรงกันระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดพกพาและเครื่องแม่ข่ายคอมพิวเตอร์ และบริการจำพวก 38 รายการบริการ บริการส่งวีดีโอตามคำขอของผู้รับชม บริการเข้าถึงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลก บริการเข้าถึงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เน็ตแคสต์ติ้งหรือบริการถ่ายทอดข้อมูลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลก บริการส่งอำนวยความสะดวกทางออนไลน์เพื่อโต้ตอบแบบเรียลไทม์กับผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์ ให้บริการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลระบบดิจิทัลให้ผู้ใช้งานเข้าถึงแพลตฟอร์มบนอินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือ ให้ผู้ใช้งานหลายรายเข้าถึงข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ให้ผู้ใช้งานหลายรายเข้าถึงข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตผ่านทางอินเทอร์เน็ต ให้บริการเข้าถึง

/เครือข่าย

เครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกผ่านทางอุปกรณ์มือถือ ให้เข้าถึงการสนทนาผ่านไลน์ (ไลน์แชท) บนอินเทอร์เน็ต ให้เข้าถึงห้องสนทนา (แชทรูม) บนอินเทอร์เน็ต ให้เข้าถึงการประชุมแสดงความคิดเห็น (ฟอรัม) บนอินเทอร์เน็ต ให้เข้าถึงการสนทนาผ่านไลน์ (ไลน์แชท) บนอินเทอร์เน็ตผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ให้เข้าถึงห้องสนทนา (แชทรูม) บนอินเทอร์เน็ตผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ให้เข้าถึงการประชุมแสดงความคิดเห็น (ฟอรัม) บนอินเทอร์เน็ตผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ส่งผ่านซอฟต์แวร์ด้านความบันเทิงเชิงโต้ตอบ บริการสื่อบนมือถือในรูปแบบการส่งมีเดียคอนเทนต์ด้านความบันเทิงทางอิเล็กทรอนิกส์ บริการถ่ายทอดข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะเกมออนไลน์ ส่งผ่านเสียงผ่านดาวเทียม ส่งผ่านรูปภาพผ่านดาวเทียม ส่งผ่านเสียงผ่านเครือข่ายมัลติมีเดียเชิงโต้ตอบ ส่งผ่านรูปภาพผ่านเครือข่ายมัลติมีเดียเชิงโต้ตอบ ให้ผู้ใช้งานเข้าถึงแพลตฟอร์มบนอินเทอร์เน็ต ให้เข้าถึงเนื้อหาบนมือถือผ่านทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำพวก 41 รายการบริการ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกมอาร์เคด ให้บริการเกมในรูปแบบแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือที่สามารถดาวน์โหลดได้ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกม แจกจ่ายตัวแสดงในเกม จัดนิทรรศการเกี่ยวกับการแข่งขันทางด้านวัฒนธรรม ดำเนินการด้านนิทรรศการเกี่ยวกับการแข่งขันทางวัฒนธรรม จัดนิทรรศการเกี่ยวกับการแข่งขันทางวิทยาศาสตร์ ดำเนินการด้านนิทรรศการเกี่ยวกับการแข่งขันทางวิทยาศาสตร์ บริการเกมอิเล็กทรอนิกส์ที่จัดให้ผ่านทางเครือข่ายการสื่อสารทั่วโลก การถ่ายทำด้วยระบบดิจิทัล บริการเกมในรูปแบบแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือที่สามารถดาวน์โหลดได้ ให้บริการสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ทางออนไลน์ที่ไม่สามารถดาวน์โหลดได้บนอุปกรณ์มือถือ บริการเกมอิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ บริการเกมออนไลน์ผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ จัดทำรายงานด้วยรูปถ่าย บริการเกมที่จัดให้ทางออนไลน์จากเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแสดงในเกมออนไลน์ ให้บริการวิดีโอเกมทางออนไลน์ ให้บริการเกมดนตรีทางออนไลน์ ให้บริการเกมคอนเทนต์ทางออนไลน์ ให้บริการเกมคอมพิวเตอร์ทางออนไลน์ ให้บริการสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ทางออนไลน์ที่ไม่สามารถดาวน์โหลดได้ บริการเกมที่จัดให้ทางออนไลน์จากเครือข่ายคอมพิวเตอร์ บริการเกมที่จัดให้ทางออนไลน์จากเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ และจำพวก 42 รายการบริการ วิจัยซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์แบบสามมิติ พัฒนาซอฟต์แวร์เกม ออกแบบตัวแสดงในเกม พัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการแปลงข้อมูลจากโปรโตคอลที่ต่างกัน พัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการแปลงข้อมูลไปยังโปรโตคอลที่ต่างกัน พัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการแปลงมัลติมีเดียคอนเทนต์จากโปรโตคอลที่ต่างกัน พัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการแปลงมัลติมีเดียคอนเทนต์ไปยังโปรโตคอลที่ต่างกัน การแปลงดิจิทัลคอนเทนต์แบบหลายแพลตฟอร์มไปสู่ดิจิทัลคอนเทนต์ในรูปแบบอื่น บริการแม่ข่ายมัลติมีเดียคอนเทนต์ด้านความบันเทิง พัฒนาซอฟต์แวร์วิดีโอเกม ให้บริการซอฟต์แวร์แอปพลิเคชันคอมพิวเตอร์ในการสับเปลี่ยนระหว่างระบบปฏิบัติการที่แตกต่างกัน ให้บริการซอฟต์แวร์

/แอปพลิเคชัน

แอปพลิเคชันคอมพิวเตอร์ในการสื่อสารระหว่างระบบปฏิบัติการที่แตกต่างกัน บริการให้ใช้แพลตฟอร์มคอมพิวเตอร์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต พัฒนาซอฟต์แวร์มีลตีมี่เดียเชิงโต้ตอบ ออกแบบตัวแสดงในรูปแบบภาพเคลื่อนไหวแอนิเมชัน ออกแบบเกมออนไลน์ ออกแบบตัวแสดงในเกมออนไลน์ บำรุงรักษาเว็บไซต์ที่ใช้ให้บริการสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ทางออนไลน์ บำรุงรักษาเว็บไซต์ที่ใช้ในการขายสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ทางออนไลน์ การจัดการเซิร์ฟเวอร์จากระยะไกล ออกแบบซอฟต์แวร์เกมคอมพิวเตอร์ ทำซ้ำซอฟต์แวร์เกมคอมพิวเตอร์ บำรุงรักษาซอฟต์แวร์เกมคอมพิวเตอร์ พัฒนาฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ที่ใช้กับเกมคอมพิวเตอร์ เขียนโปรแกรมเกมคอมพิวเตอร์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 200126739

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณา เห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะ NC เป็นอักษรที่ไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) และ คำว่า PURPLE แปลว่า สีม่วง เป็นคำที่ใช้กันทั่วไป จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2564

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ตัวหนังสือและคำว่า **NC PURPLE** รายนี้ ภาคว่าตัวหนังสือ NC ซึ่งเป็นอักษรโรมัน โดยผู้อุทธรณ์ระบุคำอ่านว่า “เอ็นซี” ตามการเรียกขานของตัวหนังสือแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวหนังสือดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่

ทั้งนี้การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่จะถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการนั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่า เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง

/(1) ถึง (11)

(1) ถึง (11) จึงจะถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบด้วยสีเพียงสีๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่วๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตบพบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือ “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าและบริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าและบริการที่ใช้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการนั้นแตกต่างไปจากสินค้าและบริการอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้าและบริการนั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำ

/ตัวหนังสือ

ตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้าและบริการนั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก

ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันของผู้ותרณ์ **NC PURPLE** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือจำนวน 2 ตัว โดยระบุคำอ่านว่า เอ็นซี ตามการเรียกขานของตัวหนังสือแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวหนังสือดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ **NC PURPLE** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559

ส่วนคำว่า PURPLE ตามพจนานุกรม Oxford River Books English-Thai Dictionary แปลว่า สีม่วง ซึ่งคำดังกล่าวบุคคลหรือผู้ประกอบการทั่วไปก็อาจนำมาใช้กับสินค้าและบริการต่าง ๆ ได้ นับว่าเป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไป อันไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าและบริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าและบริการที่ใช้เครื่องหมายนี้ของผู้ותרณ์แตกต่างไปจากสินค้าและบริการอื่น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น

/สำหรับ

สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงคำพิพากษาศาลฎีกา และคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษที่ผู้อุทธรณ์นั้น เห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่น ๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1386/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า **TicWatch** (คำขอเลขที่ 180115316)

เซียงไฮ้ มีอวอย อินฟอร์เมชัน เทคโนโลยี คอมพานี ลิมิเต็ด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคำว่า **TicWatch** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า หูฟังไร้สายสำหรับโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน โทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟนชนิดสวมข้อมือ เครื่องบอกพิกัดบนโลก (จีพีเอส) ชนิดสวมใส่ได้ ลำโพงอัจฉริยะใช้ควบคุมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน กำไลอัจฉริยะ นาฬิกาสมาร์ทวอทช์ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180115316

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะคำว่า Watch แปลว่า นาฬิกา เมื่อนำมาใช้กับสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียน นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 12 กรกฎาคม 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์คำว่า **TicWatch** รายนี้ มีภาคส่วนคำว่า Watch เป็นส่วนหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย แม้ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างในคำอุทธรณ์สรุปได้ว่า “คำว่า TicWatch เป็นกลุ่มคำที่ผู้อุทธรณ์ประดิษฐ์

/คิดค้น

คิดค้นขึ้นโดยกลุ่มคำดังกล่าวนั้นไม่มีความหมายตามพจนานุกรม” ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ที่ได้มีการใช้อักษรโรมัน T ตัวแรกของคำว่า Tic เป็นตัวพิมพ์ใหญ่ และอักษรโรมัน W ตัวแรกของคำว่า Watch เป็นตัวพิมพ์ใหญ่ ซึ่งการใช้อักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่เป็นอักษรโรมันตัวแรกของคำในแต่ละคำย่อมสังเกตเห็นถึงเจตนาของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการให้ผู้พบเห็นแยกคำดังกล่าวออกเป็นสองคำ ไม่ใช่คำประดิษฐ์ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง เมื่อภาคส่วนคำว่า Watch ที่เป็นภาคส่วนหนึ่งในเครื่องหมายที่เป็นสาระสำคัญตามพจนานุกรม English English Thai Dictionary โดย ศ.ดร.วิทย์ เทียงบูรณธรรม คำว่า Watch แปลว่า นาฬิกาข้อมือ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก 9 รายการสินค้า นาฬิกาสมาร์ทวอตช์ ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าประเภทนาฬิกาข้อมือ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่ชอบที่จะรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงการโฆษณาสินค้านาฬิกาของผู้อุทธรณ์ในช่วงปีพ.ศ. 2561 และพ.ศ. 2562 นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงการโฆษณาสินค้านาฬิกาของผู้อุทธรณ์เพียง 2 ปีเท่านั้น จึงยังไม่เพียงพอที่จะนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้มีเจตนาจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเศศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้ต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1387/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า คำว่า **TOP BOARD** (คำขอเลขที่ 180112381)

ยามาอูจิ คอร์ปอเรชั่น นิติบุคคลเป็นนิติบุคคลในประเทศญี่ปุ่น ได้ยื่นขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าคำว่า **TOP BOARD** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 7 รายการสินค้า เบาะรอง
สำหรับเครื่องเคลือบลามิเนต ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180112381

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา
6 เพราะคำว่า TOP แปลว่า จุดสุดยอด ระดับสูงสุด ดีเลิศ ชั้นนำ BOARD แปลว่า ไม้กระดาน แผ่นกระดาน
จึงเข้าใจได้ว่าเป็นแผ่นกระดานที่ดีเลิศ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าที่จดทะเบียน เบาะรองสำหรับเครื่องเคลือบ
ลามิเนต นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7
วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 5 กรกฎาคม 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของ
ผู้อุทธรณ์คำว่า **TOP BOARD** รายนี้ ตามพจนานุกรม Cambridge Advanced Learner's
Dictionary คำว่า TOP แปลว่า Excellent (ยอดเยี่ยม) และตามพจนานุกรม English English Thai
Dictionary โดย ศ.ดร. วิทย์ เทียงบูรณธรรม แปลว่า ระดับสูงสุด จุดสูงสุด สำคัญที่สุด และคำว่า
BOARD แปลว่า แผ่นไม้หรือแผ่นวัสดุอื่นที่ใช้เพื่อการใดการหนึ่ง รวมกันสื่อความหมายได้ว่า แผ่นวัสดุที่ดีที่สุด

/เมื่อ

เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก 7 รายการสินค้า เบาะรองสำหรับเครื่องเคลือบลามิเนต ซึ่งหากสาธารณสุขได้พบเห็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์แล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าที่ทำมาจากแผ่นวัสดุที่ดีที่สุด นับว่าเป็นค่าที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำหรับหลักฐานที่ผู้ותרณ์นำเสนอ ได้แก่ สำเนาหน้าเว็บไซต์ yamauchi.co.jp แสดงประวัติการทำธุรกิจและรายละเอียดสินค้าเบาะรองเครื่องเคลือบลามิเนตของผู้ותרณ์ นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเพียงเอกสารแสดงประวัติการทำธุรกิจและรายละเอียดสินค้าของผู้ותרณ์เท่านั้น จึงยังไม่เพียงพอที่จะนำสืบให้เชื่อได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ตามที่ยื่นขอจดทะเบียนได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันพอสมควรจนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่าได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้น ๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่าง ๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด สำหรับกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างถึงคำพิพากษาศาลฎีกาและคำวินิจฉัยคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า นั้น เห็นว่า คำพิพากษาและคำวินิจฉัยดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่น ๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1388/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ รูปและคำว่า

(คำขอเลขที่ 190116298)

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการรูปและ

คำว่า เพื่อใช้กับบริการจำพวก 43 รายการบริการ บริการอาหารและเครื่องดื่ม
ปรากฏตามคำขอเลขที่ 190116298

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เพราะอักษรโรมันคำว่า Acocoa High รวมกันทำให้เข้าใจได้ว่าเป็น โโกโก้ที่แพง โโกโก้ที่เป็นหนึ่ง เมื่อนำมาใช้กับบริการที่ยื่นจดทะเบียน นับว่าเล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของบริการโดยตรง ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) และตัวเลข SINCE 2018 เป็นคำที่ใช้เป็นการทั่วไป ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม 2563

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์พร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการของ

ผู้อุทธรณ์รูปและคำว่า **ACOCOA HIGH** รายนี้ แม้ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างโดยสรุปได้ว่า “คำดังกล่าวเป็นคำประดิษฐ์ไม่มีความหมายตามพจนานุกรม” ก็ตาม แต่การพิจารณาสาระสำคัญในเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์นอกจากอักษรโรมันที่ประกอบเป็นคำดังกล่าวแล้ว เสียงเรียกขานก็ถือเป็นส่วนสาระสำคัญในเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ด้วยเช่นกัน เพราะสามารถทำให้สาธารณชนผู้ใช้บริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าบริการที่มีเสียงเรียกขานของเครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างจากสินค้าอื่น ดังนี้ แม้คำว่า ACOCOA จะเขียนติดต่อกันเป็นคำเดียวก็ตาม แต่การที่ผู้อุทธรณ์ระบุคำว่า ACOCOA อ่านว่า อะโกโก้ ซึ่งเป็นการนำคำ 2 คำที่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมทั่วไปของคำแต่ละคำมาเขียนติดกันเป็นคำเดียวกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้เท่านั้น จึงมิใช่คำที่ประดิษฐ์ขึ้นตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง แต่กลับแสดงให้เห็นถึงเจตนาของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการให้ผู้พบเห็นแยกคำดังกล่าวออกเป็นสองคำ ซึ่งการพิจารณาความหมายของคำในลักษณะแยกเป็นคำแต่ละคำจึงชอบที่จะพิจารณาได้ ซึ่งตามพจนานุกรม Oxford River Books English-Thai Dictionary คำว่า A แปลว่า ใช้ประกอบคำนามที่ไม่เฉพาะเจาะจง คำว่า COCOA แปลว่า ผงจากเมล็ดโกโก้ เครื่องดื่มโกโก้ และตามพจนานุกรม Cambridge Advanced Learner’s Dictionary คำว่า HIGH แปลว่า greater than the usual level or amount (ยอดเยี่ยมกว่าระดับปกติ หรือ ปริมาณปกติ) รวมกันสื่อความหมายได้ว่า ผงจากเมล็ดโกโก้หรือเครื่องดื่มโกโก้ที่มีคุณภาพยอดเยี่ยมกว่าปกติ เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวก 43 รายการบริการ บริการอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งหากสาธารณชนได้พบเห็นบริการภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ย่อมเข้าใจได้ว่า บริการอาหารและเครื่องดื่มที่ใช้ผงจากเมล็ดโกโก้หรือเครื่องดื่มโกโก้ที่มีคุณภาพยอดเยี่ยมกว่าปกติ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตาม มาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และคำว่า SINCE 2018 ตามพจนานุกรม Oxford River Books English-Thai Dictionary คำว่า SINCE แปลว่า ตั้งแต่ เมื่อนำมาใช้ประกอบกับเลขอารบิก 2018 จึงสื่อความหมายได้ว่า ตั้งแต่ปี 2018 จึงเป็นคำที่บุคคลหรือผู้ประกอบการทั่วไปก็อาจนำมาใช้กับบริการต่างๆ ได้ นับว่าเป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไป อันไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการนี้ของผู้อุทธรณ์แตกต่างไปจากบริการอื่น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงไม่ชอบรับจดทะเบียนตามมาตรา 16 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น

/สำหรับ

สำหรับหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำส่ง ได้แก่ สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าเช่าที่ สำเนาใบส่งของ สำเนาภาพหน้าร้านค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ และสำเนาเอกสารแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการของผู้อุทธรณ์ ผ่านทาง facebook Fanpage ต่างๆ และสำเนาสัญญาเช่าพื้นที่อาคาร นั้น เห็นว่า สำเนาเอกสารดังกล่าวเป็นเพียงเอกสารแสดงถึงการโฆษณาประชาสัมพันธ์บริการของผู้อุทธรณ์ และรายละเอียดในบริการของผู้อุทธรณ์ โดยไม่ปรากฏระยะเวลาการโฆษณาอย่างต่อเนื่องยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์ตามที่ขอจดทะเบียนไว้ ได้มีการให้บริการ เผยแพร่ หรือการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานพอสมควรจนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าอื่นตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1389/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า รูปและคำว่า (คำขอเลขที่ 180131887)

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารูปและคำว่า

เพื่อใช้กับสินค้าจำพวก 25 รายการสินค้า รองเท้า ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180131887

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา

6 เนื่องจาก คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วรูป ทะเบียนเลขที่ ค193255 (คำขอเลขที่ 514235) เพราะเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนมีรูปคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้แล้ว เมื่อใช้กับสินค้าที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 24 ตุลาคม 2562

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์โดยเปรียบเทียบเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รูปและ

คำว่า MARCO PONY

กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนแล้วรูป ทะเบียนเลขที่ ค193255 (คำขอเลขที่ 514235) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เป็นคำว่า MARCO PONY จัดวาง เรียงกันเป็นสองบรรทัด มีเส้นโค้งพื้นที่บเรียงกันและมีขนาดลดหลั่นกันลงมาจำนวนสี่เส้น เอียงโค้งไปทางด้าน ขวาโดยแต่ละเส้นมีความห่างออกจากกันเล็กน้อย และมีรูปสามเหลี่ยมมุมฉากพื้นที่บที่ด้านตรงข้ามมุมฉากเป็น เส้นโค้งจัดวางอยู่ด้านขวาประกอบอยู่ ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเป็นเส้นโค้งขนาดใหญ่พื้นที่บ จำนวนสองเส้น เอียงโค้งไปทางด้านซ้ายโดยแต่ละเส้นเรียงชิดติดกัน และมีรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าพื้นที่บมุมด้านขวา เป็นเส้นโค้ง จัดวางอยู่ทางด้านซ้ายประกอบอยู่ด้วย รูปลักษณะในเครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่ายจึงแตกต่างกัน ไม่อาจทำสาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ เมื่อปรากฏ ข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่ง พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติใน การประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้ นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1390/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า รูป

(คำขอเลขที่ 180137230)

ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารูป

เพื่อใช้

กับสินค้าจำพวก 25 รายการสินค้า รองเท้า ปรากฏตามคำขอเลขที่ 180137230

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า พิจารณาเห็นดังนี้

1. ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 เนื่องจาก คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของ

บุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วรูป ทะเบียนเลขที่ ค193255 (คำขอเลขที่ 514235) เพราะ เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนมีรูปคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้แล้ว เมื่อใช้กับ สินค้าที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือ แหล่งกำเนิดของสินค้าได้ จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534

2. ให้รับรองว่าจะไม่ใช่สีแถบเหมือนหรือคล้ายธงชาติ หรือสีอื่นที่คล้ายคลึงกับสีดังกล่าวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

/ผู้จดทะเบียน

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2562

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์โดยเปรียบเทียบเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รูป

กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนแล้วคำว่า ทะเบียนเลขที่

ค193255 (คำขอเลขที่ 514235) แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เป็นเส้นโค้งพื้นที่บเรียงกันและมีขนาดลดหลั่นกันลงมาจำนวนสี่เส้น เอียงโค้งไปทางด้านขวาโดยแต่ละเส้นมีความห่างออกจากกันเล็กน้อย และมีรูปสามเหลี่ยมมุมฉากพื้นที่ด้านตรงข้ามมุมฉากเป็นเส้นโค้งจัดวางอยู่ด้านขวาประกอบอยู่ ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเป็นเส้นโค้งขนาดใหญ่พื้นที่บเรียงกันจำนวนสองเส้น เอียงโค้งไปทางด้านซ้าย โดยแต่ละเส้นเรียงชิดติดกัน และมีรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าพื้นที่มุมด้านขวาเป็นเส้นโค้ง จัดวางอยู่ทางด้านซ้าย ประกอบอยู่ด้วย รูปลักษณะในเครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่ายจึงแตกต่างกัน ไม่อาจทำสาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

สำหรับประเด็นเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ต้องรับรองว่าจะไม่ใช่สัญลักษณ์เหมือนหรือ

คล้ายสี่ธงชาติ หรือสีอื่นที่คล้ายคลึงกับสีดังกล่าวหรือไม่นั้น เห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รูป รายนี้ เป็นเส้นโค้งพื้นที่บเรียงกันและมีขนาดลดหลั่นกันลงมาจำนวน 4 เส้น แม้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้โดยไม่ได้จำกัดสีไว้ จึงถือว่าได้จดทะเบียนไว้ทุกสีก็ตาม แต่การพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์รับรองว่าจะไม่ใช่สัญลักษณ์เหมือนหรือคล้ายสี่ธงชาติ หรือสีอื่นที่คล้ายคลึงกับสีดังกล่าว นั้น คงต้องพิจารณาความหมายของคำว่า แถบ หมายถึง สิ่งที่แบนยาว ซึ่งจากความหมายข้างต้น ย่อมมองเห็นได้ถึงความแตกต่างกันของรูปเส้นโค้งในเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์รายนี้ กับรูปเส้นแถบอย่างชัดเจน ดังนั้น เมื่อเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เป็นรูปเส้นโค้ง 4 เส้น ในลักษณะที่แตกต่างไปจากเส้นแถบในลักษณะแบนยาวอย่างชัดเจนแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงไม่จำเป็นต้องรับรองว่าจะไม่ใช่สัญลักษณ์เหมือนหรือคล้ายสี่ธงชาติ หรือสีอื่นที่คล้ายคลึงกับสีดังกล่าว ตามมาตรา 17 (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 56/2566 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1391/2566

FYI CENTER

The Thai Intellectual Property Center

เรื่อง เครื่องหมายบริการ รูป อักษร คำและข้อความว่า

(คำขอเลขที่ 965870)

บริษัท แผ่นดินทอง พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

FYI CENTER

The Thai Intellectual Property Center

ในประเทศไทย ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการ รูป อักษร คำและข้อความว่า

เพื่อใช้กับบริการจำพวกที่ 38 รายการบริการ ให้เข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตผ่านการเชื่อมต่อสัญญาณแบบไร้สาย (ไวไฟ) ปรากฏตามคำขอเลขที่ 965870

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า คล้ายกับเครื่องหมายบริการของบุคคลอื่นที่

fyi.

จดทะเบียนไว้แล้ว อักษร

ทะเบียนเลขที่ 181100420 (คำขอเลขที่ 922507) ตามมาตรา

13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 22 มีนาคม 2561

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์โดยเปรียบเทียบเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์

FYI CENTER

รูป อักษร คำและข้อความว่า

กับเครื่องหมายบริการของบุคคลอื่นที่จดทะเบียน

fyi.

ไว้แล้ว อักษร

ทะเบียนเลขที่ 181100420 (คำขอเลขที่ 922507) แล้ว เห็นว่า เครื่องหมาย

บริการของผู้อุทธรณ์มีภาคส่วนอักษร FYI เป็นส่วนหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งเป็นอักษรเดียวกันกับอักษรที่เป็นสาระสำคัญในเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนแล้ว แม้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จะมีภาคส่วนคำว่า CENTER ข้อความว่า For your inspiration work place อันมิใช่สาระสำคัญ

ของเครื่องหมาย และรูป

ประกอบอยู่ด้วย ส่วนเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนแล้วมีเครื่องหมาย

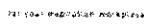
จุลภาค (,) ประกอบอยู่ด้วยก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขาน เครื่องหมายบริการของทั้งสองฝ่าย อาจเรียกขานในภาคส่วนที่เป็นสาระสำคัญได้เหมือนกันว่า เอฟวายไอ หรือเอฟอี เช่นเดียวกัน เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกันกับเครื่องหมายบริการของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของบริการได้ เมื่อยื่นขอจดทะเบียนสำหรับบริการจำพวกเดียวกัน และรายการบริการของทั้งสองฝ่ายเป็นบริการเกี่ยวข้องกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในลักษณะอย่างเดียวกัน จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ส่วนหลักฐานที่น่าสืบการใช้เครื่องหมายการค้ามาแล้วด้วยกัน โดยสุจริตหรือมีพฤติการณ์พิเศษตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงข่าวเกี่ยวกับงานแถลงข่าวเปิดตัว โครงการเอฟวายไอ เซ็นเตอร์ (FYI CENTER) ซึ่งเกี่ยวกับการสร้าง Workspace (อาคารสำนักงาน) เมื่อเดือนกรกฎาคม - พฤศจิกายน 2557, ข่าวการให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ เมื่อวันที่ 17 กันยายน วันที่ 31 ตุลาคม 2557 วันที่ 29-30 ตุลาคม วันที่ 4 พฤศจิกายน 2558, ข่าวในหัวข้อ “WORK HARD, PLAY HARD IN INSPIRATION WORKPLACE” เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2558, หัวข้อ “ผ่าแนวคิดไกลเด่นแลนด์ ผุด ‘FYI’ ออฟฟิศ-โรงแรม 3 ดาว” เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2557, หัวข้อ “FYI CENTER ตอบโจทย์คนทำงานสร้างสรรค์”, หัวข้อ “เปิดศักยภาพพระราม 4 ทำเลทองย่านนวัตกรรม” เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2561, บทความในหัวข้อ “Creative Space That Motivates Your Brains” เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2558, หัวข้อ

/“THE

“THE SPACE ENCOURAGES INSPIRATION” เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2558 ภายใต้เครื่องหมาย

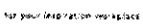

FYI CENTER

() สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.prachachat.net/news แสดงข่าวในหัวข้อ “FYI Center ครีเอทีฟออฟฟิศ สุข สนุก สไตล์ GEN-Y” เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2559 สำเนาเอกสารแสดงการได้รับรางวัล Leadership in Energy and Environmental Design : LEED เมื่อเดือนธันวาคม 2016 (พ.ศ. 2559), Asia Property Awards 2017 (พ.ศ. 2560), ASA (The Association of Siamese Architects under Royal Patronage) เมื่อปี 2561 สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.fyi-center.com, เว็บไซต์ <https://thinkofliving.com> แสดงข้อมูล รายละเอียด เกี่ยวกับบริษัท และการโฆษณาเกี่ยวกับการให้บริการ Workspace (อาคาร

FYI CENTER

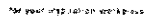

สำนักงาน) ของผู้อุทธรณ์ (ไม่ปรากฏวันที่) ภายใต้เครื่องหมาย () สำเนาเอกสารแสดงข่าว ประชาสัมพันธ์ การโฆษณาการให้บริการ Workspace (อาคารสำนักงาน) ของผู้อุทธรณ์ (ไม่ปรากฏวันที่)

FYI CENTER

GOLDENLAND

ภายใต้เครื่องหมาย ( ) สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.facebook.com แสดงภาพถ่ายการจัดกิจกรรม และการโฆษณาการให้บริการ Workspace (อาคารสำนักงาน) ของผู้อุทธรณ์ เมื่อเดือนกรกฎาคม กันยายน 2014 (พ.ศ. 2557), เดือนธันวาคม 2015 (พ.ศ. 2558) และเดือนมกราคม - มิถุนายน, สิงหาคม - ธันวาคม 2017 (พ.ศ. 2560) นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเอกสารแสดงข่าวเกี่ยวกับ งานแถลงข่าวเปิดตัว การให้สัมภาษณ์ บทความ การได้รับรางวัล ข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับบริษัท ข่าวประชาสัมพันธ์ ภาพถ่ายการจัดกิจกรรม และการโฆษณาการให้บริการ Workspace (อาคารสำนักงาน) ของผู้อุทธรณ์ ในช่วงปีพ.ศ. 2557 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาภายหลังที่เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น ที่จดทะเบียนแล้วได้รับการจดทะเบียนในประเทศไทยเมื่อปีพ.ศ. 2556 กว่า 1 ปี ดังนั้น กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำหลักฐานดังกล่าวมาสืบว่าเป็นเครื่องหมายบริการซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วโดยสุจริตหรือ มีพฤติการณ์พิเศษซึ่งกล่าวอ้าง เพื่อเป็นเหตุให้ได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้ได้ ตามมาตรา 27 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการ
ประชุม ครั้งที่ 57/2566 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2566 ยินตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1392/2566

FYI CENTER

เรื่อง เครื่องหมายบริการ รูป อักษร คำและข้อความว่า (คำขอเลขที่ 965872)

บริษัท แผ่นดินทอง พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

FYI CENTER

ในประเทศไทย ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการ รูป อักษร คำและข้อความว่า
เพื่อใช้กับบริการจำพวกที่ 41 รายการบริการ โรงเรียนสอนทำอาหาร โรงเรียนสอนภาษา ปรากฏตามคำขอ
เลขที่ 965872

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า คล้ายกับเครื่องหมายบริการของบุคคลอื่นที่

fyi,

จดทะเบียนไว้แล้ว อักษร ทะเบียนเลขที่ 171134306 (คำขอเลขที่ 922508) ตามมาตรา
13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 22 มีนาคม 2561

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์โดยเปรียบเทียบเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์

FYI CENTER

รูป อักษร คำและข้อความว่า

กับเครื่องหมายบริการของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้

fyi,

แล้ว อักษร

ทะเบียนเลขที่ 171134306 (คำขอเลขที่ 922508) แล้ว เห็นว่า เครื่องหมาย

บริการของผู้อุทธรณ์มีภาคส่วนอักษร FYI เป็นส่วนหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ซึ่งเป็นอักษรเดียวกันกับอักษรที่เป็นสาระสำคัญในเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนแล้ว แม้เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จะมีภาคส่วนคำว่า CENTER ข้อความว่า For your inspiration work place อันมิใช่สาระสำคัญ

ของเครื่องหมาย และรูป

ประกอบอยู่ด้วย ส่วนเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนแล้วมีเครื่องหมาย

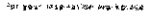
จุลภาค (,) ประกอบอยู่ด้วยก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขาน เครื่องหมายบริการของทั้งสองฝ่ายอาจเรียกขานในภาคส่วนที่เป็นสาระสำคัญได้เหมือนกันว่า เอฟวายไอ หรือเอฟอี เช่นเดียวกัน เครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์จึงเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกันกับเครื่องหมายบริการของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของบริการได้ เมื่อยื่นขอจดทะเบียนสำหรับบริการจำพวกเดียวกัน และรายการบริการของทั้งสองฝ่ายเป็นบริการเกี่ยวข้องกับทางการศึกษา หรือด้านทำอาหารในลักษณะอย่างเดียวกัน จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 13 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ส่วนหลักฐานที่น่าสืบการใช้เครื่องหมายการค้ามาแล้วด้วยกันโดยสุจริตหรือมีพฤติการณ์พิเศษตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง ได้แก่ สำเนาเอกสารแสดงข่าวเกี่ยวกับงานแถลงข่าวเปิดตัว โครงการเอฟวายไอ เซ็นเตอร์ (FYI CENTER) ซึ่งเกี่ยวกับการสร้าง Workspace (อาคารสำนักงาน) เมื่อเดือนกรกฎาคม - พฤศจิกายน 2557, ข่าวการให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ เมื่อวันที่ 17 กันยายน วันที่ 31 ตุลาคม 2557 วันที่ 29-30 ตุลาคม วันที่ 4 พฤศจิกายน 2558, ข่าวในหัวข้อ “WORK HARD, PLAY HARD IN INSPIRATION WORKPLACE” เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2558, หัวข้อ “ผ่าแนวคิดไกลเด่นแลนด์ ผุด ‘FYI’ ออฟฟิศ-โรงแรม 3 ดาว” เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2557, หัวข้อ “FYI CENTER ตอบโจทย์คนทำงานสร้างสรรค์”, หัวข้อ “เปิดศักยภาพพระราม 4 ทำเลทองย่านนวัตกรรม” เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2561, บทความในหัวข้อ “Creative Space That Motivates Your Brains” เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2558, หัวข้อ

/“THE

“THE SPACE ENCOURAGES INSPIRATION” เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2558 ภายใต้เครื่องหมาย

FYI CENTER

() สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.prachachat.net/news แสดงข่าวในหัวข้อ “FYI Center ครีเอทีฟออฟฟิศ สุข สนุก สไตล์ GEN-Y” เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2559 สำเนาเอกสารแสดงการได้รับรางวัล Leadership in Energy and Environmental Design : LEED เมื่อเดือนธันวาคม 2016 (พ.ศ. 2559), Asia Property Awards 2017 (พ.ศ. 2560), ASA (The Association of Siamese Architects under Royal Patronage) เมื่อปี 2561 สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.fyi-center.com, เว็บไซต์ <https://thinkofliving.com> แสดงข้อมูล รายละเอียด เกี่ยวกับบริษัท และการโฆษณาเกี่ยวกับการให้บริการ Workspace (อาคาร

FYI CENTER

สำนักงาน) ของผู้อุทธรณ์ (ไม่ปรากฏวันที่) ภายใต้เครื่องหมาย () สำเนาเอกสารแสดงข่าว ประชาสัมพันธ์ การโฆษณาการให้บริการ Workspace (อาคารสำนักงาน) ของผู้อุทธรณ์ (ไม่ปรากฏวันที่)

FYI CENTER

GOLDENLAND

ภายใต้เครื่องหมาย ( ) สำเนาหน้าเว็บไซต์ www.facebook.com แสดงภาพถ่ายการจัดกิจกรรม และการโฆษณาการให้บริการ Workspace (อาคารสำนักงาน) ของผู้อุทธรณ์ เมื่อเดือนกรกฎาคม กันยายน 2014 (พ.ศ. 2557), เดือนธันวาคม 2015 (พ.ศ. 2558) และเดือนมกราคม – มิถุนายน, สิงหาคม - ธันวาคม 2017 (พ.ศ. 2560) นั้น เห็นว่า หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงข่าวเกี่ยวกับ งานแถลงข่าวเปิดตัว การให้สัมภาษณ์ บทความ การได้รับรางวัล ข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับบริษัท ข่าวประชาสัมพันธ์ ภาพถ่ายการจัดกิจกรรม และการโฆษณาการให้บริการ Workspace (อาคารสำนักงาน) ของผู้อุทธรณ์ ในช่วงปีพ.ศ. 2557 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาภายหลังที่เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น ที่จดทะเบียนแล้วได้รับการจดทะเบียนในประเทศไทยเมื่อปีพ.ศ. 2556 กว่า 1 ปี ดังนั้น กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำหลักฐานดังกล่าวมาสืบว่าเป็นเครื่องหมายบริการซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วโดยสุจริตหรือ มีพฤติการณ์พิเศษขึ้นกล่าวอ้าง เพื่อเป็นเหตุให้ได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้อุทธรณ์รายนี้ได้ ตามมาตรา 27 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการ
ประชุม ครั้งที่ 57/2566 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1393/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษรและคำว่า **K-HALER** (คำขอเลขที่ 160111394)

มันติฟาร์มา เอจี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ได้ยื่นขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้า อักษรและคำว่า **K-HALER** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 10 รายการสินค้า
เครื่องช่วยการหายใจ เครื่องมือทางการแพทย์ใช้สำหรับสูดดมยา เครื่องสูดดมยาเพื่อช่วยการหายใจ
เครื่องพ่นละอองยาสำเร็จรูป เครื่องพ่นยาใช้ในทางการแพทย์ ภาชนะบรรจุละอองยาใช้กับเครื่องมือทางการแพทย์
แพทย์สำหรับสูดดมยา ปรากฏตามคำขอเลขที่ 160111394

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่
จดทะเบียนไว้แล้ว คำว่า **Haier** ทะเบียนเลขที่ ค249034 (คำขอเลขที่ 601421) ตามมาตรา 13
แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์โดยเปรียบเทียบเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ อักษร และคำว่า **K-HALER** กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วคำว่า **Haier** ทะเบียนเลขที่ ค249034 (คำขอเลขที่ 601421) แล้ว เห็นว่า เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เป็นอักษรและคำสามพยางค์ ประกอบด้วยอักษรโรมัน คือ K - H A L E และ R ในลักษณะตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วเป็นคำสองพยางค์ ประกอบด้วยอักษรโรมัน คือ H a i e และ r ในลักษณะตัวพิมพ์ใหญ่และเล็ก รูปลักษณะเครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่ายจึงแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาถึงการเรียกขานเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เรียกขานได้ว่า เค-เฮเลอร์ ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว เรียกขานได้ว่า ไฮเออร์ นับว่าเครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่ายมีเสียงเรียกขานแตกต่างกัน จึงไม่อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงชอบที่จะรับจดทะเบียนได้ โดยไม่ต้องห้ามตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 57/2566 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2566 ให้กลับคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1394/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **BLVCK** (คำขอเลขที่ 210137417)

บีแอลวีซีเค เอสอาร์แอล จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศเบลเยียม ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้า อักษร **BLVCK** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 9 รายการสินค้า
 เคสโทรศัพท์มือถือ เคสกันกระแทกคอมพิวเตอร์แล็ปท็อป เคสกันกระแทกหูฟัง ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ที่
 ดาวน์โหลดได้สำหรับฟิลเตอร์ภาพถ่ายโดยแปลงภาพและทำให้ภาพเข้มข้น วอลล์เปเปอร์ดิจิทัลที่ดาวน์โหลด
 ได้ที่เป็นไฟล์รูปภาพประกอบด้วยรูปและกราฟฟิกตามความสนใจ ปรากฏตามคำขอเลขที่ 210137417

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน BLVCK เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์
 ใหญ่ธรรมดาที่ไม่ได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะที่แตกต่างจากตัวหนังสือทั่วไป จึงเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น
 ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
 ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 17 มิถุนายน 2565

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้
 บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น
 ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้าจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า

/แต่บทบัญญัติ

แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่าเป็นลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสีซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสีๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือมีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตบท้ายบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำ

/จำนวน

จำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือ ยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้ มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณี

เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ **BLVCK** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 5 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า บีแอลวีซีเค ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้

ผู้ותרณ์ **BLVCK** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่า เครื่องหมายการค้าของตนมาจากชื่อนิตินบุคคลของผู้ותרณ์ สามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์แตกต่างไปจากสินค้าอื่น รวมทั้งอ้างว่า เครื่องหมายการค้านี้เป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้น มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) ด้วยนั้น เห็นว่า ผู้ותרณ์ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยระบุคำอ่านเครื่องหมายการค้าของตนมา แต่แรกว่า อักษรโรมัน อ่านว่า บีแอลวีซีเค อันแสดงว่าผู้ותרณ์มุ่งขอความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทตัวหนังสือ หากมุ่งคุ้มครองในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทคำแต่อย่างใด

/ดังนั้น

ดังนั้นการพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจึงต้องพิจารณาตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) และไม่อาจถือว่าเป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แต่อย่างใด และแม้อักษรโรมัน BLVCK มาจากชื่อนิติบุคคลของผู้อุทธรณ์ก็ตาม แต่หากผู้อุทธรณ์มุ่งจะรับความคุ้มครองด้วยการจดทะเบียนแล้ว ผู้อุทธรณ์จะต้องประดิษฐ์อักษรโรมันให้มีลักษณะหรือรูปแบบแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวอักษรโรมันที่ใช้กับอยู่โดยทั่วไป เมื่ออักษรโรมันภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นดังกล่าวข้างต้น อีกทั้งยังไม่สามารถเรียกขานได้อย่างเป็นคำอีกด้วย เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่นตามที่กล่าวอ้าง กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะรับจดทะเบียนได้ตามกฎหมาย ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาเอกสารและหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในสหภาพยุโรป สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา คูเวต จีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ซาอุดีอาระเบีย สิงคโปร์ ฮองกง เกาหลี ไต้หวัน และสหรัฐอเมริกาทรัสต์นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด ส่วนประเด็นเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว รวมทั้งคำพิพากษาศาลฎีกา และคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีขานัญพิเศษที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า เครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้วและคำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 57/2566 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1395/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **BLVCK** (คำขอเลขที่ 210137418)

บีแอลวีซีเค เอสอาร์แอล จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศเบลเยียม ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้า อักษร **BLVCK** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 18 รายการสินค้า กระเป๋า สะพายหลัง กระเป๋าชนิดมีหูหิ้วและสายสะพายทรงดัพเฟิล กระเป๋าต่างค์ ที่ใส่บัตรเครดิตทำด้วยหนัง ปรากฏตามคำขอเลขที่ 210137418

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน BLVCK เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ธรรมดาที่ไม่ได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะที่แตกต่างจากตัวหนังสือทั่วไป จึงเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 17 มิถุนายน 2565

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มี

/หรือ

หรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสีซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือมีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นอันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในด้วยบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมี

/จำนวน

จำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้น เสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

การค้าของผู้ותרณ์ **BLVCK** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 5 ตัว โดยระบุดำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า บีแอลวีซีเค ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่า ตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่ คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้น ลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่ โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียน แต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์

BLVCK รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัด จากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มี ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติ เดียวกัน สำหรับกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่า เครื่องหมายการค้าของตนมาจากชื่อนิติบุคคลของผู้ותרณ์ สามารถ ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์แตกต่างไปจาก สินค้าอื่น รวมทั้งอ้างว่า เครื่องหมายการค้านี้เป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้น มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) ด้วยนั้น เห็นว่า ผู้ותרณ์ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยระบุดำอ่านเครื่องหมายการค้าของตนมา แต่แรกว่า อักษรโรมัน อ่านว่า บีแอลวีซีเค อันแสดงว่าผู้ותרณ์มุ่งขอความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าใน ฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทตัวหนังสือ หากใช้มุ่งคุ้มครองในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทคำแต่อย่างใด ดังนั้นการพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจึงต้องพิจารณาตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) และไม่อาจถือว่าเป็น

/คำประดิษฐ์

คำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แต่อย่างไร และแม้อักษรโรมัน BLVCK มาจากชื่อนิติบุคคลของผู้อุทธรณ์ก็ตาม แต่หากผู้อุทธรณ์มุ่งจะรับความคุ้มครองด้วยการจดทะเบียนแล้ว ผู้อุทธรณ์จะต้องประดิษฐ์อักษรโรมันให้มีลักษณะหรือรูปแบบแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวอักษรโรมันที่ใช้กับอยู่โดยทั่วไป เมื่ออักษรโรมันภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นดังกล่าวข้างต้น อีกทั้งยังไม่สามารถเรียกขานได้อย่างเป็นคำอีกด้วย เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่นตามที่กล่าวอ้าง กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะรับจดทะเบียนได้ตามกฎหมาย ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาเอกสารและหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในสหภาพยุโรป สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา คูเวต จีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ซาอุดีอาระเบีย สิงคโปร์ ฮองกง เกาหลี ไต้หวัน และสหรัฐอเมริกาบริติชอินเดียน โอเชียน เห็นว่าเป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด ส่วนประเด็นเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว รวมทั้งคำพิพากษาศาลฎีกา และคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีขำณูพิเศษที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า เครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้วและคำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 57/2566 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1396/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **BLVCK** (คำขอเลขที่ 210137419)

บีแอลวีซีเค เอสอาร์แอล จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศเบลเยียม ได้ยื่นขอจดทะเบียน

BLVCK เครื่องหมายการค้า อักษร เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 25 รายการสินค้า เสื้อกันหนาวแบบมีฮู้ด หมวกไหมพรม เสื้อกันหนาวใส่ให้เหงื่อออก เสื้อกันหนาวใส่ให้เหงื่อออกแบบมีฮู้ด กางเกงวอร์ม เสื้อวอร์ม เสื้อคลุมแขนยาวที่มีสายคาดเอว เสื้อชนิดสวมหัวพูลโลเวอร์ที่มีหมวกคลุมศีรษะ เสื้อเชิ้ตกึ่งแจ็กเกต เสื้อเชิ้ตลายพราง เสื้อคลุมอาบน้ำที่มีหมวกคลุมศีรษะ ชุดวอร์มกีฬา เสื้อเชิ้ตผ้าลูกฟูก เสื้อแจ็กเก็ตผ้าขนแกะ เสื้อชนิดสวมหัวพูลโลเวอร์ชนิดขนแกะ ชุดเสื้อกางเกงติดกัน กางเกงยีนส์ เสื้อเชิ้ตคอเต่า หมวกแก๊ปเบสบอล หมวกแก๊ป หมวกแก๊ปใส่เล่นกีฬา กะบังหมวกแก๊ป หมวก หมวกบักเก็ต (หมวกทรงปีกตก) ถุงมือใช้เป็นเครื่องแต่งกาย ผ้าพันคอ ผ้าพันคอขนแคชเมียร์ ผ้าพันคอสำหรับใช้คลุมไหล่ ผ้าพันคอทรงห่วงใหญ่ ผ้าพันคออย่างหนา เสื้อแจ็กเก็ตคาร์ดิแกน เสื้อแจ็กเก็ตถัก ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอทรงท่อ ผ้าพันคอคลุมไหล่ รองเท้าสวมเดินในบ้าน รองเท้าสวมเดินในบ้านทำจากหนัง รองเท้าใช้สวมเดินในบ้าน รองเท้าสลิปออน รองเท้าสวมเดินในบ้านพลาสติก กางเกงขายาวใส่ซับเหงื่อ กางเกงขายาว กางเกงขายาวกันน้ำ กางเกงขายาวยัดได้ กางเกงขายาวใส่ทนสภาพอากาศ เสื้อเชิ้ตใส่ซับเหงื่อ เสื้อแจ็กเก็ตใส่ซับเหงื่อ กางเกงขายาวลายพราง กางเกงขายาวทำจากหนัง กางเกงขายาวใส่นอน กางเกงขายาวใส่ทางการ กางเกงขายาวใส่วิ่งจ็อกกิ้ง รองเท้าใส่วิ่งจ็อกกิ้ง ชุดใส่วิ่งจ็อกกิ้ง ชุดกีฬาวิ่งจ็อกกิ้ง กางเกงใส่วิ่งจ็อกกิ้ง เสื้อสเวตเตอร์ เสื้อสเวตเตอร์ที่สวมทางศีรษะ เสื้อสเวตเตอร์โพลี เสื้อคอเต่า เสื้อชนิดสวมหัวพูลโลเวอร์ เสื้อเชิ้ตถัก เสื้อสเวตเตอร์คอเต่า เสื้อชนิดสวมหัวพูลโลเวอร์คอเต่า เสื้อกันหนาวที่สวมทางศีรษะ เสื้อชนิด

/สวมหัว

สวมหัวพลโลเวอร์ชนิดไม่มีแขน เสื้อสเวตเตอร์คอเต่าแบบพับได้ เสื้อเชิ้ต เสื้อชั้นใน เสื้อยืด เสื้อเชิ้ตใส่ทางการ เสื้อเชิ้ตแบบมีปก เสื้อยืดพิมพ์ลาย รองเท้าสำหรับผู้ชาย รองเท้าสำหรับผู้หญิง รองเท้าบาสเกตบอล รองเท้าส้นหนา รองเท้าทำด้วยหนัง รองเท้าใส่ลำลอง กางเกงขาสั้นใส่ว่ายน้ำ กางเกงขาสั้นรัดรูปใส่ว่ายน้ำ ชุดว่ายน้ำ กางเกงขาสั้น กางเกงขาสั้นทรงเบอร์มิวดา กางเกงขาสั้นผ้าขนแกะ กางเกงขาสั้นใส่เล่นเทนนิส กางเกงขาสั้นใส่ขับเหยื่อ กางเกงบ็อกเซอร์ กางเกงในขาสั้น ชุดชั้นใน ชุดนอน กางเกงในขาสั้นรัดรูป ชุดชั้นในสำหรับผู้หญิง กางเกงใน ถุงเท้า ถุงเท้าชนิดคลุมแข้งอย่างเดียว ถุงเท้ายาว ถุงเท้าข้อสั้นถึงข้อเท้า ถุงเท้าใส่เล่นเทนนิส ถุงเท้ากีฬา ถุงเท้าข้อสั้น ถุงเท้าสำหรับผู้ชาย เสื้อคลุมอาบน้ำ เสื้อคลุมสำหรับใส่นั่งเล่น เสื้อคลุม เสื้อคลุมยาวสำหรับใส่นอน เสื้อเชิ้ตใส่นอน ชุดชั้นในเต็มตัว หน้ากากใช้ เป็นเครื่องแต่งกาย ชุดสูท ชุดสูทใส่ทางการ ชุดสูทลำลอง ปรากฏตามคำขอเลขที่ 210137419

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน BLVCK เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ธรรมดาที่ไม่ได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะที่แตกต่างจากตัวหนังสือทั่วไป จึงเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 17 มิถุนายน 2565

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้าจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบด้วยหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีทั่ว ๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจใน

/ประเด็น

ประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตบพบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ตั้งได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังคงจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

การค้าของผู้ותרณ์ **BLVCK** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 5 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า บีแอลวีซีเค ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่

/ซึ่ง

ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้น ลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่ โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์

BLVCK รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่า เครื่องหมายการค้าของตนมาจากชื่อนิติบุคคลของผู้ותרณ์ สามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์แตกต่างไปจากสินค้าอื่น รวมทั้งอ้างว่า เครื่องหมายการค้านี้เป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้น มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) ด้วยนั้น เห็นว่า ผู้ותרณ์ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยระบุคำอ่านเครื่องหมายการค้าของตนมา แต่แรกว่า อักษรโรมัน อ่านว่า บีแอลวีซีเค อันแสดงว่าผู้ותרณ์มุ่งขอความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทตัวหนังสือ หากไม่มุ่งคุ้มครองในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทคำแต่อย่างใด ดังนั้นการพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจึงต้องพิจารณาตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) และไม่อาจถือว่าเป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แต่อย่างใด และแม้อักษรโรมัน BLVCK มาจากชื่อนิติบุคคลของผู้ותרณ์ก็ตาม แต่หากผู้ותרณ์มุ่งจะรับความคุ้มครองด้วยการจดทะเบียนแล้ว ผู้ותרณ์จะต้องประดิษฐ์อักษรโรมันให้มีลักษณะหรือรูปแบบแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวอักษรโรมันที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป เมื่ออักษรโรมันภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์เป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นดังกล่าวข้างต้น อีกทั้งยังไม่สามารถเรียกขานได้อย่างเป็นคำอีกด้วย เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่นตามที่กล่าวอ้าง กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะรับจดทะเบียนได้ตามกฎหมาย ส่วนกรณีที่

/ผู้ותרณ์

ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาเอกสารและหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในสหภาพยุโรป สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา คูเวต จีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ซาอุดีอาระเบีย สิงคโปร์ ฮองกง เกาหลี ไต้หวัน และสหรัฐอเมริกาเอมิเรตส์ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณาจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด ส่วนประเด็นเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว รวมทั้งคำพิพากษาศาลฎีกา และคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า เครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้วและคำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 57/2566 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1397/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **BLVCK** (คำขอเลขที่ 210137420)

บีแอลวีซีเค เอสอาร์แอล จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศเบลเยียม ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้า อักษร **BLVCK** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 28 รายการสินค้า ไฟ
ของเล่นทำด้วยผ้ากำมะหยี่ เกมกระดาน ลูกบาสเกตบอล หน้ากากสำหรับการเล่นกีฬา ตุ๊กตาทมิเท็ดดี
ตุ๊กตาเปิดยาง ปรากฏตามคำขอเลขที่ 210137420

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน BLVCK เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์
ใหญ่ธรรมดาที่ไม่ได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะที่แตกต่างจากตัวหนังสือทั่วไป จึงเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น
ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียน
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 17 มิถุนายน 2565

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
ได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น
ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า
แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มี

/หรือ

หรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะ
 ป่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี
 ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้
 แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ
 มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่
 มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็น
 นี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือ
 คุณสมบัติตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้
 หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้อง
 อยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น
 อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจาก
 ลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะ
 ป่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ
 การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้
 ควรต้องตีความในตบพบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่า
 ตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็น
 คำประดิษฐ์ก็ไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์
 มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือ
 ได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตาม
 บทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความใน
 มาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็น
 สำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะป่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือ
 ที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา
 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือ
 ผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมี
 หรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำ
 จำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมี

/จำนวน

จำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้น เสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับทฤษฎีสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

การค้าของผู้ותרณ์ **BLVCK** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 5 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า บีแอลวีซีเค ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่า ตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่ คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้น ลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่ โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียน แต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์

BLVCK รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัด จากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มี ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่า เครื่องหมายการค้าของตนมาจากชื่อนิติบุคคลของผู้ותרณ์ สามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์แตกต่างไปจาก สินค้าอื่น รวมทั้งอ้างว่า เครื่องหมายการค้านี้เป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้น มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) ด้วยนั้น เห็นว่า ผู้ותרณ์ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยระบุคำอ่านเครื่องหมายการค้าของตนมา แต่แรกว่า อักษรโรมัน อ่านว่า บีแอลวีซีเค อันแสดงว่าผู้ותרณ์มุ่งขอความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทตัวหนังสือ หากไม่มุ่งคุ้มครองในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทคำแต่อย่างใด ดังนั้นการพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจึงต้องพิจารณาตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) และไม้อาจถือว่าเป็น

/คำประดิษฐ์

คำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แต่อย่างไร และแม้อักษรโรมัน BLVCK มาจากชื่อนิติบุคคลของผู้อุทธรณ์ก็ตาม แต่หากผู้อุทธรณ์มุ่งจะรับความคุ้มครองด้วยการจดทะเบียนแล้ว ผู้อุทธรณ์จะต้องประดิษฐ์อักษรโรมันให้มีลักษณะหรือรูปแบบแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวอักษรโรมันที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป เมื่ออักษรโรมันภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์เป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นดังกล่าวข้างต้น อีกทั้งยังไม่สามารถเรียกขานได้อย่างเป็นคำอีกด้วย เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่นตามที่กล่าวอ้าง กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะรับจดทะเบียนได้ตามกฎหมาย ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาเอกสารและหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ในสหภาพยุโรป สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา คูเวต จีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ซาอุดีอาระเบีย สิงคโปร์ ฮองกง เกาหลีใต้ ฮ่องกง และสหรัฐอเมริกาบราซิล นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณาจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด ส่วนประเด็นเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว รวมทั้งคำพิพากษาศาลฎีกา และคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีขานัญพิเศษที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า เครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้วและคำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 57/2566 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1398/2566

เรื่อง เครื่องหมายบริการ อักษร **BLVCK** (คำขอเลขที่ 210137421)

บีแอลวีซีเค เอสอาร์แอล จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศเบลเยียม ได้ยื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายบริการ อักษร **BLVCK** เพื่อใช้กับบริการจำพวกที่ 35 รายการบริการ การตลาดออนไลน์ บริการโฆษณาออนไลน์ บริการสั่งซื้อสินค้าออนไลน์ บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายเคสโทรศัพท์มือถือ บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายเคสกันกระแทกคอมพิวเตอร์แล็ปท็อป บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายหูฟัง บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ที่ดาวน์โหลดได้สำหรับฟิลเตอร์ภาพถ่าย บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายอัลเบปเปอร์ดิจิตัลที่ดาวน์โหลดได้ บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายเครื่องประดับ บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายกระดาษจดโน้ต บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายเครื่องเขียน บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขาย บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายกระเป๋า บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขาย บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายที่ใส่บัตรเครดิตทำด้วยหนัง บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายแก้วม็อค บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายแก้วน้ำ บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายแก้วเก็บความเย็น บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายขวดน้ำ บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายไฟ บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายของเล่น บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายลูกบอล บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายหน้ากาก บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายเสื้อผ้า บริการร้านค้าปลีกออนไลน์สำหรับขายรองเท้า ปรากฏตาม คำขอเลขที่ 210137421

/นายทะเบียน

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน BLVCK เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ธรรมดาที่ไม่ได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะที่แตกต่างจากตัวหนังสือทั่วไป จึงเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 17 มิถุนายน 2565

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายบริการที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายบริการนั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายบริการ แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายบริการที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือ คำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในคำบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้

/เพราะ

เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็คงไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้ว ก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากบริการอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีไม่ใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตาม

ความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ **BLVCK** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 5 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า บีแอลวีซีเค ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายบริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะต่างๆ ไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็น

อักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ **BLVCK** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่

/โดยทั่วไป

โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่า เครื่องหมายบริการของตนมาจากชื่อนิติบุคคลของผู้ותרณ์ สามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการทราบและเข้าใจได้ว่า บริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์แตกต่างไปจากบริการอื่น รวมทั้งอ้างว่า เครื่องหมายบริการนี้เป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้น มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) ด้วยนั้น เห็นว่า ผู้ותרณ์ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการโดยระบุคำอ่านเครื่องหมายบริการของตนมาแต่แรกว่า อักษรโรมัน อ่านว่า บีแอลวีซีเค อันแสดงว่าผู้ותרณ์มุ่งขอความคุ้มครองเครื่องหมายบริการในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทตัวหนังสือ หาใช่มุ่งคุ้มครองในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทคำแต่อย่างใด ดังนั้นการพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจึงต้องพิจารณาตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) และไม่อาจถือว่าเป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แต่อย่างใด และแม้อักษรโรมัน BLVCK มาจากชื่อนิติบุคคลของผู้ותרณ์ก็ตาม แต่หากผู้ותרณ์มุ่งจะรับความคุ้มครองด้วยการจดทะเบียนแล้ว ผู้ותרณ์จะต้องประดิษฐ์อักษรโรมันให้มีลักษณะหรือรูปแบบแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวอักษรโรมันที่ใช้กับอยู่โดยทั่วไป เมื่ออักษรโรมันภายใต้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์เป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นดังกล่าวข้างต้น อีกทั้งยังไม่สามารถเรียกขานได้อย่างเป็นคำอีกด้วย เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์นั้นแตกต่างไปจากบริการอื่นตามที่กล่าวอ้าง กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะรับจดทะเบียนได้ตามกฎหมาย ส่วนกรณีที่ผู้ותרณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการนี้ในต่างประเทศ พร้อมส่งสำเนาเอกสารและหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ในสหภาพยุโรป สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา คูเวต จีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ซาอุดีอาระเบีย สิงคโปร์ ฮองกง เกาหลีใต้ ฮ่องกง และสหรัฐอเมริกาเอมิเรตส์ นั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมายหลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด ส่วนประเด็นเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนแล้ว รวมทั้งคำพิพากษาศาลฎีกา และคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษที่ผู้ותרณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า เครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้วและคำพิพากษาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของผู้ותרณ์รายนี้

/อาศัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการ
ประชุม ครั้งที่ 57/2566 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1399/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษร **APMT** (คำขอเลขที่ M200118483)

แคนธัล เอบี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสวีเดน ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า อักษร **APMT** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 6 รายการสินค้า โลหะทั่วไปและโลหะผสมที่มีลักษณะเป็นลวด แถบ ริปบอน แท่ง และท่อ, ผงโลหะ จำพวกที่ 9 รายการสินค้า วัสดุต้านทานไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์และของทำด้วยวัสดุดังกล่าว รวมทั้งในลักษณะของลวด แถบ ริปบอน แท่ง หลอด และผง และจำพวกที่ 11 รายการสินค้า วัสดุต้านทานความร้อน และผลิตภัณฑ์และของทำด้วยสิ่งดังกล่าว ขดลวดความร้อน โมดูลทำความร้อน เครื่องทำความร้อนอากาศ ตลับทำความร้อนอากาศ เครื่องทำกระแสร้อน ตลับกระจายหลอดเตา ลูกกลิ้งเตา หลอดเรืองแสง ระบบทำความร้อนไฟฟ้า ชิ้นส่วน ส่วนประกอบ และโครงสร้างสำหรับการให้ความร้อน รวมถึงอุปกรณ์จับยึด ถาด หน้าแปลน ท่อไอเสีย หัวเตา ตะแกรงเตา ฐานรอง ที่แขวนท่อ ตัวยึดและตัวจับยึด และรีเทอร์ท ปราบกฏตามคำขอเลขที่ M200118483

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมัน "APMT" ซึ่งไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 6 มกราคม 2565

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เล็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือการนำเอาตัวหนังสือที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในตัวบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็ไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตราแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึงบัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา

7 วรรคสอง (4) กล่าวคือกฎหมายค้ำึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยตัวหนังสือหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช่เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังคงจำจำนวนตัวหนังสือหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้านั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมาย

การค้าผู้อุทธรณ์ **APMT** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันจำนวน 4 ตัว โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า เอพีเอ็มที ตามการเรียกขานอักษรโรมันแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูด และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียงหรือคำพูดที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือเป็นสิ่งที่มิและได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้า จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือในลักษณะทั่วไปมาจัดวางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันที่ปรากฏภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ **APMT** รายนี้ แม้ผู้อุทธรณ์ได้มีการออกแบบบางส่วนของตัวอักษรให้มีรอยหยักๆ เล็กน้อย ที่ตัวอักษรตัว A P และ M ก็ตาม แต่ก็เป็นการออกแบบตัวอักษรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จึงไม่มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่า เครื่องหมายการค้าของตนเป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) สามารถทำให้สาธารณชนแยกแยะความแตกต่างระหว่างสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของ

/ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์กับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอื่นได้ตามมาตรา 7 วรรคแรก นั้น เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยระบุคำอ่านเครื่องหมายการค้าของตนมาแต่แรกว่า อักษรโรมัน APMT อ่านว่า เอพีเอ็มที อันแสดงว่าผู้อุทธรณ์มุ่งขอความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทตัวหนังสือ หาใช้มุ่งคุ้มครองในฐานะเป็นเครื่องหมายประเภทคำแต่อย่างใด ดังนั้น การพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจึงต้องพิจารณาตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) และไม่อาจถือว่าเป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) แต่อย่างใด เมื่อเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ประกอบด้วยตัวหนังสือจำนวนสี่ตัวที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นดังกล่าวข้างต้น อีกทั้งยังไม่สามารถเรียกขานได้อย่างเป็นคำอีกด้วย เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่นตามที่กล่าวอ้าง กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะรับจดทะเบียนได้ตามกฎหมาย ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศนั้น เห็นว่า เป็นเรื่องของกฎหมาย หลักเกณฑ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ ในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายต่างๆ ไม่อาจนำมาเป็นเหตุให้คณะกรรมการ เครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด ส่วนประเด็นเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า เครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้วดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 57/2566 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

ที่ 1400/2566

เรื่อง เครื่องหมายการค้า อักษรและตัวเลข **BC30** (คำขอเลขที่ M200122993)

กาเนเดน ไบโอเทค, อิงค์. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า อักษรและตัวเลข **BC30** เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 1 รายการสินค้า ส่วนประกอบโพรไบโอติกสำหรับใช้เป็นส่วนประกอบสำหรับอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ แבקที่เรียโพรไบโอติก และเพาะเชื้อแบคทีเรียโพรไบโอติก แבקที่เรียโพรไบโอติกและเพาะเชื้อแบคทีเรียโพรไบโอติกสำหรับอุตสาหกรรมอาหาร การสร้างแบคทีเรียโพรไบโอติก เพาะเชื้อแบคทีเรียสำหรับการเพิ่มไปยังอาหาร และหรือ ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่ม แבקที่เรียใช้ในการผลิตอาหาร เครื่องดื่ม สิ่งเสริมโภชนาการ อาหารสัตว์เลี้ยงและผลิตภัณฑ์แทนที่มีโปรตีนเป็นหลัก การเพาะเชื้อจุลินทรีย์ที่ไม่ได้ใช้ในทางการแพทย์และทางสัตวแพทย์ การเพาะเชื้อจุลินทรีย์สำหรับใช้ในการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม สารที่เตรียมขึ้นที่มีเอนไซม์สำหรับอุตสาหกรรมอาหาร ปรากฏตามคำขอเลขที่ M200122993

นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาเห็นว่า อักษรโรมันคำว่า BC30 เป็นตัวหนังสือและอักษรที่ไม่ได้ประดิษฐ์หรือแสดงลักษณะพิเศษ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ขอให้สั่งนายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ตามคำอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 13 มกราคม 2565

/คณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ได้บัญญัติลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ตามมาตรา 7 วรรคแรกนั้น ย่อมหมายถึงลักษณะสำคัญที่เครื่องหมายการค้านั้นจะต้องมี อันเป็นบทบัญญัติเบื้องต้นของเครื่องหมายการค้า แต่บทบัญญัติในวรรคสองนั้นกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกว่าเครื่องหมายการค้าที่มี หรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) จึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น หากเครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วยสี เครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยกลุ่มของสี ซึ่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) ย่อมต้องตีความว่าเครื่องหมายนั้นจะประกอบหรือมีเพียงสี ๆ เดียวไม่ได้ แต่จะต้องมากกว่าหนึ่งสีจึงจะถือได้ว่าเป็นกลุ่มของสีและกลุ่มของสีนั้นจะต้องมีลักษณะพิเศษเท่านั้น กล่าวคือ มีหรือประกอบด้วยกลุ่มของสีที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มสีที่พบเห็นได้โดยทั่วไป แต่จะถือว่ากลุ่มของสีที่มีลักษณะนั้นๆ มีความพิเศษหรือแตกต่างไปจากกลุ่มสีต่างๆ ไปหรือไม่นั้น กฎหมายเปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ในทำนองเดียวกันกับเครื่องหมายที่เป็นคำประดิษฐ์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (3) หรือคำที่เส็งลักษณะหรือคุณสมบัติตามวรรคสอง (2) ประการแรกคือเครื่องหมายนั้นจะต้องประกอบเป็นคำเสียก่อน นั่นคือต้องอ่านได้ หากมิใช่คำแต่เป็นเพียงตัวหนังสือหรือตัวเลขก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งมาตรา 7 วรรคสอง (2) และ (3) แต่จะต้องอยู่ภายใต้บทบังคับตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) ซึ่งกฎหมายบังคับให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้น อันหมายถึงตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ใช้อยู่โดยทั่วไป ส่วนจะถือว่าเป็นตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นจนมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วหรือไม่นั้น กฎหมายก็เปิดให้ใช้ดุลพินิจในประเด็นนี้ได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การนำเอาตัวหนังสือหรือตัวเลขที่แม้ไม่ได้ประดิษฐ์นั้นมาประกอบกันจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่หรือไม่ ประเด็นนี้ควรต้องตีความในคำบทบัญญัติมาตรา 7 วรรคสอง (4) เท่านั้น เมื่อบทบัญญัติได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่าตัวหนังสือหรือตัวเลข “ที่ประดิษฐ์ขึ้น” จึงไม่อาจตีความเป็นอื่นได้เพราะการจะตีความว่าเป็นคำหรือเป็นคำประดิษฐ์ก็ไม่ได้อีก ดังได้กล่าวในตอนต้นแล้ว หรือแม้การที่จะนำเอาจำนวนตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ไม่ประดิษฐ์มากกว่าหนึ่งตัวเรียงต่อกันแล้วจะถือว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ไม่น่าจะถูกต้องอีกเช่นกัน เพราะจะถือได้ว่าเป็นการตีความที่เป็นการขยายความในบทบัญญัติเกินกว่าที่ได้บัญญัติไว้แล้วในกฎหมายนั้น อนึ่งตามบทบัญญัติตามความในมาตรา 7 วรรคสอง นั้น ย่อมต้องอยู่ภายใต้บทบังคับดังที่ได้บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 7 วรรคแรก ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการประกอบกันของตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจึงยังคงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีกด้วยว่า การประกอบกันของตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคแรกด้วย และนั่นคือที่มาว่าเหตุใดกฎหมายจึง

/บัญญัติให้

บัญญัติให้ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นจะต้องประดิษฐ์ขึ้นซึ่งก็คือเจตนารมณ์ของมาตรา 7 วรรคสอง (4) กล่าวคือ กฎหมายคำนึงถึงลักษณะสำคัญของเครื่องหมายนั้นว่าจะสามารถทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น การที่เครื่องหมายนั้นมีหรือประกอบด้วย ตัวหนังสือหรือตัวเลขหลายตัวและอีกทั้งยังมีใช้เป็นคำที่สามารถเรียกขานได้ ผู้ใช้สินค้านั้นจะยังจดจำจำนวน ตัวหนังสือหรือตัวเลขหลายๆ ตัวที่ไม่ได้นำมาเรียงกันตามปกติทั่วไปนั้นได้หรือไม่ ตรงกันข้ามการนำตัวหนังสือ หรือตัวเลขยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใดกลับยิ่งจะทำให้ผู้ใช้สินค้าและบริการนั้นยากต่อการจดจำและอาจเกิด ความสับสนหลงผิดได้มากขึ้นเสียอีก และนั่นย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติสำคัญตามความในมาตรา 7

วรรคแรก ซึ่งกรณีเครื่องหมายการค้าผู้อุทธรณ์ **BC30** รายนี้ ประกอบด้วยตัวหนังสือที่เป็น อักษรโรมันจำนวน 2 ตัว และตัวเลขอารบิก 30 โดยระบุคำอ่านอักษรโรมันอ่านว่า บีซีเรอดี หรือบีซีทรีซีไร่ ตามการเรียกขานอักษรโรมันและตัวเลขแต่ละตัว จึงต้องพิจารณาว่าตัวอักษรและตัวเลขดังกล่าวมีลักษณะเป็น ตัวหนังสือและตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 หรือไม่ ซึ่งตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2 ระบุความหมายของคำว่า “ตัวหนังสือ” หมายถึง สัญลักษณ์ แทนเสียงหรือคำพูด คำว่า “ตัวเลข” หมายถึง สัญลักษณ์ที่ใช้แทนจำนวนจริง และคำว่า “ประดิษฐ์” หมายถึง ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น ดังนั้น คำว่า “ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น” รวมกันจึงสื่อ ความหมายได้ว่า สัญลักษณ์แทนเสียง คำพูด หรือที่ใช้แทนจำนวนจริงที่คิดทำขึ้นหรือสร้างขึ้นใหม่ ที่คิดทำขึ้น หรือสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาความหมายข้างต้นแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ตัวหนังสือและตัวเลขเป็นสิ่งที่มิและ ได้มีการใช้อยู่แล้วโดยทั่วไป การที่บุคคลใดจะนำสิ่งที่มีอยู่แล้วไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมาย บริการ จึงต้องได้ถูกคิดค้นลักษณะหรือรูปแบบขึ้นใหม่ให้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบ ของตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป กล่าวคือ มิใช่การนำตัวหนังสือหรือตัวเลขในลักษณะต่างๆ ไปมาจัด วางเรียงต่อกันตามที่ยื่นขอจดทะเบียนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีตัวหนังสือที่เป็นอักษรโรมันและตัวเลขที่ปรากฏ

ภายใต้เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ **BC30** รายนี้ มีลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือและ ตัวเลขที่ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากลักษณะหรือรูปแบบของตัวหนังสือและตัวเลขที่ใช้กันอยู่ โดยทั่วไป นับว่าเป็นตัวหนังสือและตัวเลขที่ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้น จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (4) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะอันพึง

/รับจดทะเบียน

รับจดทะเบียนตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนประเด็นคำพิพากษาศาลฎีกาที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น เห็นว่า คำพิพากษาและคำวินิจฉัยดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่นๆ ในการพิจารณาที่แตกต่างกันกับเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์รายนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 96 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 คณะกรรมการจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 57/2566 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2566 ยืนตามคำสั่งปฏิเสธของนายทะเบียน